

Sygn. akt II AKa 424/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Ewa Jethon

Sędziowie: SA – Grzegorz Salamon

SO (del.) – Przemysław Filipkowski (spr.)

Protokolanci: – Aleksandra Cichocka i sekr. sąd. S. L.

przy udziale prokuratorów Leszka Brożka, Mariusza Kierepki, Artura Kaznowskiego i Mariusza Sadło

po rozpoznaniu w dniach 21 października 2019 r. oraz 7 i 27 lutego 2020 r.

sprawy:

1) K. A. (1) urodz. (...) w S. w Macedonii syna D. i E. z d. K.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.,

2) A. D. (1) urodz. (...) w B. syna J. i H. z d. P.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k. w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 16.04.2004 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., z art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. /x 2/, z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

3) P. G. (1) urodz. (...) w W. syna J. i E. z d. M.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k. w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 16.04.2004 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. /x 2/, z art. 159 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. /x 2/,

4) T. G. (1) urodz. (...) w W. syna K. i H. z d. B.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k., z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. /x 2/, z art. 62 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. /x 2/,

5) P. G. (2) urodz. (...) w S. syna S. i B. z d. K.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw.

z art. 4 § 1 k.k. /x 2/, z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. /x 2/, z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. /x 3/, z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 279 § 1 k.k.,

6) P. K. (1) /K./ urodz. (...) w S. syna T. i E. z d. F.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. /x 2/, z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. /x 2/,

7) R. L. (1) urodz. (...) w W. syna J. i A. z d. M.

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., z art. 258 § 2 k.k. w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 16.04.2004 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

8) A. M. (1) urodz. (...) w M. syna W. i B. z d. C.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. /x 2/, z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

9) P. N. (1) urodz. (...) w W. syna W. i J. z d. U.

oskarżonego z art. 258 § 3 k.k. w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 16.04.2004 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., z art. 159 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. /x 3/, z art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. /x 9/, z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

10) P. N. (2) urodz. (...) w P. syna W. i K. z d. W.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k. w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 16.04.2004 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 27.04.2006 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. /x 2/, z art. 159 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

11) A. P. (1) urodz. (...) w W. syna W. i Z. z d. P.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. /x 4/, z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. /x 2/, z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. /x 3/, z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k., z art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k., z art. 61 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

12) M. P. (1) urodz. (...) w W. syna F. i E. z d. K.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. /x 2/,

13) J. R. (1) urodz. (...) w W. syna A. i T. z d. A.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k. w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 16.04.2004 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. /x 2/, z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 27.04.2006 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. /x 2/, z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.,

14) P. S. (1) urodz. (...) w W. syna J. i W. z d. I.

oskarżonego z art. 258 § 3 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. /x 8/, z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 252 § 1 k.k. w zb. z art. 189 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 17.12.2009 r. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., z art. 263 § 2 k.k. w zb. z art. 171 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

15) K. S. (1) urodz. (...) w O. syna J. i L. z d. W.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

16) P. S. (2) urodz. (...) w W. syna A. i B. z d. M.

oskarżonego z art. 258 § 3 k.k., z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. /x 2/, z art. 282 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 159 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.,

17) P. S. (3) urodz. (...) w W. syna M. i E. z d. Z.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. /x 9/, z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.,

18) R. U. (1) urodz. (...) w W. syna H. i H. z d. I.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. /x 4/,

19) D. U. (1) urodz. (...) w P. syna J. i L. z d. K.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k., z art. 263 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. /x 3/, z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. /x 2/, z art. 263 § 2 k.k. /x 3/, z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. /x 2/, z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. /x 2/, z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. /x 2/, z art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 297 § 1 k.k.,

20) K. W. (1) urodz. (...) w Ż. syna K. i M. z d. W.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.,

21) P. Z. (1) urodz. (...) w P. syna H. i T. z d. P.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z 1.04.2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.,

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych K. A. (1), A. D. (1), P. G. (1), T. G. (1), P. G. (2), P. K. (1), R. L. (1), A. M. (1), P. N. (1), P. N. (2), A. P. (1), J. R. (1), P. S. (1), K. S. (1), P. S. (2), P. S. (3), R. U. (1), D. U. (1), K. W. (1) i P. Z. (1) oraz prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 22 grudnia 2016 r. sygn. akt XVIII K 178/09

I. zmienia zaskarżony wyrok odnośnie K. A. (1) w ten sposób, że uniewinnia go od popełnienia czynów zarzucanych w punktach I i II oraz przypisanych w punktach 1 i 2;

II. uchyla zaskarżony wyrok odnośnie P. G. (1) w całości i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie;

III. odnośnie A. D. (1) :

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 10 o wymierzeniu kary łącznej;

- odnośnie czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 5 łagodzi wymierzoną karę pozbawienia wolności do 2 /dwóch/ lat;

- odnośnie czynu zarzucanego w punkcie II i przypisanego w punkcie 6 przyjmuje, że oskarżony ten przyjmował przez okres co najmniej 3 miesięcy od M. J. (1) pieniądze uzyskane z handlu narkotykami w kwocie miesięcznej stanowiącej równowartość 1500 USD, tj. łącznie przyjął nie mniej niż równowartość 4500 USD i łagodzi wymierzoną karę pozbawienia wolności do 1 /jednego/ roku ;

- co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 7 ustala, że oskarżony ten od kwietnia 2003 r. do sierpnia 2003 r. brał udział w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych w ilości 1,096 kg kokainy, 8,1 kg marihuany, 7 kg amfetaminy, 1000 sztuk tabletek ekstazy, 200 g heroiny i 200 sztuk papierków LSD oraz sformułowanie (...) zastępuje sformulowaniem „ustaloną osobą”, jak też przyjmuje na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną tegoż czynu i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;

- co do czynu zarzucanego w punkcie VI i przypisanego w punkcie 9 przyjmuje, że oskarżony ten posiadał 1,68 g netto marihuany;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie A. D. (1);

c/ na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. łączy kary jednostkowe i wymierza A. D. (1) karę łączną 7 /siedmiu/ lat pozbawienia wolności;

d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza A. D. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02.04.2008 r. do dnia 30.07.2011 r.;

IV. odnośnie T. G. (1):

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 26 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 22 przyjmuje, że oskarżony w okresie od czerwca do sierpnia 2005 r. przyjął od ustalonej osoby co najmniej 2 razy równowartość po 100 USD uzyskane z handlu narkotykami tj. łącznie równowartość 200 USD oraz łagodzi wymierzoną karę pozbawienia wolności do 6 /sześciu/ miesięcy;

- uchyla rozstrzygnięcia odnośnie czynów zarzucanych w punktach IV i VI oraz przypisanych w punktach 23 i 25 oraz w tej części na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umarza postępowanie karne wobec T. G. (1);

- przyjmuje, że czyny zarzucane w punktach V i VII oraz przypisane w punkcie 24 stanowią jedno przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 19.07.2006 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierza oskarżonemu karę 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie T. G. (1);

c/ na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe i wymierza T. G. (1) karę łączną 4 /czterech/ lat pozbawienia wolności;

d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza T. G. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 25.10.2010 r. do dnia 19.01.2011 r.;

V. odnośnie P. G. (2):

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 38 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 28 łagodni wymierzona karę do 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności;

- co do czynów zarzucanych w punktach II i III oraz przypisanych w punkcie 29 sformułowania (...) zastępuje sformułowaniami „ustalonymi osobami” oraz przyjmuje, że co do czynu z punktu III oskarżony działał do lipca 2004 r., a nadto przyjmuje, że czyny te stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierza oskarżonemu kary 1 /jednego/ roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 /stu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda ;

- co do czynu zarzucanego w punkcie IV i przypisanego w punkcie 30 sformułowanie (...) zastępuje sformułowaniem „ustaloną osobą” i eliminuje duszenie pokrzywdzonego, a nadto na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjmuje kwalifikację prawną czynu oraz podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. ;

- co do czynu zarzucanego w punkcie V i przypisanego w punkcie 31 groźbę pozbawienia życia zastępuje groźbą uszkodzenia ciała i zmniejsza wartość pojazdu do kwoty co najmniej 94.000 zł , jak też sformułowania (...) i (...) zastępuje sformułowaniem „ustalonymi osobami” oraz co do czynu zarzucanego w punkcie VI i przypisanego w punkcie 31 groźbę pozbawienia życia zastępuje groźbą pobicia, a sformułowania (...) i (...) zastępuje sformułowaniem „ustalonymi osobami”, a nadto na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjmuje kwalifikację prawną tych czynów oraz podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. ;

- co do czynów zarzucanych w punktach VII, VIII, IX i XI oraz przypisanych w punktach 32 i 33 sformułowania „ M. S. (2), Ł. A. (1)” i (...) zastępuje sformułowaniami „ustalonymi osobami”, sformułowanie (...) zastępuje sformułowaniem „ustaloną osobą”, a nadto przyjmuje, że do kradzieży z pkt VII, VIII, IX i XI doszło bez pokonania zabezpieczeń i ustala kwalifikację prawną tych wszystkich czynów na art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz na podstawie tych przepisów w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu kary 3 /trzech/ lat pozbawienia wolności i 200 /dwustu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda ;

- uniewinnia P. G. (2) od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie XIII i przypisanego w punkcie 36 ;

- co do czynu zarzucanego w punkcie XIV i przypisanego w punkcie 37 sformułowanie „ M. S. (2) oraz M. B. (1)” zastępuje sformulowaniem „ustalonymi osobami”, a nadto na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjmuje kwalifikację prawną czynu oraz podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. ;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie P. G. (2);

c/ na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe i wymierza P. G. (2) kary łączne 10 /dziesięciu/ lat pozbawienia wolności oraz 360 /trzystu sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

VI. odnośnie P. K. (1):

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 54 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 51 łagodzi wymierzoną karę do 2 / dwóch/ lat pozbawienia wolności;

- co do czynów zarzucanych w punktach II i IV oraz przypisanych w punkcie 52 eliminuje sformułowania (...), a nadto przyjmuje, że czyny te stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierza oskarżonemu kary 6 /sześciu/ lat pozbawienia wolności i 360 /trzystu sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

- uniewinnia P. K. (1) od popełnienia czynów zarzucanych w punktach III i V oraz przypisanych w punkcie 53 ;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie P. K. (1);

c/ na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe i wymierza P. K. (1) karę łączną 6 /sześciu/ lat pozbawienia wolności;

d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza P. K. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02.04.2008 r. do dnia 02.02.2010 r. i od dnia 04.01.2011 r. do dnia 15.04.2011 r.;

VII. odnośnie R. L. (1):

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 61 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 56 przyjmuje na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;

- co do czynu zarzucanego w punkcie II i przypisanego w punkcie 57 łagodzi wymierzoną karę do 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności;

- co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 58 przyjmuje, że oskarżony w okresie od sierpnia do grudnia 2003 r. nabył co najmniej 300 g kokainy, 1,5 kg marihuany i 300 tabletek ekstazy, a nadto przyjmuje na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. oraz łagodzi wymierzoną karę pozbawienia wolności do 3 /trzech/ lat;

- uniewinnia R. L. (1) od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie V i przypisanego w punkcie 60 ;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie R. L. (1);

c/ na podstawie na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe i wymierza R. L. (1) kary łączne 4 /czterech/ lat pozbawienia wolności oraz 240 /dwustu czterdziestu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza R. L. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 14.04.2008 r. do dnia 12.03.2010 r.;

VIII. odnośnie A. M. (1):

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 66 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 63 łagodzi wymierzoną karę do 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności;

- przyjmuje, że czyny zarzucane w punktach II i III oraz przypisane w punkcie 64 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierza oskarżonemu kary 4 /czterech/ lat pozbawienia wolności i 360 /trzystu sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

- uniewinnia A. M. (1) od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie IV i przypisanego w punkcie 65 ;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie A. M. (1);

c/ na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe i wymierza A. M. (1) karę łączną 4 /czterech/ lat pozbawienia wolności;

d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza A. M. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 14.05.2008 r. do dnia 24.06.2008 r.;

IX. odnośnie P. N. (1):

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 79 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie II i przypisanego w punkcie 69 sformułowania „ P. G. (1), M. S. (2)” i (...) zastępuje sformułowaniem „ustalonymi osobami”;

- uniewinnia P. N. (1) od popełnienia czynów zarzucanych w punktach III, VI, VIII, XI i XV oraz przypisanych w punktach 70, 73, 74 i 76;

- co do czynu zarzucanego w punkcie IV i przypisanego w punkcie 71 sformułowanie (...) zastępuje sformułowaniem „ustalonej osoby” oraz łagodzi wymierzoną karę do /jednego/ roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności ;

- co do czynu zarzucanego w punkcie V i przypisanego w punkcie 72 sformułowanie „pistoletu model W.” zastępuje sformułowaniem „pistoletu M. lub W.” i eliminuje posiadanie 25 sztuk naboji firmy (...) z ładunkiem śrutowym ;

- co do czynu zarzucanego w punkcie VII oraz przypisanego w punkcie 74 przyjmuje kwalifikację prawną czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierza oskarżonemu kary 1 /jednego/ roku i 2 /dwóch/

miesiące pozbawienia wolności oraz 90 /dziewięćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

- co do czynu zarzucanego w punkcie IX oraz przypisanego w punkcie 75 sformułowania (...) i (...) zastępuje sformułowaniem „ustalonymi osobami”, a nadto na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjmuje kwalifikację prawną czynu oraz podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;

- co do czynu zarzucanego w punkcie X oraz przypisanego w punkcie 76 sformułowanie (...) zastępuje sformulowaniem „ustaloną osobą” , co do czynu zarzucanego w punkcie XII oraz przypisanego w punkcie 77 sformułowanie (...) zastępuje sformulowaniem „ustaloną osobą”, co do czynu zarzucanego w punkcie XIII oraz przypisanego w punkcie 78 sformułowania (...) zastępuje sformulowaniami „ustalonej osoby” i „ustaloną osobę”, co do czynu zarzucanego w punkcie XIV oraz przypisanego w punkcie 76 sformulowanie (...) zastępuje sformulowaniem „ustaloną osobą”, co do czynu zarzucanego w punkcie XVI oraz przypisanego w punkcie 76 sformulowanie „S. i z W. K. (1)” zastępuje sformulowaniem „ustaloną osobą”, przyjmuje nabycie kokainy celem jej dalszej odsprzedaży i eliminuje jej zbycie innym osobom, jak też przyjmuje, że czyny zarzucane w punktach X, XII, XIII, XIV i XVI oraz przypisane w punktach 76, 77 i 78 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie z tych przepisów wymierza oskarżonemu kary 8 /ośmiu/ lat pozbawienia wolności oraz 360 /trzystu sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie P. N. (1);

c/ na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe i wymierza P. N. (1) kary łączne 12 /dwunastu/ lat pozbawienia wolności oraz 360 /trzystu sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza P. N. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24.10.2008 r. do dnia 16.12.2010 r.;

X. odnośnie P. N. (2):

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 86 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 81 łagodzi wymierzoną karę do 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności;

- uniewinnia P. N. (2) od popełnienia czynów zarzucanych w punktach II i V oraz przypisanych w punktach 82 i 85;

- odnośnie czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 83 przyjmuje kwalifikację prawną z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierza oskarżonemu kary 2 /dwóch/ lat i 4 /czterech/ miesiące pozbawienia wolności oraz 50 /pięćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

- odnośnie czynu zarzucanego w punkcie IV i przypisanego w punkcie 84 sformułowanie (...) zastępuje sformułowaniem „ustaloną osobą” ;

- odnośnie czynu zarzucanego w punkcie VI i przypisanego w punkcie 83 przyjmuje kwalifikację prawną z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierza oskarżonemu kary 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności i 20 /dwudziestu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie P. N. (2);

c/ na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe i wymierza P. N. (2) kary łączne 3 /trzech/ lat i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności oraz 60 /sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza P. N. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02.04.2008 r. do dnia 12.03.2010 r.;

XI. odnośnie A. P. (1):

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 100 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 89 eliminuje z podstawy wymiaru kary art. 4 § 1 k.k. i łagodzi wymierzoną karę pozbawienia wolności do 1 /jednego/ roku;

- w opisie czynu zarzucanego w punkcie II i przypisanego w punkcie 90 sformułowanie (...) zastępuje sformułowaniem „ustalonymi osobami”, co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 90 sformułowanie (...) zastępuje sformułowaniem „ustalonymi osobami” oraz przyjmuje, że oskarżony działał do lipca 2004 r., co do czynu zarzucanego w punkcie IV i przypisanego w punkcie 90 przyjmuje, że oskarżony brał udział w obrocie co najmniej 70 g kokainy oraz sformułowanie (...) zastępuje sformułowaniem „ustaloną osobą”, a nadto przyjmuje, że czyny zarzucane w punktach II, III i IV oraz przypisane w punkcie 90 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierza oskarżonemu kary 1 /jednego/ roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności oraz 120 /stu dwudziestu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

- co do czynu zarzucanego w punkcie V i przypisanego w punkcie 91 sformułowanie (...) zastępuje sformułowaniem „ustaloną osobą” i eliminuje duszenie pokrzywdzonego, a nadto na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjmuje kwalifikację prawną czynu oraz podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. ;

- co do czynu zarzucanego w punkcie VI i przypisanego w punkcie 92 groźbę pozbawienia życia zastępuje groźbą uszkodzenia ciała i zmniejsza wartość pojazdu do kwoty co najmniej 94.000 zł , jak też sformułowania (...) i (...) zastępuje sformułowaniem „ustalonymi osobami” oraz co do czynu zarzucanego w punkcie VII i przypisanego w punkcie 92 groźbę pozbawienia życia zastępuje groźbą pobicia, a sformułowania (...) i (...) zastępuje sformułowaniem „ustalonymi osobami”, a

nadto na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjmuje kwalifikację prawną tych czynów oraz podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. ;

- co do czynów zarzucanych w punktach VIII, IX, X i XII oraz przypisanych w punktach 93 i 94 sformułowania „ M. S. (2), Ł. A. (1)” i (...) zastępuje sformułowaniami „ustalonymi osobami”, sformułowanie (...) zastępuje sformulowaniem „ustaloną osobą”, a nadto przyjmuje, że do kradzieży z pkt VIII, IX, X i XII doszło bez pokonania zabezpieczeń i ustala kwalifikację prawną tych wszystkich czynów na art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz na podstawie tych przepisów w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu kary 3 /trzech/ lat pozbawienia wolności i 200 /dwustu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda ;

- uniewinnia A. P. (1) od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie XIV i przypisanego w punkcie 97;

- co do czynu zarzucanego w punkcie XV i przypisanego w punkcie 98 przyjmuje kwalifikację prawną z art. 47 ustawy z dnia 24.04.1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umarza postępowanie karne wobec A. P. (1) ;

- co do czynu zarzucanego w punkcie XVI i przypisanego w punkcie 99 przyjmuje kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie A. P. (1);

c/ na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe i wymierza A. P. (1) kary łączne 10 /dziesięciu/ lat pozbawienia wolności oraz 360 /trzystu sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza A. P. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 09.10.2010 r. do dnia 25.05.2012 r.;

XII. odnośnie M. P. (1):

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 102 eliminuje art. 4 § 1 k.k. w podstawie wymiaru kary;

- co do czynów zarzucanych w punktach II i III oraz przypisanych w punktach 103 i 104 przyjmuje na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;

- w punkcie 105 za podstawę prawną wymierzonych kar łącznych przyjmuje art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie M. P. (1);

c/ na mocy art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza M. P. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 16.09.2008 r. do dnia 12.03.2010 r.;

XIII. odnośnie J. R. (1):

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 116 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 107 łagodzi wymierzoną karę do 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności;

- co do czynu zarzucanego w punkcie II i przypisanego w punkcie 108 przyjmuje kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.;

- co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 109 przyjmuje, że oskarżony posiadał zakupione od ustalonej osoby 10 g kokainy, co wyczerpuje dyspozycję art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 19.07.2006 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierza oskarżonemu kary 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności i 60 /sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

- co do czynu zarzucanego w punkcie VI i przypisanego w punkcie 112 przyjmuje, że oskarżony nabył nie mniej niż 1 kg kokainy od ustalonych osób, jak też przyjmuje, że czyny zarzucane w punktach IV i VI oraz przypisane w punktach 110 i 112 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierza oskarżonemu kary 6 /sześciu/ lat pozbawienia wolności i 360 /trzystu sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

- co do czynu zarzucanego w punkcie V i przypisanego w punkcie 111 łagodzi wymierzoną karę do 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności;

- co do czynu zarzucanego w punkcie VII i przypisanego w punkcie 113 przyjmuje, że oskarżony sprzedał co najmniej 1000 sztuk tabletek ekstazy ustalonym osobom, a nadto przyjmuje na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. oraz łagodzi wymierzone oskarżonemu kary do 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności oraz 100 /stu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

- co do czynu zarzucanego w punkcie IX i przypisanego w punkcie 115 przyjmuje, że oskarżony ustalał nabycie nie mniej niż 0,5 kg kokainy, a nadto przyjmuje, że czyny zarzucane w punktach VIII i IX oraz przypisane w punktach 114 i 115 stanowią jedno przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz na podstawie tych przepisów skazuje oskarżonego a na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu kary 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności oraz 10 /dziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie J. R. (1);

c/ na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe oraz wymierza J. R. (1) kary łączne 6 / sześciu/ lat pozbawienia wolności i 360 /trzystu sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza J. R. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02.04.2008 r. do dnia 31.03.2010 r.;

XIV. odnośnie P. S. (1) :

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 131 o wymierzeniu kar łącznych;

- uchyla rozstrzygnięcia odnośnie czynów zarzucanych w punktach I, II, VI i XII a przypisanych w punktach 118, 119, 123 i 129 oraz w tej części na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umarza postępowanie karne wobec P. S. (1);

- co do czynu zarzucanego w punkcie IV i przypisanego w punkcie 121 eliminuje z jego opisu O. , jak też przyjmuje kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.;

- co do czynu zarzucanego w punkcie VIII i przypisanego w punkcie 125 eliminuje słowo „wielokrotnie”, jak też przyjmuje kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.;

- co do czynu zarzucanego w punkcie IX i przypisanego w punkcie 126 ustala, że oskarżony przyjmował od ustalonych osób kwoty po 500 USD miesięcznie uzyskane z handlu narkotykami;

- co do czynu zarzucanego w punkcie X i przypisanego w punkcie 127 przyjmuje kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz łagodzi wymierzone kary do 1 /jednego/ roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 /stu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

- co do czynu zarzucanego w punkcie XI i przypisanego w punkcie 128 sformułowanie (...) zastępuje sformułowaniem „ustaloną osobą”, nadto przyjmuje kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.;

- uniewinnia P. S. (1) od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie XIII i przypisanego w punkcie 130 ;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie P. S. (1);

c/ na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe i wymierza P. S. (1) kary łączne 14 / czternastu/ lat pozbawienia wolności oraz 360 /trzystu sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

XV. odnośnie K. S. (1):

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 135 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 132 ustala, że oskarżony działał w okresie od września do grudnia 2004 r. i łagodzi wymierzoną za to karę do 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

- co do czynu zarzucanego w punkcie II i przypisanego w punkcie 133 przyjmuje, że oskarżony w okresie od września do grudnia 2004 r. brał udział w obrocie co najmniej 150 g kokainy, 1000 tabletek ekstazy i 3 kg amfetaminy oraz przyjmuje kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;

- uniewinnia K. S. (1) od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 134 ;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie K. S. (1);

c/ na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe i wymierza K. S. (1) karę łączną 2 /dwóch/ lat i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza K. S. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 23.07.2008 r. do dnia 22.02.2010 r.;

XVI. odnośnie P. S. (2):

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 145 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 137 eliminuje art. 4 § 1 k.k. z podstawy wymiaru kary;

- co do czynu zarzucanego w punkcie II i przypisanego w punkcie 138 ustala, że oskarżony w okresie od sierpnia 2003 r. do wiosny 2004 r. przyjmował co miesiąc od M. J. (1) pieniądze stanowiące równowartość po 1000 USD uzyskane z handlu narkotykami tj. łącznie przyjął równowartość nie mniej niż 7000 USD oraz łagodzi wymierzoną za to karę do 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności ;

- co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 139 łagodzi wymierzoną za to karę do 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności ;

- co do czynu zarzucanego w punkcie IV i przypisanego w punkcie 140 na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjmuje kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;

- co do czynu zarzucanego w punkcie V i przypisanego w punkcie 141 sformułowania „P. G. (1), M. S. (2)” i (...) zastępuje sformułowaniem „z ustalonymi osobami”,

- co do czynu zarzucanego w punkcie VII i przypisanego w punkcie 143 sformułowania (...) i (...) zastępuje sformulowaniem „ustalonymi osobami”, a nadto na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjmuje kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;

- co do czynu zarzucanego w punkcie VIII i przypisanego w punkcie 144 na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjmuje kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie P. S. (2);

c/ na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe i wymierza P. S. (2) karę łączną 9 /dziewięciu/ lat pozbawienia wolności i 360 /trzystu sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza P. S. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15.01.2008 r. do dnia 14.10.2011 r.;

XVII. odnośnie P. S. (3):

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 157 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynów zarzucanych w punktach II, III, IV, V, VI, VII i XII oraz przypisanych w punktach 148, 149, 150, 151 i 156 sformułowania (...) zastępuje sformułowaniami „ustaloną osobą”, co do czynu zarzucanego w punkcie V oraz przypisanego w punkcie 150 sformułowanie (...) zastępuje sformułowaniem „ustaloną osobą”, co do czynu zarzucanego w punkcie VI oraz przypisanego w punkcie 151 ustala, że oskarżony sprzedał co najmniej 14 kg marihuany, a nadto przyjmuje, że wszystkie te czyny stanowią jeden czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierza oskarżonemu kary 6 /sześciu/ lat pozbawienia wolności i 360 /trzystu sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda ;

- co do czynów zarzucanych w punktach VIII i X oraz przypisanych w punktach 152 i 154 przyjmuje, że stanowią jeden czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierza oskarżonemu karę 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności;

- uniewinnia P. S. (3) od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie XI i przypisanego w punkcie 155;

- odnośnie czynu zarzucanego w punkcie XIII i przypisanego w punkcie 155 ustala początkową datę jego popełnienia na 8 sierpnia 2005 r., sformułowanie (...) zastępuje sformułowaniem „ustaloną osobą” oraz przyjmuje, że czyn ten wyczerpuje dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierza oskarżonemu kary 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności oraz 200 /dwustu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda ;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie P. S. (3);

c/ na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe i wymierza P. S. (3) karę łączną 7 /siedmiu/ lat pozbawienia wolności i 360 /trzystu sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza P. S. (3) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02.04.2008 r. do dnia 25.02.2009 r. i od dnia 19.03.2009 r. do dnia 07.04.2011 r.;

XVIII. odnośnie R. U. (1):

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 182 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 177 łagodzi wymierzoną karę do 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności;

- co do czynu zarzucanego w punkcie II i przypisanego w punkcie 178 O. zastępuje J., co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 179 przyjmuje, że oskarżony brał udział w obrocie co najmniej 220 g kokainy , a nadto przyjmuje, że czyny zarzucane w punktach II, III, IV i V oraz przypisane w punktach 178, 179, 180 i 181 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierza oskarżonemu kary 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności oraz 360 /trzystu sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda ;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie R. U. (1);

c/ na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe i wymierza R. U. (1) karę łączną 2 /dwóch/ lat i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza R. U. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02.04.2008 r. do dnia 09.05.2008 r. i od dnia 07.01.2009 r. do dnia 08.04.2011 r.;

XIX. odnośnie D. U. (1):

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 199 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynów zarzucanych w punktach III i IV oraz przypisanych w punkcie 186 sformułowania (...) zastępuje sformułowaniami „ustalonymi osobami” oraz przyjmuje, że co do czynu z punktu IV oskarżony działał do lipca 2004 r. , a nadto przyjmuje, że czyny te stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierza oskarżonemu kary 1 /jednego/ roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności oraz 120 /stu dwudziestu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda ;

- co do czynu zarzucanego w punkcie VI i przypisanego w punkcie 188 groźbę pozbawienia życia zastępuje groźbą uszkodzenia ciała i zmniejsza wartość pojazdu do kwoty co najmniej 94.000 zł , jak też sformułowania (...) i (...) zastępuje sformułowaniem „ustalonymi osobami” oraz co do czynu zarzucanego w punkcie VII i przypisanego w punkcie 188 groźbę pozbawienia życia zastępuje groźbą pobicia, a sformułowanie „Ł. A. (1) oraz M. S. (2)” zastępuje sformułowaniem „ustalonymi osobami”, a nadto na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjmuje kwalifikację prawną tych czynów oraz podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. ;

- co do czynów zarzucanych w punktach VIII, IX i X oraz przypisanych w punktach 189 i 190 sformułowania „ M. S. (2), Ł. A. (1)” i (...) zastępuje sformułowaniami „ustalonymi osobami”, a nadto przyjmuje, że do kradzieży z punktów VIII, IX i X doszło bez pokonania zabezpieczeń i ustala kwalifikację prawną tych wszystkich czynów na art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz na podstawie tych przepisów w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu kary 3 /trzech/ lat pozbawienia wolności i 200 /dwustu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda ;

- uniewinnia D. U. (1) od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie XVII i przypisanego w punkcie 196 ;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie D. U. (1);

c/ na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe i wymierza D. U. (1) kary łączne 10 /dziesięciu/ lat pozbawienia wolności oraz 360 /trzystu sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza D. U. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 01.04.2008 r. do dnia 04.09.2009 r. i od dnia 29.09.2009 r. do dnia 18.03.2011 r.;

XX. odnośnie K. W. (1):

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 203 o wymierzeniu kary łącznej;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 201 łagodzi wymierzoną karę do 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności;

- co do czynu zarzucanego w punkcie II i przypisanego w punkcie 202 na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjmuje kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. oraz podwyższa wymierzone kary do 4 /czterech/ lat pozbawienia wolności i do 360 /trzystu sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny po 100 /sto/ zł każda;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie K. W. (1);

c/ na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe i wymierza K. W. (1) karę łączną 4 /czterech/ lat pozbawienia wolności;

d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza K. W. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 23.09.2008 r. do dnia 21.12.2009 r.;

XXI. odnośnie P. Z. (1):

a/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 208 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie II i przypisanego w punkcie 206 przyjmuje kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. oraz łagodzi wymierzoną za to karę pozbawienia wolności do 2 /dwóch/ lat;

- co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 207 eliminuje sformułowanie (...), a nadto przyjmuje, że oskarżony udzielił innym ustalonym osobom co najmniej 100 g kokainy i łagodzi wymierzoną za to karę do 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności;

b/ utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie P. Z. (1);

c/ na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe i wymierza P. Z. (1) karę łączną 3 /trzech/ lat pozbawienia wolności;

d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza P. Z. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02.03.2009 r. do dnia 23.12.2009 r.;

XXII. kosztami postępowania w części uniewinniającej i umarzającej oraz dotyczącej oskarżonych M. P. (1) i R. U. (1) obciąża Skarb Państwa;

XXIII. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych: A. D. (1) kwotę 7800 /siedem tysięcy osiemset/ zł, T. G. (1) kwotę 400 /czteryście/ zł, P. G. (2) kwotę 7800 /siedem tysięcy osiemset/ zł, P. K. (1) kwotę 7800 /siedem tysięcy osiemset/ zł, R. L. (1) 5100 /pięć tysięcy sto/ zł, A. M. (1) kwotę 7600 /siedem tysięcy sześćset/ zł, P. N. (1) kwotę 7800 /siedem tysięcy osiemset/ zł, P. N. (2) kwotę 1600 /jeden tysiąc sześćset/ zł, A. P. (1) kwotę 7800 /siedem tysięcy osiemset/ zł, J. R. (1) kwotę 7800 /siedem tysięcy osiemset/ zł, P. S. (1) kwotę 7800 /siedem tysięcy osiemset/ zł, K. S. (1) kwotę 4400 /cztery tysiące czterysta/ zł, P. S. (2) kwotę 7800 /siedem tysięcy osiemset/ zł, P. S. (3) kwotę 7800 /siedem tysięcy osiemset/ zł, D. U. (1) kwotę 7800 /siedem tysięcy osiemset/ zł, K. W. (1) kwotę 7600 /siedem tysięcy sześćset/ zł oraz P. Z. (1) kwotę 4400 /cztery tysiące czterysta/ zł tytułem opłat oraz przypadające na nich wydatki Skarbu Państwa w części skazującej za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 424/18
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	22	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. XVIII K 178/09 z dnia 22.12.2016 r.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

x oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
x obrońcy oskarżonych K. A., A. D., P. G., T. G., P. G., R. L., P. K., A. M., K. S., P. N. (1), P. N. (2), A. P., J. R., P. S., P. S., R. U., D. U., K. W., P. Z.
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. Granice zaskarżenia

<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
x na korzyść obrońcy i prokurator co do R. L. x na niekorzyść prokurator	x w całości co do K. A., A. D., P. G., T. G., P. G., P. K., A. M., K. S., P. N. (1), P. N. (2), J. R., P. S., P. S., R. U., K. W., P. Z.	
x w części co do R. L., A. P., M. P., P. S., D. U.	x	co do winy
x	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
x	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w	

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
x	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
x	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

x	uchylenie	x	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1	11	P. Z. (1)	Ustabilizowany tryb życia – wykonywanie pracy, obciążenie kredytowe	Umowa o pracę, świadectwo pracy, zaświadczenie banku	k. 93654-93656 t. 262
2	11	P. G. (5)	Ustabilizowany tryb życia i wykonywanie pracy	Umowy o roboty wodno-kanalizacyjno-gazowe, dane finansowe, zaświadczenia i referencje, odpisy aktu małżeństwa z 08.04.2017 r. i aktu urodzenia dziecka z 19.06.2013 r.	k. 51749 t. 254; k. 93746-93749 t. 263
3	11	J. R. (1)	Ustabilizowany tryb życia – wykonywanie pracy, działania charytatywne	Podziękowania, referencje i zaświadczenie	k. 94134-94137 t. 264
4	11	D. U. (1)	Zły stan zdrowia	Dokumentacja medyczna	k. 94986-94995 t. 268
5	11	P. S. (1)	Skazanie za udział w obrocie z góry powziętym zamiarem od 2002 do 2003 r. znaczną ilością środków	Wyrok SR dla Warszawy-Woli sygn. IV K 639/12 z 28.03.2018 r. z uzasadnieniem	k. 95261-95278 t. 269

			odurzających i substancji psychotropowych tj. 10 kg marihuany, 3 kg amfetaminy, 190 g kokainy – czyny z pkt II, VI i XII		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1	A. P. (1)	Niepełnienie czynów z pkt III i XIV	Zeznania świadka P. K. (3)	k.95040-95041 t. 268	

2	P. Z. (1)	Niepełnienie czynów z pkt I-III i 205-207	Wyrok SO w Warszawie sygn. XVIII K 132/10 z uzasadnieniem	k.94687-94698 t. 267	
3	T. G. (1) i P. S. (2)	Niepełnienie czynów z pkt III-IV i 22-23 przez T. G. oraz pkt II, VIII i 138, 144 przez P. S.	Dokumenty z akt 3 Ds. 1506.2016 PR (...)	k. 94998-95001	
<u>2.2. Ocena dowodów</u>					

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1	Umowa o pracę, świadectwo pracy, zaświadczenie banku dot. P. Z. (1)	Dokumenty te nie budzą wątpliwości
---	---	------------------------------------

2	Umowy o roboty wodno-kanalizacyjno-gazowe, dane finansowe, zaświadczenia i referencje, odpisy aktu małżeństwa z 08.04.2017 r. i aktu urodzenia dziecka z 19.06.2013 r. dot. P. G. (5)	Dokumenty te nie budzą wątpliwości
---	---	------------------------------------

3	Podziękowania, referencje i zaświadczenie dot. J. R. (1)	Dokumenty te nie budzą wątpliwości
---	--	------------------------------------

4	Dokumentacja medyczna dot. D. U. (1)	Dokumenty te nie budzą wątpliwości
---	--------------------------------------	------------------------------------

5	Wyrok SR dla Warszawy-Woli sygn. IV K 639/12 z 28.03.2018 r. dot. P. S. (1) z uzasadnieniem	Dokument ten nie budzi wątpliwości
---	---	------------------------------------

<p><u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u></p>		
---	--	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
----------------------------------	-------	--

1	Zeznania świadka P. K. (3)	Zeznania te nie podważają depozycji świadka koronnego M. S. (2), gdyż nie wie on nic odnośnie zarzucanych czynów i oskarżonych.
---	----------------------------	---

2	Wyrok SO w Warszawie sygn. XVIII K 132/10 z uzasadnieniem	Wyrok ten nie podważa depozycji świadka koronnego M. S. (2), ponieważ w każdej sprawie Sąd samodzielnie dokonuje oceny dowodów zgodnie z zasadą samodzielności jurysdykcyjnej /art. 8 § 1 kpk/.
---	---	---

3	Dokumenty z akt 3 Ds. 1506.2016 PR (...)	Dokumenty te nie podważają ocen i ustaleń Sądu Okręgowego, gdyż nie wskazują, aby istniały jakiegokolwiek dowody świadczące o nieprawdziwości obciążających oskarżonych relacji M. J. i J. G..
---	--	--

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1/	<p>a/ obrońcy oskarżonego K. A. (1) pkt 1 obraży przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 17 § 1 pkt 7 kpk poprzez orzeczenie o odpowiedzialności karnej oskarżonego za czyn zarzucany w pkt II, gdy postępowanie karne o czyn polegający na obrocie znaczną ilością środków odurzających zostało prawomocnie zakończone i Sąd Rejonowy wydał w tym zakresie merytoryczne rozstrzygnięcie, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 8 kpk.</p> <p>b/ obrońcy oskarżonego P. G. (1) /bez nr/ obraży przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to 1/ art. 85 § 1 kpk w zw. z art. 6 kpk poprzez zaniechanie stwierdzenia sprzeczności interesów oskarżonych P. G. (1) i J. R. (1) i realizowaniu obrony obligatoryjnej P. G. w dniach 13, 14, 18 i 19.04.2011 r., 16 i 30.05.2011 r., 2.06.2011 r. i 12.10.2012 r. przez tego samego obrońcę /art. 439 § 1 pkt 10 kpk/; 2/ art. 376 § 3 kpk w zw. z art. 6 kpk poprzez ograniczenie prawa do obrony P. G. i</p>	<p>x zasadny co do P. G.</p> <p>x częściowo zasadny co do T. G. i P. S.</p> <p>x niezasadny co do K. A., P. K., R. U.</p>

rozpoznanie sprawy 20 i 24.03.2014 r. mimo jego usprawiedliwionej nieobecności oraz wniosków obrońcy i prokuratora o odroczenie rozprawy, przeprowadzenie na tych terminach dowodów istotnych dla oskarżonego /art. 439 § 1 pkt 11 kpk/.

c/ Obrońcy oskarżonego T. G. (1) pkt 1 obraży przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 17 § 1 pkt 7 kpk poprzez wydanie orzeczenia w zakresie zarzutu IV, V, VI i VII, pomimo prawomocnego postępowania karnego co do tego samego czynu, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 8 kpk.

d/ Obrońcy oskarżonego P. K. (1) pkt II /adw. M. N./ obraży art. 439 § 1 pkt 7 kpk wskutek sprzeczności w treści orzeczenia, uniemożliwiającej jego wykonanie, albowiem w wyroku orzeczono karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 360 stawek grzywny po 100 zł, natomiast w uzasadnieniu wyroku wskazano karę łączną 5 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek grzywny po 100 zł.

e/ Obrońcy oskarżonego P. S. (1) :

- **pkt II** obraży przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 17 § 1 pkt 7 kpk poprzez orzeczenie o odpowiedzialności oskarżonego za czyn z pkt I, gdy postępowanie karne wobec P. S. za ten czyn zostało prawomocnie zakończone, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 8 kpk;

- **pkt IV** obraży przepisów postępowania, a to art. 85 § 1 kpk w zw. z art. 6 kpk

	<p>poprzez zaniechanie stwierdzenia sprzeczności interesów oskarżonych P. S. i J. R., co doprowadziło do realizowania obligatoryjnej obrony P. S. przez obrońcę, który jednocześnie realizował obronę pomawiającego go J. R. - co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 10 kpk.</p> <p>f/ Obrońcy oskarżonego R. U. (1) pkt III obraży przepisów postępowania, a to art. 85 § 1 kpk w zw. z art. 6 kpk poprzez zaniechanie stwierdzenia sprzeczności interesów oskarżonych R. U. i J. R., co doprowadziło do realizowania obligatoryjnej obrony R. U. przez obrońcę, który jednocześnie realizował obronę pomawiającego go J. R. - co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 10 kpk.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>a/ Zarzut obrońcy osk. K. A. nie jest zasadny. Zauważyć należy, że K. A. (1) w sprawie sygn. II K 282/11 Sądu Rejonowego w Żyrardowie został uniewinniony od zarzutu udziału w nieustalonej dacie w 2004 r. w obrocie 1000 sztuk ekstazy poprzez skontaktowanie W. K. (1) i M. S. (2) z A. P. (3) /wyrok k. 51524a t. 252/. Taki zarzut i orzeczenie nie nakazują umorzenia postępowania odnośnie <u>czynu przypisanego w pkt 2 sentencji wyroku opisanego w pkt II komparycji</u>, polegającego na udziale od listopada 2004 r. do kwietnia 2005 r. w obrocie 2 kg marihuany i 2 kg amfetaminy poprzez nabycie ich od M. S. (2) celem dalszej odsprzedaży. Czyn przypisany dotyczy bowiem odmiennej działalności /różnych</p>		

czynności sprawczych/ i obrotu innymi narkotykami, a tylko częściowo możliwa jest wspólna data obu zarzutów. Okoliczności czynu z pkt 2 wyroku wskazują, że K. A. miał działać z odmiennym zamiarem niż co do zarzutu w sprawie sygn. II K 282/11. Nie można tu zasadnie mówić o spełnieniu warunków art. 12 kk i działaniu z góry powziętym, jednym zamiarem w obu sytuacjach. Nie ma znaczenia, że oba zarzuty dotyczyły czynów z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii / upn/. Zatem w rzeczywistości oba zarzuty stanowiły odrębne czyny, podlegające odrębnemu osądowi. Nie doszło tu do naruszenia art. 17 § 1 pkt 7 kpk poprzez orzeczenie o odpowiedzialności karnej oskarżonego za czyn zarzucany w pkt II, gdyż postępowanie karne o ten sam czyn polegający na obrocie znaczną ilością narkotyków nie zostało wcześniej prawomocnie zakończone i Sąd Rejonowy nie wydał w tym zakresie merytorycznego rozstrzygnięcia – nie zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 8 kpk.

b/ Zasadny okazał się zarzut obrońcy osk. P. G.. W sprawie występuje sprzeczność interesów oskarżonych P. G. (1) i J. R. (1), skoro ten ostatni w wyjaśnieniach wskazał właśnie na udział P. G. w handlu narkotykami. Zauważyć należy, że kolizja interesów współoskarżonych bronionych przez tego samego adwokata może prowadzić do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. tj. braku obrońcy w wypadkach określonych w art. 79 § 1 i 2 oraz art. 80 k.p.k. lub braku udziału obrońcy w czynnościach, w których jego

udział był obowiązkowy. Powoduje to stan równoważny z brakiem obrońcy obligatoryjnego. Chodzi tu o sytuację, gdy oskarżony w postępowaniu sądowym ma wprawdzie formalnie obrońcę, ale z uwagi na zachodzącą sprzeczność interesów tego oskarżonego i interesów innego oskarżonego reprezentowanego przez tego samego obrońcę, nie może on należycie spełniać swoich powinności. Kolidują interesy kilku oskarżonych, broniących przez tego samego adwokata albo radcę prawnego, zachodzi wtedy, gdy dla obrony jednego z nich celowe byłoby dezawuowanie treści wyjaśnień innego, broniącego przez tego samego adwokata albo radcę prawnego, bo takie działanie podważałoby zaufanie tych oskarżonych co do rzetelności obrony. Zgodnie bowiem z art. 85 § 1 k.p.k. obrońca może bronić kilku oskarżonych wtedy, gdy ich interesy nie pozostają w sprzeczności. Zaakceptowanie takiego stanu rzeczy przez sąd stanowi naruszenie prawa do obrony, które co do zasady może mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia w sprawie /tak wyrok SN z 11.04.2018 r. II KK 390/17, LEX nr 2487632; wyrok SN z 14.09.2016 r. II KK 277/14, LEX nr 2122488/. Nadto dokonując oceny, czy doszło do naruszenia art. 80 k.p.k. oraz ustalając konsekwencje tego naruszenia, należy odwoływać się do treści tego przepisu w brzmieniu obowiązującym w czasie postępowania sądowego, w którym wedle tej regulacji miał zaistnieć przypadek obrony obligatoryjnej /porównaj wyrok SN z 13.12.2017 r. III KK 224/17, LEX nr 2487632/. Do dnia 30.06.2015 r. art. 80 kpk /w istotnym dla sprawy zakresie/ nakazywał obligatoryjny

udział obrońcy w rozprawie głównej przed Sądem Okręgowym, kiedy oskarżony był pozbawiony wolności. Taka sytuacja dotyczy P. G., który pozostawał tymczasowo aresztowany do 26.10.2011 r. a potem odbywał karę od 08.2012 r.

O zasadności zarzutu przeprowadzenia rozpraw mimo kolizji interesów oskarżonych P. G. i J. R. świadczy przebieg czynności. W dniu 1.12.2010 r. J. R. był reprezentowany przez apl. adw. K. L., co było nieprawidłowe, gdyż uprzednio broniła ona P. G.. W dniach 13, 18 i 19.04.2011 r., 11, 16 i 30.05.2011 r., 8.07.2011 r. P. G. reprezentowany był przez apl. adw. P. F. z substytucji obrońcy z urzędu adw. H. O., a 14.04, 02.08 i 12.10.2011 r. reprezentował go adw. K. K. (4), zaś 28.06.2011 r. adw. K. D. (1) z substytucji adw. H. O.. Natomiast 29.11.2010 r. adw. K. D. (1), 2.06.2011 r. adw. P. F. i 24.05.2011 r. adw. K. K. (4) występowali jako obrońcy J. R.. Dnia 18.12.2012 r. adw. D. C., a 04.01.2013 r. adw. E. O. reprezentowali jednocześnie obu oskarżonych. Wobec tego oskarżonych bronił ten sam obrońca. Przyjąć trzeba, że w czasie pozbawienia wolności P. G. nie był reprezentowany przez obligatoryjnego obrońcę i doszło do naruszenia art. 85 § 1 k.p.k., a zatem powstała bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k., nakazująca uchylenie wyroku w całości co do tego oskarżonego.

Natomiast J. R. nie był wówczas pozbawiony wolności /tj. od 31.03.2010 r./, a więc co do niego nie zachodził przypadek obrony obligatoryjnej, a nadto P. G. go nie obciążał i wspólna obrona nie miała żadnego wpływu na jego sytuację

procesową oraz wykonywanie obrony tym bardziej, że na rozprawie prezentował takie samo stanowisko jak P. G.. Przeprowadzone uzupełniające badanie sądowo-psychiatryczne nie wskazuje na jakiegokolwiek ograniczenie jego poczytalności, poczytalność jest w pełni zachowana i na etapie rozprawy nie zachodziły rzeczywiste wątpliwości w tym względzie, a Sąd jedynie uzyskał opinię co do niektórych czynów nieobjętych poprzednią opinią. Nie występuje też kolizja interesów innych oskarżonych z J. R..

Ponadto zasadny okazał się zarzut dotyczący obrazy art. 376 § 3 kpk w zw. z art. 6 kpk poprzez ograniczenie prawa do obrony P. G. i rozpoznanie sprawy 20 i 24.03.2014 r. mimo jego usprawiedliwionej nieobecności / choroby potwierdzonej zaświadczeniem z aresztu/ oraz wniosków obrońcy i prokuratora o odroczenie rozprawy, a nadto przeprowadzenie na tych terminach dowodów istotnych dla oskarżonego. Także taka sytuacja nakazuje uchylenie wyroku w całości co do tego oskarżonego, ponieważ takie naruszenie prawa do obrony mogło mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia /art. 438 pkt 2 kpk/. Uchybienie to nie stanowi przy tym bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 11 kpk, gdyż nie chodzi tu o rozpoznanie sprawy pod nieobecność oskarżonego, którego obecność była obowiązkowa, ale o wadliwe zastosowanie regulacji art. 376 § 3 kpk pozwalającej na prowadzenie rozprawy przerwanej lub odroczonej pod usprawiedliwioną nieobecność oskarżonego w zakresie go nie dotyczącym bezpośrednio, jeżeli nie ograniczy to jego prawa do

obrony. Nie zmienia tego poprzednie brzmienie art. 374 § 1 kpk sprzed 1.07.2015 r., gdyż obecność oskarżonego nie była obowiązkowa na całej rozprawie w świetle regulacji art. 376 kpk i art. 377 kpk oraz decyzji Sądu o prowadzeniu rozprawy pod jego nieobecność. Na terminach 20 i 24.03.2014 r. przesłuchano świadków K. I. i M. S. w zakresie nie dotyczącym P. G., ale pierwszy zeznawał m.in. o M. J. – co mogło być istotne z punktu widzenia (...) J., którego depozycje dotyczą oskarżonego. Zeznanie M. S. stanowią zaś podstawę innych zarzutów postawionych P. G. i świadek na pytania odnosił się wprost do oskarżonego, że kontaktował się i zostawiał towar u mężczyzny ps. (...), dostał „działkę” z pieniędzy zabranych P..

c/ Zarzuto brońcy osk. T. G. jest częściowo zasadny odnośnie czynów zarzucanych w punktach IV i VI oraz przypisanych w punktach 23 i 25 wyroku. Czyn IV polegał na udziale na początku 2006 r. w obrocie co najmniej 3 kg amfetaminy poprzez jej sprzedaż wraz z M. J.. Czyn VI polegał zaś na udziale latem 2004 r. w obrocie około 250 g marihuany poprzez odebranie jej od E. M. celem dalszej odsprzedaży. W sprawie VIII K 110/12 /poprzednio 160/08/ Sądu Okręgowego w Warszawie T. G. skazano za: I/ zakup i sprzedaż 86,4 kg marihuany i 8,04 kg kokainy w latach 2002 - luty 2007 pochodzącej od M. J. oraz II/ obrót 86 kg marihuany, 29 kg siarczanu amfetaminy i 2,5 kg heroiny od połowy września 2002 r. do 9.01.2004 r. i od 1.12.2004 r. do końca 2005 r., IV/ obrót 1,3 kg kokainy od 17 czerwca do połowy lipca i od sierpnia do października 2006 r. /akt oskarżenia k. 49625a t. 243, prawomocne

wyroki SO z 27.05.2015 r. i SA II AKa 354/15 z 11.12.2015 r. k. 49784 t. 244, 50093-94 t. 245/. Zatem skazanie to dotyczy czynów z pkt IV i VI, za które T. G. został skazany w niniejszej sprawie - wobec podobnych czynności, tego samego czasokresu i rodzaju narkotyków oraz tożsamości z góry powziętego zamiaru uzyskiwania dochodów z handlu różnymi narkotykami odnośnie 3 kg amfetaminy co do pkt IV i 250 g marihuany co do pkt VI - w porównaniu do czynów pkt I i II z wyroku sygn. VIII K 110/12. Należało przyjąć, że chodzi tu o ten sam przestępczy zamiar co w niniejszej sprawie, gdyż w sprawie VIII K 110/12 przyjęto 1 czyn dotyczący obrotu różnymi narkotykami w latach 2002 - luty 2007 i zastosowano art. 12 kk. Powodowało to konieczność umorzenia postępowania z uwagi na zaistnienie przesłanki powagi rzeczy osądzonej /res iudicata/. W rezultacie w tej części uchylono rozstrzygnięcia na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. i **umorzono postępowanie karne** wobec T. G. (1).

Taka sytuacja nie zachodzi jednak co do czynów z pkt V i VII, ponieważ dotyczą one odpowiednio posiadania w kwietniu 2004 r. 50 g kokainy przekazanej przez P. N. (1) i posiadania w 2004 r. 100 g kokainy przekazanej przez W. K. (1). Narkotyki te zostały uzyskane od innych osób niż M. J., chodzi tu o inne czynności i nie można przyjąć, aby były objęte skazaniem z wyroku sygn. VIII K 110/12.

d/ Chybiony jest zarzut **obrońcy oskarżonego P. K. (1) pkt II /adw. M. N./** obrazy art. 439 § 1 pkt 7 kpk wskutek sprzeczności w treści orzeczenia, uniemożliwiającej

jego wykonanie. Wymierzenie w zaskarżonym wyroku Sądu Okręgowego P. K. kary łącznej 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a w uzasadnieniu wyroku wskazanie niższej kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności - nie stanowi o sprzeczności w treści orzeczenia. Uzasadnienie nie jest integralną częścią wyroku /art. 413 kpk wymienia elementy składowe wyroku/. Po wydaniu wyroku skrócone uzasadnienie wygłasza się ustnie /art. 418 § 3 kpk/, a pisemne o określonej treści sporządza na wniosek strony lub z urzędu /art. 422, art. 423 i 424 kpk/. Zatem rozbieżność pomiędzy orzeczoną karą w wyroku i późniejszym uzasadnieniem może stanowić jedynie podstawę zarzutu rażącej niewspółmierności kary / art. 438 pkt 4 kpk/, a nie należy do tzw. bezwzględnych przyczyn odwoławczych. Kara łączna grzywny została zaś określona jednakowo na 360 stawek grzywny po 100 zł.

e/ 1/ Zasadny jest zarzut **obrońcy oskarżonego P. S. (1) pkt II** obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 17 § 1 pkt 7 kpk poprzez orzeczenie o odpowiedzialności oskarżonego za czyn z pkt I, gdy postępowanie karne wobec P. S. za ten czyn zostało prawomocnie zakończone, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 8 kpk. Niewątpliwie P. S. został uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. VIII K 351/10 z 12.02.2014 r. za udział w okresie od 01.01.2002 r. do 21.02.2007 r. w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez Z. C. /k.49573 t. 243/ tj. tzw. grupie (...). Natomiast w niniejszej sprawie w pkt 118

wyroku /pkt I komparycji został skazany za udział i kierowanie w okresie od stycznia 2002 r. do 21.02.2007 r. zorganizowaną zbrojną grupą przestępczą (...). Okresy te są niewątpliwie tożsame. O ile teoretycznie jest możliwe, że ten sam sprawca równocześnie jest uczestnikiem 2 odrębnych grup przestępczych, gdyż np. ukrywa w nich nawzajem swój udział, to nie dotyczy to oskarżonego. P. S. jest osobą o ugruntowanej pozycji w świecie przestępczym i został przywódcą grupy (...). Nie mógłby jednocześnie uczestniczyć w grupie (...) w taki sposób, aby jej kierownictwo i członkowie nie wiedzieli o jego rzeczywistej pozycji. Wskazują na to m.in. przywołane przez Sąd Okręgowy depozycje K. M. (1) ps. (...) /z grupy (...)/ i M. S. o kierowaniu przez oskarżonego grupą (...) /str. 167-168/. Nadto M. S. podał, że grupy (...) i (...) połączyły się na przełomie 2004/2005 r. a wcześniej były w sojuszu i wzajemnie się popierały za sprawą P. S., który miał swój „układ” oraz swoją pozycję utrzymywał właśnie dzięki kontaktom z grupą (...) – miał być „jedną nogą u (...) a drugą u (...)”. Od M. C. świadek dowiedział się, że oskarżony miał zostać przysłany do grupy (...) przez A. H. ps. (...) tj. przywódcę grupy (...) i dla tej ostatniej grupy przejmuje władzę. Nie posiada on jednakże dokładniejszej wiedzy, gdyż nie wiedział, że P. S. był wprost członkiem grupy (...). J. G. także przekazał, że w 2005 r. P. S. mówił, iż połączyli się z „(...)” tj. grupą (...). Podobnie świadek M. S. potwierdził, że grupa (...) była zbyt słaba, aby samodzielnie funkcjonować, jej liderem był P. S. i połączyła się z grupą (...). Koreluje to z relacjami A. C. i A. L.. Natomiast K. M. dokładniej,

szerzej i bardziej przekonująco podał o strukturze grupy (...), w której już od 2002-2003 r. byli P. S. m.in. wraz z P. N. i P. S. jako podległa grupa (...). Natomiast M. C. ps. (...) nie chciał się podporządkować i dlatego zginął. Także wedle M. G., „(...)” pracowali dla „(...)”. Zaś J. S. podał, że grupy te współpracowały już w 1999 r.

Należy wobec tego przyjąć, że grupa (...) była w ścisłej koalicji z grupą (...), a w istocie faktycznie była jej podporządkowana poprzez P. S. i także z tego tytułu oskarżony był uznawany za członka tej drugiej. P. S. pozostawał zaś już wcześniej w strukturach grupy (...) i jego udział w grupie (...) nie stał temu na przeszkodzie oraz był znany kierownictwu grupy (...). W innym przypadku nie mógłby funkcjonować w ramach szeroko pojętej grupy (...), niezależnie od istnienia odrębnego kierownictwa tej grupy. Kierowanie grupą (...) oznacza przecież, że decydował o kierunkach i sposobach działalności tej grupy, będąc równocześnie członkiem grupy (...). Zapewniał więc podległość tej drugiej grupie. Chodzi zatem o tę samą działalność, a nie dwie rozbieżne. W tej sytuacji działalność ta została już prawomocnie osądzona i należało uchylić rozstrzygnięcie z pkt 118 wyroku oraz umorzyć postępowanie karne wobec P. S. co do tego czynu.

e/ 2/ Chybiony jest zaś zarzut **obrońcy oskarżonego P. S. (1) pkt IV** obrazy przepisów postępowania, a to art. 85 § 1 kpk w zw. z art. 6 kpk poprzez zaniechanie stwierdzenia sprzeczności interesów oskarżonych P. S. i J. R., co doprowadziło do realizowania obligatoryjnej obrony P. S. przez obrońcę, który jednocześnie realizował obronę

pomawiającego go J. R. - co miało stanowić bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 10 kpk. W sprawie nie występuje rzeczywista sprzeczność interesów oskarżonych P. S. i J. R. – P. S. nie przyznał się do zarzutów i nie obciążał J. R., a J. R. częściowo przyznając się w ogóle nie obciążał P. S.. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego jednoznacznie wypływa, że wyjaśnienia J. R. w żadnej mierze nie stanowią podstawy skazania P. S.. Takie stanowisko podziela Sąd Apelacyjny, o czym szerzej niżej w rozważaniach w pkt 2 odnośnie naruszenia przepisów procesowych.

Podobnie jak apelację należy ocenić osobiste pismo P. S..

f/ Niezasadny jest zaś zarzut **obrońcy oskarżonego R. U. (1) pkt III** obraży przepisów postępowania, a to art. 85 § 1 kpk w zw. z art. 6 kpk poprzez zaniechanie stwierdzenia sprzeczności interesów oskarżonych R. U. i J. R., co doprowadziło do realizowania obligatoryjnej obrony R. U. przez obrońcę, który jednocześnie realizował obronę pomawiającego go J. R. - co miało stanowić bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 10 kpk. W sprawie nie występuje bowiem rzeczywista sprzeczność interesów oskarżonych R. U. i J. R. – R. U. w toku postępowania przed Sądem I instancji nie przyznał się do zarzutów i nie obciążał J. R., a J. R. częściowo przyznając się w ogóle nie obciążał R. U.. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego jednoznacznie wypływa, że wyjaśnienia J. R. w żadnej mierze nie stanowią podstawy skazania R. U.. Takie stanowisko podziela Sąd Apelacyjny,

o czym szerzej niżej w rozważaniach w pkt 2 odnośnie naruszenia przepisów procesowych.

Lp.	Zarzut	
2/	<p>Obrońców oskarżonych obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia:</p> <p>K. A. (1) pkt 2, 3 i 4 - obrazy art. 7 kpk, art. 92 kpk, art. 167 kpk, art. 366 § 1 kpk, art. 410 kpk;</p> <p>A. D. (1) pkt 1 - obrazy art. 7 kpk, art. 410 kpk, art. 424 § 1 pkt 1 kpk,</p> <p>P. G. (1) pkt 2 - obrazy art. 6 kpk, art. 7 kpk, art. 170 § 1 pkt 1 kpk i art. 4 pkt 1 ustawy z 25.06.1997 r. o świadku koronnym, art. 92 kpk, art. 410 kpk, art. 424 § 1 pkt 1 i 2 kpk;</p> <p>T. G. (1) - obrazy art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 170 kpk, art. 172 kpk, art. 410 kpk, art. 424 § 1 pkt 1 kpk;</p> <p>P. G. (2)(...) I - obrazy art. 7 kpk, art. 410 kpk, art. 391 § 1 kpk;</p> <p>P. K. (1) pkt I 1a-e /adw. S. K./ - obrazy art. 7 kpk;</p> <p>P. K. (1) pkt III /adw. M. N./ - obrazy art. 7 kpk;</p> <p>A. M. (1) pkt I - obrazy art. 2 § 1 i 2 kpk, art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk, art. 391 § 1 i 2 kpk, art. 392 kpk, art. 410 kpk, art. 424 § 1 pkt 1 kpk;</p> <p>K. S. (1) pkt 1 - obrazy art. 7 kpk;</p> <p>P. N. (1) pkt I - obrazy art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk, art. 92 kpk, art. 410 kpk;</p> <p>P. N. (2) pkt 3 - obrazy art. 2 § 2 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk, art. 424 § 1 pkt 1 kpk, art. 207 § 1 kpk w zw. z art. 193 § 1 kpk, art. 4 ust.</p>	<p># zasadny</p> <p>x częściowo zasadny co do K. A., A. D., T. G., P. G., R. L., P. K., A. M. i K. S., P. N. (1), P. N. (2), A. P., J. R., P. S., P. S., P. S., D. U.</p> <p>x niezasadny co do P. G., R. U., K. W. i P. Z.</p>

1 ustawy z 25.06.1997 r. o świadku koronnym;

A. P. (1) pkt I - obrazy art. 4 ust. 1 ustawy z 25.06.1997 r. o świadku koronnym, art. 2 § 2 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk, art. 170 kpk, art. 374 § 1 kpk, art. 410 kpk, art. 424 § 1 pkt 1 kpk;

J. R. (1) - obrazy art. 2 kpk, art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk, art. 424 § 1 pkt 1 kpk, art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka;

P. S. (1) pkt III.1-3, 5-6 - obrazy art. 2 § 1 pkt 1 kpk, art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk, art. 167 kpk, art. 170 § 1 pkt 1-4 kpk, art. 366 § 1 kpk, art. 410 kpk, art. 424 § 1 i 2 kpk, art. 4 pkt 1 ustawy z 25.06.1997 r. o świadku koronnym, art. 147 § 1 kpk i art. 358 kpk;

P. S. (2) pkt II.1 - obrazy art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk, art. 424 § 1 kpk;

P. S. (3) pkt 1-3 - obrazy art. 2 § 2 kpk, art. 4 kpk, art. 7 kpk;

R. U. (1) pkt 1-3 - obrazy art. 2 § 1 pkt 1 kpk, art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk, art. 167 kpk, art. 170 § 1 pkt 1 kpk, art. 366 § 1 kpk, art. 410 kpk, art. 424 § 1 i 2 kpk, art. 4 pkt 1 ustawy z 25.06.1997 r. o świadku koronnym;

D. U. (1) pkt I - obrazy art. 4 ust. 1 ustawy z 25.06.1997 r. o świadku koronnym, art. 2 § 2 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk, art. 424 kpk;

K. W. (1) pkt 1, 2 i 4 - obrazy art. 4 kpk, art. 5 § 1 i 2 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk, art. 424 § 1 pkt 1 kpk,

P. Z. (1) pkt II.1-2 - obrazy art. 6 kpk, art. 7 kpk, art. 410

kpk, art. 424 § 1 kpk, art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności i art. 42 Konstytucji RP;

poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej, wbrew wskazaniom logiki oraz zasadom doświadczenia życiowego oceny materiału dowodowego poprzez :

a/ pominięcie istotnych okoliczności i błędne uznanie zeznań świadka koronnego M. S. (2) za wiarygodne oraz pominięcie, że powinien odpowiadać za zbrodnię z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk,

b/ wadliwe uznanie zeznań świadka M. J. (1) za wiarygodne,

c/ oddalenie wniosku dowodowego o przeprowadzenie konfrontacji pomiędzy M. S. (2) a M. J. (1),

d/ uznanie za wiarygodne wyjaśnień i zeznań P. R. (1) i Ł. C. (1),

e/ błędne uznanie wyjaśnień oskarżonych za niewiarygodne,

f/ błędne uznanie, że przedmiotem obrotu i posiadania były środki odurzające, broń palna, amunicja i ładunki,

g/ wadliwe uznanie, iż 2 gramy marihuany znalezione u A. D. (1) w trakcie przeszukania 02.04.2008 r. nie były przeznaczone na własny użytek,

h/ nieuwzględnienie zeznań I. K., że A. D. (1) od kwietnia do sierpnia 2003 r. przebywał na M., gdzie prowadził bar,

i/ sporządzenie wadliwego uzasadnienia wyroku, uniemożliwiającego obronę i kontrolę instancyjną,

	<p>j/ jedynie częściowe uwzględnienie wyjaśnień oskarżonych i zeznań świadków, w tym P. M., M. B., J. G., J. D., P. W., R. O., T. M., M. M., C. S., K. M., J. C., J. K., M. S., J. Z., M. S., J. i T. Ś., M. K., K. P., M. C., M. S., D. P., M. A., R. G., A. G., A. M., A. P. i innych, a także dokumentów,</p> <p>k/ ujawnienie zeznań M. K.,</p> <p>l/ uznanie za wiarygodne wyjaśnień M. P. (1) i T. K. (1),</p> <p>ł/ odmowę rejestrowania dźwięku z przebiegu rozprawy,</p> <p>m/oddalenie wniosków dowodowych,</p> <p>n/ pominięcie zeznań J. D. (2),</p> <p>o/ uznanie za wystarczające zeznań J. G.,</p> <p>- co doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych i nieprawidłowego ustalenia, że osk. K. A., A. D., P. G., T. G., P. G., R. L., P. K., A. M., K. S., P. N. (1), P. N. (2), A. P., J. R., P. S., P. S., P. S., R. U., D. Utarta, K. W., P. Z. dopuścili się popełnienia przypisanych im czynów.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>a/ Na wstępie celowe są uwagi ogólne dotyczące wszystkich oskarżonych. Podzielić należy konsekwentne poglądy orzecznictwa, że przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i jej braku w przypadku innych, pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeżeli zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności</p>		

sprawy, rozważeniem okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, pozostaje zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku /tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11.04.2018 r. sygn. IV KK 104/18, lex nr 2498022/. W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy generalnie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne w zakresie sprawstwa i winy oskarżonych – za wyjątkiem K. A. (1) oraz czynów z art. 291 kk i niektórych innych niżej wskazanych - oraz właściwie je ocenił, mając na uwadze treść art. 7 kpk, a ocena ta wymagała jedynie pewnego uzupełnienia i korekty. Oparł się na całości przedstawionego mu materiału dowodowego oraz wobec tego odnośnie poczynionych ustaleń nie naruszył art. 410 kpk, ponieważ uchybienie normie zawartej w przepisie art. 410 k.p.k. może nastąpić jedynie w wypadku nieuwzględnienia przy wyrokowaniu całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a nie poprzez nieuwzględnienie czegoś, co potencjalnie dopiero mogłoby zostać na tej rozprawie ujawnione /tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26.03.2014 r. sygn. III KK 396/13, lex nr 1451526/. Dotyczy to zaś tylko istotnych kwestii. Art. 410 kpk stanowi uszczegółowienie normy z art. 92 kpk i kwestię jego naruszenia należy tak samo oceniać. Art. 4 kpk zawiera ogólną dyrektywę nakazującą uwzględniać okoliczności tak na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, a więc jego naruszenie nie może stanowić samodzielnie podstawy zarzutu apelacyjnego i należy je

wiązać z uchybieniem konkretnym regulacjom. Podobnie należy ocenić zarzut naruszenia art. 2 § 1 i 2 kpk, nakazującego pociągnięcie sprawy do odpowiedzialności karnej i uniewinnienie osoby niewinnej oraz oparcie rozstrzygnięć na prawdziwych ustaleniach faktycznych. Art. 6 kpk określa materialne i formalne prawo do obrony oskarżonego, a więc jego obraza powinna być wiązana z konkretnymi uchybieniami.

Chybione są zarzuty obrońców osk. A. M., P. N. (1), P. N. (2), A. P., P. S., R. U. i K. W., a częściowo J. R. dotyczące naruszenia art. 5 § 2 kpk, gdyż Sąd I instancji w części skazującej nie miał nieusuwalnych, obiektywnych wątpliwości co do zachowania oskarżonych czy innych uczestników zdarzeń, a dopiero ich istnienie warunkuje zastosowanie tego przepisu. Zarzut obrazy tego przepisu może być uznany za skuteczny tylko wówczas, gdy zostanie wykazane, że orzekający sąd rzeczywiście miał wątpliwości o takim charakterze i nie rozstrzygnął ich na korzyść oskarżonego. Dla zasadności tego zarzutu nie wystarczy zaprezentowanie przez stronę własnych wątpliwości co do stanu dowodów /tak np. postanowienie Sądu Najwyższego sygn. V KK 68/2018 z 04.04.2018 r. lex nr 2488989/. Przy tym nieprawidłowe jest równoczesne stawianie zarzutu naruszenia art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk, ponieważ o niedających się usunąć wątpliwościach można mówić dopiero po przeprowadzeniu prawidłowej i wszechstronnej oceny dowodów.

Nadto niespełnienie wymogów z art. 424 kpk nie może stanowić samodzielnej podstawy

zmiany lub uchylenia wyroku, skoro jest to uchybienie o charakterze procesowym /art. 438 pkt 2 k.p.k./, a więc wymaga wykazania możliwego wpływu na treść orzeczenia. Takiego wpływu obrońcy nie wykazali. Kwestię tę przesądza nadto art. 455a kpk, który wyklucza uchylenie wyroku z powodu niespełnienia przez uzasadnienie wymagań z art. 424 kpk.

Nie doszło zatem do obrazy art. 2 § 1 i 2 kpk, art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 6 kpk, art. 7 kpk, art. 92 kpk, art. 410 kpk ani art. 424 § 1 i 2 kpk, która uniemożliwiłaby instancyjną kontrolę prawidłowości wyroku bądź nakazywała jego zmianę w całości co do sprawstwa i winy oskarżonych – za wyjątkiem K. A. (1) oraz części czynów z art. 291 kk i niektórych innych. Zatem wnioski obrońców o uniewinnienie oskarżonych od pozostałych czynów okazały się bezzasadne.

b/ Obrońcy usiłowali podważyć ocenę dowodów dokonaną przez Sąd Okręgowy, a w szczególności zeznań świadka koronnego M. S. (2) i świadka M. J. (1), które stanowiły podstawę do poczynienia ustaleń faktycznych. Dlatego też w tym zakresie celowe było łączne odniesienie się do ich apelacji. W tej kwestii nadmienić trzeba, że Sąd I instancji dokonał oceny dowodów nie tylko na str. 1121-1150 uzasadnienia wyroku, ale także w innych miejscach w ramach przedstawiania wyjaśnień oskarżonych i zeznań świadków. Aczkolwiek ocena ta jest dość skrótowa i niepełna, to skarżący / z wyjątkiem obrońcy K. A./ nie podważyli jej skutecznie. Sąd I instancji słusznie obdarzył wiarygodnością relacje świadków M.

J. (1) i M. S. (2), które znalazły istotne wsparcie w wypowiedziach świadków J. G., Ł. C. (1), P. R. (1), R. G. (1), A. L. (2) i innych dowodach, wskazanych w uzasadnieniu. Nie podważa tego kwestia nakłaniania R. G. do przyznania się.

M. S. jasno podał, dlaczego zdecydował się na współpracę z organami ścigania – bał się o swoje życie oraz o bezpieczeństwo swojej narzeczonej i dziecka, wolał iść na policję niż dać się zabić. Przyznał się do zażywania kokainy, marihuany, ekstazy i sporadycznie amfetaminy, spożywania alkoholu oraz dokonywania samookaleczeń tzw. sznytów, a zatem nie ukrywał okoliczności dla siebie niekorzystnych. Niewątpliwie jako osoba zatrzymywana i karana znał mechanizmy procesu karnego, a nadto sam wielokrotnie popełniał przestępstwa. Nie deprecjonuje to relacji świadka, a wręcz odwrotnie w świetle jego relacji przemawia za szczerością i nie powoduje wątpliwości co do postrzegania, zapamiętywania i dotwarzania przez niego postrzeżeń. Brak było podstaw do uzyskania opinii biegłego psychologa w tym zakresie. M. S. opisał szeroką działalność przestępczą swoją i znanych sobie osób. Opuścił areszt 23.04.2003 r. i od razu powrócił do popełniania przestępstw. Jasno i logicznie przekazał informacje, że z broni palnej strzelał pod mostem na rzece U. oraz na strzelnicy na M., gdzie został wprowadzony przez W. K. i nie okazywał tam dokumentów. Ponadto w razie kontroli i przy innych okazjach często podawał dane brata i znajomego J. D., co nie było weryfikowane przez funkcjonariuszy. Zaprzeczył, aby żądał od K. M. (4) „odszkodowania”, ale przyznał, iż domagał się od

niego zapłaty za to, że zawiódł w działalności przestępczej. M. S. wyraźnie podał na rozprawie, że nie pamięta już wszystkich szczegółów co do transakcji narkotykowych, a więc miarodajne są jego wcześniejsze depozycje. Natomiast jego relacje są spójne i konsekwentne co do istoty działalności oskarżonych w ramach (...) grupy przestępczej. Zbieranie opłat od dilerów tzw. beczek odbywało się od 21 do 27 dnia każdego miesiąca. Istotna rola świadka wpływa chociażby z zeznań P. U. (1), że on i inni obawiali się M. S.. A. G. nie przekazał informacji o nim z uwagi na wskazane przez Sąd Okręgowy osadzenie właśnie w okresie od kwietnia do grudnia 2003 r., czyli w okresie współpracy M. S. z A. D..

Ponadto Sąd Okręgowy na str. 1105-1121 uzasadnienia odniósł się do kwestii ewentualnego usiłowania zabójstwa P. P. (2) przez M. S. i ocenę tę należy podzielić. Nie wykazano, aby M. S. rzeczywiście miał się dopuścić takiego czynu, który miał być popełniony prawdopodobnie w 2000 r., kiedy świadek koronny był osadzony. Zaprzeczył temu tak początkowo P. P. – który nie był konsekwentny -, jak i świadek koronny, a przedstawiony opis nie daje pewności co do rzeczywistego usiłowania zabójstwa. Oskarżeni nie posiadają zaś na ten temat istotnej, bezpośredniej i przekonującej wiedzy. Nie są wiarygodne /jako stanowiące wyłącznie linię obrony/ wyjaśnienia P. S., P. N. (2), P. K. i inne, że M. S. miał przyznać się do tego strzelania. O ostrzeleniu samochodu P. P. zeznawali Z. K. oraz K. M., M. K., A. P., W. Z., G. N., D. O., którzy mieli dowiedzieć się o tym od innych

osób. Takie wskazane osoby tj. E. S., P. P. i A. M. nie przekazały jednak takich wiarygodnych informacji. Także inne zeznania /A. L./ nie zmieniają tej oceny. Nie doszło do naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy z 25.06.1997 r. o świadku koronnym ani art. 170 kpk. Podkreślić trzeba, że nawet przyjęcie, iż M. S. dopuścił się takiego czynu /o czym Sądy I i II instancji w ogóle nie rozstrzygają w niniejszej sprawie, gdyż to zdarzenie nie jest zarzucane oskarżonym/, nie dezawuowałoby złożonych przez niego wyjaśnień i zeznań oraz nie pozbawiałoby ich wartości dowodowej co do działalności oskarżonych, a mogłoby mieć wpływ jedynie na status samego świadka koronnego. Tak więc zarzuty skarżących i oskarżonych co do popełnienia przez M. S. wskazanego czynu i wpływu tego na treść wyroku nie są zasadne i nie mogą odnieść zamierzonego skutku.

Skarżący – poza obrońcą K. A. - nie podważyli skutecznie dokonanej przez Sąd I Instancji oceny depozycji świadka koronnego M. S. (2). Sąd ten miał świadomość, że świadek przez lata trudnił się działalnością przestępczą i obecnie zmienił swoje życie. Chociaż dość lakonicznie oceniał jego wypowiedzi, to były one wystarczająco spójne, logiczne, konsekwentne i znajdowały częściowe potwierdzenie w innych dowodach. Ponadto nie jest bez znaczenia, że Sąd orzekający bezpośrednio zetknął się ze świadkiem na rozprawie i miał okazję obserwować jego zachowanie. Taki kontakt ułatwia wartościowanie depozycji świadka.

Świadek M. S. zdecydował się na współpracę z organami ścigania i szeroko wyjaśniał o popełnionych przestępstwach. Nie pozbawia

wartości dowodowej jego depozycji okoliczność, że chciał skorzystać z dobrodziejstwa statusu świadka koronnego. M. S. nie ukrywał tego, taka sytuacja została przewidziana przez ustawodawcę, który określił warunki zastosowania wobec sprawcy tej instytucji m.in. wtedy, gdy ujawni on wobec organów ścigania wszystkie informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstw oraz istotne okoliczności ich popełnienia, jak też ustawodawca nie zdyskwalifikował złożonych w tym celu depozycji. Zatem możliwość uzyskania przez sprawcę ze statusu świadka koronnego nie wpływa samoistnie negatywnie na ocenę jego wypowiedzi. Za oczywiste uznać przy tym trzeba, iż ocena zeznań świadka, który obciąża oskarżonych, może być rozbieżna w zależności od czynu, do którego się odnosi, a nawet co do poszczególnych okoliczności. Natomiast nieprawdziwe obciążanie innych osób mogłoby skutkować utratą w/w statusu, ale kwestia ta samoistnie nie świadczy o wiarygodności M. S.. Nie ma tu znaczenia kwestia majątku świadka, skoro miał już zużyć zyski z przestępczego procederu.

M. S. zobowiązany jest do prawdziwego przedstawienia szczegółów działalności przestępczej własnej i innych oraz potwierdził złożone wcześniej depozycje. Nie unikał przedstawienia swojej działalności przestępczej i własnej istotnej roli w grupie (...). Niewątpliwie posiada dużą wiedzę i był blisko związany z osobami wysoko postawionymi w środowisku przestępczym. Jego relacje są naturalne i zawierają liczne szczegóły wynikające z własnych przeżyć. Wielokrotnie, w tożsamy w istocie sposób i

różnymi słowami przedstawia on wydarzenia, w których brał osobisty udział. Nie wykazuje tendencji do bezpodstawnego obciążania sprawców i nie pomawia ich wszystkich o te same przestępstwa, ale jasno różnicuje udział w określonych zdarzeniach. Nie można przyjąć, aby w zakresie dotyczącym świadka koronnego nie spełniał wymogów pozwalających na uznanie tzw. dowodu z pomówienia za wartościowe źródło dowodowe, chociaż miał własny interes procesowy w obciążaniu innych sprawców.

Podobnie należało uznać odnośnie relacji świadka M. J. (1) i innych którzy chociażby częściowo i w pewnym czasie zdecydowali się na współpracę z organami ścigania. Depozycje takich świadków, w znacznej mierze korespondujące ze sobą i potwierdzające relacje M. S., stanowią w niniejszej sprawie podstawę rozstrzygnięcia. Nie podważa ich wartości chęć uzyskania przez świadków korzyści procesowych w ich własnych sprawach. W sprawie nie wystąpiły także wątpliwości co do postrzegania, zapamiętywania i dotwarzania postrzeżeń przez M. J., nie świadczy o tym np. zażywanie narkotyków ani własna działalność.

Nie budzi wątpliwości funkcjonowanie na terenie W. i innych miejscowości zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym tzw. „(...)”, zajmującej się handlem narkotykami, napadami, wymuszeniami rozbójniczymi i przestępstwami przeciwko mieniu. Zbrojny charakter tej grupy jest oczywisty – posiadała ona znaczną ilość różnej broni palnej i wszyscy jej członkowie mieli

tego świadomość /wiedza ta jest powszechna i dotyczy także osób postronnych/. Nadto grupa ta posiadała rozbudowaną strukturę i hierarchię. Zarzuty obrońców dotyczą błędnego przypisania oskarżonemu udziału i kierowania tą grupą. Po śmierci M. C. (3) od 17.02.2004 r. przywódcami tej grupy byli jedynie P. S. (1), S. S. (2), P. N. (1) i P. S. (2), a wcześniej także inne osoby. Pensję w ramach grupy dostawali tylko członkowie zarządu, a nie zwykli członkowie.

c/ Odnośnie ***oskarżonego K. A.***

(1) Sąd Okręgowy naruszył zasadę swobodnej oceny dowodów i nie uwzględnił niektórych okoliczności - doszło do naruszenia art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk. Rację ma skarżący, że jedynym dowodem obciążającym tego oskarżonego były depozycje świadka koronnego M. S. (2). Wobec tego istotne było, że w sprawie ujawniono okoliczności poddające w wątpliwość relację tego świadka co do wskazania osoby K. A. (1). Słusznie obrońca podniósł, że zastrzeżenia budzi kwestia pseudonimu, którym miał posługiwać się oskarżony. M. S. przedstawiając działalność osoby o pseudonimie (...) następnie wskazał, że miał to być K. A. (1). W tym przypadku nie jest wystarczające przyjęcie przez Sąd I instancji, że oskarżony mógł mieć kilka pseudonimów. Zasadnie skarżący zarzucił, iż z depozycji innych osób / tj. osk. K. W. (1), świadków A. P. (3) i R. M. (1), gdyż D. S. (1) nie potwierdził tylko, aby oskarżony miał pseudonim (...)/ wynika, że K. A. miał pseudonim (...) i ewentualnie K.. Stwierdzić trzeba, że sam Sąd Okręgowy na str. 711 uzasadnienia wyroku przyjął, iż pseudonim (...) nosiła inna osoba tj. A. P. (3) – który to miał być podległym mężczyźnie

ps. (...), czyli oskarżonemu K. W. (1). Jednocześnie na str. 499 uzasadnienia wyroku uznał za wiarygodne zeznania A. P. (3), które odnośnie K. A. pozostają w niezgodzie z depozycjami M. S. (2). Sąd I instancji popadł tym samym w sprzeczność, następnie odmiennie uznając, że M. to oskarżony. Ponadto taki pseudonim może dotyczyć jeszcze innej osoby tj. T. M. (2), którego wskazuje obrońca opierając się na informacjach Policji. O ile zatem nie budzi wątpliwości, że świadek koronny sensownie i wiarygodnie opisał przestępczą działalność mężczyzny pseudonim (...) – gdyż jego depozycje co do innych istotnych okoliczności znajdują potwierdzenie w innych dowodach np. wyjaśnieniach K. S. (3), który przyznał się do zarzutów udziału w grupie (...), handlu narkotykami i przyjmowania pieniędzy z działalności przestępczej – to brak jest całkowitej pewności, czy chodzi tu o K. A. (1), A. P. (3) czy inną osobę, gdyż A. P. zaprzeczył, aby miał taki pseudonim. K. A. nie przyznał się, ale ogólnie potwierdził znajomość K. W. i M. S. oraz wspólny pobyt w więzieniu swojego szwagra ze świadkiem koronnym.

M. S. rozpoznał K. A. na tablicy pogłądowej i podał, że jest on z Ż. i ma pseudonim (...) /16.11.2006 r. k.3247 t. 17, 14405-406 t. 73/. Opisywał M. jako członka grupy (...) z Ż. w tym czasie /16.10.2008 r. k. 14343-352 t. 72, konfrontacja z K. A. 17.10.2008 r. k. 14359-61 t. 72/. Jednakże świadek nie miał pewności, kto nosił taki pseudonim /protokół z 18.10.2006 r./ Wedle M. S., znał on A. P. z ZK w P. lub Ł. /k. 15920 t. 80/. Zatem nie jest przekonujące stwierdzenie świadka z rozprawy, że nie przypomina sobie innej osoby o takim pseudonimie,

skoro znał A. P.. Nie wiadomo, czy oskarżony rzeczywiście posługiwał się takim pseudonimem, gdyż miał go nosić np. A. P.. W rezultacie rozpoznanie osoby K. A. jako M. budzi istotne wątpliwości. Wątpliwości tych nie można usunąć z uwagi na uznanie za wiarygodne zeznań A. P. (3) i brak innych przekonujących dowodów. W tej sytuacji stosownie do art. 5 § 2 kpk oskarżonego należało uniewinnić od popełnienia zarzucanych mu czynów ze względu na brak pewności odnośnie prawidłowości jego wskazania przez świadka koronnego i brak innych dowodów, które by to potwierdziły. Nie ma zaś znaczenia, że w innej sprawie SR w Żyrardowie nie dał wiary depozycjom M. S., gdyż zgodnie z zasadą samodzielności jurysdykcyjnej zawartej w art. 8 § 1 kpk, sąd karny w każdej sprawie samodzielnie dokonuje oceny dowodów.

Chybiony jest zarzut obrońcy K. A. dotyczący błędnego uznania, że przedmiotem obrotu były środki odurzające. W tym zakresie rozważania skarżącego rażą dowolnością, gdyż nie zabezpieczono przecież narkotyków, co do których miał uczestniczyć w obrocie M. i nie było możliwe ich zbadanie. Natomiast nie występują jakiegokolwiek przesłanki do negowania relacji świadka koronnego M. S. (2) odnośnie rodzajów i ilości narkotyków, które sprzedał temu sprawcy. Nie chodzi tu o wiedzę biegłego, ale o zorganizowaną działalność przestępczą, która zajmuje się m.in. obrotem narkotykami na znaczną skalę. W takim obrocie sprzedaż innej substancji niż ustalony narkotyk wywołuje natychmiastową reakcję i nie jest akceptowana

– w tym przypadku M. S. nie podał, aby nabywca zakwestionował rodzaj czy jakość narkotyków, a co więcej do sprzedaży dochodziło przez dłuższy czas. Do przyjęcia, że doszło do obrotu narkotykami nie jest potrzebne ich zabezpieczenie i wykonanie badan fizykochemicznych. Polski proces karny nie zna tzw. formalnej teorii dowodowej i nie wyklucza poczynienia ustaleń na podstawie wyjaśnień i zeznań przesłuchiowanych osób.

d/ Zarzut obrońcy **oskarżonego P. G. (1)** pkt 2 co do obrazu innych przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, jest bezprzedmiotowy wobec konieczności uchylenia wyroku odnośnie tego oskarżonego .

e/ Odnośnie **oskarżonego A. D. (1)** zauważyć należy, że obrońca nie wykazała zachodzenia istotnych i nie dających się wyjaśnić sprzeczności pomiędzy depozycjami obciążających oskarżonego - świadka koronnego M. S. (2) i świadka M. J. (1). Świadcowie ci relacjonowali przebieg wydarzeń w taki sposób, w jaki je zapamiętali, a nadto każdy ze swojego punktu widzenia. Niewątpliwie ich relacje uzupełniają się co do działalności zorganizowanej grupy przestępczej tzw. (...) o charakterze zbrojnym, ale z naturalnych względów nie mogą być tożsame. Skarżąca niesłusznie deprecjonuje sytuacje, kiedy świadkowie potwierdzają nawzajem swoje wypowiedzi. Brak jest podstaw do podważenia relacji M. S. i M. J..

Uzupełnianie depozycji podczas kolejnych przesłuchań przez świadka M. J. (1) uznać trzeba za naturalne w jego sytuacji

procesowej. Z praktyki sądowej wynika, że często osoby same prowadzące szeroką i wieloletnią działalność przestępczą ujawniają informacje nie podczas 1-2 przesłuchań, ale przez okres miesięcy a nawet lat. Wpływ na to ma tak początkowe celowe pomijanie niektórych szczegółów czy zdarzeń, jak i wielość oraz złożoność działań, które wymagają przypomnienia i usystematyzowania. Często pewne szczegóły ujawniane są na skutek pytań przesłuchującego organu czy stron w trakcie procesu. W tym wypadku brak jest przesłanek do podważania ilości i rodzajów narkotyków, którymi wedle M. J. obracał A. D.. Fakt określenia większych ilości i rodzajów narkotyków po konfrontacji z M. S. w żadnej mierze nie deprecjonuje relacji M. J., a wręcz przeciwnie świadczy o ujawnianiu prawdziwych okoliczności. Nie budzi przecież wątpliwości, że M. J. w ramach grupy (...) zajmował się hurtowym handlem narkotykami – kokainą, marihuaną, ekstazy, amfetaminą, heroiną i LSD, ale nie pamiętał o części transakcji. Wskazanie przez niego na przypisane przez Sąd Okręgowy środki odurzające i substancje psychotropowe jest wystarczająco szczegółowe, logiczne i przekonujące, ale nie dotyczy całości narkotyków, którymi dysponował oskarżony. Nadto M. J. podał o zakupie narkotyków przez oskarżonego, a zarzut z pkt III dotyczy odmiennych czynności – sprzedaży narkotyków. Natomiast szerzej o udziale A. D. w obrocie narkotykami podał M. S., który z nim ściśle współpracował i jego depozycje są bardziej miarodajne. Apelacja obrońcy stanowi zaś jedynie polemikę z oceną i ustaleniami Sądu I instancji. Dla

przypisania odpowiedzialności nie ma znaczenia opis mieszkania A. D., zażywanie narkotyków przez oskarżonego czy krytyczna ocena jego osoby przez M. S..

Brak jest podstaw do zakwestionowania depozycji M. S. o jego ścisłej współpracy z A. D. w okresie od kwietnia do sierpnia 2003 r. Zeznań świadka koronnego nie można oczywiście rozumieć w ten sposób, że w tym okresie codziennie /7 dni w tygodniu bez żadnej przerwy/ spędzał czas z oskarżonym od godz. 7.00 do godz. 20.00. Dotyczy to bowiem wspólnych działań przestępczych, które podejmowane były stale, ale mogły być w nich przerwy wynikające chociażby z innych aktywności czy obowiązków uczestników, a w tym np. świąt czy dni wolnych od pracy. M. S. wiarygodnie przedstawił ilości i rodzaje narkotyków, które sprzedawał A. D.. Naturalne jest, że na rozprawach w 2010 r. i później świadek nie pamiętał już wszystkich szczegółów transakcji z różnymi osobami z uwagi na ilość działań i upływ czasu. Różnice co do cen kokainy między świadkami nie są na tyle istotne, aby podważały ich relacje. Nadto przyjęć trzeba ceny wpływające z zeznań M. S., który uczestniczył w dalszym obrocie kokainą z A. D. i wskazując je mógł doliczyć do niej niezbędną marżę oskarżonego i własną, co jest przecież logiczne – oskarżony sprzedawał narkotyki drożej niż je kupował, gdyż miała to być działalność zyskowna a nie „charytatywna”.

Nie budzą wątpliwości ustalenia Sądu Okręgowego co do udziału A. D. w zorganizowanej grupie przestępczej tzw. (...) o charakterze

zbrojnym - czyn przypisany w pkt 5 sentencji wyroku opisany w pkt I komparycji. A. D. (1) pseudonim (...) uczestniczył w tej grupie w okresie od 2002 r. do przełomu sierpnia 2003 r. A. D. dysponował nadto 2 różnymi pistoletami CZ w maju i sierpniu 2003 r. /str. 2, 7 i 8 uzasadnienia wyroku/. Ustalenia te oparte są na depozycjach świadka koronnego M. S. (2), co do działalności grupy wspartych przez inne osoby. Podobnie dość szczegółowo i przekonująco podał M. J., że oskarżony był w grupie (...) od 1999 r. do czasu usunięcia w 2002-2003 r. M. S. dokładnie i wiarygodnie wskazał, że poznał A. D. w kwietniu 2003 r. i był on w grupie do sierpnia 2003 r. do momentu „wygnania” oraz spotykali się wtedy praktycznie codziennie, oskarżony wyjechał tylko na weekend majowy. Korelują z tym zeznania i wyjaśnienia J. G., M. S., D. P., Ł. C. i A. G.. A. G. jasno wskazał przy tym, że wie, iż grupa ta dysponowała bronią, chociaż jej nie widział. Potwierdza to udział oskarżonego w w/w grupie (...) i jej charakter.

Sąd Okręgowy przyjął, że A. D. w ramach grupy „(...)” przez okres co najmniej 4 miesięcy w 2002 r. otrzymywał od M. J. (1) pieniądze uzyskane z handlu narkotykami, które zawierały także sumy od J. G. i J. B. (1), tj. po 1500 USD miesięcznie i łącznie 6000 USD / str. 7 i 10 uzasadnienia/. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 6 sentencji wyroku opisanego w pkt II komparycji. Wedle sensownych i wiarygodnych depozycji M. J., w 2002-2003 r. płacił opłaty z tytułu własnego handlu narkotykami po 4000-5000 USD miesięcznie M. C. i A. D.. Sprecyzował, że A. D. płacił opłaty przez 3-4 miesiące po 1500

USD, tj. równowartość co najmniej 4500 USD – wobec tego konieczne było przyjęcie, że dotyczyło to co najmniej 3 miesiące po 1500 USD tj. co najmniej równowartości 4500 USD. Wobec tego nie jest pewne wskazywanie, że było to przez 4 miesiące. Natomiast relacja M. J. przekonuje, że powyższa suma 4500 USD dotyczy pieniędzy pochodzących bezpośrednio z jego własnego przestępstwa, co uprawnia do zastosowania art. 291 § 1 kk. Przepis ten bowiem wymaga, aby przyjęte rzeczy, w tym pieniądze, zostały uzyskane bezpośrednio z czynu zabronionego /takie stanowisko przeważa w doktrynie i orzecznictwie np. teza 36 do art. 291 kk, M. K., P. K. lex 2016; wyrok SN z dnia 22.06.2010 r. III KK 29/10, OSNwSK 2010 nr 1 poz. 1249, wyrok SA w Warszawie z dnia 22.05.2013 r. II AKa 120/13, lex nr 1331114/. Taką pewność można mieć jedynie w przypadku kwot uzyskanych przez samego M. J. ze sprzedaży przez niego narkotyków a nie z działalności innych osób. Nie mają znaczenia wcześniejsze przekazywanie pieniędzy do rąk A. D. ani inne przekazywane kwoty, skoro nie dotyczy to zarzutu A. D..

Nie budzą zastrzeżeń ustalenia co do posiadania bez zezwolenia przez A. D. w ramach grupy „(...)” 2 sztuk broni: a) w maju 2003 r. pistoletu CZ z 29 sztukami amunicji kal. 9 mm, które przekazał wówczas M. S., b) w sierpniu 2003 r. innego pistoletu CZ /str. 7 uzasadnienia/. Dotyczy to czynów przypisanych w pkt 8 sentencji wyroku opisanych w pkt IV i i V komparycji. Wskazują na to wiarygodne zeznania M. S.. Nie wykazano, aby świadek mówił o nierzeczywistych sytuacjach.

Jak wynika z części ustaleń Sądu I instancji, A. D. w okresie od kwietnia do sierpnia 2003 r. nabył, a potem sprzedał co najmniej 1,5 kg kokainy, 10 kg marihuany, 7 kg amfetaminy, 3000 sztuk tabletek ekstazy, 200 g heroiny i 200 sztuk listków LSD / str. 4 uzasadnienia/. Jest to czyn przypisany w pkt 7 sentencji wyroku opisany w pkt III komparycji.

Jednakże czyn przypisany w pkt 7 sentencji wyroku polega na udziale w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznej ilości poprzez wielokrotną sprzedaż innym osobom w/w środków odurzających i substancji psychotropowych w celu dalszej odsprzedaży. SO ustalił, że A. D. sprzedawał te narkotyki podległym mu dilerom narkotykowym tj. R. L. (1), M. P. (1), K. W. (3) i związanymi z nim dilerowi pseudonim (...), R. M. (2), 2 dilerom z K., mężczyźni pseudonim (...) i mężczyźni z P.. Dalsze szczegółowe ustalenia wskazują, że A. D. sprzedał: a) R. L. (1) 2 kg marihuany i 2 kg amfetaminy /str. 5 uzasadnienia/, b) M. P. (1) 750 g kokainy, 3,5 kg amfetaminy, 4 kg marihuany i 1000 sztuk tabletek ekstazy / str. 6-7 uzasadnienia/, c) K. W. (3) i związanymi z nim dilerowi pseudonim (...) 40 g kokainy, 40 g amfetaminy, 0,5 kg marihuany, d) 2 dilerom z K. około 1,6 kg marihuany i 0,8 kg amfetaminy / str. 7 uzasadnienia/, e) mężczyźni pseudonim (...) i mężczyźni z P. łącznie 6 g kokainy i około 350 g heroiny /str. 7 uzasadnienia/, f) R. M. (2) 300 g kokainy /str. 7 uzasadnienia/, g) P. S. (3) 1 kg amfetaminy /str. 5 uzasadnienia/. Inne transakcje dotyczące P. S. nie wskazują jednoznacznie na udział A. D. i nie świadczą o bezspornie

jego sprawstwie. Z powyższego wyliczenia wypływa, że A. D. łącznie sprzedał 1,096 kg kokainy, 8,1 kg marihuany, 7,34 kg amfetaminy, 1000 sztuk tabletek ekstazy i około 350 g heroiny.

Z relacji M. S. wynika, że od kwietnia do sierpnia 2003 r. oskarżony A. D. brał udział w obrocie różnymi narkotykami, które kupował i potem sprzedawał dilerom. Wynikają z nich większe niż ustalono ilości narkotyków. A. D.: a/ kupił od P. S. w sumie 1 kg amfetaminy, 200 sztuk papierków LSD i 100 g kokainy; od M. S. nie mniej niż 2 kg marihuany, 1 kg amfetaminy, 200 g kokainy; od P. M. 3000 sztuk tabletek ekstazy; od M. J. 200 g heroiny i co tydzień 200-300 g kokainy, 2 kg marihuany i 1 kg amfetaminy oraz 1000 tabletek ekstazy; od J. B. 10 kg marihuany i 1 kg amfetaminy – które potem sprzedał innym; b/ sprzedał 2 dilerom z K. około 1,6 kg marihuany i 0,8 kg amfetaminy; mężczyźnie pseudonim (...) łącznie po 50 g kokainy raz na miesiąc, po 200 g marihuany i po 100 g amfetaminy 1-2 razy w tygodniu /k. 3221 t. 17/ oraz mężczyźnie z P. co najmniej 350 g heroiny; R. M. (2) 300 g kokainy; K. W. (3) i związanymi z nim dilerowi pseudonim (...) 40 g kokainy, 40 g amfetaminy, 0,5 kg marihuany; M. P. 150 g i 200 g kokainy oraz 100 g kokainy – łącznie 450 g, 3 kg amfetaminy, 3 kg marihuany; R. L. co najmniej 4 kg marihuany, 1 kg amfetaminy, 1300 sztuk ekstazy i po 30 g kokainy tygodniowo; P. S. 1 kg amfetaminy, po 2-3 kg marihuany i po 50-100 g kokainy miesięcznie.

W tej sytuacji opierając się na relacji M. S. i ustaleniach Sądu Okręgowego należało skrócić przypisany okres działalności tj.

od kwietnia do sierpnia 2003 r. oraz zmniejszyć ilość przypisanej kokainy, marihuany i tabletek ekstazy, natomiast z uwagi na zaskarżenie ustaleń jedynie na korzyść oskarżonego należało pozostawić przypisaną ilość 7 kg amfetaminy i 200 g heroiny, jak też pozostawić 200 sztuk listków LSD.

Depozycje świadka koronnego znajdują wsparcie w zeznaniach A. G. (2), który jasno i przekonująco przekazał, że w 2002-2003 r. handlował wspólnie z A. D. i K. W. amfetaminą, marihuaną i ekstazy. A. D. przyjmował też od nich co miesiąc opłaty od dilerów narkotykowych po 50 USD.

Zauważyć trzeba, że nie ma znaczenia, czy A. D. bezpośrednio kontaktował się z odbiorcami narkotyków, czy też korzystał przy tym z pośrednictwa świadka M. S. bądź innych osób. Zarówno w pierwszym, jak i w drugim przypadku oskarżony pozostawał zbywcą narkotyków. M. S. nie działał w tym zakresie samodzielnie.

Wedle ustaleń, A. D. w dniu 02.04.2004 r. w W. posiadał ujawnione 1,68 g netto marihuany / str. 35 uzasadnienia/. Jest to czyn z pkt 9 sentencji wyroku z pkt VI komparycji z tym, że ilość przypisanego narkotyku należało obniżyć do 1,68 g. Nie ma znaczenia, czy oskarżony posiadał ten narkotyk na własny użytek, gdyż takie posiadanie nie oznacza konieczności umorzenia postępowania o ten czyn na mocy art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Umorzeniu sprzeciwia się całokształt przestępczej działalności oskarżonego i przypisane mu inne czyny.

A. D. nie przyznał się, ale potwierdził obecność paczki marihuany na stole w mieszkaniu oraz znajomość z P. N. (1) i R. L.. O jego roli zeznawali M. S., M. J., P. R., Ł. C., K. M., J. G., T. L., M. S., A. G.. Podnieść trzeba, iż ustalając stan faktyczny i sprawstwo oskarżonego odnośnie przypisanych czynów zasadnie Sąd Okręgowy oparł się przede wszystkim na relacjach świadków M. S. (2) i M. J. (1).

Niezasadny jest zarzut obrońcy co do uznania wyjaśnień A. D. za linię obrony i pominięcia zeznań I. K.. Inne dowody nie podważyły skutecznie ustaleń Sądu Okręgowego. I. K. zaprzeczyła, aby była nazywana „panią H.”, a więc wskazywanie przez oskarżonego na swoją pomyłkę w tym zakresie dowodzi, że nie ma pewności także co do innych okoliczności np. okresu czasu. Według niej, A. D. prowadził bar w M. chyba w 2003 r. od końca kwietnia do września i bardzo rzadko wyjeżdżał do W.. Nie miała pewności co do okresu, kiedy to było, oraz A. D. miał w trakcie wyjeżdżać do W., a więc żadnej mierze nie wyklucza to innego czasu i sprawstwa oskarżonego. A. D. nie podał także istotnych szczegółów prowadzenia tej działalności oraz miało to być w 2003 r. i 2004 r. w M. i bywał w tym czasie w W., ale nie pamięta, w którym roku mieszkał u „pani H.” w wynajmowanym domu, a w którym w miejscowości Z.. Nadto była to działalność gospodarcza innej osoby, która tym się zajmowała. K. M. (6) nie potwierdził, aby z A. D. prowadził bar czy zajmował się działalnością kulinarną na M., choć mógł tam poznać oskarżonego – a więc nie ma to znaczenia. W

tej sytuacji należy uznać, że A. D. mógł zajmować się barem na M., ale nie stale i bezpośrednio – tylko za pomocą innej osoby w 2003 r., bądź nie w okresie zarzutów, a w 2004 r. Nie powadzą do odmiennych ustaleń wyjaśnienia M. P. (1), skoro od lipca 2003 r. miał on brać narkotyki od M. C. a wcześniej miał utrudniony kontakt z oskarżonym.

f/ ***Odnośnie T. G. (1)*** zarzuty z pkt 2 i 3 apelacji obrońcy nie są zasadne. Oddalenie wniosku dowodowego o przeprowadzenie konfrontacji pomiędzy M. S. (2) a M. J. (1) należało do kompetencji Sądu I instancji, który nie uznał takiej czynności za niezbędną. Nie narusza to art. 172 kpk ani innych przepisów, ponieważ nie ma obowiązku konfrontowania świadków nawet zeznających odmiennie – ocena ich relacji należy do organu orzekającego. Sąd był uprawniony do przyjęcia za wiarygodne relacji M. S., a przy tym nie mają znaczenia transakcje nie dotyczące postawionych zarzutów. Ponadto wady uzasadnienia wyroku nie nakazują jego uchylenia. Podnoszone przez obrońcę kwestie oparcia się na depozycjach M. S., M. J., P. R. i Ł. C. nie podważają poczynionych ocen i ustaleń. Zasadnie oparto się na relacjach tych świadków przekazujących informacje o oskarżonym. M. J. (1) jasno zeznał, że do ewentualnej zmiany ilości wymienionych narkotyków mogłoby dojść hipotetycznie na skutek konfrontacji z G. i wskazywał na swoją niepamięć szczegółów, co nie świadczy o nieprawdziwości jego depozycji. Chodziłoby przecież o sytuację, kiedy oskarżony przyznałby się do

zarzutu i składał wyjaśnienia oraz uszczegółowił ilość narkotyków.

Sąd Okręgowy ustalił, że oskarżony T. G. w ramach grupy „(...)” przez okres od początku 2003 r. do wiosny 2007 r. przekazywał M. J. (1) pieniądze zebrane od innych osób zajmujących się handlem narkotykami, pochodzące z tej działalności przestępczej w zamian za umożliwienie przez grupę handlu narkotykami na określonym obszarze, tj. po 500 USD miesięcznie w 2003 r. i po 1000 USD w 2004-2007 r. i łącznie około 45000 USD /str. 11 uzasadnienia/. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 22 sentencji wyroku opisanego w pkt III komparycji. Opisał to M. J. podając sumy po 500-1000 USD odnośnie całego okresu do marca 2007 r. tj. nie mniej niż $50 \times 500 = 25.000$ USD. Według sensownej relacji J. W., do 11 sierpnia 2005 r. przekazał do rąk T. G. co najmniej 2 razy po 50 USD x 2 od siebie i R. W. tj. łącznie 200 USD /po 100 USD miesięcznie/ za zgodę na handel narkotykami i „ochronę”. Przekazywanie pieniędzy po 100 USD M. J. w latach 2001-2004 z tytułu handlu narkotykami opisał także sensownie i wiarygodnie P. W. (2). Jednakże w przypadku, kiedy nie wykazano, aby przekazywane T. G. pieniądze zostały uzyskane bezpośrednio z konkretnych przestępstw i nie wykluczono ich co najmniej częściowo legalnego pochodzenia np. z pożyczek czy innych dochodów, to nie można uznać, aby wyczerpało to znamiona art. 291 kk. Taką pewność co do przyjęcia przez oskarżonego kwot uzyskanych ze sprzedaży narkotyków można mieć tylko odnośnie sum przekazanych mu przez J. W. z jego własnego /wraz z R. W./ procederu narkotykowego, a nie z działalności innych osób.

W tej sytuacji należało co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 22 przyjąć, że oskarżony T. G. w okresie od czerwca do sierpnia 2005 r. przyjął od ustalonej osoby co najmniej 2 razy równowartość po 100 USD uzyskane z handlu narkotykami tj. łącznie równowartość 200 USD;

Ponadto poczynione ustalenia / str. 11 uzasadnienia/ odpowiadają czynom przypisanym w pkt 23 i 25 sentencji wyroku opisanym w pkt IV i VI komparycji - IV sprzedaży z J. S. S. 3 kg amfetaminy na początku 2006 r. i VI odbiorze około 250 g marihuany od E. M. latem 2004 r. celem dalszej odsprzedaży. Czyn IV wynika z przekonującej relacji M. J.. E. M. wskazała zaś, że T. G. odebrał paczkę z 250 g marihuany i jest to zbieżne z wiarygodnymi depozycjami M. S..

Nadto Sąd Okręgowy umorzył postępowanie karne odnośnie czynu przypisanego w pkt 21 sentencji wyroku opisanego w pkt II komparycji, który dotyczy zarzutu sprzedaży od kwietnia 2003 r. do listopada 2003 r. 6,6 kg marihuany i 3 kg amfetaminy. Wedle przekonującej relacji M. S., w tym czasie kupił od T. G. mniejsze ilości tj. 600 /tj. 3 x 200/ g marihuany i 200 /tj. 2 x 100/ g amfetaminy, co ustalił już Sąd Okręgowy. Umorzenie postępowania w tym zakresie wobec poprzedniego skazania oskarżonego nie jest co do zasady kwestionowane przez strony. obrońca we wnioskach wniósł o uniewinnienie także od tego zarzutu, do czego brak jest jakichkolwiek podstaw – wniosek ten w świetle treści apelacji należy uznać za pomyłkę. Umorzenie oznacza zaś, że nie jest konieczne dokonanie zmiany ilości w/w narkotyków.

Ustalono, że w kwietniu 2004 r. M. S. kupił od K. M. (4) i jego współnika pseudonim (...) 200 g kokainy, który tego samego dnia przekazał P. N. (1), a ten przekazał 50 g T. G. (1) celem dalszej odsprzedaży / str. 24 uzasadnienia/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 24 sentencji wyroku z pkt V komparycji, polegającemu na posiadaniu tego narkotyku. Przedstawił to wiarygodnie M. S..

Ustalono także, że w nieustalonym dniu 2004 r. T. G. przyjął od W. K. (1) 100 g kokainy celem dalszej odsprzedaży /str. 15 uzasadnienia/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 24 sentencji wyroku z pkt VII komparycji, polegającemu na posiadaniu tego narkotyku. Opisał to sensownie M. S..

Wobec powyższego przyjąć trzeba, iż oba czyny z pkt V i VII – pkt 24 wyroku stanowią jedno przestępstwo dotyczące posiadania kokainy w tym samym czasie, skoro nie wykazano, aby dotyczyło to odmiennego czasu.

T. G. nie przyznał się. Obciążyli go M. S., M. J., J. G. i inni. Wedle korelujących i wiarygodnych relacji M. S. oraz P. R. i P. W. oskarżony był w grupie (...). M. S. określił go jako „prawą rękę” J. /tj. M. J./ i osobę nadzorującą dilerów, wiedział, że grupa jest uzbrojona. M. J. zbieżnie i logicznie podał, że T. G. zbierał pieniądze od dilerów handlujących narkotykami i był w tej grupie od początku 2003 r. do aresztowania S. w marcu 2007 r. Zbieranie pieniędzy potwierdził w istotnej części P. W.. J. G. także wskazał, że T. G. zbierał pieniądze od osób handlujących narkotykami, w tym od niego, a więc zasadne jest przyjęcie, że oskarżony

uczestniczył w grupie. Potwierdzają to także zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku zeznania M. G., D. S. i J. W. o (...) tj. T. G.. Tak więc w świetle poczynionych ustaleń zasadnie uznano oskarżonego za winnego czynu z pkt 20 sentencji wyroku opisanego w pkt I komparycji, przy czym oskarżony bez wątplenia miał świadomość zbrojnego charakteru grupy (...) Sąd Okręgowy uwzględnił też istnienie konfliktu pomiędzy T. G. a J. G..

g/ *Oдноśnie zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego P. G.*

(2) zauważyć należy, że generalnie są niezasadne i mają charakter polemiczny. Brak jest bowiem podstaw do zakwestionowania oceny dowodów poczynionej przez Sąd Okręgowy poza czynem z pkt XIII. Nie ma znaczenia, że oskarżonego nie kojarzył M. J. czy inne osoby, skoro nie popełniali z nim przestępstw bądź nie przyznawali się do winy. Nie jest też istotna kwestia podobieństwa wyglądu pomiędzy M. S. a P. G..

Ustalono, że P. G. z A. P. (1), D. U. (1), M. S. i Ł. A. (1) od marca do sierpnia 2004 r. brał udział w obrocie co najmniej 250 g kokainy, którą sprzedawał w ilościach po 100 g nieustalonemu M. ze (...) /str. 19 uzasadnienia SO/. Stanowi to czyn przypisany w pkt 29 sentencji wyroku z pkt II komparycji. Opisał to jasno M. S. i brak innych dowodów w tym zakresie nie dezawuuje jego relacji. Dodatkowo R. G. w śledztwie potwierdził, że od jesieni 2003 r. do 2004 r. kupował kokainę od A. P., D. /U./ i Ł. /A./, którą odsprzedawał znajomym.

Sąd Okręgowy ustalił, że A. P. sprzedał mężczyźnie pseudonim (...) 500 tabletek ekstazy i podzielił się

zyskiem ze współnikami P. G., D. U., M. S. i Ł. A.. Dotyczy to okresu od kwietnia do lipca 2004 r. /str. 22 uzasadnienia/. Zatem wszyscy oni brali udział w tej transakcji. Opisał to jasno M. S. i brak innych dowodów w tym zakresie nie dezawuuje jego relacji. Jest to czyn przypisany w pkt 29 sentencji wyroku z pkt III komparycji i wobec tego przyjęto, że oskarżony działał do lipca 2004 r.

Ustalono, że P. G. z A. P. (1) i M. S. 7.04.2004 r. w W. dokonali rozboju na osobie T. M. (3) poprzez przewrócenie go na ziemię, duszenie i bicie pięściami po brzuchu, a następnie kradzież teczki z zawartością /str. 43 uzasadnienia/. Wedle T. M. (3), został uderzony w głowę i przewrócony, był szarpany i kopany, a zatem należało wyeliminować duszenie. Jest to czyn przypisany w pkt 30 sentencji wyroku z pkt IV komparycji. Należało też zastąpić dane M. S. przez „ustaloną osobę”. Opisał to dość szczegółowo i przekonująco M. S. początkowo wskazując na przewrócenie pokrzywdzonego przez chwyt od tyłu za szyję przez A. P. i bicie ofiary pięściami. Taki opis świadka koronnego w kontekście zeznań pokrzywdzonego nie świadczy o rzeczywistym duszeniu. Pewne różnice w relacjach M. S. i pokrzywdzonego są naturalne wobec znacznego upływu czasu i wielości zdarzeń, w których uczestniczył świadek.

Nadto ustalono, że P. G. z A. P. (1), D. U. (1), M. S. i Ł. A. (1):

1/ 7.05.2004 r. dokonali rozboju na osobie M. M. (3) poprzez przyciśnięcie go do podłogi pojazdu, wykręcenie rąk do tyłu, zasłonięcie oczu taśmą, skucie rąk i groźbę pozbawienia życia, a następnie

kradzież złotego łańcuszka z krzyżykiem i lwem, złotego sygnetu, zegarka, 2 telefonów, dokumentów, portfela z 900 zł i pojazdu M. / str. 43-44 uzasadnienia/; koreluje to z zeznaniami M. M. (3) o 4 sprawcach – z uwagi na ich treść oraz wartość ubezpieczenia samochodu należy zmienić groźbę na groźbę uszkodzenia ciała i zmniejszyć wartości pojazdu do co najmniej 94.000 zł; Opisał to szczegółowo i przekonująco M. S. wskazując, że P. G. jechał cały czas za samochodem pokrzywdzonego i potem odebrał pozostałych sprawców, uwzględniono go także w podziale zysków z tego przestępstwa;

2/ 19.05.2004 r. dokonali rozboju na osobie C. S. (2) poprzez użycie przemocy, skucie kajdankami i groźbę pobicia, po czym skradli dokumenty, pieczętki, 2500 zł, telefon oraz pojazd M. i kartę do bankomatu, z której po wymuszeniu groźbą od pokrzywdzonego nr PIN wypłacili z bankomatu 500 zł / str. 46-48 uzasadnienia/; należało zatem groźbę pozbawienia życia zastąpić przez groźbę pobicia; przebieg wydarzeń wynika z zeznań C. S. (2) i P. K. (5). M. S. opisał to wiarygodnie i wskazał na nagraniu P. G. wypłacającego pieniądze z bankomatu;

1 i 2 stanowią czyny z pkt 31 sentencji wyroku z pkt V i VI komparycji;

3/ 27.05.2004 r. po przełamaniu zabezpieczeń w postaci drzwi garażu, immobilizera i blokady kierownicy dokonał kradzieży motocykla B. nr rej. (...) o wartości nie mniej niż 43.000 zł na szkodę (...) sp. z o.o. /str. 19 uzasadnienia/; Przekazał o tym jasno M. S.. Skoro wedle M. S. sprawcy otworzyli garaż za pomocą pilota udostępnionego

przez mieszkającego w bloku kolegę sprawców, to nie doszło do nielegalnego przełamania zabezpieczeń – drzwi garażowych, gdyż w sposób legalny uzyskali dostęp do garażu. Nie wykazano, aby do udostępnienia pilota doszło bezprawnie np. na skutek wprowadzenia w błąd. Nadto sprawcy ukradli pojazd ładując go do busa i odjeżdżając. Taki czyn wyczerpuje znamiona kradzieży zwykłej z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;

4/ od 22 do 24.06.2004 r. po przełamaniu zabezpieczeń w postaci immobilizera i blokady kierownicy dokonał z garażu kradzieży motocykla S. nr rej. (...) o wartości 35.600 zł na szkodę K. M. (7) oraz motocykla S. nr rej. (...) o wartości 22.000 zł na szkodę M. S. (8) /str. 19-20 uzasadnienia/; potwierdzają to zeznania K. M. (7) i M. S. (8); opisał to M. S. i według niego wjechali do otwartego garażu; skoro w wyroku przypisano sprawcom kradzież bez przełamania drzwi garażu a jedynie po pokonaniu zabezpieczeń immobilisera i blokady kierownicy, to nie ustalono, aby doszło do nielegalnego przełamania zabezpieczeń – drzwi garażowych, gdyż jak podał M. S. sprawcy zabrali motocykle ładując je do busa bez konieczności ich uruchomienia. Taki czyn wyczerpuje znamiona kradzieży zwykłej z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;

5/ dodatkowo P. G. z A. P. (1) i M. S. po pokonaniu zabezpieczeń dokonał kradzieży motocykla S. nr rej. (...) wartości 20.000 zł na szkodę E. B. /str. 20-21 uzasadnienia/; jednakże Sąd Okręgowy równocześnie ustalił, że P. G. wspólnie z A. P. i M. S. w W. w dniach 6-7.07.2004 r. dokonali kradzieży motocykla

S. nr rej. (...) wartości 20.000 zł na szkodę E. B. poprzez załadowanie go na samochód ciężarowy i odjechanie z garażu / str. 32 uzasadnienia/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 32 sentencji wyroku z pkt XI komparycji. Opisał to przekonująco M. S.. Skoro sprawcy otworzyli garaż za pomocą pilota udostępnionego przez mieszkającego w tym bloku kolegę, to nie doszło do nielegalnego przełamania zabezpieczeń – drzwi garażowych, gdyż sprawcy w sposób legalny za pośrednictwem uprawnionej osoby uzyskali dostęp do garażu. Taki czyn wyczerpuje znamiona kradzieży zwykłej z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk. Zeznania M. S. z rozprawy, że chodzi o motocykl H., uznać trzeba za oczywistą pomyłkę wynikającą z upływu czasu;

3, 4 i 5 odpowiada czynom przypisanym w pkt 32 sentencji wyroku z pkt VII, VIII i XI komparycji;

P. G. z A. P. (1), D. U. (1), M. S. i Ł. A. (1):

6/ w dniach 24-25.06.2004 r. po przełamaniu zabezpieczeń dokonał kradzieży skutera wodnego K. o wartości 10.000 zł na szkodę J. C. (2) i silnika J. wartości 1500 zł na szkodę J. Z. (2) / str. 20 uzasadnienia SO/. Opisał to szczegółowo i przekonująco M. S. nie wskazując na szczególne zabezpieczenia. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 33 sentencji wyroku z pkt IX komparycji i z uwagi na treść zeznań J. C. (2) o braku szczególnego zabezpieczenia oraz powiązane z tym przyjęcie w wyroku, że nie doszło do przełamania zabezpieczeń i niezaskarżenie ustaleń na

niekorzyść sprawcy nie jest możliwe dokonanie innej zmiany. Wobec tego kwalifikacja czynu to art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;

7/ w dniach 24-25.06.2004 r. po przecięciu linki mocującej łódź dokonał kradzieży silnika do łodzi M. 4 wartości 300 zł z łodzi nr rej. (...) na szkodę Z. K. (2) i J. K. (2) /str. 20 uzasadnienia/. Opisał to szczegółowo i przekonująco M. S.. Stanowi to czyn z pkt 34 sentencji wyroku z pkt X komparycji z art. 119 § 1 kw i wobec tego umorzono postępowanie z powodu przedawnienia. Ustalenia korelują z zeznaniami J. K. (2).

Ustalono, że P. G. z M. S. i M. B. (1) 27.05.2004 r. dokonał kradzieży, po przełamaniu zabezpieczeń w postaci zamka w drzwiach, pojazdu F. (...) nr rej. (...) o wartości 9.000 zł na szkodę T. i M. Ś. /str. 21 uzasadnienia SO/. Jest to czyn przypisany w pkt 37 sentencji wyroku z pkt XIV komparycji. Opisał to szczegółowo i przekonująco M. S. wskazując, że ostatecznie doszło do tzw. „wykupki” pojazdu przez właściciela za sumę 2000 zł. W tej sytuacji zeznania J. Ś. o znalezieniu samochodu nie przekonują.

P. G. w ramach grupy (...) od lutego do grudnia 2004 r. przyjmował od nieustalonego (...) pieniądze, w łącznej kwocie 1000 zł, pochodzące z handlu narkotykami w zamian za umożliwienie tej działalności przez grupę (...) /str. 21, 22-23 uzasadnienia SO/. Chodzi tu o czyn z pkt 36 sentencji wyroku z pkt XIII komparycji. Jednakże nie ustalono, aby te pieniądze zostały uzyskane bezpośrednio z przestępstwa. W sprawie nie wykazano bowiem, że w/w kwota pochodziła z konkretnych transakcji sprzedaży narkotyków, a

więc mogła pochodzić z innych źródeł np. z oszczędności czy pożyczek. Nie można wykluczyć jej legalnego pochodzenia, co uniemożliwia przyjęcie, iż popełniono przestępstwo z art. 291 kk. Ponadto wedle M. S., takie opłaty tzw. „beczki” były płacone grupie (...) za ochronę, czyli za umożliwienie handlu na danym terenie i ochronę przed innymi przestępcami. Nie było zatem istotne, skąd osoba płacąca weźmie pieniądze – ze sprzedaży narkotyków, z innych czynów czy np. pożyczki od kogoś trzeciego. Wobec tego nie wiadomo, czy dana kwota została uzyskana za pomocą przestępstwa. Zatem nie wyczerpuje to znamion zarzucanego czynu z art. 291 kk i w rezultacie należało uniewinnić P. G. od tego czynu.

P. G. wspólnie z A. P. od maja do lipca 2004 r. posiadał bez zezwolenia pistolet W. z tłumikiem / str. 22 uzasadnienia/. Jest to czyn z pkt 35 sentencji wyroku z pkt XII komparycji. Opisał to M. S..

P. G. nie przyznał się, zaś potwierdził znajomość z M. S., któremu nie oddał długu i który go za to pobił, groził mu oraz miał anulować dług za włamanie. P. G. potwierdził, że znajduje się na nagraniu z 19.05.2004 r. a wypłacał pieniądze z karty na prośbę M. S. – ale miał nie wiedzieć, że karta pochodzi z przestępstwa, co stanowi wyłącznie linię obrony i nie przekonuje. Wersję oskarżonego co do świadka koronnego miała potwierdzić jego dziewczyna M. K. (4), a pracę na S. (...) M. C. (4) i M. S. (9). M. K. nie przekazała jednak takich informacji i jej zeznania nie są zbieżne z wyjaśnieniami i oczekiwaniami oskarżonego, a więc uznawanie jej relacji za kluczowy dowód dla linii obrony nie znajduje

potwierdzenia. Nie doszło przy tym do naruszenia art. 391 § 1 kpk poprzez ujawnienie zeznań M. K. 17.02.2011 r., skoro wobec wyjazdu za granicę i braku terminu powrotu nie było możliwości jej przesłuchania, a obrońca i oskarżony wnosili o odczytanie tych zeznań. Nadto to obrońca i oskarżony winni poinformować Sąd, jeśli przesłuchanie świadka w późniejszym terminie byłoby możliwe. Aktualnie zaś kwestia uzupełniającego przesłuchania świadka nie może skutkować uchYLENIEM wyroku, gdyż należy do postępowania apelacyjnego, a takiego wniosku obrońca i oskarżony przecież nie składali.

O roli P. G. wiarygodnie zeznawał M. S., a na jego kontakty z M. S. wskazują też M. A. i D. P. – a zatem ich zeznania ogólnie potwierdzają relacje świadka.

M. S. sensownie podał, że P. G. był członkiem podgrupy (...) tj. D. U. (1). Widział u niego broń palną. W świetle poczynionych ustaleń jednoznacznie potwierdza to zarzut I i czyn z pkt 28, czyli udział w zbrojnej grupie (...). M. S. przyznał, że z oskarżonym poróżniła ich sprawa dziewczyny G., któremu powiedział o jej zachowaniu. Uderzył także oskarżonego – nie unikał zatem przedstawiania sporów i własnej negatywnej aktywności. Okoliczności wskazywane przez obrońcę, w tym kwestia długu i nakłaniania do przestępstwa, nie podważają relacji świadka koronnego. Brak jest tu chęci bezpodstawnej zemsty, a co więcej podnoszone aresztowanie oskarżonego w innej sprawie w 2004 r. mogło powodować jego negatywny stosunek do M. S., a nie na odwrót. W takiej sytuacji to

świadek powinien mieć pozytywne zdanie o oskarżonym, który go wtedy nie obciążył. Natomiast postawa P. G. uległa zmianie w momencie, kiedy dowiedział się o współpracy świadka z organami ścigania. Pozbawienie wolności 23.07.2004 r. nie uniemożliwiało mu udziału w obrocie narkotykami wspólnie z innymi, pozostającymi na wolności sprawcami i tak też wynika z zeznań M. S..

Zeznania wskazane przez obrońcę zostały złożone przez znajomych i nie ekskulpują oskarżonego. Zeznania K. P. (2) dotyczą 2003 r., a zatem nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy i nie oznaczają niemożności popełnienia przestępstw. Zeznania M. C. (4) i M. S. (9), że w 2003-2004 r. P. G. codziennie, w tym w soboty i niedziele, pracował od godz. 4-5.00 do 18-19.00 - nie są całkowicie logiczne i nie przekonują, skoro oskarżony w tym czasie był pozbawiony wolności w okresach wskazanych przez Sąd Okręgowy, nadto wykluczyć należy, że przebywając na wolności ani razu nie udał się w inne miejsce w jakiejś sprawie np. załatwić coś w urzędzie czy sklepie bądź spotkać się z kimś.

h/ Nie są zasadne zarzuty **apelacji obrońcy oskarżonego R. L. (1)**.

Skarżący nie podważył skutecznie oceny dowodów poczynionej przez Sąd Okręgowy - poza czynem pkt V - i zarzuty stanowią jedynie polemikę z zaskarżonym wyrokiem. Kwestia uniewinnienia oskarżonego od czynu z pkt IV z uwagi na rozbieżności w relacjach M. S. nie ma wpływu na ocenę dowodów co do pozostałych czynów. Niewątpliwie przebieg eksperymentów procesowych i depozycje innych osób w różnych

elementach potwierdziły relacje świadka koronnego i nie wskazują na bezpodstawność jego pomówień. A. G. nie przekazał zaś informacji o świadku i oskarżonym z uwagi na wskazane przez Sąd Okręgowy pozbawienie wolności w 2003 r. Wyjaśnienia M. P. co do znajomości i stosunku do R. L. nie odciążają tego oskarżonego. Negatywnie trzeba ocenić wyjaśnienia A. D., P. S., P. S., J. B., P. G. czy P. M., którzy realizowali własne prawo do obrony.

W sprawie ustalono, że od 2002 r. do kwietnia 2003 r. oskarżony L. nabył od M. J. (1) co najmniej 400 g kokainy i 500 g marihuany celem dalszej odsprzedaży /str. 9-10 uzasadnienia/. Koreluje to z czynem przypisanym w pkt 56 sentencji wyroku z pkt I komparycji. M. J. jasno i przekonująco podał, że R. L. w 2002-2003 r. brał 8-9 razy po 50 g kokainy, czyli co najmniej 400-500 g kokainy i 500 g marihuany. Uzupełnianie zeznań przez świadka w toku kolejnych przesłuchań jest przy tym naturalne z uwagi na ilość i złożoność zdarzeń, o których mówił. Konfrontacja z M. S. potwierdza prawdziwość jego depozycji. W innych elementach wspierają je także depozycje innych osób. Obeznanie M. J. z mechanizmami procesu karnego czy inne okoliczności podnoszone przez obrońcę /w tym odnośnie nieustalenia P. (...)/ nie świadczą o wymyślaniu nierzeczywistych wydarzeń i nie dezawuuują relacji świadka.

Nadto ustalono, iż od sierpnia do grudnia 2003 r. oskarżony wpłacał M. S. 250 USD lub równowartość tej kwoty w zamian za umożliwienie mu i podległym dilerom handlu narkotykami /str. 9 uzasadnienia/. Opisał to M.

S. odnośnie comiesięcznej opłaty za 3 dilerów. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 60 sentencji wyroku z pkt V komparycji. Nie ma tu znaczenia ilość dilerów podległych oskarżonemu, gdyż mogła po prostu zmieniać się, a M. S. nie miał co do tego pewności. Z uwagi na nieustalenie, iż w/w suma była płacona comiesięcznie, trzeba na korzyść sprawcy uznać, że wniesiono ją w tej kwocie łącznie. Nadto nie ustalono, aby oskarżony w ogóle przyjmował te pieniądze od podległych sobie dilerów i aby zostały uzyskane bezpośrednio z przestępstwa, czyli należy przyjąć, że nie uzyskał ich z popełnionych przez nich przestępstw. W sprawie nie wykazano bowiem, że w/w kwoty pochodziły z konkretnych transakcji sprzedaży narkotyków, a więc mogły pochodzić z innych źródeł np. z oszczędności czy pożyczek. Nie można wykluczyć ich legalnego pochodzenia, co uniemożliwia przyjęcie, iż popełniono przestępstwo z art. 291 kk. Ponadto wedle M. S., takie opłaty tzw. „beczki” były płacone grupie (...) za ochronę, czyli za umożliwienie handlu na danym terenie i ochronę przed innymi przestępcami. Nie było zatem istotne, skąd osoba płacąca weźmie pieniądze – ze sprzedaży narkotyków, z innych czynów czy np. pożyczki od kogoś trzeciego. Wobec tego nie wiadomo, czy dane kwoty pochodzą z przestępstwa. Zatem nie wyczerpuje to znamion zarzucanego czynu z art. 291 kk i w rezultacie należało uniewinnić R. L. od tego czynu.

Ustalono, że w tym czasie oskarżony nabył od M. S. 300 g kokainy, 1,5 kg marihuany i 300 tabletek ekstazy /str. 9 uzasadnienia SO/. Powyższe nabywanie narkotyków nie jest całkowicie zbieżne z czynem

przypisanym w pkt 58 sentencji wyroku z pkt III komparycji. Według sensownej relacji M. S. w maju 2003 r. było to nabycie 1 kg marihuany i 1000 tabletek ekstazy, od kwietnia do sierpnia 2003 r. łącznie 4 kg marihuany i 1 kg amfetaminy od A. D., ale wykracza to poza ustalenia SO i zarzut. M. S. jasno podał, że od sierpnia do grudnia 2003 r. R. L. kupił od niego nie mniej niż 300 g kokainy, 1,5 kg marihuany i 300 tabletek ekstazy. Nie ma tu istotnego znaczenia kwestia pochodzenia 300 tabletek ekstazy / czy pochodziły od P. G. i J. R. czy od innej osoby/ a przyjęty czasokres działalności wynika z depozycji świadka. Ewentualne późniejsze kontakty M. S. z R. L. nie są pewne i wykraczają poza przypisany czyn. Wygląd kokainy mógł być zaś inny w zakresie handlu świadka S. z inną osobą i odmienny w handlu z M. J.. Niezależnie od tego, czy M. J. sprzedawał kokainę w formie „krążka” czy „kości” /sam podawał, że w postaci „kości”/, niewątpliwie handlował m.in. takim narkotykiem. Wobec powyższego i niezaskarżenia na niekorzyść poczynionych ustaleń, konieczne było zmodyfikowanie opisu czynu poprzez ograniczenie jego czasokresu do sierpnia-grudnia 2003 r. i ilości narkotyków do opisanych wyżej tj. 300 g kokainy, 1,5 kg marihuany i 300 tabletek ekstazy.

R. L. nie przyznał się. Potwierdził tylko znajomość z M. S. i M. J. oraz A. D.. Podał nadto, że w wynajętym mieszkaniu przy ul. (...) M. S. przetrzymywał broń i mieszał narkotyki. Potwierdza to jego bliskie związki ze świadkiem koronnym. Zeznania R. O. nie odciążają oskarżonego od przypisanych mu czynów i przyjęć trzeba, że Sąd Okręgowy

mimo swojej niekonsekwencji co do wiarygodności faktycznie ich nie zakwestionował odnośnie możliwości wynajęcia mieszkania przez M. S. – dotyczy to zaś części uniewinniającej.

M. S. przekonująco podał, że zna R. L. od kwietnia do co najmniej grudnia 2003 r. jako członka grupy (...), który nadzorował kilku dilerów narkotykowych oraz płacił „beczki” za nich i za siebie. M. S. przyznał, że uderzył oskarżonego w twarz w związku z niezapłaceniem pieniędzy – nieuregulowaniem długu za narkotyki i w żadnej mierze nie podważa to relacji świadka, a wręcz przemawia za ujawnianiem także niekorzystnych dla siebie okoliczności. Brak jest tu chęci bezpodstawnej zemsty. Wedle korelującej relacji M. J., R. L. był w grupie (...) już od 1999 r. i opłacał się za możliwość handlu narkotykami. Skarżący nie wykazał, aby M. J. bezpodstawnie obciążał oskarżonego, zaś jego wiedza nie jest sprzeczna a uzupełnia się z wiedzą świadka koronnego. Potwierdza to czyn przypisany w pkt 56 sentencji wyroku z pkt II komparycji tj. niewątpliwy udział w zbrojnej grupie (...) w okresie od kwietnia do grudnia 2003 r. J. G. wskazał zaś, że oskarżony był podporządkowany grupie (...), ale nie był jej członkiem, co nie przekonuje w tej ostatniej części. Relacja J. G. mimo to niewątpliwie wspiera depozycje świadka koronnego. P. W. nie miał szczegółowej wiedzy odnośnie czynów oskarżonego i jego relacja nie odciąża oskarżonego. Natomiast wypowiedzi J. D. nie obciążają R. L. - co nie pozbawia wartości dowodowej depozycji M. S. i M. J..

i/ W niewielkim stopniu zasadne są zarzuty **apelacji obrońców**

oskarżonego P. K. (1) pkt I 1a-e /adw. S. K./ i pkt III /adw. M. N./. Skarżący nie podważyli skutecznie oceny dowodów poczynionej przez Sąd Okręgowy - poza czynami pkt III i V - i zarzuty stanowią jedynie polemikę z zaskarżonym wyrokiem.

Dowolne i niczym nie uzasadnione są twierdzenia obrońcy adw. S. K., że depozycje M. S. mogły zostać złożone pod wpływem sugestii przesłuchujących go policjantów, natomiast ewentualna propozycja współpracy z organami ścigania nie dezawuuje relacji świadka. Prawidłowo uznano za wiarygodne relacje świadka koronnego i ich sprzeczność z wyjaśnieniami czy zeznaniami innych sprawców / obrońca wskazuje P., S., U., U., Z., G., R., M., S., G., D., K., L./ nie nakazuje uniewinnienia oskarżonego. Chęć poprawienia własnej sytuacji procesowej przez M. S. jest oczywista, ale została przewidziana przez ustawodawcę i samoistnie nie wpływa na ocenę jego depozycji. Nie umniejsza on swojej przestępczej działalności. Brak wskazywania przez świadka podczas eksperymentów działalności P. K. /przy uwzględnieniu ilości i różnorodności wydarzeń/ nie dezawuuje relacji, w których dokładnie opisał jego rolę. M. S. wskazał przecież 29.04.2008 r. m.in. mieszkanie P. K.. Aktualnie przeprowadzanie dalszych oględzin mija się z celem z uwagi na znaczny upływ czasu od wydarzeń z 2003-2005 r. Zasadnie Sąd I instancji oparł się na wyjaśnieniach P. K. ze śledztwa, w których przyznał się do popełnienia przestępstw. Dowolne są twierdzenia obrońcy, że wyjaśnienia te mogły zostać złożone pod wpływem sugestii przesłuchujących go policjantów, a

nadto decyzję o ich złożeniu podjął przecież samodzielnie oskarżony. Pozbawienie wolności oraz chęć opuszczenia aresztu i ustalenia kary nie dezawuuje przyznania się, które stanowi częste zachowanie sprawców. Późniejsza zmiana stanowiska przez P. K. nie podważa poprzednich wyjaśnień, co właściwie ocenił Sąd Okręgowy. Prawdłowo miał on także na względzie oględziny samochodu O. (...) użytkowanego przez oskarżonego. Brak ujawnienia narkotyków po zatrzymaniu P. K. nie oznacza, że oskarżony nimi nie handlował.

Czyny przypisane w pkt 52 sentencji wyroku opisane w pkt II i IV komparycji polegały na udziale oskarżonego P. K. w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznej ilości poprzez wejście w ich posiadanie w nieustalonych okolicznościach i wielokrotne sprzedawanie M. S. oraz innym osobom celem dalszej odsprzedaży. Dotyczy to a) sprzedaży od września 2003 r. do stycznia 2004 r. w O. i innych miejscowościach co najmniej 200 g kokainy, 10 kg marihuany, 2 kg amfetaminy i 1200 sztuk tabletek ekstazy; b) sprzedaży od stycznia 2004 r. do czerwca 2005 r. w B., W. i innych miejscowościach co najmniej 1 kg kokainy, 7 kg marihuany, 5 kg amfetaminy i 2000 sztuk tabletek ekstazy.

Sąd Okręgowy ustalił, że od września 2003 r. do stycznia 2004 r. P. K. przyjął od M. S., a następnie przekazał dilerom w O. celem dalszej odsprzedaży co najmniej 200 g kokainy, 10 kg marihuany, 2 kg amfetaminy i 1200 sztuk tabletek ekstazy /str. 9 uzasadnienia/ - nabycie przez oskarżonego co najmniej 200 g

kokainy, 10 kg marihuany /po 0,5 kg tygodniowo/, 2 kg amfetaminy i 1200 sztuk tabletek ekstazy opisał szczegółowo i przekonująco M. S.. Zgodnie z dalszymi ustaleniami, P. K. w 2004 r. przyjął od M. S. łącznie 2 kg amfetaminy celem dalszego rozprowadzenia / str. 13 uzasadnienia/. Nadto od stycznia 2004 r. do czerwca 2005 r. P. K. przyjął od M. S. a następnie przekazał dilerom celem dalszej odsprzedaży łącznie co najmniej 7 kg marihuany, 5 kg amfetaminy, 1 kg kokainy i około 2000 sztuk tabletek ekstazy /str. 18 uzasadnienia/ - nabycie przez oskarżonego co najmniej 1 kg kokainy, 7 kg marihuany /po 0,2-0,3 kg co 2 tygodnie/, 5 kg amfetaminy i 2000 sztuk tabletek ekstazy /po 100 tygodniowo/ opisał logicznie i wiarygodnie M. S.. Tak więc należało wyeliminować z opisu czynu jako błędne dane M. S. jako nabywcy narkotyków.

Chodzi przy tym o tę samą nieprzerwaną czasowo działalność przestępczą prowadzoną z góry powziętym zamiarem uzyskiwania korzyści majątkowych z handlu różnymi narkotykami we współpracy z M. S., a w rezultacie **czyny I i II stanowią 1 przestępstwo**. Stanowi to czyn z art. 56 ust. 3 upn, za który należało wymierzyć kary 6 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł.

Sąd Okręgowy ustalił także, że P. K. zbierał od dilerów comiesięczne opłaty dla grupy (...) za umożliwienie im handlu narkotykami i z tego tytułu przekazał łącznie M. S. równowartość 8000 USD /str. 18 uzasadnienia/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 53 sentencji wyroku opisanemu w pkt V

komparycji. M. S. jasno i sensownie podał o przekazywaniu przez P. K. tzw. „beczek” po co najmniej 500 USD miesięcznie od września 2003 r. do stycznia 2004 r. – oskarżony zapłacił w sumie 2000 USD i po co najmniej 500 USD od stycznia 2004 r. do zatrzymania w czerwcu 2005 r., czyli zapłacił w sumie 8500 USD. Jednakże w uzasadnieniu brak jest w ogóle ustaleń, aby P. K. popełnił czyn z pkt III i 53. Wobec niezaskarżenia poczynionych ustaleń na niekorzyść oskarżonego /zakaz z art. 434 kpk/ przyjąć trzeba, że Sąd Okręgowy nie ustalił popełnienia tego przestępstwa. Dodatkowo wobec nieustalenia, że pieniądze zostały uzyskane bezpośrednio z przestępstwa, niewykazania konkretnych przestępstw i niewykluczenia, iż kwoty mogły pochodzić np. z pożyczek czy innej działalności, konieczne było uniewinnienie oskarżonego od czynów z pkt III i V.

P. K. początkowo przyznał się do czynów z pkt II i IV oraz zbierania opłat tzw. „beczek” od 5 dilerów pkt III i V oraz złożył dość szczegółowe wyjaśnienia podając jednak zmienne i mniejsze niż M. S. ilości narkotyków. Nie przyznał się do udziału w grupie (...). Odmiennie częściowo późniejsze wyjaśnienia a następnie nieprzyznanie się do żadnego z zarzutów nie zasługują na zaufanie.

W świetle depozycji M. S., P. K. był wyznaczony do nadzorowania dilerów, których miał pod sobą i był bezpośrednio podporządkowany S.. Oskarżony przekazywał dilerom zakupione narkotyki i odbierał od nich pieniądze, a zarabiał na marży – różnicy między ceną zakupu a sprzedaży narkotyków. To świadek powierzył mu tę funkcję. P. K.

przyznał, że widział u S. broń i wiedział, że podlega on S. /tj. M. C./. Potwierdzają to ustalenia Sądu Okręgowego co do prowadzonej działalności. Zatem był członkiem zbrojnej grupy (...) od września 2003 r. do czerwca 2005 r. /zarzut I i czyn 51/.

j/ Częściowo jedynie zasadne są zarzuty **apelacji obrońcy osk. A. M. (1) pkt I 1-5 i osk. K. S. (1) pkt 1**. Należy łącznie je rozpatrzyć z uwagi na tożsamość zarzutów. Nieprawidłowo sformułowany jest zarzut naruszenia art. 2 kpk z pkt I 1, ponieważ oparcie wyroku na wadliwych ustaleniach faktycznych wskazywałoby na zarzut błędu w ustaleniach faktycznych /art. 438 pkt 3 kpk/, jednakże w istocie jest on pochodny od pierwotnego zarzutu wadliwej oceny dowodów z pkt I 2 /art. 438 pkt 2 kpk/.

Skarżąca nie podważyła skutecznie oceny dowodów poczynionej przez Sąd Okręgowy – poza czynem pkt IV i 65, czynem pkt III i 134 oraz częściowo czynem pkt II i 133 - i zarzuty stanowią jedynie polemikę z zaskarżonym wyrokiem. Depozycje M. S. podlegały weryfikacji przez organy procesowe i są wystarczające do poczynienia ustaleń faktycznych, niezależnie od osobowości tego świadka. Pewne nieścisłości w relacjach świadka koronnego są naturalne i nie pozbawiają ich wartości dowodowej. Jedynie pozorne są wątpliwości obrońcy, gdyż relacje ze str. 648 i 650, str. 837 i 893 uzasadnienia czy innych nie są sprzeczne w istotnym zakresie i nie uniemożliwiły poczynienia ustaleń. Nie narusza to art. 391 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 392 kpk. Nieporozumieniem jest twierdzenie, że zaskarżony wyrok wydano „bez dowodów uprawdopodobniających

winę i zastąpiono je domniemaniem winy oskarżonego”, co ma naruszać art. 410 kpk. Sąd Okręgowy powołał bowiem dowody wskazujące na winę A. M. i K. S., a polski proces karny opiera się na zasadzie domniemania niewinności oskarżonego, dopóki jego wina nie zostanie dowiedziona we właściwym trybie /art. 5 kpk/. W szczególności A. M. dotyczą str. 170-172 uzasadnienia, a K. S. str. 172-177 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, ale także inne.

Zgodnie z ustaleniami Sądu I instancji, A. M. (1) ps. (...) i K. S. (1) ps. (...) od września 2004 r. do czerwca 2005 r. kupili w różnych transakcjach łącznie od M. S. i Ł. A. 3 kg amfetaminy, 250 g kokainy, 1000 tabletek ekstazy i 2 kg marihuany /str. 23 uzasadnienia/. Dotyczy to czynów przypisanych w pkt 64 i 133 sentencji wyroku z pkt II i II komparycji. Wskazał na to szczegółowo i przekonująco M. S., opisując pełne współdziałanie oskarżonych, ale w okresie do grudnia 2004 r., gdyż później A. M. miał działać bez K. S.. To S. miał dzwonić z ZK do Ł. A. i dowiedzieć się o rozstaniu oskarżonych. Wcześniejsze ustalenia o zakupie przez A. M. i K. S. od września do grudnia 2004 r. od M. S. 1000 tabletek ekstazy i 2 kg amfetaminy /str. 12 uzasadnienia/ dotyczyły tylko części narkotyków. Natomiast ustalenia ze str. 18 i 26 dotyczą innych sprawców, a tylko informacyjnie wskazano, że narkotyki trafiły do oskarżonych. Wobec wskazania przez świadka koronnego działalności K. S. do grudnia 2004 r. należało mu przypisać udział w zakupie w różnych transakcjach łącznie od M. S. i Ł. A. 3 kg amfetaminy, 150 g kokainy i 1000 tabletek ekstazy. Wypływa to z depozycji M. S.,

gdyż inne transakcje dotyczą 2005 r. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 133 sentencji wyroku z pkt II komparycji, co nakazuje zmienić opis czynu.

A. M. (1) od stycznia do czerwca 2005 r. kupił dodatkowo od M. S. i Ł. A. 1 kg marihuany / str. 23 uzasadnienia/. Jest to czyn przypisany w pkt 64 sentencji wyroku z pkt III komparycji. Opisał to wiarygodnie M. S..

Oba przestępstwa A. M. z pkt II i III /pkt 64 wyroku/ stanowią niewątpliwie 1 czyn z uwagi na tożsamy zamiar, rodzaj narkotyków i czasokres działania. Wyczerpuje to znamiona art. 56 ust. 3 upn w brzmieniu ustawy do 07.06.2010 r., bowiem następnie podwyższono przewidziane w art. 33 § 1 kk granice kary grzywny.

Ustalono, że A. M. i K. S. zbierali od współpracujących z nimi dilerów comiesięczne opłaty przeznaczone dla grupy (...) w zamian za umożliwienie handlu narkotykami. Łącznie z tego tytułu przekazali M. S. 2000 zł. Ponieważ nie sprecyzowano czasokresu, to przyjmując trzeba, że dotyczy to wskazanego wyżej czasu od stycznia do czerwca 2005 r. /str. 23 uzasadnienia/ i w tej sytuacji uniewinnić oskarżonych, gdyż w wyroku ten okres określono odmiennie na wrzesień-październik 2004 r. Nadto nie ustalono, aby pieniądze te zostały uzyskane bezpośrednio z przestępstwa i nie wykazano takich konkretnych czynów. Nie wykluczono zatem, że przedmiotowe opłaty pochodziły np. z pożyczek, oszczędności czy innych dochodów. Nie wypełnia to znamion art. 291 kk. Dotyczy to czynów przypisanych w pkt 65 i 134 sentencji wyroku z pkt IV i III komparycji.

A. M. nie przyznał się, potwierdził znajomość z Ł. A. i swoją wiedzę o osobie M. S.. Obciążył go jasno i logicznie M. S. wskazując także na udział w grupie (...) co najmniej od września 2004 r. do czerwca 2005 r. oraz uznając, że z chwilą wnoszenia tzw. „beczek” za dilerów stał się członkiem grupy i było to za zgodą P. N. (1). Oskarżeni chcieli działać pod szyldem grupy i mieli własnych dilerów. M. S. podał, że A. M. miał świadomość zbrojnego charakteru grupy, czyli K. S. też o tym wiedział. W kontekście ustaleń co do działalności oskarżonego potwierdza to popełnienie czynu z pkt I i 63 i nie jest tu konieczne wskazanie szczegółowych okoliczności. Nie ma znaczenia, czy rzeczywiście Ł. A. znał A. M. z osadzenia w areszcie, czy chodzi tu o pośrednictwo innej pozbawionej wolności osoby lub czas, kiedy sam A. był osadzony i M. S. nie zrozumiał jego słów prawidłowo. Niewątpliwie Ł. A. i M. S. znali się z oskarżonymi.

K. S. nie przyznał się i podał, że widywał M. S.. Na jego rolę i udział w grupie (...) od września 2004 r. wskazał M. S. uznając, że z chwilą wnoszenia tzw. „beczek” za dilerów stał się członkiem grupy i było to za zgodą P. N. (1). To A. M. zobowiązał się do przynależności do grupy z K. S.. Wedle zeznań M. S. /z 18.03.2008 r. k.5519-23 t. 28/, K. S. odłączył się od A. M. jeszcze w 2004 r. tj. współpracował z nim krótko. Uznać więc trzeba, że dotyczy to okresu tylko do grudnia 2004 r. W kontekście ustaleń co do działalności oskarżonego potwierdza to popełnienie czynu z pkt I i 132 w okresie od września do grudnia 2004 r. tj. udziału w zbrojnej grupie (...).

Zarzut osk. A. M. co do reprezentowania go w toku procesu przez adw. A. W., który był obrońcą także świadka M. H. (1), uznać trzeba za nieskuteczny. M. H. został skazany wyrokiem SR dla Warszawy-Woli III K 264/14 z 26.06.2014 r. /k.50355-356 t. 247/ za udział w obrocie haszyszem, marihuaną i kokainą od 2000 r. do 2008 r. Nie dotyczy to jednak w ogóle transakcji z A. M., a zatem pozostawali oni pod odmiennymi zarzutami. M. H. przesłuchiwany od 23.05.2012 r. nie obciążał zaś oskarżonego i nie mówił, aby popełnił on zarzucane czyny czy też z nim współdziałał a rozpoznał go jako jedną z osób żądających pieniędzy w 2007 r. Zapadłe rozstrzygnięcie co do M. H. i jego depozycje nie mają znaczenia dla sytuacji A. M. w niniejszej sprawie i nie wykluczały np. jego uniewinnienia, a dowody w każdym procesie oceniane są odrębnie. Wobec tego nie występował pomiędzy nimi rzeczywisty konflikt interesów i nie doszło do naruszenia art. 85 kpk i art. 6 kpk. Przy tym to sam oskarżony ustanowił jako obrońcę adw. A. W. i nie oponował odczytaniu zeznań świadka. Ponadto A. M. nie zarzucono zbrodni i nie był on pozbawiony wolności od 13.08.2010 r., czyli co do niego w tym czasie nie zachodziła tzw. obrona obligatoryjna określona w art. 79 i 80 kpk. W tej sytuacji zarzut ten należy rozpatrywać w kontekście obrazy prawa procesowego art. 438 pkt 2 kpk i konieczne było wykazanie wpływu ewentualnego jego naruszenia na treść zaskarżonego orzeczenia, którego to wymogu obrońca ani oskarżony w ogóle nie spełnili.

Nadto osobiste pisma A. M. i K. S. są zbieżne z apelacjami obrońcy i należy je tak samo ocenić.

k/ Jedynie częściowo zasadne są zarzuty **apelacji obrońcy oskarżonego P. N. (1) pkt**

I. Skarżąca nie podważyła skutecznie oceny dowodów i ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy - poza czynami z pkt III, VI, VIII, XI i XV przypisanymi w pkt 70, 73, 74 i 76 - i pozostałe zarzuty stanowią jedynie polemikę z zaskarżonym wyrokiem. Nie ma znaczenia, czy świadkowi M. S. powinno zostać przypisane kierowanie grupą przestępczą. Jasno przyznał on, że w ramach grupy (...) przekazywał i wydawał polecenia innym sprawcom, a po śmierci M. C. w strukturze grupy podlegał P. N. (1). Nie wpływa to na status świadka koronnego M. S. w niniejszym procesie, skoro dotychczas go nie utracił. Nie podważa także wartości dowodowej złożonych deprecji. Niewątpliwie świadek nie zawsze jest precyzyjny, ale nie uniemożliwiło to poczynienia ustaleń faktycznych.

Ustalono, że w ramach grupy (...) w styczniu 2004 r. w agencji towarzyskiej w pobliżu S. zostali pobici po całym ciele M. W. (1) i A. G. (4) oraz na zewnątrz lokalu został pobity kierowca ich pojazdu. Pobicia dokonali P. G., P. S., P. N. (1), M. S., M. C. (3) oraz 3 innych sprawców, którzy posługiwali się młotkami szewskimi i pałą teleskopową. P. G., P. N. (1) i inni bili kierowcę, P. G. i C. bili M. W., a P. N. (1) i inni bili A. G. /str. 17 uzasadnienia SO/. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 69 sentencji wyroku opisanego w pkt II komparycji. Wskazał na to przekonująco M. S., wedle którego P. N. (1) miał metalowy szewski

młotek i nim bił, a pozostali też mieli narzędzia. Oskarżony bijąc złamał młotek tj. pękło mocowanie do główki – mogło do tego dojść na skutek uderzenia w coś twardego np. metalowy element odzieży ofiary lub przedmiot obok niej, na co wskazał już sam świadek. P. S. używał teleskopowej metalowej rurki. Wiarygodności logicznej i spójnej relacji M. S. nie podważa zaprzeczenie M. W. (1) i A. G. (4) co do zaistnienia takiego zdarzenia. Intensywność stosowania przemocy i doprowadzenie do utraty świadomości nie musiała skutkować większymi obrażeniami u pokrzywdzonych, mogli oni także celowo nie skorzystać z oficjalnej pomocy lekarskiej. Wedle M. S., pokrzywdzeni mieli potem kończyny w gipsie tj. G. rękę. Relacji M. S. nie podważają także skutecznie w żadnej mierze depozycje T. K. i W. K.. Ponieważ P. N. (1) używał metalowego młotka, to prawidłowa jest kwalifikacja z art. 159 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i brak podstaw do obniżenia kary.

Nadto P. N. (1) jako członek zarządu grupy (...) otrzymał 4000 zł z tytułu kradzieży dokonanych w dniach 27.05 i 22-24.06.2004 r. /str. 20 uzasadnienia SO/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 71 sentencji wyroku z pkt IV komparycji. Opisał to logicznie M. S., przy czym oskarżony miał otrzymać taką samą kwotę jak świadek – to jest 1/6 uzyskanych sum, czyli 1200 zł ze sprzedaży motocykla B., około 1000 zł co do ukradzionych silników, a doliczyć należy co najmniej 1800 zł odnośnie motocykli S.. Nie dotyczy to w ogóle pieniędzy uzyskiwanych za zgodę na handel narkotykami, a zatem

zarzut obrońcy jest w tym zakresie niezrozumiały.

Ustalono, że P. N. (1) otrzymał od M. S. 2000 zł uzyskane od A. M. i K. S. jako comiesięczne opłaty przeznaczone dla grupy (...) w zamian za umożliwienie handlu narkotykami. Zbierali oni od współpracujących z nimi dilerów comiesięczne opłaty przeznaczone dla grupy (...) w zamian za umożliwienie handlu narkotykami. Ponieważ nie sprecyzowano czasokresu, to przyjęć trzeba, że dotyczy to wskazanego wyżej czasu od stycznia do czerwca 2005 r. /str. 23 uzasadnienia SO/. Nadto kwoty te zostały uzyskane nie z własnej działalności przestępczej A. M. i K. S., ale od nieustalonych dilerów i wobec tego nie wykazano, aby zostały uzyskane bezpośrednio z przestępstwa – mogły pochodzić np. z pożyczek czy innych dochodów. Sąd Okręgowy pominął przy tym i wobec niezaskarżenia ustaleń na niekorzyść sprawcy nie jest możliwe poczynienie takich ustaleń /zakaz z art. 434 kpk/, że co miesiąc P. N. (1) miał otrzymywać po 100 USD pochodzące od mężczyzny ps. (...) za zgodę na handel narkotykami. W tej sytuacji należało uniewinnić oskarżonego, gdyż nie wykazano, aby pieniądze te uzyskano z przestępstwa a w wyroku ten okres określono na luty-grudzień 2004 r. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 70 sentencji wyroku z pkt III komparycji. Opisał to M. S.. Natomiast pieniądze mogą stanowić rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego w rozumieniu art. 291 kk.

Ustalono także, że P. N. (1) skontaktował J. G. i T. G. (1) z J. W. (2) i R. W. (2) /str. 26 uzasadnienia SO/, ale nie wskazano, w jakim

celu. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 74 sentencji wyroku z pkt VIII komparycji. Z poczynionych ustaleń nie wypływa, aby oskarżony skontaktował w/w mężczyzn w celu popełnienia jakiegokolwiek przestępstwa i wobec niezaskarżenia ustaleń na niekorzyść sprawcy nie jest możliwe poczynienie takich ustaleń /zakaz z art. 434 kpk. Dlatego też konieczne jest uniewinnienie od tego zarzutu.

Wedle Sądu Okręgowego, J. W. (2) od lutego 2004 r. do kwietnia 2005 r. przyjmował od mężczyzny ps. (...), a potem za pośrednictwem J. G. i T. G. pieniądze od (...) i R. W. - równowartość 50 USD w zamian za umożliwienie im swobody handlu narkotykami /str. 26 uzasadnienia/. Takie ustalenie jest niewątpliwie błędne. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 73 sentencji wyroku z pkt VI komparycji. J. W. podał przecieź, że P. N. (1) zażądał i pobierał 2 x po 50 USD miesięcznie od J. W. i R. W. za pośrednictwem (...), a potem za pośrednictwem J. G. i T. G. do 11.08.2005 r. Z poczynionych ustaleń nie wypływa jednakże, aby P. N. (1) przyjął w/w pieniądze, wobec czego przy braku zaskarżenia tych ustaleń na jego niekorzyść nie jest możliwe poczynienie takich ustaleń /zakaz z art. 434 kpk/ i należało go uniewinnić od tego zarzutu. Nadto nie wykazano, aby pieniądze te pochodziły bezpośrednio z przestępstwa.

P. N. (1), M. S., P. S., W. K. i inny mężczyzna w nieustalonym dniu kwietnia 2005 r. wyłudziili od nieustalonego (...) z N. kwotę 6000 zł, które wziął od niego P. N. (1) pod pozorem oddania poszukiwanego samochodu. W/w

oraz P. S., S. S. podzielili się pieniędzmi /str. 26-27 uzasadnienia SO/. Chodzi tu o czyn przypisany w pkt 75 sentencji wyroku z pkt IX komparycji. Opisał to dokładnie i przekonująco M. S.. Wskazują na to nadto depozycje częściowo A. M., mimo że nie potwierdził tego M. D.. Nie podważają ich skutecznie także depozycje W. K.. Z uwagi na przyjęcie kwalifikacji z art. 278 § 1 kk /w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk/ oraz niezaskarżenie jej na niekorzyść sprawców /zakaz z art. 434 kpk/, nie jest możliwe zastosowanie art. 286 § 1 kk, który przewiduje wyższe zagrożenie karą.

Od lutego 2004 r. do kwietnia 2005 r. M. S. z W. K. i Ł. A. kupił od P. N. (1): 150 g kokainy, po czym sprzedał ją mężczyźnie ze (...), kupił też 1 kg amfetaminy, po czym sprzedał ją A. M. i K. S., oraz kupił 1 kg marihuany /str. 26 uzasadnienia/. Jest to czyn przypisany w pkt 76 sentencji wyroku z pkt X komparycji. Opisał to jasno M. S..

Brak jest ustaleń Sądu Okręgowego, aby P. N. (1) popełnił czyn przypisany w pkt 76 sentencji wyroku z pkt XI komparycji i wobec niezaskarżenia tego na niekorzyść sprawcy nie jest możliwe poczynienie takich ustaleń /zakaz z art. 434 kpk/. Ustalono jedynie, że w kwietniu 2004 r. M. S. kupił od K. M. (4) i jego współnika pseudonim (...) 200 g kokainy, którą przekazał P. N. (1), a ten przekazał 50 g T. G. (1) celem dalszej odsprzedaży /str. 24 uzasadnienia SO/. P. N. nie ma takiego zarzutu w akcie oskarżenia, a czyn z pkt XI miał dotyczyć innych ilości i innej transakcji – tj. polegać na zakupie przez oskarżonego wraz z W. K. 160 g kokainy od M. S.. Dlatego

należało uniewinnić oskarżonego od tego zarzutu.

Od lutego 2004 r. do kwietnia 2005 r. P. N. (1) i M. S. w okolicach K. zakupili od P. M. (2) łącznie 500 g kokainy i potem podzielili się zyskami ze sprzedaży / str. 26 uzasadnienia SO/. Stanowi to czyn przypisany w pkt 77 sentencji wyroku z pkt XII komparycji. Wskazał na to sensownie M. S. podając, że była to kokaina lepszej jakości. Wobec zmniejszenia ilości narkotyków do 300 g w opisie czynu w wyroku nie jest możliwe poczynienie ustaleń na niekorzyść sprawcy.

P. N. (1) zaaranżował transakcję i skontaktował M. S. ze sprzedawcą, a w ten sposób umożliwił świadkowi koronnemu nabycie w listopadzie-grudniu 2004 r. 1 kg amfetaminy od M. M. (4) /str. 23 uzasadnienia SO/. Jest to czyn przypisany w pkt 74 sentencji wyroku z pkt VII komparycji. Opisał to szczegółowo M. S..

Od września 2004 r. do października 2004 r. w W. P. N. (1) i W. K. (1) sprzedali w 3 transakcjach M. T. (1) ps. (...) łącznie 150 g kokainy /str. 24 uzasadnienia SO/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 76 sentencji wyroku z pkt XIV komparycji. Opisał to wiarygodnie M. S. a wskazana ilość narkotyków jest minimalna.

Ustalono, że od września do października 2005 r. W. K. nabył od P. S. (8) i innych osób co najmniej 600 g kokainy i 10.000 tabletek ekstazy celem dalszej odsprzedaży. Jego współnikiem co do zysków był P. N. (1) /str. 26 uzasadnienia SO/. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 76 sentencji wyroku z pkt XV komparycji. Opisał to przekonująco

M. S. co do nabycia w 09-10.2004 r. kokainy i 10.000 tabletek ekstazy. Jednakże zarzut dotyczy odmiennego okresu niż ustalono tj. od września do października 2004 r. a także nie nabycia, tylko zbycia narkotyków. Wobec powyższego nie ustalono, aby w tym czasie w 2004 r. oskarżony popełnił przedmiotowe przestępstwo i wobec niezaskarżenia ustaleń na niekorzyść sprawcy nie jest możliwe poczynienie takich ustaleń /zakaz z art. 434 kpk/. W rezultacie należało oskarżonego od tego zarzutu uniewinnić.

Od listopada 2004 r. do czerwca 2005 r. w W. M. S. sprzedał M. T. około 800 g kokainy. Nadto od listopada 2004 r. do kwietnia 2005 r. M. S. sprzedał K. (...) kg marihuany i 4 kg amfetaminy. Wspólnikiem świadka do zysków był P. N. (1) /str. 24 uzasadnienia SO/. Chodzi tu o czyn polegający na udziale w obrocie narkotykami do kwietnia 2005 r. przypisany w pkt 78 sentencji wyroku z pkt XIII komparycji i z mniejszą ilością 500 g kokainy. Oskarżony wyrażał zgodę na te transakcje, a zatem zostały one dokonane z jego aktywnym udziałem. Opisał to M. S. co do sprzedaży K. W., a nadto odnośnie sprzedaży M. T. od listopada 2004 r. do czerwca 2005 r. w W. co najmniej 800 g kokainy.

W nieustalonym dniu 2004 r. /wpisany 2014 r. należy traktować wyłącznie jako omyłkę pisarską, ponieważ sprawa wpłynęła do Sądu w 2009 r. i akt oskarżenia nie może dotyczyć późniejszego okresu/ W. K. nabył od R. J. (1) /ps. (...)/ 250 g kokainy celem dalszej odsprzedaży. Wspólnikiem K. do zysków był P. N. (1) /str. 24 uzasadnienia SO/. Jest to czyn polegający na udziale w obrocie narkotykami przypisany w

pkt 76 sentencji wyroku z pkt XVI komparycji. Opisał to jasno M. S.. SO nie ustalił jednak, że oskarżony działał z M. S. i kokaina ta została potem zbyta innym osobom, a więc niezbędne jest wyeliminowanie tego z opisu czynu.

Czyny z pkt 76, 77 i 78 /X, XII, XIII, XIV i XVI/ stanowią 1 przestępstwo jako popełnione z tym samym zamiarem uzyskiwania korzyści majątkowych z obrotu różnymi narkotykami.

Ustalono, że od lipca 2004 r. do kwietnia 2005 r. M. S. na polecenie P. N. (1) przyjął od A. K. (2) i przechowywał kilka tysięcy sztuk amunicji i myśliwskiej, którą po zatrzymaniu P. N. w kwietniu 2005 r. zakopał w miejscowości W.. Od sierpnia 2004 r. do kwietnia 2005 r. M. S. na polecenie P. N. (1) przechowywał broń grupy (...) tj. pistolet maszynowy U. z tłumikiem, pistolet maszynowy (...), pistolet maszynowy R., 2 pistolety CZ, m. pistolet kal. 6,35 mm, pistolet M. lub W., pistolet G. 19 wraz z około 200 sztuk amunicji kal. 9 mm, pistolet kal. 7,62 mm, co najmniej 50 sztuk amunicji kal. 7,62 mm /str. 25 uzasadnienia/ oraz 4150 sztuk naboji rewolwerowych kal. 0.38, 67 naboji kal. 9x18 M., 34 plus 62 sztuk naboji rewolwerowych kal. 0.38, 8 naboji pistoletowych kal. 9x19 Parabellum, 11 naboji kal. 6,35 mm, 1 nabój rewolwerowy kal. 7,62 mm, 32 naboje myśliwskie kal. 12x70, 25 naboji myśliwskich kal. 12x67, 44 naboji myśliwskich kal. 12x70, 9 naboji myśliwskich kal. 12x67.5, 2 naboje sportowe S., 50 naboji kal. 9 mm, 37 naboji kal. 9x19 Parabellum, 2 sztuki naboji kal. 38 special, 3 naboje kal. 9x19 Parabellum, granat ręczny F-1 /str. 37-39 uzasadnienia SO/. Dotyczy to czynu przypisanego

w pkt 72 sentencji wyroku z pkt V komparycji. Opisał to przekonująco M. S. i wynika z tego niewątpliwy zamiar bezpośredni u oskarżonego, a także zdadność w/w przedmiotów do użycia. W tej sytuacji należy zmienić w opisie czynu, że przechowywany był nie pistolet W. a pistolet M. lub W.. Wyeliminowanie przez Sąd Okręgowy posiadania pistoletu maszynowego (...) wynika z odrębnego skazania za posiadanie takiej broni z amunicją wyrokiem SO w Warszawie XII K 53/14 z 26.01.2016 r. /k. 51771-772 t.254/. Natomiast w poczynionych przez Sąd I instancji ustaleniach brak jest posiadania 25 sztuk naboju firmy (...) z ładunkiem śrutowym, a więc należało wyeliminować je z opisu czynu, jako że nie jest możliwe uzupełnienie ustaleń /zakaz z art. 434 kpk/.

P. N. (1) nie przyznał się. Obciążają go relacje M. S., a także częściowo innych osób. Został zatrzymany 22.04.2005 r. i zwolniony 03.10.2005 r. To pozbawienie wolności nie oznacza zakończenia jego działalności przestępczej.

Z logicznej i wiarygodnej relacji M. S. wynika, że P. N. (1) był w zorganizowanej zbrojnej grupie (...) od 2000 r., poznał go w 2003 r., zaś oskarżony był w kierownictwie grupy już od śmierci M. C. 17.02.2004 r. Podobnie podał M. J. szczegółowo i przekonująco określając, że oskarżony był w grupie od 1999 r. a w zarządzie grupy w latach 2006-2007 r. J. G. i M. G. także podali, że brał on udział w tej grupie. Udział w grupie oskarżonego potwierdzili nadto R. Ł., M. K., K. M., M. K., S. R., M. S., J. W., D. P., P. R., Ł. C., A. P., E. M., T. M., A. M., A. G., których depozycje zamieszczono w uzasadnieniu. Wpływa to także

z zeznań M. H.. W tym kontekście nie mają znaczenia i nie wpływają już na rozstrzygnięcie wyjaśnienia osk. T. K. i M. P., które są mniej szczegółowe. Niewątpliwie grupa ta miała charakter zbrojny. Powyższe i ustalenia Sądu Okręgowego potwierdzają popelnienie czynu przypisanego w pkt 68 sentencji wyroku opisanego w pkt I komparycji.

l/ W pewnej tylko części zasadne są zarzuty **apelacji obrońcy oskarżonego P. N. (2) pkt 3.** Skarżący nie podważył skutecznie oceny dowodów i ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy - poza czynami z pkt II i V przypisanymi w pkt 82 i 85 - i pozostałe zarzuty stanowią jedynie polemikę z zaskarżonym wyrokiem. Nie ekskulpują oskarżonego wyjaśnienia i zeznania innych sprawców P. K., P. Z., R. Ł., P. U., A. P. czy M. R., którzy nie przekazali wiedzy o jego działalności. Obdarzenie wiarą depozycji świadka koronnego M. S. i nie danie jej oskarżonemu nie narusza treści art. 172 kpk, gdyż ocena wypowiedzi przesłuchiwanych osób odbywa się stosownie do reguł art. 7 kpk. Podobnie nie narusza regulacji art. 207 § 1 kpk w zw. z art. 193 § 1 kpk dodatkowe oparcie się na wynikach oględzin wagi elektronicznej i samochodów oskarżonego, skoro oceny dowodów dokonuje się wedle zasady swobodnej oceny z art. 7 kpk. M. S. prawidłowo posiada status świadka koronnego w niniejszym procesie, ponieważ dotychczas go nie utracił. Wątpliwości obrońcy co do sprzeczności w jego relacjach są pozorne i nie uniemożliwiły dokonania ustaleń faktycznych – świadek np. nie musiał znać osobiście wszystkich dilerów

narkotykowych, nie ustalono także wszystkich uczestników zdarzeń.

Udział P. N. (2) w zorganizowanej grupie przestępczej (...) o charakterze zbrojnym /czyn I z pkt 81/ wypływa z ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy i przekonujących depozycji M. S.. Świadek określił rolę oskarżonego od września 2003 r. do stycznia 2004 r. - który był w grupie już od 2001 r. - jako pośrednika pomiędzy M. S. a dilerem z B., który zarządzał grupą 3-4 dilerów, oskarżony był mu podporządkowany. P. N. odbierał od tej osoby z B. „beczki” tj. opłaty dla grupy za dilerów po 100 USD i przekazywał je S., w sumie było to równowartość 1000 USD. M. S. przekazał je do kasy grupy. Od stycznia 2004 r. P. N. wraz z R. /tj. P. Z. (3)/ ponownie kontrolował rynek narkotykowy w O., czyli działał w grupie co najmniej do lutego 2004 r. Nie zmieniają tej oceny wyjaśnienia T. K..

Co do czynu V z pkt 85 ustalono tylko, że P. N. (2) zbierał tzw. „beczki” /tj. opłaty za zgodę grupy (...) na handel narkotykami/ od dilerów z B. tj. 1000 USD od września 2003 r. do stycznia 2004 r. /str. 8-9 uzasadnienia SO/. Nie ustalono tych osób ani, aby pieniądze te zostały uzyskane bezpośrednio z jakiegokolwiek przestępstwa – vide rozważania dotyczące osk. A. D. i czynu z art. 291 kk. Zatem konieczne było uniewinnienie oskarżonego od tego zarzutu. Działalność ta została dokładnie opisana przez M. S..

Oдноśnie czynu II z pkt 82 przyjęto tylko, że oskarżony w nieustalonym czasie około miesiąc po usunięciu A. D. został zobowiązany do wydania M. S. posiadanych 500 g

amfetaminy i 200 g marihuany / str. 8 uzasadnienia SO/. Z ustaleń tych wypływa wyłącznie wskazane zobowiązanie i nie wynika z nich, czy P. N. (2) faktycznie posiadał w/w narkotyki ani w jakim czasie, gdyż mógł je np. już wcześniej przekazać innej osobie, sprzedać czy zużyć. Sąd Okręgowy niesłusznie pominął tu jasną relację M. S. o posiadaniu przez oskarżonego 500 g amfetaminy i 200 g marihuany, które świadek od niego odebrał. Powyższe ustalenia nie zostały zaskarżone na niekorzyść oskarżonego, a więc obowiązuje zakaz ich zmiany na takie, które umożliwiłyby przyjęcie wyczerpania znamion przestępstwa /zakaz z art. 434 kpk/. W tej sytuacji należało oskarżonego uniewinnić od tego zarzutu.

Czyn przypisany w pkt 83 sentencji wyroku opisany w pkt III komparycji polegał na udziale oskarżonego w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznej ilości poprzez zakupienie ich od M. S. celem dalszej odsprzedaży. Dotyczy to okresu od września 2003 r. do stycznia 2004 r. w J. i innych miejscowościach oraz co najmniej 150 g kokainy, 300 tabletek ekstazy, 800 g amfetaminy i 1,5 kg marihuany. Ustalenia Sądu Okręgowego są tożsame /str. 9 uzasadnienia/. Z wiarygodnej relacji M. S. wypływa w/w zakup 150 g kokainy, 300 tabletek ekstazy, 800 g amfetaminy i 1,5 kg marihuany. Oskarżonemu przypisano, że działał w ramach grupy „(...)”. Wyczerpuje to znamiona art. 56 ust. 3 upn w zw. z art. 65 § 1 kk.

Ustalono także, że M. S. kupił od oskarżonego P. N. w maju 2003 r. w K. 150 g amfetaminy celem dalszej odsprzedaży /str.

9 uzasadnienia/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 83 sentencji wyroku opisanemu w pkt VI komparycji. Natomiast czyn ten nie został popełniony w ramach grupy przestępczej, a zatem zasadny jest zarzut skarżącego co do nieprawidłowego zastosowania art. 65 § 1 kk odnośnie tego przestępstwa. Z uwagi na odmienność czynów i różną kwalifikację prawną błędnie Sąd I instancji w pkt 83 wyroku przyjął art. 91 § 1 kk, który nie znajduje tu zastosowania. Konieczne było więc wymierzenie odrębnych kar za czyny z pkt III i VI.

Ustalono, że P. N. (2), S. S., M. S. i 3 nieustaleni mężczyźni od grudnia 2003 r. do stycznia 2004 r. w kontrolowanej przez grupę (...) agencji towarzyskiej koło S., posługując się niebezpiecznym przedmiotem w postaci pałki i innych, wzięli udział w pobiciu 8 nieznanymi mężczyzn w agencji towarzyskiej, którzy zaczęli zastraszać pracujące tam kobiety i niszczyć meble /str. 31 uzasadnienia SO/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 84 sentencji wyroku z pkt IV komparycji. Przedstawił to logicznie i przekonująco M. S. wskazując, że metalowej pałki używał S. S., a P. N. (2) pałki drewnianej. Byli także sprawcy z P., którzy mieli miecze samurajskie, ale używali ich nie wyjmując z pochew. Wobec tego oskarżony w trakcie bicia posługiwał się niebezpiecznym przedmiotem w postaci drewnianej pałki. Zatem prawidłowa jest kwalifikacja prawną czynu z art. 159 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz wymierzona kara.

P. N. (2) nie przyznał się, ale początkowo częściowo potwierdził, że doszło do pobicia

pod agencją towarzyską z tym, że nie używali narzędzi oraz kupił/sprzedał 100 g marihuany. Ekspertyza z badań pisma ręcznego potwierdza, że własnoręcznie podpisał protokół z 2.04.2008 r. Relacje M. S. potwierdza ujawnienie śladów amfetaminy i konopi na wadze elektronicznej znalezionej w mieszkaniu oskarżonego i w jego pojazdach. Nadto korelują z nimi ogólne depozycje świadka M. S..

Nie podważa zeznań M. S. kwestia zabrania przez niego samochodu marki D. P. N. (2) – świadek przyznał się do tego i podał, że miał go spłacić oskarżonemu „w kokainie”. Nadto M. S. przyznał, że w 08-09.2003 r. zastosowano przemoc wobec oskarżonego i M. R. w związku z zatrzymywaniem przez nich pieniędzy należnych grupie. Po ich usunięciu z nadzoru świadek przejął kontrolę nad rynkiem narkotykowym w O.. Ewentualne przemilczanie części własnej aktywności i agresywnego zachowania nie wpływa na podważenie prawdziwości relacji dotyczących działania grupy (...) i handlu narkotykami. M. S. wyraźnie przyznał, że chciał usunąć P. N. (2) i M. R. z terenu O. i doniósł na nich do zarządu grupy, aby rozwinąć swoją działalność w zakresie handlu narkotykami tj. przejąć ich dotychczasowy teren. Jednocześnie wskazał, że nie oznaczało to zakończenia działalności przestępczej przez P. N. (2), który od tego czasu jako członek grupy podległy S. nadzorował 3 dilerów z B. – dostarczał towar i odbierał tzw. beczki. Opisał także odsunięcie jego osoby od nadzorowania rynku na terenie O. i ponowne przekazanie go w styczniu 2004 r. P. N. (2) i P. Z. (1) pod

nadzorem sprawowanym przez R. U..

1/ W niewielkiej części zasadne są zarzuty **apelacji obrońcy oskarżonego A. P. (1) pkt I**. Zauważyć należy, że treść apelacji świadczy, iż obrońca nie stawia wyodrębnionego zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, a nadto ma on być skutkiem obrazy przepisów postępowania. Taki zarzut byłby wtórny i należy potraktować go jako element zarzutu z art. 438 pkt 2 kpk.

Skarżąca nie podważyła skutecznie oceny dowodów i ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy - poza czynem z pkt XIV i 97 - a pozostałe zarzuty stanowią jedynie polemikę z zaskarżonym wyrokiem. Relacje współoskarżonych, T. K., A. L. i M. A. czy innych świadków, w tym M. C. i M. S., oraz dokumenty nie prowadzą do zakwestionowania depozycji świadka koronnego M. S., który znał osobiście A. P., a nie ze słyszenia – jak twierdzi obrońca. Nie ma przy tym istotnego znaczenia okoliczność zamieszkania oskarżonego w wieżowcu koło CH (...). Pewne różnice w relacjach M. S. są naturalne i nie uniemożliwiły dokonania ustaleń faktycznych. Oddalenie na podstawie art. 170 kpk wniosku o przesłuchanie mężczyzny pseudonim (...) nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia, ponieważ dowód ten przeprowadzono na rozprawie przed Sądem Apelacyjnym i nie podważył on w żadnej mierze poczynionych ustaleń. Słuszna jest także ocena zeznań R. G. w zakresie obciążającym oskarżonego, a nadto ocena depozycji M. J..

Przeprowadzenie rozprawy
20.12.2011 r. pod nieobecność A. P. nie naruszyło art. 374 § 1 kpk, gdyż Sąd zastosował regulację art.

376 § 3 kpk pozwalającą na taką decyzję w zakresie nie dotyczącym bezpośrednio oskarżonego. W tej sytuacji naruszało art. 376 § 3 kpk oddalenie tego dnia przez Sąd Okręgowy na mocy art. 170 § 1 pkt 2 i 3 kpk wniosku dowodowego oskarżonego o przeprowadzenie badań biologicznych w celu zbadania śladów na kominiarkach – jednakże wniosek ten nie miał żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, nie dotyczył zarzucanych czynów i badania te były nieprzydatne z uwagi na znaczny upływ czasu, co jasno uzasadniono. Nadto na rozprawach 14.10 i 23.11.2016 r. A. P. na pytanie Przewodniczącej oświadczył, że nie wnosi o powtórzenie żadnych czynności ani nie wnosił o to jego obrońca, a więc zaaprobowali decyzję Sądu. W postępowaniu apelacyjnym również nie składano takiego wniosku dowodowego, mimo że obecnie ewentualne braki postępowania dowodowego należy uzupełniać na tym etapie. Nie wykazano przy tym, aby oddalenie w/w wniosku mogło mieć jakikolwiek wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a było to konieczne ze strony obrońcy /art. 438 pkt 2 kpk/.

Ustalono, że P. G. z A. P. (1), D. U. (1), M. S. i Ł. A. (1) od marca do sierpnia 2004 r. brał udział w obrocie co najmniej 250 g kokainy, którą sprzedawał w ilościach po 100 g M. ze (...) /str. 19 uzasadnienia, czyn z pkt II i 90/. Opisał to jasno M. S.. Powyższego pkt II dotyczy także szersze ustalenie, że A. P. z P. G., D. U. i Ł. A. (1) od marca do lipca 2004 r. brał udział w obrocie co najmniej 400 g kokainy, którą sprzedał 3-krotnie M. /str. 22 uzasadnienia SO/, co z uwagi na niezaskarżenie ustaleń wyroku

na niekorzyść sprawców nie może wpłynąć na treść wyroku.

Niekonsekwentne są inne ustalenia Sądu Okręgowego. Ustalono, że 1/ A. P. wspólnie z M. S. od kwietnia do lipca 2004 r. brał udział w obrocie co najmniej 100 g kokainy, którą 3-krotnie sprzedawali R. G. (1) w ilości nie mniej niż po 10 g celem dalszej odsprzedaży /str. 22 uzasadnienia, czyn z pkt IV/, jak też 2/ od kwietnia do lipca 2004 r. sprzedali R. G. 70 g kokainy /str. 23 uzasadnienia SO, pkt IV/. M. S. początkowo sensownie opisał sprzedaż R. G. łącznie 70 g - a nie 100 g - kokainy, a zatem należało przyjąć taką ilość jako właściwą w przyjętym krótszym czasie. R. G. w śledztwie potwierdził, że od jesieni 2003 r. do 2004 r. /czyli w dłuższym okresie/ kupował kokainę od A. P. i miało to być łącznie 100-120 g, którą odsprzedawał znajomym.

Nadto Sąd Okręgowy ustalił, że A. P. od kwietnia do lipca 2004 r. sprzedał mężczyźnie ps. (...) 500 tabletek ekstazy i zyskami podzielił się z P. G., D. U., M. S. i Ł. A. / str. 22 uzasadnienia SO, czyn z pkt III/ - potwierdził to przekonująco M. S.. Wobec tego oskarżony odnośnie sprzedaży ekstazy działał z innymi sprawcami. Nadto należało skrócić przypisany okres do lipca 2004 r.

Stanowi to czyny przypisane w pkt 90 sentencji wyroku z pkt II, III i IV komparycji, które dotyczą tej samej działalności przestępczej - w tym samym czasie i z tym samym zamiarem, a więc stanowią jeden czyn.

Ustalono także, że A. P. jesienią 2005 r. kupił od R. G. 3 kg amfetaminy celem dalszej odsprzedaży /str. 22 uzasadnienia SO/. Wpływa to z jasnej i wiarygodnej relacji R. G. ze

śledztwa, przy czym 3 kg stanowi minimalną ilość. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 99 sentencji wyroku z pkt XVI komparycji.

Ponadto A. P. w nieustalonym okresie w 2003-2004 r. nabył od R. G. i sprzedał nieustalonym osobom w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy i rozporządzenia, czyli wprowadził do obrotu prekursor (...) w celu niedozwolonego wytworzenia substancji psychotropowej /str. 22 uzasadnienia SO/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 98 sentencji wyroku z pkt XV komparycji. R. G. w śledztwie przekonująco potwierdził, że w 2003-2004 r. sprzedał A. P. 2 x po 25 l (...), który był przeznaczony dla kogoś z O.. Z uwagi na łagodniejsze zagrożenie karą alternatywnie do 2 lat pozbawienia wolności, ograniczenia wolności albo grzywną czyn ten należy zakwalifikować z art. 47 upn z 24.04.1997 r. i umorzyć postępowanie wobec przedawnienia karalności, które nastąpiło po upływie 15 lat od czynu.

Ustalono, że P. G. z A. P. (1) i M. S. 7.04.2004 r. w W. dokonali rozboju na osobie T. M. (3) poprzez przewrócenie go na ziemię, duszenie i bicie pięściami po brzuchu, a następnie kradzież teczki z zawartością /str. 43 uzasadnienia/. Wedle T. M. (3), został uderzony w głowę i przewrócony, był szarpany i kopany, a zatem należało wyeliminować duszenie. Jest to czyn przypisany w pkt 91 sentencji wyroku z pkt V komparycji. Należało też zastąpić dane M. S. przez „ustaloną osobę”. Opisał to dość szczegółowo i przekonująco M. S. początkowo wskazując

na przewrócenie pokrzywdzonego przez chwyt od tyłu za szyję przez A. P. i bicie ofiary pięściami. Taki opis świadka koronnego w kontekście zeznań pokrzywdzonego nie świadczy o rzeczywistym duszeniu. Pewne różnice w relacjach M. S. i pokrzywdzonego są naturalne wobec znacznego upływu czasu i wielości zdarzeń, w których uczestniczył świadek.

Nadto P. G. z A. P. (1), D. U. (1), M. S. i Ł. A. (1):

1/ 7.05.2004 r. dokonali rozboju na osobie M. M. (3) poprzez przyciśnięcie go do podłogi pojazdu, wykręcenie rąk do tyłu, zasłonięcie oczu taśmą, skucie rąk i groźbę pozbawienia życia, a następnie kradzież złotego łańcuszka z krzyżykiem i lwem, złotego sygnetu, zegarka, 2 telefonów, dokumentów, portfela z 900 zł i pojazdu M.; koreluje to z zeznaniami M. M. (3) o 4 sprawcach – z uwagi na ich treść oraz wartość ubezpieczenia samochodu należy zmienić groźbę na groźbę uszkodzenia ciała i zmniejszyć wartości pojazdu do co najmniej 94.000 zł; opisał to logicznie i przekonująco M. S., przy czym pokrzywdzony nie widział wszystkich sprawców;

2/ 19.05.2004 r. dokonali rozboju na osobie C. S. (2) poprzez użycie przemocy, skucie kajdankami i groźbę pobicia, po czym skradli dokumenty, pieczętki, 2500 zł, telefon oraz pojazd M. i kartę do bankomatu, z której po wymuszeniu groźbą od pokrzywdzonego nr PIN wypłacili z bankomatu 500 zł / str. 46-48 uzasadnienia/; należało zatem groźbę pozbawienia życia zastąpić przez groźbę pobicia; przebieg wydarzeń wynika z zeznań C. S. (2) i P. K. (5) w

powiązaniu z relacją M. S., przy czym pokrzywdzony nie widział wszystkich sprawców;

1 i 2 stanowią czyny z pkt 92 sentencji wyroku z pkt VI i VII komparycji;

3/ 27.05.2004 r. po przełamaniu zabezpieczeń w postaci drzwi garażu, immobilizera i blokady kierownicy dokonał kradzieży motocykla B. nr rej. (...) o wartości nie mniej niż 43.000 zł na szkodę (...) sp. z o.o. /str. 19 uzasadnienia/; Przekazał o tym jasno M. S.. Skoro wedle M. S. sprawcy otworzyli garaż za pomocą pilota udostępnionego przez mieszkającego w bloku kolegę sprawców, to nie doszło do nielegalnego przełamania zabezpieczeń – drzwi garażowych, gdyż w sposób legalny uzyskali dostęp do garażu. Nie wykazano, aby do udostępnienia pilota doszło bezprawnie np. na skutek wprowadzenia w błąd. Nadto sprawcy ukradli pojazd ładując go do busa i odjeżdżając. Taki czyn wyczerpuje znamiona kradzieży zwykłej z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;

4/ od 22 do 24.06.2004 r. po przełamaniu zabezpieczeń w postaci immobilizera i blokady kierownicy dokonał z garażu kradzieży motocykla S. nr rej. (...) o wartości 35.600 zł na szkodę K. M. (7) oraz motocykla S. nr rej. (...) o wartości 22.000 zł na szkodę M. S. (8) /str. 19-20 uzasadnienia/; potwierdzają to zeznania K. M. (7) i M. S. (8); opisał to M. S. i według niego wjechali do otwartego garażu; skoro w wyroku przypisano sprawcom kradzież bez przełamania drzwi garażu a jedynie po pokonaniu zabezpieczeń immobilisera i blokady kierownicy, to nie ustalono, aby doszło do nielegalnego przełamania

zabezpieczeń – drzwi garażowych, gdyż jak podał M. S. sprawcy zabrali motocykle ładując je do busa bez konieczności ich uruchomienia. Taki czyn wyczerpuje znamiona kradzieży zwykłej z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;

5/ dodatkowo P. G. z A. P. (1) i M. S. po pokonaniu zabezpieczeń dokonał kradzieży motocykla S. nr rej. (...) wartości 20.000 zł na szkodę E. B. /str. 20-21 uzasadnienia/; jednakże Sąd Okręgowy równocześnie ustalił, że P. G. wspólnie z A. P. i M. S. w W. w dniach 6-7.07.2004 r. dokonali kradzieży motocykla S. nr rej. (...) wartości 20.000 zł na szkodę E. B. poprzez załadowanie go na samochód ciężarowy i odjechanie z garażu /str. 32 uzasadnienia/. Opisał to przekonująco M. S.. Skoro sprawcy otworzyli garaż za pomocą pilota udostępnionego przez mieszkającego w tym bloku kolegę, to nie doszło do nielegalnego przełamania zabezpieczeń – drzwi garażowych, gdyż sprawcy w sposób legalny za pośrednictwem uprawnionej osoby uzyskali dostęp do garażu. Taki czyn wyczerpuje znamiona kradzieży zwykłej z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk. Zeznania M. S. z rozprawy, że chodzi o motocykl H., uznać trzeba za oczywistą pomyłkę wynikającą z upływu czasu;

3, 4 i 5 odpowiada czynom przypisanym w pkt 93 sentencji wyroku z pkt VIII, IX i XII komparycji;

P. G. z A. P. (1), D. U. (1), M. S. i Ł. A. (1):

6/ w dniach 24-25.06.2004 r. po przełamaniu zabezpieczeń dokonali kradzieży skutera wodnego K. o wartości 10.000 zł na szkodę J. C. (2) i silnika J. wartości 1500

zł na szkodę J. Z. (2) /str. 20 uzasadnienia/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 94 sentencji wyroku z pkt X komparycji i z uwagi na z uwagi na treść zeznań J. C. (2) o braku szczególnego zabezpieczenia oraz powiązane z tym przyjęcie w wyroku, że nie doszło do przełamania zabezpieczeń i niezaskarżenie ustaleń na niekorzyść sprawcy nie jest możliwe dokonanie zmiany. Wobec tego kwalifikacja czynu to art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;

7/ w dniach 24-25.06.2004 r. po przecięciu linki mocującej łódź dokonali kradzieży silnika do łodzi M. 4 wartości 300 zł z łodzi nr rej. (...) na szkodę Z. K. (2) i J. K. (2) /str. 20 uzasadnienia/. Stanowi to czyn z pkt 95 sentencji wyroku z pkt XI komparycji z art. 119 § 1 kw i wobec tego umorzono postępowanie z powodu przedawnienia. Ustalenia korelują z zeznaniami J. K. (2).

Ustalono, że P. G. wspólnie z A. P. od maja do lipca 2004 r. posiadali bez zezwolenia pistolet W. z tłumikiem /str. 22 uzasadnienia SO/. Jest to czyn z pkt 96 sentencji wyroku z pkt XIII komparycji. Opisał to wiarygodnie M. S..

Sąd Okręgowy nie dokonał ustaleń co do popełnienia przez A. P. czynu z pkt XIV i 97 wyroku. Nadto nie wykazano, że pieniądze zostały uzyskane bezpośrednio za pomocą czynu zabronionego – odesłać trzeba do rozważań dotyczących osk. A. D. co do czynu z art. 291 kk, a zatem niezbędne jest uniewinnienie oskarżonego A. P. od tego zarzutu.

A. P. nie przyznał się. Obciążyli go przekonująco M. S., R. G. /zarzuty IV, XV, XVI/ w powiązaniu z zeznaniami M. J., M. A. i pokrzywdzonych.

M. S. konsekwentnie i logicznie przedstawił go jako członka podgrupy (...) tj. D. U. w grupie zbrojnej (...) od marca do sierpnia 2004 r., a potem działającego w ramach grupy, wykonującego polecenia M. S. i P. N. (1) oraz uzyskującego pieniądze od mężczyzny ps. (...) do października 2004 r., a nadto przechowującego w wynajętym garażu broń dla M. S. i P. N. (1) nie krócej niż do listopada 2004 r., przy czym oskarżony posługiwał się różnymi dokumentami na inne dane. Świadek niewątpliwie widział u niego broń palną. M. S. zaprzeczył, aby miał konflikt z oskarżonym, a odmienne twierdzenia A. P. i podane powody, że świadek oferował mu do sprzedania kradzione rzeczy i wystawił K. policji - nie wskazują na wcześniejszy konflikt i nie są wiarygodne. R. G. wskazał na kontakty z oskarżonym odnośnie handlu narkotykami do późnego lata 2004 r. i w 2005 r. Powyższe i ustalenia Sądu Okręgowego potwierdzają czyn I z pkt 89 /tj. udział w zbrojnej grupie (...) od marca do listopada 2004 r./.

m/ Generalnie nie są zasadne zarzuty **apelacji obrońcy oskarżonego J. R. (1)**. Skarżący nie podważył skutecznie oceny dowodów i ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy a zarzuty stanowią jedynie polemikę z zaskarżonym wyrokiem. Nie doszło do obrazy wskazanych przepisów - poza częściowo art. 5 § 2 kpk -, a w tym art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka. Zauważyć trzeba, że słusznie oparto rozstrzygnięcia na depozycjach świadków M. S., M. J., P. R. i Ł. C., którzy przedstawili działalność oskarżonego. Brak zbadania

substancji psychotropowych i środków odurzających związany jest z ich nieujawnieniem przez organy ścigania, co w świetle jednolitego stanowiska judykatury nie uniemożliwia udowodnienia popełnienia przypisanych przestępstw. Dowolne są sugestie obrońcy, że oskarżony był ofiarą a nie sprawcą.

Ustalono, że osk. J. R.: a) od grudnia 2001r. do lutego 2003r. zakupił od M. J. co najmniej 2 kg kokainy i 5 kg marihuany, a b) w 2002 r. posiadał 1 kg kokainy, którą otrzymał na próbę od M. J., zaś próbkę przekazał innej osobie, która nie zdecydowała się na zakup i tego dnia zwrócił J. tę kokainę /str. 13 uzasadnienia SO/. Stanowi to czyny przypisane w pkt 110 i 111 sentencji wyroku z pkt IV i V komparycji. Na powyższe wskazują jasne, konsekwentne i wiarygodne depozycje M. J.. Handel kokainą przez J. R. sensownie potwierdził nadto świadek P. W..

Natomiast od wiosny do grudnia 2001 r. J. R. kupił od P. R. i Ł. C. co najmniej 3 kg kokainy / str. 13-14 uzasadnienia SO/, co odpowiada czynowi przypisanemu w pkt 112 sentencji wyroku z pkt VI komparycji. Wynika to z dość szczegółowych relacji P. R.. Jednakże wedle konsekwentnych i wiarygodnych depozycji Ł. C., J. R. w 2001 r. kupił od nich nie mniej niż 1 kg kokainy i potem kupował dalej aż do 2004 r. jeszcze 2 kg kokainy, czyli należy przyjąć wielkość 1 kg w 2001 r. jako pewną, skutecznie niepodważoną i korzystniejszą dla sprawcy /art. 5 § 2 kpk/.

Należało przyjąć, że w/w czyny z pkt IV i VI, pkt 110 i 112 stanowią 1 przestępstwo z uwagi na następujące po sobie działanie z tym samym

zamiarem co do takich samych narkotyków.

Sąd Okręgowy ustalił, że J. R. we wrześniu 2003 r. sprzedał P. G. 3500 tabletek ekstazy /str. 13 uzasadnienia/, co odpowiada czynowi przypisanemu w pkt 108 sentencji wyroku z pkt II komparycji. M. S. opisał to dokładnie i wiarygodnie.

Ustalono, że w okresie od kwietnia do maja 2004 r. J. R. zakupił 10 g kokainy od M. S. /str. 13 uzasadnienia/. Stanowi to czyn przypisany w pkt 109 sentencji wyroku z pkt III komparycji wyczerpujący dyspozycję art. 62 ust. 2 upn do 19.07.2006r., gdyż nie wskazano, aby narkotyki te miały zostać sprzedane czy wprowadzone do obrotu. Stanowi to jedynie posiadanie znacznej ilości środków odurzających, gdyż umożliwiło zażycie przez kilkadziesiąt osób /50 działek po 0,2 g/. Opisał to jasno M. S. wskazując, że miało to na celu wypróbowanie kokainy, a więc mogło polegać po prostu na jej zażyciu.

Ustalono też, że w 2004 r. oskarżony sprzedał P. R. i Ł. C. 2000 tabletek ekstazy celem odsprzedaży /str. 14 uzasadnienia/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 113 sentencji wyroku z pkt VII komparycji. Ł. C. określił, że było to 2000-3000 tabletek ekstazy. Wedle logicznych i niepodważonych depozycji P. R., J. R. sprzedał co najmniej 1000 tabletek ekstazy, a więc konieczna jest zmiana opisu czynu do tej wielkości zgodnie z art. 5 § 2 kpk.

Nadto ustalono, że w grudniu 2007 r. J. R.: a) przyjął od P. R. i Ł. C. 4 g kokainy i 3 g marihuany celem przekazania nieustalonej osobie

zainteresowanej kupnem znacznej ilości tych narkotyków celem dalszej odsprzedaży oraz b) przygotował zakup od nich przez nieustaloną osobę 1 kg kokainy ustalając cenę i termin transakcji /str. 14 uzasadnienia SO/. Są to czyny przypisane w pkt 114 i 115 sentencji wyroku z pkt VIII i IX komparycji. Przyjęcie 4 g kokainy i 3 g marihuany celem późniejszego zakupu 0,5 - 1 kg kokainy i marihuany wynika z przekonującej relacji P. R.. Wedle Ł. C., J. R. wziął od nich próbki 4 g kokainy i 3 g marihuany celem przekazania innej osobie. Z tych relacji wynika, że J. R. przyjmując w w próbki narkotyków jednocześnie ustalał dalsze nabycie od nich przez nieustaloną osobę nie mniej niż 0,5 kg kokainy /zgodnie z art. 5 § 2 kpk/, określając cenę i termin transakcji - a zatem działania te zostały podjęte z tym samym zamiarem i stanowią 1 czyn.

J. R. przyznał się częściowo do zarzutów II, III i V, do innych nie przyznał się. Wyjaśnił, że na polecenie S. /tj. M. C./, który przyjeżdżał z P. G., woził paczki z tabletkami ekstazy i kupił od M. J. 1,2 kg kokainy. G. przekazywał na polecenie S. ekstazy w paczce. Na polecenie N. kupił 10 g kokainy od M. S..

Na jego rolę wskazują korelująco M. S., M. J., P. R. i Ł. C. w powiązaniu z relacjami J. G., K. M., K. T., M. K.-G., P. W., P. R.. P. R. (4) podał, że J. R. był z grupy (...), świadek w 2003 r. kupił od niego tabletki ekstazy i (...). Wedle M. S., oskarżony co najmniej od września 2003 r. do lutego 2004 r. był w podgrupie N. i K., podlegającej P. N. (1), a potem był podporządkowany M. C. do jego śmierci, czyli był szeregowym członkiem grupy (...).

Tak podał także M. J., że J. R. opłacał się za możliwość handlu narkotykami oraz wycofał się z grupy po osadzeniu i opuszczeniu więzienia w 2004-2006 r., czyli był członkiem grupy (...) w zarzuconym okresie wrzesień 2003 r. - luty 2004 r. Ustalenia Sądu Okręgowego i powyższe depozycje jednoznacznie świadczą, że J. R. był członkiem zbrojnej grupy (...) w zarzuconym okresie i miał tego świadomość / czyn przypisany w pkt 107 sentencji wyroku z pkt I komparycji/. W tym kontekście nie są przekonujące wyjaśnienia i zeznania J. G., P. R. czy innych, że oskarżony był podporządkowany grupie (...), ale nie był jej członkiem. Nie podważają poczynionych ustaleń także wskazane wyjaśnienia T. K. i M. P..

n/ W pewnej tylko części zasadne są zarzuty **apelacji obrońcy oskarżonego P. S. (1) pkt III**. Skarżący nie podważył skutecznie oceny dowodów i ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy - poza czynem z pkt XIII przypisanym w pkt 130 - i pozostałe zarzuty stanowią jedynie polemikę z zaskarżonym wyrokiem. Pewne nieścisłości w depozycjach świadków są naturalne z uwagi na wielość zdarzeń i upływ czasu oraz nie uniemożliwiły dokonania ustaleń. Nie stwierdzono bezpodstawności co do relacji obciążających oskarżonego. Uzupełnianie relacji przez M. S. i M. J. wynika z rozmiaru przestępczego procederu, wielości osób i zdarzeń oraz nie budzi zastrzeżeń. Niezabezpieczenie przedmiotowych narkotyków oraz broni palnej, amunicji czy ładunków nie wyklucza oparcia się na dowodach osobowych – nie narusza to wskazanych przepisów, a w tym

art. 7, art. 410 ani art. 167 i art. 366 kpk.

Ustalono, że P. S. od stycznia do grudnia 2002 r. w O. kupił od M. J. co najmniej 500 g kokainy /str. 16 uzasadnienia SO/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 119 sentencji wyroku z pkt II komparycji. Wynika to z jasnej relacji M. J.. Czyn ten objęty jest prawomocnym wyrokiem SR dla Warszawy-Woli sygn. IV K 639/12 z 28.03.2018 r., którym skazano oskarżonego m.in. za obrót kokainą z góry powziętym zamiarem w okresie 2002-2003 r. W tej sytuacji działalność ta dotyczy tych samych narkotyków, w tym samym czasie i z tym samym zamiarem / zastosowano art. 12 kk/ - zatem została już prawomocnie osądzona i w konsekwencji należało uchylić rozstrzygnięcie z pkt 119 wyroku oraz umorzyć postępowanie karne wobec P. S. co do tego czynu.

Ustalono, że w 2002 r. P. S. wziął udział w obrocie znaczną ilością marihuany /bez wskazania ilości/ w ten sposób, że skontaktował R. U. z M. J., który sprzedał R. U. ten narkotyk /str. 30 uzasadnienia SO/. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 129 sentencji wyroku opisanego w pkt XII komparycji. Wobec niewskazania ilości marihuany nie można wykluczyć, że dotyczy to mniejszej ilości i odrębnie dla tego czynu należałoby przyjąć kwalifikację z art. 56 ust. 1 upn. Opisał to przekonująco M. J. i dotyczy to rozpoczęcia obrotu marihuaną z R. U..

Ustalono też, że P. S. od września do listopada 2003 r. brał udział w transakcjach sprzedaży 2 kg amfetaminy przez S. S. (2) T. K. (3) /str. 15 uzasadnienia

SO/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 123 sentencji wyroku z pkt VI komparycji. Wskazał na to wiarygodnie M. S. opisując pełne współdziałanie S. S. (2) z P. S.. Opisane ilości narkotyków są przy tym minimalne.

Z uwagi na działanie w tym samym czasie i z tym samym z góry powziętym zamiarem należy uznać czyny z pkt II i XII za 1 przestępstwo z art. 56 ust. 3 upn. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli sygn. IV K 639/12 z 28.03.2018 r. skazano oskarżonego P. S. za obrót znacznymi ilościami marihuany, amfetaminy i kokainy z góry powziętym zamiarem w okresie 2002-2003 r. W tej sytuacji działalność z pkt II, VI i XII dotyczy tych samych narkotyków, w tym samym czasie i z tym samym zamiarem /zastosowano art. 12 kk/ - więc działalność ta została już prawomocnie osądzona i należało uchylić rozstrzygnięcia z pkt 119, 123 i 129 wyroku oraz umorzyć postępowanie karne wobec P. S. co do tych czynów.

Ustalono, że P. S. za pośrednictwem swojego obrońcy adw. T. J. w dniu 1.04.2003 r. na posiedzeniu w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie posłużył się podrobionym zaświadczeniem potwierdzającym jego uczęszczanie w roku szkolnym 2002/2003 do XVI Liceum Ogólnokształcącego dla Dorosłych w W. w ten sposób, że adwokat złożył ten dokument. Oskarżony nie uczęszczał do tej szkoły, o czym adwokat nie wiedział /str. 29 uzasadnienia SO/. Świadek K. T. potwierdził przekazanie tego zaświadczenia od P. S. do adw. T. J.. Odnośnie fałszywości złożonego zaświadczenia z liceum, podrobienia podpisów na

nim i użycia niewłaściwej pieczętki jasne i wiarygodne są zeznania bezstronnych świadków E. K. i T. D.. Jest to czyn przypisany w pkt 124 sentencji wyroku opisanego w pkt VII komparycji.

Nadto P. S. sprzedał M. S. 2 kg kokainy /str. 15 uzasadnienia SO/. Stanowi to czyn przypisany w pkt 121 sentencji wyroku opisanego w pkt IV komparycji dotyczący okresu od września 2003 r. do stycznia 2004 r. Opisał to szczegółowo M. S., wskazując na większe ilości tj. 4 kg kokainy oraz przekazanie tych narkotyków dilerom. Ponieważ ustalono, że transakcje miały miejsce w W. i J., to należało wyeliminować z opisu O..

Wedle ustaleń, P. S. w okresie od sierpnia do września 2003 r. w W. działając w zamiarze, aby A. L. (2) i współdziałające z nim osoby pozbawiły wolności P. C. w celu zmuszenia, groźbą zamachu na jego życie i zdrowie, jego ojca T. C. do rozporządzenia mieniem w kwocie 500.000 zł, w zamian za jego uwolnienie – działał w ten sposób, że nakłonił go do dokonania tego czynu /str. 41-42 uzasadnienia SO/. Wskazał na to jasno, szczegółowo i wiarygodnie zmarły świadek koronny A. L. (2), a potwierdzili próbę uprowadzenia zbieżnie P. L. i M. S. (2). M. S. pomógł A. L. w tym porwaniu a namówił L. do tego P. S. z S. S., chcieli uzyskać 500-600.000 zł od ojca za uwolnienie chłopaka. Próbę porwania P. C. w dniu 18.09.2003 r. opisali szczegółowo K., P. i T. C., P. R., P. Z.. Dotyczy to czynu prawidłowo przypisanego w pkt 120 sentencji wyroku opisanego w pkt III komparycji. Zeznania M. W. negującego wiedzę o tym porwaniu

nie mają znaczenia i nie ekskulpują oskarżonego.

W 2004 r. P. S. skontaktował M. J. z T. K. (4) i doprowadził do bliżej nieopisanej transakcji / str. 30 uzasadnienia SO/. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 130 sentencji wyroku opisanego w pkt XIII komparycji. Wynika to z relacji M. J.. Jednakże nie ustalono, aby w ten sposób oskarżony popełnił przestępstwo. Wobec niewskazania, czy transakcja ta dotyczyła narkotyków czy jakiegokolwiek innej rzeczy nie można wykluczyć, że odnosiła się do innego towaru i była legalna. Nie podano też, kto był nabywcą a kto zbywcą. Należało zatem uniewinnić oskarżonego od tego zarzutu.

Na polecenie P. S. od lata 2005 r. do 2006 r. T. K. (4) sprzedawał P. R. i Ł. C. heroinę, w tym w 2006 r. sprzedał 1 kg tego narkotyku /str. 30 uzasadnienia SO/. Wynika to z logicznej i wiarygodnej relacji Ł. C.. Są to czyny przypisane w pkt 127 i 128 sentencji wyroku opisane w pkt X i XI komparycji. Z uwagi na wskazanie w pkt X tylko okresu lata 2005 r. i nie określenia ilości heroiny stanowi to odrębny czyn z art. 56 ust. 1 upn.

Ustalono, że P. S. w grudniu 2005 r. sprzedał M. J. 1 kg kokainy celem dalszej odsprzedaży / str. 30 uzasadnienia SO/. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 125 sentencji wyroku opisanego w pkt VIII komparycji i jest to 1 transakcja. Opisał to od początku M. J., podając ilość 1 kg kokainy. Następne określenie, że było to nie mniej niż 0,5 kg nie przekonuje jako późniejsze i mniej dokładne. Na rozprawie M. J. także określił ilość na 1 kg kokainy.

M. S. na polecenie P. S. od grudnia 2003 r. do stycznia 2004 r. przechowywał w J. na potem przewiózł do O. przekazaną mu przez oskarżonego torbę z bronią palną w postaci rewolweru Colt z 4 sztukami amunicji, pistolety maszynowe R. /z tłumikiem/ i (...) z 200 sztukami amunicji, 2 granaty ręczne F1. Nadto na polecenie oskarżonego i S. S. w grudniu 2003 r. w U. odebrał pistolet maszynowy U. z magazynkiem i tłumikiem, który przechowywał łącznie z pozostałą bronią /str. 16 uzasadnienia/. Stanowi to czyn prawidłowo przypisany w pkt 122 sentencji wyroku z pkt V komparycji. Wynika to wyraźnie ze szczegółowych i wiarygodnych depozycji M. S.. Świadek podał, że strzelał z pistoletów maszynowych R. i (...) w podpory mostu kolejowego nad U. oraz wskazał to miejsce, a brak ujawnienia łusek po nabojach nie dezawuuje jego relacji.

Nadto ustalono, iż od czerwca 2004 r. do marca 2005 r. P. S. osobiście i 2-krotnie za pośrednictwem P. S. (2) przyjmował od P. R. i Ł. C. miesięcznie po 600 USD, a od kwietnia 2005 r. do lutego 2007 r. po 500 USD z tytułu handlu narkotykami /str. 11-12 uzasadnienia SO/. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 126 sentencji wyroku opisanego w pkt IX komparycji. Przyjmowanie tych pieniędzy wypływa z niepodważonych i wiarygodnych relacji P. R. i Ł. C., którzy jasno podali, że pieniądze po 500 USD zostały uzyskane jako zysk z ich działalności przestępczej. Ł. C. jasno i konsekwentnie wskazał, że było to miesięcznie nie po 600 USD a po 500 USD, gdyż kwoty po 100 USD dotyczyły innych 2 dilerów

i nie wykazano, czy te sumy po 100 USD rzeczywiście pochodziły z przestępstwa czy np. z pożyczek. P. R. także mówił o kwocie 100 USD od innych dilerów, którzy potem bezpośrednio płacili P. S.. Zatem należy zmienić przyjęte kwoty do wysokości 500 USD.

P. S. nie przyznał się. Obciążają go korespondujące i szerokie depozycje M. S., A. L., M. J., częściowo K. M., M. G., P. R. i Ł. C.. O udziale oskarżonego w zbrojnej grupie (...) i obecności w jej zarządzie podawali M. S. i M. J.. Wedle M. S., P. S. był w grupie od 2002 r. i został liderem od czasu śmierci M. C. w 02.2004 r. Korelują z tym zeznania J. G., a nadto zawarte w uzasadnieniu depozycje M. G., D. S., A. C., K. M., S. S., M. S., A. L., P. R., Ł. C., A. P., M. G., że P. S. był szefem grupy. Udział w grupie P. S. potwierdzili także R. Ł., K. T., M. Ł., T. M.. Wypływa to także z zeznań M. H.. Nie przeczą temu wyjaśnienia M. P. i T. K.. Relacje innych wskazywanych osób, w tym M. F. czy R. G., nie podważają poczynionych ustaleń. Oczywiście jest przy tym, że inni pomawiani sprawcy starają się negować obciążające relacje i wiarygodność świadka koronnego czy tzw. małych świadków koronnych. M. S. wyraźnie przedstawił przy tym swoją realną obawę przed P. S. i innymi sprawcami, co niewątpliwie motywowało go do współpracy z organami ścigania.

Częściowo zasadny jest zarzut dotyczący naruszenia art. 147 § 1 kpk i art. 358 kpk poprzez odmowę rejestrowania dźwięku z przebiegu rozprawy. Brak było w istocie podstaw do nieudzielenia zezwolenia stronie na nagrywanie dźwięku, gdyż nie naruszało to prawidłowości postępowania.

Jednakże obrońca i oskarżony nie wykazali, żeby miało to jakikolwiek wpływ na zapisy w protokołach i treść wydanego wyroku – a jest to konieczne, skoro uchybienie to należy do względnych przyczyn odwoławczych z art. 438 pkt 2 kpk.

Oddalenie przez Sąd Okręgowy wniosków dowodowych na rozprawie 14.12.2016 r. /a także wielokrotnie na innych terminach/ pozostawało w kompetencjach organu orzekającego i znajdowało oparcie w treści art. 170 § 1 pkt 2-4 kpk, a nadto zostało dostatecznie uzasadnione. Skarżący nie podważył skutecznie tych decyzji i nie wykazał ich wpływu na treść wydanego wyroku /art. 438 pkt 2 kpk/. Nie określił, jakie to istotne dla sprawy dowody miały zostać pominięte. Ponadto nie jest wystarczające samo zarzucenie takiego uchybienia, gdyż aktualnie postępowanie dowodowe podlega uzupełnieniu w postępowaniu apelacyjnym a obrońca ani P. S. nie wnosili o przeprowadzenie żadnych dowodów. Wobec tego brak było podstaw do dodatkowego przeprowadzenia dowodów, a w rezultacie do zmiany czy uchylenia zaskarżonego wyroku z tego powodu.

Podobnie jak apelację należy ocenić osobiste pismo P. S..

o/ Nie są zasadne zarzuty **apelacji obrońcy oskarżonego P. S. (2)**. Skarżący nie podważył skutecznie oceny dowodów i ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy a zarzuty stanowią jedynie polemikę z zaskarżonym wyrokiem. Nie doszło do obrazy wskazanych przepisów. Słusznie oparto się na depozycjach M. S., M. J., Ł. C. i P. R. oraz innych świadków przedstawiających

szeroko przestępcze działania oskarżonego. Pewne różnice i uzupełnienia w relacjach są naturalne i nie uniemożliwiły poczynienia ustaleń.

Ustalono, że P. S. w ramach grupy (...) przez okres od sierpnia 2003 r. do maja 2007 r. otrzymywał od M. J. (1) pieniądze pochodzące z handlu narkotykami, które zawierały także sumy od innych osób w zamian za umożliwienie tym osobom handlu narkotykami na określonym obszarze, tj. po równowartość 1000 USD miesięcznie i łącznie równowartość około 46.000 USD tj. 120.000 zł /str. 10-11, 30 uzasadnienia SO/. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 138 sentencji wyroku opisanego w pkt II komparycji. Wynika to z depozycji M. J. mówiącego o płaceniu 2000-1000 USD grupie (...) za możliwość handlu narkotykami, które przekazywał P. S. od 2003 r. do maja 2007 r., w tym równowartość nie mniej niż po 1000 USD z własnego handlu heroiną przez M. J. od sierpnia 2003 r. do wiosny 2004 r., a resztę od różnych dilerów. Późniejsze określenie innych wielkości kwot nie zostało wystarczająco uzasadnione i nie przekonuje. Opis czynu należy zatem zmienić ustalając okres od sierpnia 2003 r. do wiosny 2004 r. tj. 7 miesięcy i przyjmowanie pieniędzy tylko od M. J., gdyż opłaty od innych dilerów były przekazywane przez J. B., T. G. i 2 razy w 2007 r. przez J. R. oraz nie wykazano, aby pieniądze od dilerów uzyskano bezpośrednio z konkretnych przestępstw i nie wykluczono ich w części legalnego pochodzenia np. z innych dochodów czy pożyczek – zobacz też rozważania dotyczące A. D. co do czynu z art. 291 kk.

Ustalono, że P. S. od 2005 r. do 2006 r. przyjął także 2-krotnie pieniądze po 500 USD od Ł. C. i P. R. pochodzące z ich działalności przestępczej w zamian za umożliwienie im przez grupę (...) handlu narkotykami na określonym obszarze /str. 10-11, 30 uzasadnienia SO/. Jest to czyn przypisany w pkt 139 sentencji wyroku opisanego w pkt III komparycji. Wynika to z jasnych i spójnych relacji P. R. i Ł. C., a pieniądze te pochodziły z ich handlu narkotykami.

Nadto ustalono, że w ramach działalności grupy (...) w styczniu 2004 r. w agencji towarzyskiej w pobliżu S. zostali pobici po całym ciele M. W. (1) i A. G. (4) oraz na zewnątrz lokalu został pobity kierowca ich pojazdu. Pobicia dokonali P. G., P. S., P. N. (1), M. S., M. C. (3) oraz 3 innych sprawców, którzy posługiwali się młotkami szewskimi i pałą teleskopową. P. G., P. N. (1) i inni bili kierowcę, P. G. i C. bili M. W., a P. N. (1) i inni bili A. G. /str. 17 uzasadnienia SO/. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 141 sentencji wyroku opisanego w pkt V komparycji. Wskazał na to przekonująco M. S., wedle którego P. N. (1) miał metalowy szewski młotek i nim bił, a pozostali też mieli jakieś narzędzia. W trakcie bicia pękło mocowanie do główki młotka – mogło do tego dojść na skutek uderzenia w coś twardego np. metalowy element odzieży ofiary lub przedmiot obok niej. P. S. używał teleskopowej metalowej rurki z metalową kulką na czubku. Wiarygodności logicznej i spójnej relacji M. S. nie podważa zaprzeczenie M. W. (1) i A. G. (4) co do zaistnienia takiego zdarzenia. Intensywność stosowania przemocy i doprowadzenie do

utrąty świadomości nie musiała skutkować większymi obrażeniami u pokrzywdzonych, mogli oni także celowo nie skorzystać z oficjalnej pomocy lekarskiej. Wedle M. S., pokrzywdzeni mieli potem kończyły w gipsie tj. G. rękę. Ponieważ P. S. używał metalowej pałki, to prawidłowa jest kwalifikacja z art. 159 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk. Koreluje to z wyjaśnieniami T. K..

Ustalono, że P. S. w okresie od września do października 2004 r. zdał do magazynu grupy (...) pistolet maszynowy U. z tłumikiem, a w zamian zabrał pistolet G. 19 wraz z magazynkiem z amunicją /str. 25 uzasadnienia SO/. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 142 sentencji wyroku z pkt VI komparycji. Opisał to dokładnie i logicznie M. S.. Niewątpliwie chodzi tu o sprawną broń palną w rozumieniu ustawy.

Jak ustalono, P. N. (1), M. S., P. S., W. K. i inny mężczyzna w nieustalonym dniu kwietnia 2005 r. wyłudziła od nieustalonego (...) z N. kwotę 6000 zł, które wziął od niego P. N. (1) pod pozorem oddania poszukiwanego samochodu. Sprawcy ci oraz P. S., S. S. podzielili się pieniędzmi /str. 26-27 uzasadnienia SO/. Chodzi tu o czyn przypisany w pkt 143 sentencji wyroku z pkt VII komparycji. Opisał to dokładnie M. S.. Wskazują na to także depozycje częściowo A. M., mimo że nie potwierdził tego M. D.. Z uwagi na przyjęcie kwalifikacji z art. 278 § 1 kk /w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk/ oraz niezaskarżenie jej na niekorzyść sprawców, nie jest możliwe zastosowanie art. 286 § 1 kk, który przewiduje wyższe zagrożenie karą. Nie ma znaczenia kwestia umorzenia postępowania wobec A. M., który nie odpowiada w

niniejszej sprawie i którego rola była odmienna.

Ustalono, że P. S. od 2005 r. do 2006 r. kupił od M. J. co najmniej 500 g kokainy w co najmniej 10 transakcjach po 50 g celem dalszej odsprzedaży /str. 31 uzasadnienia SO/. Stanowi to czyn przypisany w pkt 144 sentencji wyroku opisany w pkt VIII komparycji. Opisał to przekonująco M. J. 14.05.2008 r. i nie można uznać, aby był to zakup na własny użytek, skoro oskarżony brał narkotyki w komis i rozliczał się po ich sprzedaży.

Ustalono, że P. S. od kwietnia do maja 2006 r. używając przemocy wobec M. B. (3) polegającej na 2-krotnym uderzeniu go pięścią w twarz, kopnięciu w nerkę i przewróceniu na ziemię oraz grożąc pozbawieniem życia w przypadku niezapłacenia sumy 2000 euro doprowadził pokrzywdzonego do rozporządzenia kwotą 2000 zł, którą pokrzywdzony potem przekazał za pośrednictwem innych osób /str. 31 uzasadnienia SO/. Jest to czyn przypisany w pkt 140 sentencji wyroku opisany w pkt IV komparycji. Potwierdzają to szczegółowe, logiczne i wiarygodne relacje M. B. (3) oraz M. B. (4) ze śledztwa. Natomiast na rozprawie u M. B. (3) widoczna była obawa przed potwierdzeniem zeznań, zaś M. B. (4) zasłaniał się niepamięcią. Brak jest podstaw do uznania zachowania P. S. wyłącznie za użycie siły fizycznej w stosunku do pokrzywdzonego oraz do niewiązania tego z żądaniem i uzyskaniem pieniędzy.

P. S. nie przyznał się. O jego roli zeznawali M. S., M. J., Ł. C. i P. R., M. i M. B., J. G., M. S., R. G., I. C..

Wedle M. S. i M. J., oskarżony był od zabójstwa M. C. 17.02.2004 r. w zarządzie zbrojnej grupy (...) i działał w niej co najmniej od początku 2003 r. do maja 2007 r. Korelują z tym zeznania J. G. i M. G. co do tego, że P. S. był „prawą ręką” P. S. i współnikiem M. J., M. S., A. C., K. M. i M. Ł. potwierdzili, że P. S. był jednym z liderów grupy. Zeznania I. C., M. S., D. P., A. L., E. M., T. M., A. M. świadczą, że był członkiem grupy. Z relacji M. B. (3) oraz M. B. (4) ze śledztwa także wypływa, że oskarżony należał do tej grupy przestępczej. Wypływa to także z zeznań M. H.. Nie podważają tego wskazane wyjaśnienia T. K. i M. P.. M. S. widział u niego broń palną. Powyższe i poczynione ustalenia potwierdzają czyn przypisany w pkt 137 sentencji wyroku opisany w pkt I komparycji tj. udział w zbrojnej grupie (...) od lipca 2003 r., a od 17.02.2004 r. do maja 2007 r. kierowanie nią z innymi osobami. Chodzi przy tym o kolektywne kierownictwo wraz z P. S., S. S. i P. N. (1), któremu w ramach hierarchii podlegali inni członkowie grupy, w tym nawet wyżej umieszczeni jak M. S. i R. U..

p/ W niewielkiej tylko części zasadne są zarzuty **apelacji obrońcy oskarżonego P. S. (3) pkt 1-3**. Skarżąca nie podważyła skutecznie oceny dowodów i ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy - poza czynem z pkt XI przypisanym w pkt 155 - i pozostałe zarzuty stanowią jedynie polemikę z zaskarżonym wyrokiem. Słusznie zaskarżony wyrok oparto na depozycjach świadków obciążających oskarżonego. Pewne różnice i uzupełnienia w relacjach są naturalne z uwagi na upływ czasu i wielość zdarzeń oraz nie

uniemożliwiły poczynienia ustaleń faktycznych. Jak podał M. S., P. S. i J. D. byli współnikami co do handlu narkotykami i m.in. kupował od nich marihuanę. Niewątpliwie działali oni łącznie, a nie każdy z nich oddzielnie na odrębny rachunek. Wynika to także z relacji Ł. C. i P. R.. Uzgodnienie stanowisk na skutek konfrontacji oznacza, że przyniosła ona pożądany rezultat.

Zauważyć trzeba, że czyny przypisane w pkt 148, 149 i 156 sentencji wyroku opisane w pkt II, III, IV i XII komparycji polegały na udziale oskarżonego P. S. w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznej ilości poprzez wielokrotne nabycie ich wspólnie i w porozumieniu z J. D. (2) od M. S. oraz Ł. C. (1) i P. R. (1) celem dalszej odsprzedaży. Dotyczy to odpowiednio zakupów: od maja do sierpnia 2003 r. 5,5 kg marihuany i 1 kg amfetaminy, od maja do grudnia 2003 r. co najmniej 500 g kokainy, od stycznia 2004 r. do czerwca 2005 r. co najmniej 20 g kokainy, jak też od 1 stycznia 2004 r. do 31 grudnia 2004 r. co najmniej 200 g kokainy.

Ustalenia Sądu Okręgowego wskazują, iż P. S. działając wspólnie i w porozumieniu z J. D. (2) nabył od M. S. (2) celem dalszej odsprzedaży: a) w okresie od maja do sierpnia 2003 r. 5,5 kg marihuany i 1 kg amfetaminy, b) od maja do grudnia 2003 r. co najmniej 500 g kokainy, c) od stycznia 2004 r. do czerwca 2005 r. co najmniej 20 g kokainy / str. 5 uzasadnienia SO/. Na w/w nabycie 5,5 kg marihuany, 1 kg amfetaminy, 0,5 kg kokainy i co najmniej 20 g kokainy przez P. S. z J. D. wskazał jasno i wiarygodnie M. S.. J. D. przyznał tylko, że sam brał

niejednokrotnie 5-10 g kokainy od S., ale na własny użytek – częściowo tylko koreluje to z relacją świadka koronnego i jej nie podważa. Są to czyny z pkt 148 i 149 sentencji wyroku opisane w pkt II, III i IV komparycji.

Ustalono też, że P. S. nabył od Ł. C. (1) i P. R. (1) d) od 1 stycznia 2004 r. do 3 listopada 2004 r. co najmniej 200 g kokainy /str. 6 uzasadnienia SO/. O zakupie co najmniej 200 g kokainy przekazał sensownie świadek Ł. C., a P. R. nie pamiętał wszystkich transakcji. Jest to czyn z pkt 156 sentencji wyroku opisany w pkt XII komparycji.

Czyn przypisany w pkt 150 sentencji wyroku opisany w pkt V komparycji polegał na udziale P. S. wspólnie i w porozumieniu z J. D. (2) w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznej ilości poprzez zmieszanie 200 g kokainy wraz z M. S. i innymi nieustalonymi mężczyznami z 60 g magnezu celem dalszej odsprzedaży od września do października 2003 r. Poczynione ustalenia wskazują, że oskarżony, J. D. i M. S. zmieszali 200 g kokainy z 60 g magnezu a powstałą substancję następnie sprzedali dilerom narkotykowym /str. 5 uzasadnienia SO/. Opisał to przekonująco M. S.. Wobec tego należy przyjąć, że czyn ten stanowi jedno przestępstwo z powyższymi czynami z pkt II, III, IV i XII z art. 56 ust. 3 upn z uwagi na działanie z tym samym zamiarem.

Ustalono, że P. S. i J. D. sprzedali M. S. łącznie 14 kg marihuany, który z kolei odsprzedał je P. G.. Natomiast dodatkowe 5,1 kg marihuany M. S. sprzedał innym dilerom /str. 12 uzasadnienia SO/. M. S. przekazał o zakupie odpowiednio co najmniej

6 kg, 6 kg i 2 kg marihuany od września 2003 r. do stycznia 2004 r., a inne opisane transakcje mieszczą się w tej ilości. J. D. częściowo potwierdził to podając jednak, że nie była to marihuana a tzw. „trwa samosiejka”. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 151 sentencji wyroku z pkt VI komparycji, a zatem niezbędne było zmniejszenie zawartej w tym czynie ilości środka odurzającego do nie mniej niż 14 kg.

Zgodnie z ustaleniami, od września do grudnia 2004 r. P. S. sprzedał M. S. 2000 tabletek ekstazy i 2 kg amfetaminy /str. 12-13 uzasadnienia SO/. Dotyczy to czynu przypisanego w pkt 151 sentencji wyroku z pkt VII komparycji, którego opis w zakresie ilości 1 kg amfetaminy nie może już ulec zmianie na niekorzyść sprawcy. M. S. potwierdził to logicznie i wiarygodnie w zakresie zakupu 2000 tabletek ekstazy i 2 kg amfetaminy.

Powyższe transakcje i czynności w istocie dotyczą tej samej działalności przestępczej prowadzonej z góry powziętym zamiarem uzyskiwania korzyści majątkowych z handlu na wielką skalę różnymi narkotykami w nakładających się na siebie okresach czasu, a w rezultacie wszystkie te czyny stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Czyny II i III zostały dokonane w tym samym czasie odpowiednio od maja do sierpnia i od maja do grudnia 2003 r., czyn V popełniono od września do października 2003 r., czyn VI popełniono w tym okresie od września 2003 r. do stycznia 2004 r., jak też czyny XII i IV dotyczą następnego okresu od 1 stycznia 2004 r. do 3 listopada 2004 r. i od stycznia 2004 r. do czerwca

2005 r., pomiędzy którymi nie występuje żadna przerwa. Czyn VII popełniono w tym samym czasie tj. od września do grudnia 2004 r. Natomiast łączna ilość kokainy wynosi co najmniej 920 g. Pełne współdziałanie P. S. z J. D. wpływa z jasnych, szczegółowych, zbieżnych i przekonujących relacji M. S., Ł. C. i P. R..

Ponadto Sąd Okręgowy w pkt 155 sentencji wyroku przypisał czyn opisany w pkt XI komparycji, polegający na braniu udziału przez oskarżonego latem 2005 r. wspólnie i w porozumieniu z J. D. (2) w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości poprzez nabycie 1 kg marihuany od Ł. C. (1) i P. R. (1) celem dalszej odsprzedaży. Natomiast odmiennie ustalił, że P. S. i J. D. kupili od Ł. C. i P. R. w/w co najmniej 1 kg marihuany w celu dalszej odsprzedaży w okresie od października do listopada 2005 r. /str. 6 uzasadnienia SO/, czyli innym późniejszym czasie. Wedle uznanej za wiarygodną relacji P. R., sprzedali im 1 kg marihuany w 10-11.2005 r. Ł. C. wskazał zaś, że było to w 2004 r. i jego depozycje nie zostały podważone. W tej części apelację wniesiono jedynie na korzyść oskarżonego, a zatem nie jest możliwe dokonanie korekty wyroku, gdyż byłoby to postąpienie na niekorzyść sprawcy. W rezultacie uznać trzeba, że P. S. nie dopuścił się latem 2005 r. przedmiotowego czynu, co oznacza konieczność jego uniewinnienia.

W pkt 155 sentencji wyroku przypisano też czyn opisany w pkt XIII komparycji, polegający na braniu udziału przez oskarżonego w okresie od sierpnia 2005 r. do 31 grudnia 2006 r. wspólnie i w porozumieniu z J. D. (2) w

obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości poprzez wielokrotną sprzedaż łącznie co najmniej 4 kg amfetaminy Ł. C. i P. R. celem dalszej odsprzedaży. Ustalono zaś, że Ł. C. i P. R. nabyli od P. S. i J. D. w/w ilość amfetaminy w okresie od 8 sierpnia 2005 r. do 31 grudnia 2006 r. /str. 6 uzasadnienia SO/, a więc należało sprecyzować wskazaną w wyroku datę początkową. Wedle P. R., było to jedynie 2 x po 1 kg amfetaminy złej jakości w 2005 r. Natomiast Ł. C. konsekwentnie i wiarygodnie wskazał na 4-5 kg amfetaminy złej jakości. Następnie P. R. potwierdził, że było to 4 kg. Nie podważono skutecznie tych zbieżnych relacji, a zatem należy przyjąć ilość 4 kg amfetaminy.

Wedle niekwestionowanych ustaleń, w dniu 02.04.2008 r. P. S. posiadał m.in. a/ 5 litrów zasady amfetaminy i 3,68 g amfetaminy, b/ prekursor w postaci 2 litrów kwasu siarkowego i c/ 5,98 g marihuany /str. 34 uzasadnienia SO/. Dotyczy to odpowiednio czynów przypisanych w pkt 152, 153 i 154 sentencji wyroku z pkt VIII, IX i X komparycji. Przestępstwa a/ i c/ z pkt 152 i 154 polegają na posiadaniu narkotyków w W. w tym samym czasie, a zatem stanowią 1 czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.12.2011 r. Wobec tego należało poczynić takie ustalenia i stosownie obniżyć karę. Natomiast postępowanie co do czynu b/ z pkt 153 umorzono na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpsw w zw. z art. 45 § 1 kw prawidłowo uznając, że stanowi przedawnione wykroczenie z art. 66 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Powyższe wynika z ujawnienia w/w

środków i substancji przez organy ścigania.

P. S. przyznał się częściowo do posiadania narkotyków i prekursora z pkt VIII, IX i X, a nie przyznał się do pozostałych zarzutów. Na jego rolę wskazywali M. S., M. J., P. R., Ł. C., J. G., a także rozliczenia transakcji narkotykowych k. 17682-685 t. 89 i ujawnione rzeczy. Nie są wiarygodne wyjaśnienia J. D. negujące przestępczy proceder oskarżonego.

M. S. sensownie podał, że P. S. miał pod sobą 1 a czasami nawet 3 dilerów, za których oraz za siebie płacił tzw. beczki od czerwca 2003 r. do czerwca 2005 r. po 100 USD za siebie i za każdego dilera. Określił go jako członka grupy (...), który mu podlegał i wykonywał polecenia. M. S. posiada zatem najwięcej niezbędnych informacji. Uznać trzeba, że z tytułu handlu narkotykami w okresie od maja 2003 r. do czerwca 2005 r. oskarżony był członkiem zbrojnej grupy (...), o ustalonej strukturze i hierarchii oraz miał tego pełną świadomość. Nie są przekonujące odmienne twierdzenia, że jedynie działał wspólnie z innymi sprawcami. Powyższe oraz ustalenia Sądu Okręgowego uzasadniają przypisanie czynu z pkt I i 147 wyroku co do udziału P. S. w zbrojnej grupie (...) od maja 2003 r. do czerwca 2005 r.

r/ Nie są zasadne zarzuty **apelacji obrońcy oskarżonego R. U. (1)**. Skarżący nie podważył skutecznie oceny dowodów i ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy a zarzuty stanowią jedynie polemikę z zaskarżonym wyrokiem. Nie doszło do obrazy wskazanych przepisów. Słusznie oparto się

na depozycjach M. S. i M. J.. Pewne różnice i uzupełnienia w relacjach są naturalne i nie uniemożliwiły poczynienia ustaleń. Nie wykazano bezpodstawności tych pomówień. Zauważyć należy, że na etapie postępowania apelacyjnego stanowisko R. U. uległo diametralnej zmianie – rozpoczął on współpracę z organami ścigania i potwierdził w całości popełnienie zarzucanych mu w pkt I-V czynów. Jednocześnie obrońca i oskarżony ograniczyli wniesioną apelację do zarzutu niewspółmierności kary, co samoistnie nie wykluczało potrzeby zbadania zasadności innych zarzutów. Aktualne stanowisko oskarżonego dezawuuje zarzut, że inne wskazywane przez obrońcę osoby nie przedstawiały jego przestępczej działalności. Za oczywiste uznać trzeba, że inni nieprzyznający się sprawcy również zainteresowani są podważeniem wiarygodności świadków współpracujących z wymiarem sprawiedliwości. Nie oznacza to, że obciążające depozycje nie są wartościowe. Nieujawienie przedmiotowych narkotyków nie wyklucza oparcia się na źródłach osobowych zgodnie z art. 7 kpk i nie uchybia to przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Ustalono, że R. U. sprzedał M. S. 2 kg kokainy, 1 kg marihuany i 500 tabletek ekstazy, jak też M. S. mieszał zakupioną kokainę w magnezem i glukozą w miejscu zamieszkania R. U. na (...) R. / str. 15 uzasadnienia SO/. Stanowi to czyn przypisany w pkt 178 sentencji wyroku opisanego w pkt II, dotyczący okresu od września 2003 r. do stycznia 2004 r. Ponieważ ustalono, że transakcje miały miejsce w W. i J., to należało zastąpić w opisie O. J.. Wedle przekonującej relacji

M. S., w tym czasie kupił od R. U. – w uzgodnieniu z P. S. i S. S. – łącznie 2 kg kokainy, 1 kg marihuany i 500 tabletek ekstazy oraz w jego mieszkaniu za opłatą 100 zł każdorazowo mieszał zakupioną kokainę w magnezem i glukozą. To oskarżony udostępnił ten lokal wraz z odpowiednimi narzędziami. Koreluje z tym przyznanie się R. U. przed Sądem Apelacyjnym w ostatnim słowie.

Ustalono także, że oskarżony R. U. w 2004 r. a/ od marca do maja sprzedał M. S. 250 g kokainy, a b/ w nieustalonym dniu sprzedał W. K. (1) 100 g kokainy /str. 15 uzasadnienia SO/. Opisał to jasno M. S. co do a/ precyzując, że kupił 100 g i 120 g, a do tych ostatnich dodał 30 g magnezu. Należy zatem zmniejszyć ilość kokainy do 220 g. Odpowiada to czynom przypisanym w pkt 179 i 181 sentencji wyroku z pkt III i V. Przed Sądem Apelacyjnym w ostatnim słowie R. U. przyznał się do tych zarzutów.

Ustalono, że R. U. w 2002 r. został skontaktowany przez P. S. z M. J., od którego kupował marihuanę / str. 30 uzasadnienia SO/. Stanowi to czyn przypisany w pkt 180 sentencji wyroku opisany w pkt IV. Wedle szczegółowej i przekonującej relacji M. J., R. U. kupił od niego łącznie co najmniej 10 kg marihuany w okresie 2002-2003 r. Przed Sądem Apelacyjnym w ostatnim słowie R. U. przyznał się do tego czynu.

Wobec tożsamego czasu / nakładające się na siebie okresy od 2002 do 2004 r./ i sposobu działania oraz jednego zamiaru sprawcy dotyczącego handlu narkotykami należało przyjąć, że czyny z pkt II, III i V stanowią 1 przestępstwo.

R. U. w toku postępowania aż do wydania wyroku przez Sąd Okręgowy nie przyznawał się i potwierdził jedynie pokrewieństwo z P. S. i znajomość z M. J.. O jego roli zeznawali M. S. i M. J..

M. S. wskazał, że R. U. był członkiem grupy (...) w chwili poznania go tj. od maja/czerwca 2003 r. do maja 2004 r. i miał pozycję taką, jak on – czyli nie był szeregowym członkiem a bezpośrednio podporządkowany pod zarząd grupy. M. J. określił R. U. jako członka grupy (...) od czasu jak był tam P. S.. M. S. potwierdził, że R. (...) był w tej grupie. Korelują z tym depozycje D. S. i A. L.. Przed Sądem Apelacyjnym w ostatnim słowie R. U. przyznał się w całości do postawionych zarzutów z uwagi na podjętą współpracę z organami ścigania. Aktualnie jego wina nie jest kwestionowana. Powyższe i ustalenia Sądu Okręgowego potwierdzają czyn przypisany w pkt 177 sentencji wyroku opisany w pkt I tj. udział w zorganizowanej zbrojnej grupie (...) od sierpnia 2003 r. do maja 2004 r.

s/ W małej tylko części zasadne są zarzuty **apelacji obrońcy oskarżonego D. U. (1) pkt I**. Skarżący nie podważył skutecznie oceny dowodów i ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy - poza czynem z pkt XVII przypisanym w pkt 196 - i pozostałe zarzuty stanowią jedynie polemikę z zaskarżonym wyrokiem. Słusznie wyrok ten oparto na depozycjach świadków obciążających oskarżonego. Pewne różnice i uzupełnienia w relacjach są naturalne z uwagi na upływ czasu i wielość zdarzeń oraz nie uniemożliwiły poczynienia ustaleń faktycznych. Nie zwalnia D. U. od odpowiedzialności kwestia, czy M. S.

miął do niego pretensje za bliskie relacje z jego żoną. Bezpośredni kontakt na rozprawie doprowadził Sąd I instancji do przekonania, że świadek koronny nie pomawiał bezpodstawnie i wyłącznie z chęci zemsty. Wyjaśnienia i zeznania innych sprawców i świadków, którzy z braku wiedzy czy celowo nie przedstawili działalności oskarżonego, nie dezawuuują tych deponycji – w szczególności nie zwalniają D. U. od odpowiedzialności zeznania pokrzywdzonych C. S. i M. M. /którzy nie byli w stanie go rozpoznać i nie widzieli samochodu sprawców/ ani dotyczące P. G. zeznania M. C. i M. S.. Wbrew twierdzeniem skarżącego, fakt kojarzenia oskarżonego przez M. J. z imprez nie świadczy na korzyść D. U. i nie zmienia ustaleń.

Ustalono, że P. G. z A. P. (1), D. U. (1), M. S. i Ł. A. (1) od marca do sierpnia 2004 r. brał udział w obrocie co najmniej 250 g kokainy, którą sprzedawał w ilościach po 100 g M. ze (...) /str. 19 uzasadnienia SO/. Stanowi to czyn przypisany w pkt 186 sentencji wyroku z pkt III komparycji. Opisał to jasno M. S.. Dodatkowo R. G. w śledztwie potwierdził, że od jesieni 2003 r. do 2004 r. kupował kokainę od A. P., D. U. /tj. U./i Ł. A./, którą odsprzedawał znajomym.

Sąd Okręgowy ustalił, że A. P. od kwietnia do lipca 2004 r. sprzedał mężczyźnie ps. (...) 500 tabletek ekstazy i podzielił się zyskiem z pozostałymi tj. P. G., D. U., M. S. i Ł. A. (1) /str. 22 uzasadnienia SO/. Opisał to przekonująco M. S.. Zatem wszyscy oni brali udział w tej transakcji. Wobec tego oskarżony D. U. działał tu wspólnie z innymi sprawcami.

Potwierdza to czyn przypisany w pkt 186 sentencji wyroku z pkt IV komparycji. Należało wobec tego przyjąć, że oskarżony działał do lipca 2004 r. a nadto, że czyny z pkt III i IV stanowią jedno przestępstwo z uwagi na działanie w tym samym czasie z tym samym zamiarem handlu różnymi narkotykami.

Nadto P. G. z A. P. (1), D. U. (1), M. S. i Ł. A. (1):

1/ 7.05.2004 r. dokonali rozboju na osobie M. M. (3) poprzez przyciśnięcie go do podłogi pojazdu, wykręcenie rąk do tyłu, zasłonięcie oczu taśmą, skucie rąk i groźbę pozbawienia życia, a następnie kradzież złotego łańcuszka z krzyżykiem i lwem, złotego sygnetu, zegarka, 2 telefonów, dokumentów, portfela z 900 zł i pojazdu M. /str. 43-44 uzasadnienia SO/; koreluje to z zeznaniami M. M. (3) o 4 sprawcach – z uwagi na ich treść oraz wartość ubezpieczenia samochodu należy zmienić groźbę na groźbę uszkodzenia ciała i zmniejszyć wartości pojazdu do co najmniej 94.000 zł; Opisał to szczegółowo i przekonująco M. S. wskazując, że P. G. jechał cały czas za samochodem pokrzywdzonego i potem odebrał pozostałych sprawców, uwzględniono go także w podziale zysków z tego przestępstwa;

2/ 19.05.2004 r. dokonali rozboju na osobie C. S. (2) poprzez użycie przemocy, skucie kajdankami i groźbę pobicia, po czym skradli dokumenty, pieczętki, 2500 zł, telefon oraz pojazd M. i kartę do bankomatu, z której po wymuszeniu groźbą od pokrzywdzonego nr (...) wypłacili z bankomatu 500 zł /str. 46-48 uzasadnienia SO/; należało zatem groźbę pozbawienia życia zastąpić przez groźbę pobicia;

przebieg wydarzeń wynika z zeznań C. S. (2) i P. K. (5). M. S. opisał to wiarygodnie i wskazał na nagraniu P. G. wypłacającego pieniądze z bankomatu;

1 i 2 stanowią czyny z pkt 188 sentencji wyroku z pkt VI i VII komparycji;

3/ 27.05.2004 r. po przełamaniu zabezpieczeń w postaci drzwi garażu, immobilizera i blokady kierownicy dokonał kradzieży motocykla B. nr rej. (...) o wartości nie mniej niż 43.000 zł na szkodę (...) sp. z o.o. /str. 19 uzasadnienia SO/. Przekazał o tym jasno M. S.. Skoro wedle M. S. sprawcy otworzyli garaż za pomocą pilota udostępnionego przez mieszkającego w bloku kolegę sprawców, to nie doszło do nielegalnego przełamania zabezpieczeń – drzwi garażowych, gdyż w sposób legalny uzyskali dostęp do garażu. Nie wykazano, aby do udostępnienia pilota doszło bezprawnie np. na skutek wprowadzenia w błąd. Nadto sprawcy ukradli pojazd ładując go do busa i odjeżdżając. Taki czyn wyczerpuje znamiona kradzieży zwykłej z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;

4/ od 22 do 24.06.2004 r. po przełamaniu zabezpieczeń w postaci immobilizera i blokady kierownicy dokonał z garażu kradzieży motocykla S. nr rej. (...) o wartości 35.600 zł na szkodę K. M. (7) oraz motocykla S. nr rej. (...) o wartości 22.000 zł na szkodę M. S. (8) /str. 19-20 uzasadnienia/; potwierdzają to zeznania K. M. (7) i M. S. (8); opisał to M. S. i według niego wjechali do otwartego garażu; skoro w wyroku przypisano sprawcom kradzież bez przełamania

drzwi garażu a jedynie po pokonaniu zabezpieczeń immobilisera i blokady kierownicy, to nie ustalono, aby doszło do nielegalnego przełamania zabezpieczeń – drzwi garażowych, gdyż jak podał M. S. sprawcy zabrali motocykle ładując je do busa bez konieczności ich uruchomienia. Taki czyn wyczerpuje znamiona kradzieży zwykłej z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk; 3 i 4 odpowiada czynom przypisanym w pkt 189 sentencji wyroku z pkt VIII, IX komparycji;

5/ w dniach 24-25.06.2004 r. po przełamaniu zabezpieczeń dokonał kradzieży skutera wodnego K. o wartości 10.000 zł na szkodę J. C. (2) i silnika J. wartości 1500 zł na szkodę J. Z. (2) /str. 20 uzasadnienia/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 190 sentencji wyroku z pkt X komparycji i z uwagi na treść zeznań J. C. (2) o braku szczególnego zabezpieczenia oraz powiązane z tym na przyjęcie w wyroku, że nie doszło do przełamania zabezpieczeń oraz niezaskarżenie ustaleń na niekorzyść sprawcy nie jest możliwe dokonanie zmiany. Wobec tego kwalifikacja czynu to art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;

6/ w dniach 24-25.06.2004 r. po przecięciu linki mocującej łódź dokonał kradzieży silnika do łodzi M. 4 wartości 300 zł z łodzi nr rej. (...) na szkodę Z. K. (2) i J. K. (2) /str. 20 uzasadnienia/. Stanowi to czyn z pkt 191 sentencji wyroku z pkt XI komparycji z art. 119 § 1 kw i wobec tego umorzono postępowanie z powodu przedawnienia. Ustalenia korelują z zeznaniami J. K. (2).

D. U. od 7 do 24 lipca 2004 r. w B. pomógł w ukryciu motocykla S. nr rej. (...) wartości 20.000

zł skradzionego w W. w dniach 6-7.07.2004 r. na szkodę E. B. /str. 32 uzasadnienia SO/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 192 sentencji wyroku z pkt XII komparycji. Opisał to przekonująco M. S. co do przebiegu kradzieży, przejazdu do gospodarstwa (...) w B. i słów D. U., że utopił motocykl w jeziorze a potem wydobył i usiłował naprawić. Zeznania M. S. z rozprawy, że chodzi o motocykl H., uznać trzeba za pomyłkę wynikającą z upływu czasu. Zaprzeczenie A. O., który starał się nie obciążać oskarżonych, nie zmienia tej oceny.

Ustalono także, że D. U. ps. (...) w grudniu 2003 r. w obecności M. S. sprzedał M. C. (3) ps. (...) 200 sztuk nabojów Parabellum kal. 9 mm /str. 23 uzasadnienia SO/. Stanowi to czyn z pkt 185 sentencji wyroku z pkt II komparycji. Wskazał na to jasno M. S.. Błędne jest stanowisko Sądu ze str. 1209 uzasadnienia wyroku, że kupującym był tu M. S. a nie M. C., gdyż świadek kupił 2 razy inną amunicję po śmierci M. C. /k. 45588 t. 223 i inne/.

Wedle ustaleń, D. U. w maju 2004 r. w J. posiadał bez zezwolenia broń palną w postaci sztucera i broni gładkolufowej tzw. pompki nieustalonych marek wraz z 20 sztukami amunicji /str. 32 uzasadnienia SO/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 187 sentencji wyroku z pkt V komparycji. M. S. jasno przekazał o posiadaniu tej broni i co najmniej 20 sztuk amunicji przez oskarżonego. Zeznania D. O. nie dowodzą, że tej broni i amunicji nie było tylko, iż nie posiada o tym wiedzy.

D. U. od maja do sierpnia 2004 r. w W. posiadał także bez zezwolenia pistolet W. z tłumikiem /str.

33 uzasadnienia/. Jest to czyn przypisany w pkt 194 sentencji wyroku z pkt XV komparycji. Opisał to szczegółowo M. S..

Czyny z pkt 187 i 194 nie stanowią jednego przestępstwa z art. 263 § 2 kk, gdyż tylko czyn z pkt 194 został popełniony w ramach grupy przestępczej /w zw. z art. 65 § 1 kk/.

D. U. od listopada do grudnia 2004 r. w B. posiadał bez zezwolenia dubeltówkę nieustalonej marki /str. 33 uzasadnienia SO/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 195 sentencji wyroku z pkt XVI komparycji. Opisał to przekonująco M. S..

D. U. od lutego do lipca 2004 r. sprzedał M. S. 400 sztuk naboju Parabellum w 2 transakcjach po 200 sztuk /str. 32 uzasadnienia/. Jest to czyn z pkt 193 sentencji wyroku z pkt XIV komparycji. Opisał to logicznie i wiarygodnie M. S..

D. U. od września do października 2004 r. sprzedał P. N. (1) m. pistolet kal. 6,35 mm /str. 25 uzasadnienia/. Stanowi to czyn z pkt 193 sentencji wyroku z pkt XIII komparycji. Konsekwentnie i logicznie opisał to M. S.. Mógł to być pistolet marki S., co koreluje z opinią biegłego z zakresu broni i balistyki. Zaprzeczenie P. N. nie jest wiarygodne.

Sąd Okręgowy nie poczynił ustaleń co do popełnienia przez D. U. czynu z pkt XVII i 196. M. S. wskazał, że D. U. i inni otrzymali nie mniej niż 1000 zł od dilerów narkotykowych Dolara w okresie od lutego do grudnia 2004 r. za zgodę handlu narkotykami podczas imprez w klubie (...), a do 09.10.2004 r. uczestniczył w tym P. G.. Nie wynika z tego także bezspornie, aby przyjęte pieniądze

zostały uzyskane bezpośrednio za pomocą przestępstwa, gdyż mogły pochodzić np. z pożyczki czy innych dochodów – odesłać należy do rozważań odnośnie A. D. i czynu z art. 291 kk. W tej sytuacji niezbędne było uniewinnienie oskarżonego od tego zarzutu.

D. U. w dniu 15 października 2004 r. w W. w celu uzyskania dla siebie pożyczki, przy podpisywaniu umowy nr (...), przedłożył w (...) Bank SA sfałszowane zaświadczenie o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach w agencji (...) w W., które miało istotne znaczenie dla uzyskania tej pożyczki w kwocie 79.331,87 zł. Do 30.05.2008 r. wpłynęło tytułem spłaty pożyczki 77.276,52 zł /str. 33 uzasadnienia SO/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 197 sentencji wyroku z pkt XVIII komparycji. Korespondują z tym wiarygodne zeznania K. D. (2), że oskarżony nie był zatrudniony w jej firmie. O takim zdarzeniu przekazał nadto logicznie i przekonująco M. S.. Przypisana w opisie czynu kwota pożyczki 50.000 zł nie może ulec zmianie na niekorzyść sprawcy.

Wedle ustaleń, D. U. w dniu 02.04.2008 r. w B. posiadał 4 sztuki naboju sztucerowych kal. 308 z pociskiem H. /str. 35 uzasadnienia SO/. Jest to czyn z pkt 198 sentencji wyroku z pkt XIX komparycji. Wynika to z ujawnienia tych przedmiotów podczas przeszukania.

D. U. przyznał się do zarzutu XIX i nie przyznał się do pozostałych zarzutów, potwierdził znajomość z M. S. oraz wpisanie na prośbę oskarżonego przez księgowego większej kwoty zarobków w zaświadczeniu potrzebnym do kredytu, ale miał pracować w tej

agencji reklamowej. Na jego rolę wskazywali M. S., M. J., M. A., A. L., ubocznie A. O. /widział go ze S. w gospodarstwie w J./, K. D. /podająca, że nie zatrudniała U. i nie wystawiała mu zaświadczenia/, a nadto potwierdza to ujawnienie 4 sztuk amunicji (...) 308 w kurtce w przyczepie kampingowej w B.. A. L. wskazał go jako członka grupy (...). M. S. przedstawił go szczegółowo jako kierującego podgrupą złożoną z Ł. A., P. G. i A. P. w ramach zbrojnej grupy (...) co najmniej od jesieni 2003 r. do sierpnia 2004 r., a potem działającego w ramach grupy i uzyskującego pieniądze od mężczyzny ps. (...) do grudnia 2004 r. Potwierdza to udział D. U. w zorganizowanej zbrojnej grupie (...) od grudnia 2003 r. do listopada 2004 r. /zarzut I i pkt 184 wyroku/.

t/ Nie są zasadne są zarzuty **apelacji obrońcy oskarżonego K. W. (1) pkt 1, 2 i 4.** Skarżąca nie podważyła skutecznie oceny dowodów i ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy a stawiane zarzuty stanowią jedynie polemikę z zaskarżonym wyrokiem. Słusznie wyrok ten oparto na depozycjach świadka koronnego M. S., obciążających oskarżonego. Wyjaśnienia K. W. negujące własną winę nie są przekonujące jako zmienne i nielogiczne oraz stanowią jedynie linię obrony. Nie zmieniają oceny dowodów wskazywane zeznania R. M., A. P., D. S., R. B., R. J., K. M. czy wyjaśnienia innych oskarżonych, którzy nie przekazali wiedzy o przestępczej działalności K. W.. M. J. nie miał zaś bliższej wiedzy o oskarżonym. Zastrzeżenia obrońcy są subiektywne i nie dezawuuują stanowiska Sądu I instancji. Nie doszło do naruszenia wskazanych przepisów, przy czym

art. 5 § 1 kpk reguluje zasadę domniemania niewinności, którą przełamuje właśnie uznanie przez Sąd w wyroku skazującym, że wina została udowodniona.

Ustalenia Sądu Okręgowego wskazują, że od listopada 2004 r. do kwietnia 2005 r. K. W. brał udział w obrocie 8 kg marihuany i 4 kg amfetaminy poprzez uzgadnianie ich zakupu oraz odbiór osobiście lub za pośrednictwem innej osoby od M. S. - czyn przypisany odpowiednio w pkt 202 sentencji wyroku opisany w pkt II komparycji. Wedle przekonującej relacji M. S., K. W. pseudonim (...) w tym czasie odebrał samodzielnie lub za pośrednictwem innych osób zakupione łącznie nie mniej niż 8 kg marihuany i 4 kg amfetaminy. Ilości te są minimalne.

K. W. nie przyznał się i podał, że mówiono na niego K. a na A. - K. M. to inna osoba - recydywista. Potwierdził znajomość ze M. S.. M. S. wiarygodnie podał, że oskarżony należał do grupy (...) w okresie od jesieni 2004 r. do kwietnia 2005 r. i z nadania grupy przejął kontrolę nad Ż., tj. kierował podgrupą na tym obszarze. Oskarżony był w pełni świadomy zbrojnego charakteru grupy. Powyższe i ustalenia Sądu potwierdzają udział K. W. w zorganizowanej zbrojnej grupie (...) w tym okresie /zarzut I i pkt 201 wyroku/.

u/ Nie zasługują na uwzględnienie zarzuty **apelacji obrońcy oskarżonego P. Z. (1) pkt II.1-2**. Skarżąca nie podważyła skutecznie oceny dowodów i ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy a stawiane zarzuty stanowią jedynie polemikę z zaskarżonym wyrokiem. Prawidłowo wyrok ten oparto na depozycjach świadka koronnego

M. S., obciążających oskarżonego. Nie są przekonujące zaprzeczenia pozostałych sprawców, którzy znali oskarżonego. Młody wiek ani depozycje A. M., A. P. czy innych osób nie wykluczają roli dokładnie opisanej przez M. S. tym bardziej, że oskarżony działał pod kontrolą innych doświadczonych sprawców. Wskazywane osoby nie mają takiej samej wiedzy, jak świadek koronny, który bezpośrednio kontaktował się z oskarżonym i działał z nim na terenie O. i okolic. Mogły też z różnych powodów nie chcieć przekazać wszystkich informacji a nadto nie każdy znał wszystkich członków grupy. Kwestia długoletności sporządzania uzasadnienia przez Sąd wynika z obszerności i skomplikowania sprawy, a termin 14 dni na wywiedzenie apelacji określił ustawodawca – nie narusza to wskazanych przepisów art. 6 kpk, art. 424 § 1 kpk, art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności i art. 42 Konstytucji RP. Nie ma znaczenia wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie wydany 12.04.2011 r. w sprawie sygn. XVIII K 132/10 i dokonana w jego uzasadnieniu ocena zeznań świadka M. S., ponieważ zaskarżony wyrok został wydany w ramach tzw. samodzielności jurysdykcyjnej sądu karnego, która zgodnie z art. 8 § 1 i 2 kpk nakazuje samodzielnie rozstrzygać zagadnienia faktyczne i prawne w danej sprawie. Tak więc częściowe uniewinnienie M. R. /tj. od I udziału w grupie (...) i od IV pomocnictwa do obrotu narkotykami/ wiąże jedynie co do dokonanej już oceny jego sprawstwa, ale nie dotyczy oskarżonych w niniejszej sprawie. Nadto Sąd Okręgowy w w/w uzasadnieniu wyroku nie zanegował

zeznań M. S. a dał mu wiarę „praktycznie w całości” /k.94691/.

Zauważyć trzeba, że czyn przypisany w pkt 206 sentencji wyroku opisany w pkt II polegał na udziale oskarżonego ps. (...) w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości poprzez wielokrotne nabycie od M. S. celem dalszej odsprzedaży. Dotyczy to odpowiednio zakupów od września 2003 r. do stycznia 2004 r. co najmniej 300 g kokainy, 50 g amfetaminy, 100 g marihuany i 100 tabletek ekstazy. Ustalenia Sądu Okręgowego są tożsame /str. 9 uzasadnienia/. Opisał to jasno M. S..

Z kolei czyn przypisany w pkt 207 sentencji wyroku opisany w pkt III dotyczył odpłatnego udzielania co najmniej 150 g kokainy M. S. i innym ustalonym osobom. Nie odpowiada to ściśle poczynionym ustaleniom /str. 9 uzasadnienia SO/, które wskazują na ilość co najmniej 100 g kokainy zakupioną przez inne osoby. Opisał to przekonująco M. S. co do zakupionych 50 g na własne potrzeby oraz 100 g na potrzeby P. N. (1) i W. K.. Wobec niezaskarżenia tych ustaleń na niekorzyść oskarżonego nie mogą one już ulec zmianie /zakaz z art. 434 kpk/, zatem należało zmniejszyć ilość tego narkotyku oraz wyeliminować M. S. jako nabywcę.

P. Z. częściowo przyznał, że kupił od M. S. łącznie 160 g kokainy i dalej sprzedawał od października 2003 r. do stycznia 2004 r., a potem od czerwca do końca 2004 r. sprzedał łącznie 50 g kokainy M. S.. Ponadto nie przyznał się i podał, że został pomówiony. Obciążają go depozycje M. S. w powiązaniu z relacjami M. J., D. S., T. M., którzy nie znają jednak szczegółów. Wedle M. S. oskarżony pracował dla niego od 09.2003 r.

do 01.2004 r., a następnie zarządzał handlem narkotykami na terenie O. z P. N. (2) po zabranii go świadkowi w styczniu 2004 r., uczestniczył w spotkaniach członków i należał do grupy (...). Przekazywał także tzw. „beczki” od innych dilerów a nie za siebie, czyli sam nie wnosił takich opłat. Powyższe oraz ustalenia Sądu Okręgowego potwierdzają popełnienie czynu z pkt I i 205 polegającego na uczestnictwie w zbrojnej grupie (...) od września 2003 r. do czerwca 2005 r., czego oskarżony był świadom. Nie zmieniają tej oceny wyjaśnienia T. K..

Osobiste pismo P. Z. nie wnosi istotnych okoliczności i należy je tak samo negatywnie ocenić. Kwestia jego współpracy z R. U. w handlu narkotykami nie jest sprzeczna z relacją M. S..

Lp.	Zarzut	
3/	<p>Obrońcy oskarżonego P. G. (1) pkt 3 błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na ustaleniu co do zarzutu XXIX a/ o, że w nocy z 16/17.02.2004 r. P. G. posiadał broń palną w postaci karabinu maszynowego marki G. i 2 pistoletów CZ, pomimo że świadek M. S. 25.08.2011 r. stwierdził, że zeznając o tym przejęczył się, ponieważ chodziło mu o pistolet maszynowy, a nadto widział tylko 1 pistolet CZ.</p> <p>Obrońcy oskarżonego P. G. (2) pkt III 1 błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu co do czynów z pkt VII i XI, że doszło do zaboru w celu przywłaszczenia motocykli B. i S. (...) w wyniku przełamania zabezpieczeń,</p>	<p>x zasadny co do P. G., D. U.</p> <p>x częściowo zasadny co do P. K., A. M. i K. S., P. S.</p> <p>x niezasadny co do P. G., P. N. (1), P. S., K. W. i P. Z.</p>

podczas gdy całokształt okoliczności wskazuje, że doszło do tego bez przełamania zabezpieczeń, czyli do kradzieży zwykłej z art. 278 § 1 kk.

Obrońcy oskarżonego P. K.

(1) adw. S. K. pkt I 2a-b

błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu, że oskarżony popełnił czyny z pkt 1-5 /tj. zarzucane w pkt I-V/ i rozprowadzał substancje psychotropowe i środki odurzające.

Obrońcy oskarżonego P. K. (1)

pkt III /adw. M. N./

błędu w ustaleniach faktycznych na skutek uznania zeznań M S. za wiarygodne.

Obrońcy oskarżonego A. M. (1)

pkt II 1-3

błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu, że oskarżony popełnił zarzucane czyny, gdy zebrany materiał dowodowy takich podstaw nie dostarczył.

Obrońcy oskarżonego K. S.

(1) pkt 2

błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu, że oskarżony popełnił zarzucane czyny, gdy zebrane dowody takich podstaw nie dostarczyły.

Obrońcy oskarżonego P.

N. (1) /bez oznaczenia/

błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu, że: a/ to oskarżeni a nie M. S. mają powód, aby składać deklamacje niezgodne ze stanem rzeczywistym, b/ pominięciu, że M. S. ma interes w obciążaniu oskarżonego, c/ zaniechaniu zweryfikowania, czy M. S. spełnia przesłanki uzyskania statusu świadka koronnego, d/ pominięciu, że M. S. wypełniał funkcję kierowania grupą, e/ pominięciu, że M. S. jest nastawiony na swoje cele i korzyści.

	<p>Obrońcy oskarżonego P. S. (2) pkt II.2 błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu co do czynu VIII, że oskarżony nabył kokainę w celu dalszej odsprzedaży.</p> <p>Obrońcy oskarżonego P. S. (3) pkt 4 i 5 błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu, że oskarżony popełnił zarzucane czyny z pkt I-VII, XI-XIII.</p> <p>Obrońcy oskarżonego D. U. (1) pkt II błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu co do czynu VIII, że doszło do kradzieży motocykla B. w wyniku przełamania zabezpieczeń, gdy doszło wyłącznie do kradzieży zwykłej z art. 278 § 1 kk.</p> <p>Obrońcy oskarżonego K. W. (1) pkt 3 błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na ustaleniu, że oskarżony był powiązany z grupą przestępczą w sposób wypełniający znamiona art. 258 § 2 kk.</p> <p>Obrońcy oskarżonego P. Z. (1) pkt 3 błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przyjęciu, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanych czynów tj. udziału w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym oraz udziału w obrocie środkami odurzającymi i udzielał w celu osiągnięcia korzyści majątkowych środek odurzający, a znaleziona kwota 35.330 zł należała do P. Z. (1).</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>a/ Zarzut obrońcy oskarżonego P. G. (1) pkt 3 co do</p>		

błędu w ustaleniach faktycznych jest bezprzedmiotowy wobec konieczności uchylecia wyroku odnośnie tego oskarżonego.

b/ Zasadny jest zarzut obrońcy **oskarżonego P. G. (2) pkt III 1** błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu co do czynów z pkt VII i XI, że doszło do zaboru w celu przywłaszczenia motocykli B. i S. (...) w wyniku przełamania zabezpieczeń, podczas gdy całokształt okoliczności wskazuje, że doszło do tego bez przełamania zabezpieczeń, czyli do kradzieży zwykłej z art. 278 § 1 kk. Wynika to jednakże z analizy dowodów, a w tym przede wszystkim depozycji M. S., o czym wyżej w rozważaniach pkt 2. Wobec tego ten zarzut apelacyjny sformułowano nieprawidłowo, gdyż jest wtórny, a pierwotny jest zarzut naruszenia art. 7 kpk poprzez wadliwą ocenę dowodów.

c/ Częściowo zasadny jest zarzut **obrońcy oskarżonego P. K. (1) pkt I 2a-b** błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu, że oskarżony popełnił czyny z pkt 1-5 /tj. zarzucane w pkt I-V/ i rozprowadzał substancje psychotropowe i środki odurzające. Na popełnienie przez czynów z pkt I, II i IV wskazuje analiza dowodów, natomiast oskarżonemu nie można przypisać popełnienia czynów z art. 291 kk z pkt III i V – o czym przekonują rozważania z pkt 2 odnośnie oceny dowodów. Ponadto Sąd Okręgowy ustalił, że P. K. zbierał od dilerów comiesięczne opłaty dla grupy (...) za umożliwienie im handlu narkotykami i z tego tytułu przekazał łącznie M. S. równowartość 8000 USD /str. 18 uzasadnienia/. Odpowiada to czynowi przypisanemu w pkt 53

sentencji wyroku opisanemu w pkt V komparycji. M. S. jasno i sensownie podał o przekazywaniu przez P. K. tzw. „beczek” po co najmniej 500 USD miesięcznie od września 2003 r. do stycznia 2004 r. – oskarżony zapłacił w sumie 2000 USD i po co najmniej 500 USD od stycznia 2004 r. do zatrzymania w czerwcu 2005 r., czyli zapłacił w sumie 8500 USD. Jednakże w uzasadnieniu brak jest w ogóle ustaleń, aby P. K. popełnił czyn z pkt III i 53. Wobec niezaskarżenia poczynionych ustaleń na niekorzyść oskarżonego / zakaz z art. 434 kpk/ przyjąć trzeba, że Sąd Okręgowy nie ustalił popełnienia tego przestępstwa.

d/ Chybiony jest zarzut **obrońcy oskarżonego P. K. (1) pkt III /adw. M. N./** błędu w ustaleniach faktycznych na skutek uznania zeznań M S. za wiarygodne. W istocie stanowi to zarzut dokonania wadliwej oceny dowodów tj. z naruszeniem art. 7 kpk, który jest pierwotny w stosunku do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Wobec tego odesłać należy do rozważań co do takiego zarzutu w pkt 2.

e/ Częściowo zasadne są zarzuty **obrońcy oskarżonego A. M. (1) pkt II 1-3 i oskarżonego K. S. (1) pkt 2** błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu, że oskarżeni popełnili zarzucane czyny, gdy zebrany materiał dowodowy takich podstaw nie dostarczył. W rzeczywistości stanowi to zarzut dokonania wadliwej oceny dowodów tj. z naruszeniem art. 7 kpk, który jest pierwotny w stosunku do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Wobec tego odesłać należy do rozważań co do takich zarzutów w pkt 2. Wskazują one, że A. M.

popelnił czyny z pkt I, II i III a K. S. czyny z pkt I i II, natomiast oskarżonym nie można przypisać popełnienia czynu z art. 291 kk z pkt IV /pkt 65/ i pkt III /pkt 134/.

Ponadto ustalono, że A. M. i K. S. zbierali od współpracujących z nimi dilerów comiesięczne opłaty przeznaczone dla grupy (...) w zamian za umożliwienie handlu narkotykami. Łącznie z tego tytułu przekazali M. S. 2000 zł. Ponieważ nie sprecyzowano czasokresu, to przyjęć trzeba, że dotyczy to wskazanego wyżej czasu od stycznia do czerwca 2005 r. / str. 23 uzasadnienia/ i w tej sytuacji uniewinnić oskarżonych, gdyż w wyroku ten okres określono odmiennie na wrzesień-październik 2004 r. Dotyczy to czynów przypisanych w pkt 65 i 134 sentencji wyroku z pkt IV i III komparycji.

Nadto osobiste pisma A. M. i K. S. są zbieżne z apelacjami obrońcy i należy je tak samo ocenić.

f/ Chybiony jest zarzut **obrońcy oskarżonego P. N. (1) /bez oznaczenia/** błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu, że: a/ to oskarżeni a nie M. S. mają powód, aby składać deklamacje niezgodne ze stanem rzeczywistym, b/ pominięciu, że M. S. ma interes w obciążaniu oskarżonego, c/ zaniechaniu zweryfikowania, czy M. S. spełnia przesłanki uzyskania statusu świadka koronnego, d/ pominięciu, że M. S. wypełniał funkcję kierowania grupą, e/ pominięciu, że M. S. jest nastawiony na swoje cele i korzyści. W istocie stanowi to zarzut dokonania wadliwej oceny dowodów tj. z naruszeniem art. 7 kpk, który jest pierwotny w stosunku do zarzutu

błędu w ustaleniach faktycznych. Wobec tego odesłać należy do rozważań co do takiego zarzutu w pkt 2.

g/ Bezzasadny jest zarzut **obrońcy oskarżonego P. S. (2) pkt II.2** błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu co do czynu VIII, że oskarżony nabył kokainę w celu dalszej odsprzedaży. W istocie skarżący w tym zarzucie odwołuje się do oceny zeznań M. J. i pominięcia, że oskarżony nabywał kokainę na własny użytek, a zatem do wadliwej – jego zdaniem – oceny dowodów z naruszeniem reguł art. 7 kpk. Odesłać zatem należy do rozważań dotyczących obrazy przepisów procesowych z pkt 2. Ponadto nie można uznać, aby zakup 10 x po 50 g kokainy został dokonany na własne potrzeby oskarżonego i wyczerpywał jedynie znamiona posiadania z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – przeczy temu tak duża ilość narkotyków, regularność zakupów i sposób rozliczania się za nie oraz całokształt funkcjonowania P. S. w tym czasie. Uznać trzeba, że brak wiedzy świadka, czy oskarżony handlował narkotykami, dotyczył innego okresu.

h/ W niewielkim tylko stopniu zasadny jest zarzut **obrońcy oskarżonego P. S. (3) pkt 4 i 5** błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu, że oskarżony popełnił zarzucane czyny z pkt I-VII, XI-XIII, gdy brak jest wystarczających dowodów. W rzeczywistości stanowi to zarzut dokonania wadliwej oceny dowodów tj. z naruszeniem art. 7 kpk, który jest pierwotny w stosunku do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Wobec tego odesłać należy do rozważań co do takich

zarzutów w pkt 2. Wskazują one, że P. S. popełnił w/w czyny, ale nie można mu przypisać czynu z pkt XI.

i/ Zasadny okazał się zarzut **obrońcy oskarżonego D. U. (1) pkt II** błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu co do czynu VIII, że doszło do kradzieży motocykla B. w wyniku przełamania zabezpieczeń, gdy doszło wyłącznie do kradzieży zwykłej z art. 278 § 1 kk. Powyższe wynika z analizy zeznań świadka M. S.. W istocie stanowi to zarzut dokonania wadliwej oceny dowodów tj. z naruszeniem art. 7 kpk, który jest pierwotny w stosunku do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Wobec tego odesłać należy do rozważań co do takiego zarzutu w pkt 2.

i/ Chybiony jest zarzut **obrońcy oskarżonego K. W. (1) pkt 3** błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na ustaleniu, że oskarżony był powiązany z grupą przestępczą w sposób wypełniający znamiona art. 258 § 2 kk. W istocie stanowi to zarzut dokonania wadliwej oceny dowodów tj. z naruszeniem art. 7 kpk, który jest pierwotny w stosunku do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Wobec tego odesłać należy do rozważań co do takich zarzutów w pkt 2.

j/ Nieskuteczny okazał się zarzut **obrońcy oskarżonego P. Z. (1) pkt 3** błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przyjęciu, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanych czynów – gdy materiał dowodowy poddany prawidłowej ocenie prowadzi do odmiennego wniosku. W rzeczywistości stanowi to zarzut dokonania wadliwej oceny dowodów

tj. z naruszeniem art. 7 kpk, który jest pierwotny w stosunku do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Wobec tego odesłać należy do rozważań co do takich zarzutów w pkt 2. Przyjęcie, że kwota 35.330 zł znaleziona w domu brata oskarżonego należała do P. Z. (1) także wynika z analizy dowodów. Podobnie kwestia ilości zakupionych od M. S. przez oskarżonego narkotyków wypływa z relacji świadka.

Lp.	Zarzut	
4/	<p>Obrońcy oskarżonego K. A. (1) pkt 5 obraży przepisów prawa materialnego, a to art. 258 § 2 kk poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że oskarżony K. A. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, gdy brak było u niego zamiaru udziału w takiej grupie.</p> <p>Obrońcy oskarżonego P. G. (1) pkt 2 obraży prawa materialnego tj. art. 159 kk, polegający na zastosowaniu tego przepisu w pkt 16 wyroku jako podstawy skazania za czyn XXVII a/o.</p> <p>Obrońcy oskarżonego R. L. (1) pkt IIIi prokuratora pkt VI obraży przepisów prawa materialnego, a to art. 86 § 1 kk poprzez orzeczenie kary łącznej grzywny w wymiarze 360 stawek tj. przekraczającym sumę stawek grzywien pojedynczych.</p> <p>Obrońcy oskarżonego P. N. (2) pkt 4.2 obraży przepisów prawa materialnego, a to art. 65 § 2 kk poprzez jego niewłaściwe zastosowanie co do czynu z pkt VI i 83.</p> <p>Obrońcy oskarżonego P. S. (1) pkt III.4 obraży przepisów prawa</p>	<p>x zasadny co do R. L., P. N.</p> <p># częściowo zasadny</p> <p>x niezasadny co do K. A., P. G. i P. S.</p>

	materialnego, a to art. 63 § 1 kk poprzez jego nie zastosowanie.	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>a/ Nie stanowi obrazy prawa materialnego tj. art. 258 § 2 kk przyjęcie, że oskarżony K. A. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej. Zastosowanie art. 258 § 2 kk wynikało z analizy dowodów i poczynienia na jej podstawie ustaleń faktycznych przez Sąd Okręgowy. Przyjęto, że udział w handlu narkotykami stanowi uczestnictwo w zorganizowanej grupie przestępczej. Zamiar udziału w takiej zorganizowanej grupie przestępczej należy do okoliczności faktycznych, które podlegają dowodzeniu. Tak więc zarzut ten uznać należy za błędny, gdyż ma być skutkiem błędnej oceny dowodów i błędnych ustaleń faktycznych, które to uchybienia mają charakter pierwotny. Zarzut obrazy prawa materialnego powinien być podnoszony jedynie w sytuacji, kiedy skarżący nie kwestionuje ani oceny dowodów, ani poczynionych ustaleń faktycznych.</p> <p>b/ Zarzut obrońcy oskarżonego P. G. (1) pkt 2 co do obrazy prawa materialnego tj. art. 159 kk jest bezprzedmiotowy wobec konieczności uchylenia wyroku odnośnie tego oskarżonego.</p> <p>c/ Oczywiście zasadne okazały się zarzuty obrońcy oskarżonego R. L. (1) pkt II i prokuratora pkt VI obrazy przepisów prawa materialnego, a to art. 86 § 1 kk poprzez orzeczenie w pkt 61 kary łącznej grzywny w wymiarze 360 stawek tj. przekraczającym</p>		

sumę stawek grzywien pojedynczych wynoszącą 240 stawek dziennych po 100 zł. Uwzględniono to przy kształtowaniu nowej kary łącznej grzywny.

d/ Zasadny jest zarzut obrońcy **oskarżonego P. N. (2) pkt 4.2** obrazy przepisów prawa materialnego, a to art. 65 § 2 /prawidłowo § 1 – uwaga SA/ kk poprzez jego niewłaściwe zastosowanie co do czynu z pkt VI i 83. Rację ma skarżący, że przypisanie udziału w grupie przestępczej w okresie od września 2003 r. do lutego 2004 r. oznacza, iż czyn z pkt VI i 83 wyroku z maja 2003 r. nie został popełniony w ramach udziału w grupie (...). Zatem niezbędne było wyeliminowanie art. 65 § 1 kk w kwalifikacji prawnej, skoro nie ustalono, aby zachodziły podstawy do jego zastosowania.

e/ Nie jest zasadny zarzut **obrońcy oskarżonego P. S. (1) pkt III.4** obrazy przepisów prawa materialnego, a to art. 63 § 1 kk poprzez jego niezastosowanie. Wyrok skazujący nie musi zawierać takiego rozstrzygnięcia, jeśli brak jest do tego uzasadnienia albo wystarczających danych. Okresy równoczesnego odbywania kary czy zaliczone na poczet innych kar nie podlegają już powtórnemu zaliczeniu na poczet orzeczonej w wyroku kary, a tak jest w tym przypadku - gdyż oskarżony odbywał inne kary pozbawienia wolności przez cały okres tymczasowego aresztowania. Ustalenie, czy ewentualnie jakikolwiek okres pozbawienia wolności w niniejszej sprawie /tj. okres aresztowania/ może podlegać zaliczeniu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności będzie należało do Sądu Okręgowego w odrębnym

<p>postępowaniu na mocy art. 420 kpk a wydane ewentualne postanowienie będzie zaskarżalne – o ile taka potrzeba zostanie ujawniona.</p>		
Lp.	Zarzut	
<p>5/</p>	<p>Obrońcy oskarżonego P. G. (1) pkt 4 rażącej niewspółmierności wszystkich kar jednostkowych i kary łącznej 8 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Obrońcy osk. P. G. (2) i R. L. (1) pkt III 2 rażącej niewspółmierności kar jednostkowych i kar łącznych pozbawienia wolności.</p> <p>Obrońcy oskarżonego P. K. (1) pkt II /adw. S. K./ i pkt III /adw. M. N./ rażącej niewspółmierności kar łącznych 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 360 stawek grzywny po 100 zł.</p> <p>Obrońcy osk. A. M. (1) pkt III rażącej niewspółmierności kar jednostkowych i kar łącznych pozbawienia wolności oraz grzywny.</p> <p>Obrońcy osk. P. N. (2) pkt 4.1 rażącej niewspółmierności kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności oraz grzywny.</p> <p>Obrońcy osk. A. P. (1) pkt II rażącej niewspółmierności kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności.</p> <p>Obrońcy osk. J. R. (1) rażącej niewspółmierności kary za zarzucane czyny.</p> <p>Obrońcy oskarżonego P. S. (1) pkt V rażącej niewspółmierności kar jednostkowych oraz kary łącznej pozbawienia wolności i grzywny.</p> <p>Obrońcy osk. K. S. (1) pkt 3 rażącej niewspółmierności kar</p>	<p>x zasadny co do R. U.,</p> <p>x częściowo zasadny co do P. G., P. K., R. L., A. M., P. N. (1), P. N. (2), A. P., J. R., P. S., K. S., P. S., P. S., D. U., K. W., P. Z.,</p> <p>x niezasadny co do K. A., A. D., P. G., M. P.,</p>

	<p>jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności oraz grzywny.</p> <p>Obrońcy oskarżonego P. S. (2) pkt II.3 rażącej niewspółmierności kary za czyn III.</p> <p>Obrońcy oskarżonego R. U. (1) pkt IV rażącej niewspółmierności kar jednostkowych oraz kary łącznej pozbawienia wolności i grzywny.</p> <p>Obrońcy oskarżonego D. U. (1) pkt III rażącej niewspółmierności kar jednostkowych oraz kary łącznej pozbawienia wolności.</p> <p>Obrońcy oskarżonego K. W. (1) pkt 5 rażącej niewspółmierności kar jednostkowych oraz kary łącznej pozbawienia wolności.</p> <p>Obrońcy oskarżonego P. Z. (1) pkt III rażącej niewspółmierności kary.</p> <p>Prokuratora pkt I co do K. A., pkt II co do A. D., pkt III co do P. G., pkt IV co do P. G., pkt V co do P. K., pkt VII co do R. L., pkt VIII co do A. M., pkt IX co do P. N. (1), pkt X co do A. P., pkt XI co do M. P., pkt XII co do P. S., pkt XIII co do K. S., pkt XIV co do P. S., pkt XV co do P. S., pkt XVI co do D. U., pkt XVII co do K. W. rażącej niewspółmierności kar jednostkowych oraz kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny.</p>	
<p>Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>a/ Stosownie do brzmienia art. 438 pkt 4 kpk Sąd odwoławczy zmienia lub uchyla orzeczenie w zakresie kary tylko w przypadku stwierdzenia jej rażącej niewspółmierności. Rażąca niewspółmierność zachodzi</p>		

wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności mających wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, że powstałaby znaczna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji a karą, którą należałoby orzec w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary. Nie każda różnica w zakresie oceny wymiaru kary uzasadnia zarzut rażącej niewspółmierności kary, przewidziany w art. 438 pkt 4 k.p.k., ale tylko taka, która ma charakter zasadniczy, a więc jest niewspółmierna w stopniu nie dającym się zaakceptować /tak np. wyrok Sądu Najwyższego z 16.02.2009 r. II KK 132/05, LEX nr 725034/. Nie chodzi tu o wszelkie możliwe różnice co do wymiaru kary, lecz wyłącznie o tak istotne, że powodowałyby uznanie orzeczonej kary za niesprawiedliwą.

b/ Niezasadny jako bezprzedmiotowy z uwagi na uniewinnienie osk. **K. A. (1)** jest zarzut **prokuratora pkt I** rażącej niewspółmierności kar jednostkowych oraz kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonych temu oskarżonemu;

c/ Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut **prokuratora pkt II** dotyczący rażącej niewspółmierności kar jednostkowych za czyny z pkt I i 5, pkt III i 7, pkt IV-V i 8 oraz kary łącznej pozbawienia wolności z pkt 10 wymierzonych oskarżonemu **A. D. (5)**. Stopień społecznej szkodliwości przypisanych przestępstw, w tym sposób działania z chęci zysku, ilość i rodzaj narkotyków, działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym

nie przemawia za podwyższeniem kar.

Ponadto złagodzenie wymierzonej kary pozbawienia wolności do 2 lat odnośnie czynu zarzucanego w pkt I i przypisanego w pkt 5 wynika z czasokresu tego przestępstwa, mimo znacznego stopnia jego społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy. Zmiana opisu czynu zarzucanego w pkt III i przypisanego w pkt 7 wynikająca z rozważań w części 3 oraz przyjęcie na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacji prawnej tegoż czynu i podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010r., czyli stanu prawnego korzystniejszego dla oskarżonego z uwagi na niższe granice kary grzywny – skutkowało uznaniem, że kary 5 lat pozbawienia wolności i 360 stawek grzywny po 100 zł są odpowiednie do czasokresu tego przestępstwa, znacznego stopnia jego społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy. Brak było podstaw do zmiany kary 2 lat pozbawienia wolności za czyny z pkt IV-V i pkt 8, gdyż jest ona adekwatna do czasokresu tych przestępstw, znacznego stopnia ich społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy. Wymierzenie A. D. kary łącznej 7 lat pozbawienia wolności wpływa z zastosowania zasady asperacji kar, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów – wyższa kara wnioskowana przez prokuratora byłaby nadmiernie surowa.

Wzięto pod uwagę nadto, że A. D. posiadał poprawną opinię podczas pobytu w areszcie /k.23735/. Takie kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada

dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględne pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe.

d/ Zarzuty **obrońcy oskarżonego P. G. (1) pkt 4** co do rażącej niewspółmierności wszystkich kar, jak też zarzut **prokuratora pkt III** rażącej niewspółmierności kar co do czynów z pkt I i 13, pkt III i 15, pkt V-VI i 17 oraz kary łącznej z pkt 18 są bezprzedmiotowe wobec konieczności uchylecia wyroku odnośnie tego oskarżonego.

e/ Częściowo tylko zasadny jest zarzut obrońcy **osk. P. G. (2)** rażącej niewspółmierności wszystkich kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności. W części także zasadny okazał się taki zarzut **prokuratora pkt IV**.

Z uwagi na krótki okres działalności należało złagodzić karę za czyn z pkt I i 28 do 1 roku pozbawienia wolności. Przyjęcie, że czyny z pkt II i III przypisane w pkt 29 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skutkowało wymierzeniem oskarżonemu tożsamych kar 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 100 zł. Przyjęcie, że czyny z pkt VII, VIII, IX i XI z pkt 32 i 33 stanowią kradzieże z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. spowodowało

wymierzeniem oskarżonemu za to kar 3 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, przy czym kara pozbawienia wolności jest równa sumie kar za te czyny, a kara grzywny łagodniejsza. Dodatkowo uniewinnienie od czynu z pkt XIII i 36 oraz argumenty prokuratora nakazywały zaś wymierzyć nowe kary łączne – wyższą karę 10 pozbawienia wolności oraz tożsamą karę 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł, co wypływa z zastosowania zasady asperacji kar pozbawienia wolności i zasady absorpcji kary grzywny, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej oraz ilości czynów.

Wbrew stanowisku skarżących tak orzeczone kary uwzględniają w sposób właściwy okoliczności i znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanych czynów, jak też znaczny stopień winy sprawcy. Upływ czasu od daty przestępstw oraz zmiany właściwości i warunków osobistych oskarżonego nie unieważniają potrzeby właściwego ukształtowania kar wobec zdeterminowanego sprawcy działającego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Ustabilizowany (...) G., założenie i utrzymywanie rodziny, prowadzenie działalności gospodarczej, niepopelnianie przestępstw nie stanowi nadzwyczajnych okoliczności i powinno być typowym zachowaniem. Należało wziąć pod uwagę, że P. G. posiadał jedynie poprawną opinię podczas pobytu w areszcie /k.24047/. Takie kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art.

53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględnego pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe.

f/ Nie jest zasadny zarzut **obrońców oskarżonego P. K. (1) adw. S. K. pkt II i adw. M. N. pkt III** rażącej niewspółmierności kar łącznych 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 360 stawek grzywny po 100 zł. Częściowo zaś zasadny jest zarzut **prokuratora pkt V.**

Odnosnie czynu I i pkt 51 wyroku zauważyć należy, że okres udziału w zorganizowanej grupie przestępczej jest stosunkowo długi tj. od września 2003 r. do czerwca 2005 r., ale rola P. K. była podrzędna w stosunku do kierownictwa grupy i pośredniego szczebla, czyli M. S.. P. K. był szeregowym członkiem grupy. Obniżenie kary do 2 lat pozbawienia wolności jest w tym wypadku racjonalne. Nadto argumenty prokuratora i przyjęcie co do czynów z punktów II i IV przypisanych w punkcie 52, że stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. spowodowało wymierzenie oskarżonemu kar 6 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł. Tak orzeczone kary uwzględniają w sposób właściwy okoliczności i znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanych czynów, w tym ilość i rodzaj narkotyków, jak też znaczny stopień winy sprawcy. Należało przy tym uwzględnić cele zapobiegawcze i wychowawcze kary,

pozytywną opinię środowiskową, wykonywanie pracy, ustabilizowane życie rodzinne, przestrzeganie porządku prawnego i prognozę co do przyszłego zachowania. P. K. posiadał także pozytywną opinię podczas pobytu w areszcie / k.23835/. Nadto wymierzono P. K. karę łączną 6 lat pozbawienia wolności, co wypływa z zastosowania zasady absorpcji kar, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.

Takie kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględnego pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe.

g/ Częściowo zasadny jest zarzut obrońcy **osk. R. L. (1) pkt III 2** rażącej niewspółmierności wszystkich kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności. Nie zasługiwał zaś na uwzględnienie zarzut **prokuratora pkt VII**.

Złagodzone wymierzoną karę za czyn z pkt II i 57 do 1 roku pozbawienia wolności z uwagi na krótki czasokres tego przestępstwa, mimo znacznego stopnia jego społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy. Nadto co do czynu z pkt III i 58 złagodzone karę pozbawienia wolności do 3 lat, która uwzględnia czasokres tego przestępstwa, znaczny stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy. Brak było podstaw do zmiany innych kar. W rezultacie wymierzono R. L.

kary łączne 4 lat pozbawienia wolności oraz 240 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, co wypływa z zastosowania zasady asperacji kar pozbawienia wolności i kumulacji stosunkowo niewielkich kar grzywny, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej oraz ilości i rodzajów czynów. Uwzględniono też uniewinnienie R. L. od popełnienia czynu z pkt V i 60.

Orzeczone kary jednostkowe uwzględniają w sposób właściwy okoliczności i stopień społecznej szkodliwości przypisanych czynów. Upływ czasu od daty przestępstw oraz zmiany właściwości i warunków osobistych oskarżonego nie unieważniają potrzeby właściwego ukształtowania kar wobec zdeterminowanego sprawcy działającego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Wypełnianie obowiązku wychowywania dzieci i przestrzeganie porządku prawnego przez R. L. nie stanowi nadzwyczajnych okoliczności i powinno być typowym zachowaniem. Należało wziąć pod uwagę, że R. L. posiadał niezbyt dobrą opinię podczas pobytu w areszcie /k.23667/. Takie kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględne pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe.

h/ Częściowo należało uwzględnić zarzut **obrońcy osk. A. M. (1) pkt III** rażącej niewspółmierności

kar jednostkowych i kar łącznych pozbawienia wolności oraz grzywny. Nie jest zaś zasadny zarzut **prokuratora pkt VIII.**

Z uwagi na okres 9 miesięcy przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej konieczne było złagodzenie wymierzonej kary do 1 roku pozbawienia wolności za czyn z pkt I i 63. Nadto wobec uznania, że czyny z pkt II i III przypisane w pkt 64 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na podstawie tych przepisów wymierzono oskarżonemu kary 4 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł. Takie kary są współmierne do rodzajów i znacznej społecznej szkodliwości przypisanych przestępstw, w tym ilości i rodzajów narkotyków, jak też odpowiednie do znacznego stopnia winy sprawcy. Uwzględniono przy tym, iż A. M. posiadał poprawną opinię podczas pobytu w areszcie /k.23761/. Dodatkowo uniewinniono oskarżonego od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie IV i przypisanego w punkcie 65. W rezultacie połączono kary jednostkowe i wymierzono A. M. karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, stosując zasadę absorpcji kar z uwagi na łączność czasową i przedmiotowo-podmiotową przestępstw. Takie kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględnego pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W

konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe.

Nadto osobiste pismo A. M. jest zbieżne z apelacją obrońcy i należy je tak samo ocenić. Natomiast zaliczenie na poczet kary okresu pozbawienia wolności w sprawie może nastąpić jedynie wtedy, kiedy w danym okresie tymczasowego aresztowania oskarżony nie odbywał innej kary ani okres ten nie został już zaliczony w innej sprawie.

i/ W części zasadny jest zarzut **prokuratora pkt IX** rażącej niewspółmierności kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonych **osk. P. N. (1)**. Jednakże czasokres czynu z pkt IV przypisanego w pkt 71, średni stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy przemawiał za złagodzeniem wymierzonej kary do roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Co do czynu z pkt VII i pkt 74 przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skutkowało wymierzeniem oskarżonemu kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 90 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czasokres tego przestępstwa, znaczny stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy. Przyjęcie, że czyny z pkt X, XII, XIII, XIV i XVI oraz przypisane w pkt 76, 77 i 78 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w

zw. z art. 4 § 1 k.k. spowodowało wymierzenie oskarżonemu kary 8 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł, które uwzględniają czasokres tego przestępstwa, znaczny stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy. Uwzględniono działanie oskarżonego z chęci zysku oraz w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, którą kierował, ilość i rodzaj narkotyków. Brak było podstaw do zmiany innych kar jednostkowych.

Natomiast uwzględniono argumenty prokuratora i w rezultacie wymierzono P. N. (1) kary łączne 12 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł na zasadzie asperacji kar pozbawienia wolności i absorpcji kar grzywny, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej oraz ilości czynów. Wzięto przy tym pod uwagę uniewinnienie P. N. (1) od popełnienia czynów zarzucanych w pkt III, VI, VIII, XI i XV oraz przypisanych w pkt 70, 73, 74 i 76. Takie kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględnie pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe.

j/ Częściowo zasadny okazał się zarzut **obrońcy osk. P. N. (2) pkt 4** rażącej niewspółmierności kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności oraz grzywny. Krótki okres około 5 miesięcy przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej przemawiał za

złagodzeniem wymierzonej kary do 1 roku pozbawienia wolności za czyn z pkt I i przypisany w pkt 81. Natomiast odrębność kwalifikacji prawnej odnośnie czynów z pkt VI i III /przypisanych w pkt 83/ nakazywała za czyn III wymierzyć oskarżonemu odrębnie kary 2 lat i 4 miesiące pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda a za czyn VI - kary 1 roku pozbawienia wolności i 20 stawek dziennych grzywny po 100 zł jako współmiernych do czasokresu działania, stopnia społecznej szkodliwości czynów i stopnia winy oskarżonego. Brak było podstaw do zamiany kary za czyn z pkt IV /pkt 84/. W rezultacie połączono kary jednostkowe i wymierzono P. N. (2) kary łączne 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 60 stawek dziennych grzywny po 100 zł, stosując zasadę absorpcji kar z uwagi na łączność czasową i przedmiotowo-podmiotową przestępstw. Uwzględniono, że P. N. (2) posiadał przeciętną opinię podczas osadzenia w areszcie a potem pozytywną podczas pobytu w zakładzie karnym /k.23703, 50157/, jego niekaralność i dotychczasowy tryb życia. Kara grzywny jest niezbyt duża, niewątpliwie możliwa do realizacji i nie przekracza możliwości zarobkowych oskarżonego. Takie kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględnego pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe.

k/ Na częściowe uwzględnienie zasługiwał zarzut **obrońcy osk.** **A. P. (1) pkt II**, jak też zarzut **prokuratora pkt X** dotyczący rażącej niewspółmierności kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności. Z uwagi na dość krótki okres około 8 miesięcy przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej konieczne było złagodzenie wymierzonej kary do 1 roku pozbawienia wolności za czyn zarzucany w punkcie I i przypisany w punkcie 89. Przyjęcie, że do kradzieży z pkt VIII, IX, X i XII doszło bez pokonania zabezpieczeń i ustalenie kwalifikacji prawnej tych czynów na art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skutkowało wymierzeniem oskarżonemu niższych kar 3 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda w porównaniu do łącznych kar z pkt 93 i 94 wyroku. Brak było podstaw do zmiany pozostałych kar przy uwzględnieniu okoliczności i znacznego stopnia społecznej szkodliwości przypisanych czynów / w tym charakteru naruszonego dobra tj. zdrowia ludzkiego, działania z chęci zysku i osiągnięcia stałego dochodu, w warunkach recydywy, ilości i rodzaju narkotyków, udziału w zbrojnej grupie przestępczej/ oraz stopnia winy sprawcy. Wzięto pod uwagę podrzędną rolę A. P. w przestępstwach oraz posiadanie poprawnej opinii podczas pobytu w areszcie / k.23804, 37766/, prowadzenie ustabilizowanego trybu życia i obecną trudną sytuację /wywiad k.31510-11/. Natomiast wpływ czasu nie dezawuuje konieczności

właściwego oddziaływania na oskarżonego i społeczeństwo.

Odnośnie kary łącznej uwzględniono częściowo argumenty prokuratora i w rezultacie wymierzono A. P. (1) kary łączne 10 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł na zasadzie asperacji kar pozbawienia wolności i grzywny, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów. Takie kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględne pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe. Dodatkowo wzięto pod uwagę uniewinnienie A. P. od czynu z pkt XIV i 97 oraz umorzenie postępowania karnego co do czynu z pkt XV i 98.

1/ Nie zasługiwał na aprobatę **zarzut prokuratora pkt XI** co do rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności dotyczący **osk. M. P. (1)**. Kary 3 lat pozbawienia wolności za czyn z pkt II i 103, a także kara łączna 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności z pkt 105 są odpowiednie do okoliczności i znacznego stopnia społecznej szkodliwości przypisanych czynów / w tym działania z chęci zysku i w ramach zbrojnej grupie przestępczej, ilości i rodzaju narkotyków/ oraz stopnia winy sprawcy. M. P. posiadał przeciętną opinię podczas pobytu w areszcie / k.24057, 50125/. Orzekając karę łączną prawidłowo zastosowano zasadę asperacji kar pozbawienia wolności, przy uwzględnieniu

łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów. Takie kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględnego pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe.

1/ Częściowo jest zasadny zarzut **obrońcy osk. J. R. (1)** rażącej niewspółmierności kary za zarzucane czyny. Dość krótki okres około 5 miesięcy przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej przemawiał za złagodzeniem wymierzonej kary do 1 roku pozbawienia wolności za czyn z pkt I i przypisany w pkt 107. Przyjęcie co do czynu z pkt III przypisanego w pkt 109 posiadania 10 g kokainy i zmiana kwalifikacji prawnej na art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 19.07.2006 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. nie skutkowało wymierzeniem oskarżonemu niższych kar. Przyjęcie, że czyny z pkt IV i VI oraz przypisane w pkt 110 i 112 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. nakazywała wymierzenie oskarżonemu kary 6 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł, które są niższe od sumy kar z pkt 110 i 112. Ilość narkotyków powodowała złagodzenie wymierzonej kary do 1 roku pozbawienia wolności za czyny zarzucanego w punkcie

V i przypisanego w punkcie 111. Zmniejszenie ilości tabletek ekstazy co do czynu zarzucanego w punkcie VII i przypisanego w punkcie 113 spowodowało złagodzenie wymierzonych kar do 1 roku pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 100 zł. Przyjęcie, że czyny z pkt VIII i IX oraz przypisane w pkt 114 i 115 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 1 w zb. z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skutkowało wymierzeniem kar 1 roku pozbawienia wolności oraz 10 stawek dziennych grzywny po 100 zł. Brak było podstaw do zmiany pozostałych kar przy uwzględnieniu okoliczności i znacznego stopnia społecznej szkodliwości przypisanych czynów oraz stopnia winy sprawcy. Uwzględniono, że J. R. posiadał poprawną opinię podczas pobytu w areszcie /k.23862/ i ustabilizowany tryb jego życia. W konsekwencji wymierzono J. R. na zasadzie absorpcji kary łączne 6 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł, które odpowiadają uprzednio określonym karom łącznym. Takie kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględnego pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe.

m/ Częściowo tylko zasadny jest zarzut **obrońcy oskarżonego**

P. S. (1) pkt V
rażącej niewspółmierności kar jednostkowych oraz kary łącznej pozbawienia wolności i grzywny. Podobnie częściowo zasadny jest zarzut **prokuratora pkt XII** co do kar pozbawienia wolności.

Oдноśnie czynu z pkt X przypisanego w pkt 127 zmiana kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kar na łagodniejszy art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skutkowałą złagodzeniem wymierzonych kar do 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, co uwzględnia duży stopień społecznej szkodliwości czynu i natężenie winy sprawcy. Brak było podstaw do zmiany pozostałych kar i nie przemawiają za tym kary orzekane w podobnych sprawach ani działanie z chęci zysku i osiąganie stałego dochodu, w warunkach recydywy, kierowanie zbrojną grupą przestępczą, ilości i rodzaj narkotyków. Dodatkowo umorzono postępowanie karne co do czynów z pkt I, II, VI i XII a przypisanych w pkt 118, 119, 123 i 129 oraz uniewinniono oskarżonego od czynu z pkt XIII i pkt 130.

Powyższe oraz argumenty prokuratora doprowadziło do wymierzenia P. S. nowych kar łącznych 14 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł - wypływa to z zastosowania zasady asperacji kar pozbawienia wolności i zasady absorpcji kary grzywny, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej oraz ilości czynów. Sąd miał na

względnie, że P. S. posiadał zmienną opinię podczas pobytu w areszcie /k.23833, 50855/. Takie kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględnego pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe.

n/ Częściowo jest zasadny zarzut **obrońcy osk. K. S. (1) pkt 3** rażącej niewspółmierności kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności oraz grzywny. Niezasadny był zaś zarzut **prokuratora pkt XIII** rażącej niewspółmierności kary.

Z uwagi na krótki okres około 3 miesięcy przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej konieczne było złagodzenie wymierzonej kary do 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z pkt I i przypisany w pkt 132. Brak było podstaw do zmiany kar pozbawienia wolności oraz grzywny za czyn z pkt II i 133. Uwzględniono przy tym znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanych czynów / w tym działanie z chęci zysku, ilość i rodzaj narkotyków, działanie w ramach zbrojnej grupy przestępczej/ i winy oskarżonego a nadto, że K. S. posiadał poprawną opinię podczas pobytu w areszcie /k.23739/.

Dodatkowo uniewinniono oskarżonego od popełnienia czynu z pkt III i 134. W rezultacie wymierzono K. S. karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, stosując zasadę absorpcji kar z uwagi na

łącność czasową i przedmiotowo-podmiotową przestępstw. Takie kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględne pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe.

Nadto osobiste pismo K. S. jest zbieżne z apelacją obrońcy i należy je tak samo ocenić.

o/ Zasadny okazał się zarzut **obrońcy oskarżonego P. S. (2) pkt II.3** rażącej niewspółmierności kary za czyn z pkt III przypisany w pkt 139. Z uwagi na ilość przyjętych pieniędzy, czasokres działania, znaczny stopień społecznej szkodliwości i winy sprawcy złagodzona wymierzona za to karę do 1 roku pozbawienia wolności. Zmiana opisu czynu z pkt II i 138 skutkowałą złagodzeniem wymierzonej kary do 1 roku pozbawienia wolności, co uwzględnia czasokres działania, znaczny stopień społecznej szkodliwości i winy sprawcy. Brak było podstaw do obniżenia kar za inne czyny, gdyż odpowiadają one znacznemu stopniowi społecznej szkodliwości – w tym charakterowi naruszonego dobra w postaci zdrowia ludzkiego, działaniu z chęci zysku, ilości i rodzajowi narkotyków, działaniu w ramach kierowanej z innymi zbrojnej grupy przestępczej. Uwzględniono, że P. S. posiadał poprawną opinię podczas pobytu w areszcie /k.23795/.

Natomiast zarzut **prokuratora pkt XIV** jest zasadny tylko

częściowo tj. co do kary łącznej pozbawienia wolności. W rezultacie wymierzono P. S. kary łączne 9 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda przy zastosowaniu zasady asperacji kar pozbawienia wolności i zasady absorpcji kar grzywny, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej oraz ilości czynów.

Takie kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględne pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe.

p/ Zarzut **prokuratora pkt XV** dotyczący **osk. P. S.** jest zasadny tylko częściowo tj. co do kary łącznej pozbawienia wolności. Przyjęcie, że czyny zarzucane w pkt II, III, IV, V, VI, VII i XII oraz przypisane w pkt 148, 149, 150, 151 i 156 stanowią jeden czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skutkowało wymierzeniem oskarżonemu kar 6 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czasokres tego przestępstwa, znaczny stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy. Przyjęcie, że czyny z pkt VIII i X oraz przypisane w pkt 152 i 154 stanowią jeden czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.12.2011 r.

w zw. z art. 4 § 1 k.k. spowodowało wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności, która uwzględnia czas tego przestępstwa, znaczny stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy. Zmiana opisu czynu z pkt XIII i przypisanego w pkt 155 oraz przyjęcie kwalifikacji z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skutkowało wymierzeniem oskarżonemu kar 2 lat pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czasokres tego przestępstwa, znaczny stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy. Wzięto pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów – w tym działanie z chęci zysku, ilości i rodzaj narkotyków, działanie w ramach zbrojnej grupy przestępczej. P. S. posiadał poprawną a potem zmienną opinię z uwagi na niewłaściwe zachowania podczas pobytu w areszcie /k.23742, 50131/.

Dodatkowo uniewinniono P. S. od popełnienia czynu z pkt XI i przypisanego w pkt 155. W rezultacie wymierzono P. S. kary łączne 7 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda na zasadzie asperacji kar pozbawienia wolności i zasadzie absorpcji kar grzywny, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej oraz ilości czynów.

Takie kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności

sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględnego pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe.

r/ Zasadny jest zarzut **obrońcy oskarżonego R. U. (1) pkt IV** rażącej niewspółmierności kar jednostkowych oraz kary łącznej pozbawienia wolności i grzywny. W toku postępowania apelacyjnego prokurator poparł ten zarzut z uwagi na współpracę i szerokie wyjaśnienia oskarżonego składane w innej sprawie oraz wniósł o złagodzenie kary bądź nawet jej nadzwyczajne złagodzenie / k.94824-94828 t. 267/.

Dość krótki okres około 9 miesięcy przynależności R. U. do zorganizowanej grupy przestępczej przemawiał za złagodzeniem wymierzonej kary do 1 roku pozbawienia wolności za czyn z pkt I i przypisany w pkt 177. Przyjęcie, że czyny z pkt II, III, IV i V oraz przypisane w pkt 178, 179, 180 i 181 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skutkowało wymierzeniem oskarżonemu kar 2 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda – zdecydowanie łagodniejszych niż uprzednio orzeczone w pkt 178-181. Wzięto pod uwagę rodzaj i ilość narkotyków, czasokres działania, znaczny stopień społecznej szkodliwości i winy sprawcy, a nadto na korzyść aktualną postawę oskarżonego, który przyznał się i podjął współpracę z organami ścigania w innej sprawie. W rezultacie

wymierzono R. U. karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady asperacji kar – w związku z łącznością czasową i podmiotowo-przedmiotową oraz ilością czynów. Dalsze łagodzenie kary względem oskarżonego nie byłoby adekwatne do jego postawy i popełnionych czynów – w tym postępowaniu oskarżony nie przyznawał się aż do rozprawy apelacyjnej i nie przedstawił działalności przestępczej własnej ani innych osób.

Uwzględniono, że R. U. posiadał przeciętną opinię podczas pobytu w areszcie /k.23661/. Takie kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględne pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe. Natomiast nie mają znaczenia kary orzekane w innych sprawach.

s/ W niewielkiej części zasadny jest zarzut **obrońcy oskarżonego D. U. (1) pkt III** rażącej niewspółmierności kar jednostkowych oraz kary łącznej pozbawienia wolności. Natomiast zarzut **prokuratora pkt XVI** jest zasadny tylko co do kary łącznej pozbawienia wolności.

Przyjęcie co do czynów z pkt VIII, IX i X oraz pkt 189 i 190, że do kradzieży doszło bez pokonania zabezpieczeń i ustalenie kwalifikacji prawnej tych czynów na art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skutkowało

wymierzeniem oskarżonemu kar 3 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 100 zł jako odpowiednich do czasokresu działania, znacznego stopnia społecznej szkodliwości i winy sprawcy – zdecydowanie łagodniejszych niż uprzednio orzeczone w pkt 189-190. Brak było podstaw do zmiany innych kar, a w tym kar grzywny. Wzięto pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów – w tym charakter naruszonego dobra w postaci zdrowia ludzkiego, działanie z chęci zysku, ilości i rodzaj narkotyków, działanie w ramach zbrojnej grupy przestępczej. Wbrew stanowisku obrońcy roli oskarżonego nie można określić jako marginalnej a jako istotną dla zaistnienia przypisanych przestępstw. Nadto przyjęcie 1 przestępstwa co do czynów z pkt III i IV /pkt 186/ oraz uniewinnienie D. U. od popełnienia czynu z pkt XVII i 196 nakazywało na nowo ukształtować kary łączne. Argumenty prokuratora przemawiały za podwyższeniem kary łącznej pozbawienia wolności. W rezultacie wymierzono D. U. kary łączne 10 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda przy zastosowaniu zasady asperacji kar pozbawienia wolności i zasady absorpcji kar grzywny – w związku z łącznością czasową i podmiotowo-przedmiotową oraz ilością czynów. Wysokość grzywny jest stosunkowo niewielka w odniesieniu do osiągniętych korzyści przez sprawców i możliwa do poniesienia przez oskarżonego.

Uwzględniono, że D. U. posiadał dobrą opinię podczas pobytu w areszcie /k.23960/ i jego obecny tryb życia, w tym wykonywanie

pracy w spółkach, pomoc córce i spłacanie kredytu. Stan zdrowia nie wpływa na wysokość orzekanych kar a może mieć znaczenie przy ich wykonywaniu. Takie kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględne pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe. Natomiast wpływ czasu nie dezawuuje konieczności właściwego oddziaływania na oskarżonego i społeczeństwo. Nie mają znaczenia kary orzekane w innych sprawach.

t/ Częściowo tylko zasadne okazały się zarzuty **obrońcy oskarżonego K. W. (1) pkt 5** i **prokuratora pkt XVII** rażącej niewspółmierności kar jednostkowych oraz kary łącznej pozbawienia wolności. Dość krótki okres około 5 miesięcy przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej przemawiał za złagodzeniem wymierzonej kary do 1 roku pozbawienia wolności za czyn z pkt I i przypisany w pkt 201. Natomiast co do czynu z pkt II i 202 na skutek apelacji prokuratora podwyższono wymierzone kary do 4 lat pozbawienia wolności i do 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł jako odpowiednich do czasokresu działania, znacznego stopnia społecznej szkodliwości i winy sprawcy. Przemawia za tym ilość i rodzaj narkotyków wprowadzanych do obrotu, działanie z chęci zysku w ramach zbrojnej grupy przestępczej. Wysokość grzywny jest stosunkowo niewielka w odniesieniu do osiągniętych korzyści przez

sprawców i możliwa do poniesienia przez oskarżonego. W rezultacie połączono kary jednostkowe i wymierzono K. W. karę łączną 4 lat pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady absorpcji kar pozbawienia wolności – w związku z łącznością czasową i podmiotowo-przedmiotową oraz ilością czynów.

Uwzględniono, że K. W. posiadał poprawną opinię podczas pobytu w areszcie /k.23707/ i jego obecny prawidłowy tryb życia, w tym wykonywanie pracy. Sytuacja rodzinna, stan zdrowia żony i wychowywanie wnuków nie dezawuuje konieczności właściwego oddziaływania na oskarżonego i społeczeństwo. Bez odpowiedniego wykonania kary nie można mówić o pełnej resocjalizacji sprawcy. Takie kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględnego pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe.

u/ W części zasadny jest zarzut **obrońcy oskarżonego P. Z. (1) pkt III** rażącej niewspółmierności kary. Co do czynu z pkt II i przypisanego w pkt 206 przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. oraz złagodzone wymierzoną za to karę pozbawienia wolności do 2 lat, która jest odpowiednia do czasokresu działania, znacznego stopnia społecznej szkodliwości i winy sprawcy. Nadto co do czynu z pkt III i 207 przyjęto, że oskarżony udzielił innym ustalonym osobom

mniejszą ilość tj. co najmniej 100 g kokainy i złagodzone wymierzoną za to karę do 1 roku pozbawienia wolności, która jest odpowiednia do czasokresu działania, znacznego stopnia społecznej szkodliwości i winy sprawcy. Brak było podstaw do zmiany innych kar, a w tym kar grzywny. W rezultacie połączono kary jednostkowe i wymierzono P. Z. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności przy zastosowaniu w znacznej części zasady asperacji kar pozbawienia wolności – w związku z łącznością czasową i podmiotowo-przedmiotową czynów.

Uwzględniono, że P. Z. posiadał poprawną opinię podczas pobytu w areszcie /k.23769, 50123/ i jego tryb życia, a w tym wykonywanie pracy, spłatę kredytu, niekaralność przed popełnieniem czynów. Wzięto pod uwagę jego motywację, czyli chęć osiągnięcia korzyści majątkowych. Nie można jednak określać roli oskarżonego jako marginalnej – był on przecież istotnym ogniwem w przestępczym procederze. Zachowanie po czasokresie przestępstw i upływ czasu nie dezawuuje konieczności właściwego oddziaływania na oskarżonego i społeczeństwo. Orzeczone kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględnego pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe.

Wniosek

O. K. A. (1) wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego K. A. od czynu z punktu I oraz o uchylenie wyroku w zakresie czynu z pkt II i umorzenie postępowania, ewentualnie o uniewinnienie K. A. od czynu z punktu II.

O. A. D. (1) wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego A. D. od czynów z punktów 1-4 /tj. faktycznie pkt 5-8/ oraz o umorzenie postępowania w zakresie czynu z pkt 5/ tj. pkt 9/ na podstawie art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Obrońcy oskarżonego P. G. (1) wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie, a z tzw. ostrożności procesowej o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie orzeczonych kar, jak i kary łącznej.

O. T. G. (1) wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez umorzenie postępowania w zakresie zarzucanych czynów z pkt IV, V, VI i VII oraz o uniewinnienie oskarżonego od czynów z pkt I i II.

Obrońca osk. P. G. (2)
i R. L. (1) wniósł o 1/ zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonych od zarzucanych im czynów, 2/ względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, 3/ względnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez stosowne obniżenie jednostkowych i łącznych kar pozbawienia wolności wobec oskarżonych, jak też o zmianę opisów i kwalifikacji czynów P. G.

x zasadny co do K. A., P. G.,

x częściowo zasadny co do T. G., P. G., P. K., A. M., K. S., P. N. (1), P. N. (2), A. P., J. R., P. S., P. S., R. U., D. U. oraz prokuratora,

x niezasadny co do A. D., R. L., P. S., K. W. i P. Z.

z pkt VII i XI na art. 278 § 1 kk bez przełamania zabezpieczeń oraz dokonanie zmiany w zakresie art. 91 § 1 kk, wysokości kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności.

Obrońca oskarżonego P. K. (1) adw. S. K. wniósł o uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Obrońca oskarżonego P. K. (1) adw. M. N. wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego A. M. (1) wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego K. S. (1) wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów lub o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego P. N. (1) wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego P. N. (2) wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie

sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego A. P.

(1) wniosła o 1/ zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów, 2/ ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, 3/ względnie stosowne obniżenie kar pozbawienia wolności jednostkowych i łącznej.

Obrońca oskarżonego J. R. (1)

wniósł o : 1/ zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów, 2/ ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, 3/ względnie znaczące zmniejszenie „wyroku” tj. orzeczonych kar.

Obrońca oskarżonego P. S. (1)

wniósł o : 1/ uchylenie zaskarżonego wyroku co do czynu z pkt I i umorzenie postępowania karnego, 2/ uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania co do czynów z pkt II-XIII, 3/ zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów, 4/ ewentualnie znaczne złagodzenie kary łącznej pozbawienia wolności.

Obrońca oskarżonego P. S.

(2) wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów, ewentualnie o przyjęcie kwalifikacji z art. 217 § 1 kk i umorzenie postępowania co do czynu z pkt IV, przyjęcie kwalifikacji z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii co do

czynu z pkt VIII, wymierzenie niższej kary za czyny z pkt I, III i VIII.

Obrońca oskarżonego P. S. (3)

wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w zakresie pkt 147-151 i 155-159.

Obrońca oskarżonego R. U. (1)

wniósł: 1/ o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, 2/ ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów, 3/ ewentualnie o znaczne złagodzenie kary łącznej pozbawienia wolności.

Obrońca oskarżonego D. U.

(1) wniósł : 1/ o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów, 2/ ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, 3/ względnie obniżenie kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności.

Obrońca oskarżonego K. W. (1)

wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów.

Obrońca oskarżonego P. Z.

(1) wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator wniósł o wymierzenie kar:

- wobec **K. A. (1)** 3 lat pozbawienia wolności za czyn z pkt I i 1, 4 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyn z pkt II i 2 oraz kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności;

- wobec **A. D. (1)** 5 lat pozbawienia wolności za czyn z pkt I i 5, 8 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyn z pkt III i 7, 4 lat pozbawienia wolności za czyny z pkt IV-V i 8 oraz kary łącznej 12 lat pozbawienia wolności;

- wobec **P. G. (1)** 5 lat pozbawienia wolności za czyn z pkt I i 13, 8 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyn z pkt III i 15, 7 lat pozbawienia wolności za czyny z pkt V-VI i 17 oraz kary łącznej 12 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł;

- wobec **P. G. (2)** 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 240 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyny z pkt I-II i 29, 10 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyny z pkt V-VI i 31, 8 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyny z pkt VII, VIII i XI oraz 32, 3 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyn z pkt IX i 33, 2 lat pozbawienia wolności za czyn z pkt XII i 35, 3 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyn z pkt XIV i 37 oraz kary łącznej 13 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł;

- wobec **P. K. (1)** 9 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych

grzywny po 100 zł za czyny z pkt II i IV oraz 52, 4 lat pozbawienia wolności za czyny z pkt III i V oraz 53, a nadto kary łącznej 9 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł;

- wobec **R. L. (1)** kary łącznej 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 240 stawek dziennych grzywny po 100 zł;

- wobec **A. M. (1)** 7 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyny z pkt II-III oraz 64, a nadto kary łącznej 7 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł;

- wobec **P. N. (1)** 8 lat pozbawienia wolności za czyn z pkt I i 68, 8 lat pozbawienia wolności za czyn z pkt V i 72, 4 lat pozbawienia wolności i 180 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyny z pkt VII-VIII i 74, 9 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyny z pkt X, XI, XIV, XV i XVI oraz 76, a nadto kary łącznej 14 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł;

- wobec **A. P. (1)** 3 lat pozbawienia wolności i 240 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyny z pkt II, III i IV oraz 90, 12 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyny z pkt VI-VII i 92, 9 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyny z pkt VIII, IX i XII oraz 93, 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyn z pkt X i 94, a nadto kary łącznej 15 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł;

- wobec **M. P. (1)** 6 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych

grzywny po 100 zł za czyn z pkt II i 103, a nadto kary łącznej 7 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł;

- wobec **P. S. (1)** 5 lat pozbawienia wolności za czyn z pkt III i 120, 3 lat pozbawienia wolności za czyn z pkt VII i 124, a nadto kary łącznej 15 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł;

- wobec **K. S. (1)** 6 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyn z pkt II i 133, a nadto kary łącznej 7 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł;

- wobec **P. S. (2)** 8 lat pozbawienia wolności za czyn z pkt I i 137, 3 lat pozbawienia wolności za czyn z pkt VI i 142, a nadto kary łącznej 10 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł;

- wobec **P. S. (3)** 7 lat pozbawienia wolności za czyny z pkt II-III i 148, 8 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyny z pkt VI-VII i 151, 7 lat pozbawienia wolności za czyny z pkt XI-XIII i 155, a nadto kary łącznej 12 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł;

- wobec **D. U. (1)** 11 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyny z pkt VI-VII i 188, 6 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyny z pkt VIII-IX i 189, 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyn z pkt X i 190, 5 lat pozbawienia wolności za czyny z pkt XIII-XIV i 193, 2 lat pozbawienia wolności za czyn z pkt XVI i 195, 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z pkt XVIII i 197, a nadto kary łącznej

<p>14 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł;</p> <p>- wobec K. W. (1) 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł za czyn z pkt II i 202, a nadto kary łącznej 8 lat pozbawienia wolności.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>a/ Zasadny jest wniosek obrońcy oskarżonego K. A. o uniewinnienie tego oskarżonego w świetle analizy zarzutów z pkt 2 i oceny depozycji świadka koronnego M. S. w tej części.</p> <p>b/ Brak jest podstaw do uwzględnienia wniosków obrońcy oskarżonego A. D. (1) o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od czynów z punktów 1-4 /tj. faktycznie pkt 5-8/ oraz o umorzenie postępowania w zakresie czynu z pkt 5/ tj. pkt 9/ na podstawie art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – z uwagi na powyższe rozważania odnośnie zarzutów w pkt 2.</p> <p>c/ Zasadny jest wniosek obrońcy oskarżonego P. G. o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie w świetle analizy zarzutów z pkt 1. W tej sytuacji wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie orzeczonych kar jest bezprzedmiotowy.</p> <p>d/ Wnioski obrońcy oskarżonego T. G. (1) o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez umorzenie postępowania w zakresie zarzucanych czynów z pkt V i VII</p>		

oraz o uniewinnienie oskarżonego od czynów z pkt I i II – nie są zasadne w świetle rozważań odnośnie zarzutów w pkt 1 i 2. Zasadny był zaś wniosek o umorzenie postępowania co do czynów z pkt IV i VI.

e/ Wnioski **obrońcy osk. P. G. (2) i R. L. (1)** o 1/ zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonych od zarzucanych im czynów, 2/ względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, 3/ względnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez stosowne obniżenie jednostkowych i łącznych kar pozbawienia wolności wobec oskarżonych – nie są zasadne w świetle powyższych rozważań z pkt 2, 3 i 4 co do zarzutów apelacyjnych. Natomiast zasadny jest wniosek o zmianę opisów i kwalifikacji prawnej czynów P. G. z pkt VII i XI na art. 278 § 1 kk /tj. kradzież bez przełamania zabezpieczeń/ oraz w konsekwencji dokonanie zmiany w zakresie art. 91 § 1 kk, wysokości kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności.

f/ Częściowo zasadny jest wniosek **obrońcy oskarżonego P. K. (1) adw. S. K.** o uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu w pkt III i V czynów, gdyż wskazują na to rozważania odnośnie zarzutów w pkt 2 i 3. Brak jest natomiast podstaw do uniewinnienia oskarżonego od czynów z pkt I, II i IV oraz do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu - w świetle rozważań odnośnie zarzutów w pkt 2 i 3. Zatem równocześnie niezasadny jest wniosek **obrońcy oskarżonego P. K. (1) adw. M. N..**

g/ Częściowo zasadny okazał się wniosek **obrońcy oskarżonego A. M. (1)** o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od czynu zarzucanego w pkt IV, ponieważ wskazują na to rozważania odnośnie zarzutów w pkt 2 i 3. Brak jest natomiast podstaw do uniewinnienia oskarżonego od czynów z pkt I, II i III oraz do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu - w świetle rozważań odnośnie zarzutów w pkt 2 i 3.

h/ Częściowo zasadny jest wniosek **obrońcy oskarżonego K. S. (1)** o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od czynu zarzucanego w pkt III, ponieważ wskazują na to rozważania odnośnie zarzutów w pkt 2 i 3. Brak jest natomiast podstaw do uniewinnienia oskarżonego od czynów z pkt I i II oraz do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu - w świetle rozważań odnośnie zarzutów w pkt 2 i 3.

i/ Częściowo zasadny jest wniosek **obrońcy oskarżonego P. N. (1)** o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów z pkt III, VI, VIII, XI i XV przypisanych w pkt 70, 73, 74 i 76, ponieważ wskazują na to rozważania odnośnie zarzutów w pkt 2 i 3. Brak jest natomiast podstaw do uniewinnienia oskarżonego od pozostałych czynów oraz do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu - w świetle rozważań odnośnie zarzutów w pkt 2 i 3.

j/ Częściowo zasadny okazał się wniosek **obrońcy oskarżonego P. N. (2)** o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów z pkt II i V /82 i 85/, ponieważ wskazują na to rozważania odnośnie zarzutów w pkt 2. Brak jest natomiast podstaw do uniewinnienia oskarżonego od czynów z pkt I, III, IV i VI oraz do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu - w świetle rozważań odnośnie zarzutów w pkt 2.

k/ Częściowo zasadny jest wniosek **obrońcy oskarżonego A. P. (1)** o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od czynu zarzucanego w pkt XIV i przypisanego w punkcie 97, gdyż świadczą o tym rozważania odnośnie zarzutów w pkt 2. Brak jest natomiast podstaw do uniewinnienia oskarżonego od pozostałych czynów oraz do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu - w świetle rozważań odnośnie zarzutów w pkt 2. Nadto umarżono postępowanie karne co do czynu zarzucanego w punkcie XV i przypisanego w punkcie 98 z uwagi na przedawnienie karalności. Dokonano także stosownych zmian kar pozbawienia wolności jednostkowych i łącznej, o czym w rozważaniach w pkt 5 i odnośnie zmiany wyroku.

/l Niezasadne okazały się wnioski **obrońcy oskarżonego J. R. (1)** o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów oraz ewentualnie o uchylecie zaskarżonego wyroku i przekazanie

sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania – z uwagi na rozważania odnośnie zarzutów w pkt 2. Natomiast w pewnej mierze zasadny był wniosek o złagodzenie orzeczonych kar – stosownie do rozważań z pkt 5.

l/ Zasadny okazał się wniosek **obrońcy oskarżonego P. S. (1)** o uchylenie zaskarżonego wyroku co do czynu z pkt I i 118 oraz umorzenie postępowania karnego – wynika to z rozważań w części 3. Nadto z tych samych powodów niezbędne było uchylenie zaskarżonego wyroku odnośnie czynów z pkt II, VI i XII a przypisanych w punktach 119, 123 i 129, ale skutkowało to umorzeniem postępowania, zaś brak było podstaw do przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania co do czynów z pkt II-XIII. Rozważania w części 3 nakazywały także zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od czynu z pkt XIII i 130, ale nie od pozostałych. Niezasadny w świetle rozważań z części 3 okazał się wniosek o ewentualnie znaczne złagodzenie kary łącznej pozbawienia wolności.

m/ Chybiony jest wniosek **obrońcy oskarżonego P. S. (2)** o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów, gdyż przeczą temu rozważania z części 3. Nie były także zasadne wnioski o przyjęcie kwalifikacji z art. 217 § 1 kk i umorzenie postępowania co do czynu z pkt IV oraz przyjęcie kwalifikacji z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii co do czynu z pkt VIII - w świetle rozważań z części 3. Nie zasługiwały na uwzględnienie wnioski o wymierzenie niższej kary

za czyny z pkt I i VIII. Natomiast zasadny jest wniosek o złagodzenie kary za czyn z pkt III – zgodnie z rozważaniami z części 3.

n/ Całkowicie niezasadny jest wniosek **obrońcy oskarżonego P. S. (3)** o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w zakresie pkt 147-151 i 155-159 - w świetle rozważań z części 3.

o/ Chybione są wnioski **obrońcy oskarżonego R. U. (1)**

1/ o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, 2/ ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów - w kontekście rozważań z części 3. Natomiast na uwzględnienie zasługiwał wniosek 3/ o znaczne złagodzenie kary łącznej pozbawienia wolności – zgodnie z rozważaniami z części 3.

p/ Zasadny jest wniosek **obrońcy oskarżonego D. U. (1)** o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od czynu zarzucanego w punkcie XVII i przypisanego w punkcie 196 – zgodnie z rozważaniami z części 3. Brak było podstaw do uniewinnienia oskarżonego od pozostałych czynów oraz do uchylenia wyroku w zaskarżonej części i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania - w świetle rozważań z części 3. Częściowo tylko na uwzględnienie zasługuje wniosek o obniżenie kar jednostkowych za przestępstwo z pkt VIII, IX i X / pkt 189 i 190/, a jest niezasadny odnośnie pozostałych kar i kary

łącznej pozbawienia wolności – zgodnie z rozważaniami z części 3.

r/ Bezpodstawne są wnioski **obrońcy oskarżonego K. W. (1)** o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów - w kontekście rozważań z części 3.

s/ Nie zasługują na uwzględnienie wnioski **obrońcy oskarżonego P. Z. (1)** o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania – zgodnie z rozważaniami z części 3.

t/ Odnośnie **wniosek prokuratora:**

- co do **K. A.** niezasadny jako bezprzedmiotowy z uwagi na uniewinnienie oskarżonego jest wniosek o zmianę kar;

- co do **A. D.** nie jest zasadny wniosek o zaostrenie kar za czyny z pkt I i 5, III i 7, IV-V i 8 oraz kary łącznej;

- co do **P. G.** niezasadny jako bezprzedmiotowy z uwagi na uchylenie wyroku w tej części jest wniosek o zmianę kar;

- co do **P. G.** częściowo zasadny jest wniosek o zaostrenie kar za czyny z pkt II-III i 29 oraz kary łącznej, a nie jest zasadny wniosek o zaostrenie kar za czyny z pkt V-VI i 31, VII, VIII, IX i XI oraz 32-33, XII i 35, XIV i 37;

- co do **P. K.** częściowo zasadny jest wniosek o zaostrenie kar za czyny

z pkt II i IV oraz 52 a nadto kary łącznej, nie jest zasadny wniosek o zaostrenie kar za czyny z pkt III i V oraz 53 z uwagi na uniewinnienie;

- co do **R. L.** nie jest zasadny wniosek o zaostrenie kary łącznej pozbawienia wolności a słuszny jest wniosek o złagodzenie kary łącznej grzywny;

- co do **A. M.** nie jest zasadny wniosek o zaostrenie kar za czyny z pkt II-III i 64, a nadto kary łącznej;

- co do **P. N.** nie jest zasadny wniosek o zaostrenie kar za czyny z pkt I i 68, V i 72, VII-VIII i 74, X, XI, XIV, XV i XVI oraz 76, a częściowo zasadny jest wniosek o zaostrenie kary łącznej;

- co do **A. P.** nie jest zasadny wniosek o zaostrenie kar za czyny z pkt II-IV i 90, VI-VII i 92, VIII, IX, X i XII oraz 93-94, a częściowo zasadny jest wniosek o zaostrenie kary łącznej;

- co do **M. P.** nie jest zasadny wniosek o zaostrenie kar za czyn z pkt II i 103 oraz kary łącznej;

- co do **P. S.** nie jest zasadny wniosek o zaostrenie kar za czyny z pkt III i 120, VII i 124, a częściowo zasadny jest wniosek o zaostrenie kary łącznej;

- co do **K. S.** nie jest zasadny wniosek o zaostrenie kar za czyny z pkt II i 133, a nadto kary łącznej;

- co do **P. S.** nie jest zasadny wniosek o zaostrenie kar za czyny z pkt I i 137, VI i 142, a częściowo zasadny jest wniosek o zaostrenie kary łącznej;

- co do **P. S.** nie jest zasadny wniosek o zaostrenie kar za czyny z pkt II-III i 148, VI-VII i 151, XI i XIII oraz 155,

<p>a częściowo zasadny jest wniosek o zaostrenie kary łącznej;</p> <p>- co do D. U. nie jest zasadny wniosek o zaostrenie kar za czyny z pkt VI-VII i 188, VIII-IX i 189, X i 190, XIII-XIV i 193, XVI i 195, XVIII i 197, a częściowo zasadny jest wniosek o zaostrenie kary łącznej;</p> <p>- co do K. W. częściowo zasadny jest wniosek o zaostrenie kar za czyn z pkt II i 202, a nadto kary łącznej.</p> <p>Powyższe wynika z rozważań w części 3 co do zarzutów dotyczących rażącej niewspółmierności kary.</p>	
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>W uzasadnieniu w ustaleniach faktycznych Sądu Okręgowego odnośnie czynu przypisanego A. D. w pkt III i 7 przyjęto działanie w okresie od kwietnia do sierpnia 2003 r. a także sprzedaż: a) R. L. (1) 2 kg marihuany i 2 kg amfetaminy / str. 5 uzasadnienia/, b) M. P. (1) 750 g kokainy, 3,5 kg amfetaminy, 4 kg marihuany i 1000 sztuk tabletek ekstazy /str. 6-7 uzasadnienia/, c) K. W. (3) i związanymi z nim dilerowi pseudonim (...) 40 g kokainy, 40 g amfetaminy, 0,5 kg marihuany, d) 2 dilerom z K. około 1,6 kg marihuany i 0,8 kg amfetaminy / str. 7 uzasadnienia/, e) mężczyźnie pseudonim (...) i mężczyźnie z P. łącznie 6 g kokainy i około 350 g heroiny /str. 7 uzasadnienia/, f) R. M. (2) 300 g kokainy /str. 7 uzasadnienia/, g) P. S. (3) 1 kg amfetaminy /str. 5 uzasadnienia/. Z powyższego wyliczenia wypływa, że A. D. łącznie sprzedał 1,096 kg kokainy, 8,1 kg marihuany, 7,34 kg amfetaminy, 1000 sztuk tabletek</p>

	<p>ekstazy i około 350 g heroiny. Nadto sprzedał 200 sztuk listków LSD / str. 4 uzasadnienia/.</p> <p>Na mocy art. 4 § 1 k.k. należało przyjąć kwalifikację prawną tegoż czynu i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.</p> <p>Wedle ustaleń, A. D. w dniu 02.04.2004 r. w W. posiadał ujawnione 1,68 g netto marihuany / str. 35 uzasadnienia/. Jest to czyn z pkt 9 sentencji wyroku z pkt VI komparacji.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Wobec zaskarżenia ustaleń wyroku wyłącznie na korzyść oskarżonych nie jest możliwe dokonanie zmiany tych ustaleń przez Sąd Apelacyjny i w konsekwencji odnośnie czynu z pkt III i 7 należało skrócić przypisany okres działalności A. D. tj. od kwietnia do sierpnia 2003 r. Nadto należało zmniejszyć ilość przypisanej kokainy, marihuany i tabletek ekstazy, jak też z uwagi na zaskarżenie ustaleń jedynie na korzyść oskarżonego należało pozostawić przypisaną ilość 7 kg amfetaminy i 200 g heroiny, jak też pozostawić 200 sztuk listków LSD.</p> <p>Przyjęcie na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacji prawnej tegoż czynu i podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wynika z zagrożenia łagodniejszą karą grzywny.</p> <p>Z uwagi na ustalenia Sądu Okręgowego odnośnie czynu z pkt VI i 9 należało ilość przypisanego narkotyku obniżyć do 1,68 g.</p>		

2.	<p>Odnośnie T. G. czyny zarzucane w punktach V i VII oraz przypisane w punkcie 24 stanowią jedno przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 19.07.2006 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.</p>	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Przyjąć trzeba, iż oba czyny z pkt V i VII – pkt 24 wyroku stanowią jedno przestępstwo dotyczące posiadania kokainy w tym samym czasie, skoro nie wykazano, aby dotyczyło to odmiennego okresu. Przyjęcie na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacji prawnej tegoż czynu i podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 19.07.2006 r. wynika z zagrożenia łagodniejszą karą.		
3.	<p>Odnośnie P. G. Sąd Okręgowy ustalił, że A. P. ze współnikami P. G., D. U., M. S. i Ł. A. sprzedał mężczyźnie pseudonim (...) 500 tabletek ekstazy i podzielił się zyskiem. Dotyczy to okresu od kwietnia do lipca 2004 r. / str. 22 uzasadnienia/. Jest to czyn przypisany w pkt 29 sentencji wyroku z pkt III komparycji.</p> <p>Nadto co do czynów z pkt II i III przypisanych w pkt 29 przyjęto, że czyny te stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.</p>	

	<p>Co do czynów z pkt IV i 30, V-VI i 31, VII, VIII, IX i XI oraz 32 i 33, XIV i 37 na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną oraz podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.</p> <p>Oдноśnie czynu z pkt VIII i 32 ustalono, że po przełamaniu zabezpieczeń w postaci immobilizera i blokady kierownicy P. G. i inni dokonali z garażu kradzieży motocykla S. nr rej. (...) na szkodę K. M. (7) oraz motocykla S. nr rej. (...) na szkodę M. S. (8). Nie ustalono, aby sprawcy przełamali drzwi garażu /str. 19-20 uzasadnienia SO/. Taki czyn wyczerpuje znamiona kradzieży zwykłej z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Z uwagi na zaskarżenie ustaleń jedynie na korzyść oskarżonego co do czynu z pkt III i 29 należało przyjąć, że działał on do lipca 2004 r. Nadto co do czynów z pkt II i III przypisanych w pkt 29 przyjęcie, że czyny te stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wpływa z działania w ząębającym się okresie z tym samym zamiarem. Zastosowanie na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacji prawnej tegoż czynu i podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wynika z zagrożenia łagodniejszą karą grzywny. Z tego samego powodu przyjęto kwalifikację prawną czynów</p>		

oraz podstawę wymiaru kar co do czynów z pkt IV i 30, V-VI i 31, VII, VIII, IX i XI oraz 32 i 33, XIV i 37.

Co do czynu z pkt VIII nie doszło do kradzieży z przełamaniem zabezpieczeń. Opisał to M. S. i według niego wjechali do otwartego garażu; skoro w wyroku przypisano sprawcom kradzież bez przełamania drzwi garażu a jedynie po pokonaniu zabezpieczeń immobilisera i blokady kierownicy, to nie ustalono, aby doszło do nielegalnego przełamania zabezpieczeń – drzwi garażowych, gdyż jak podał M. S. sprawcy zabrali motocykle ładując je do busa bez konieczności ich uruchomienia.

4.

Odnosnie P. K. co do czynów z pkt II i IV oraz pkt 52 przyjęto, że czyny te stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

W uzasadnieniu Sądu Okręgowego brak jest w ogóle ustaleń, aby P. K. popełnił czyn z pkt III i 53.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

Co do czynów z pkt II i IV oraz pkt 52 chodzi o tę samą nieprzerwaną czasowo działalność przestępczą prowadzoną z góry powziętym zamiarem uzyskiwania korzyści majątkowych z handlu różnymi narkotykami we współpracy z M. S., a zatem o jeden czyn. Nadto przyjęta kwalifikacja prawna wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.

Z uwagi na zaskarżenie ustaleń jedynie na korzyść oskarżonego nie

można przyjąć co do czynu z pkt III i 53, aby popełnił on to przestępstwo.		
5.	<p>Odnośnie R. L. co do czynu z pkt I i 56 przyjęto na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.</p> <p>Co do czynu z pkt 58 i III ustalono, że od sierpnia do grudnia 2003 r. oskarżony nabył od M. S. 300 g kokainy, 1,5 kg marihuany i 300 tabletek ekstazy /str. 9 uzasadnienia SO/. Nadto przyjęto na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.</p> <p>Nadto ustalono, iż od sierpnia do grudnia 2003 r. oskarżony wpłacał M. S. 250 USD lub równowartość tej kwoty w zamian za umożliwienie mu i podległym dilerom handlu narkotykami /str. 9 uzasadnienia SO/. Dotyczy to czynu z pkt 60 i V. Z uwagi na nieustalenie, iż w/w suma była płacona comiesięcznie, trzeba na korzyść sprawcy uznać, że wniesiono ją w tej kwocie łącznie. Nadto nie ustalono, aby oskarżony w ogóle przyjmował te pieniądze od podległych sobie dilerów i aby zostały uzyskane bezpośrednio z przestępstwa, czyli należy przyjąć, że nie uzyskał ich z popełnionych przez nich przestępstw.</p>	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Co do czynu z pkt III i 58 przyjęcie, że R. L. w okresie od sierpnia do grudnia 2003 r. nabył co najmniej 300 g kokainy, 1,5 kg marihuany i 300 tabletek ekstazy – wynika z niezaskarżenia ustaleń na niekorzyść oskarżonego.		

<p>Nadto przyjęta kwalifikacja prawna w/w czynów z pkt I i III wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.</p> <p>Z uwagi na zaskarżenie ustaleń jedynie na korzyść oskarżonego nie można przyjąć co do czynu z pkt 60 i V, aby popełnił on to przestępstwo.</p>		
<p>6.</p>	<p>Odnośnie A. M. przyjęto, że czyny z pkt II i III oraz przypisane w pkt 64 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.</p> <p>Co do czynu z pkt IV i 65 ustalono, że A. M. i K. S. zbierali od współpracujących z nimi dilerów comiesięczne opłaty przeznaczone dla grupy (...) w zamian za umożliwienie handlu narkotykami. Łącznie z tego tytułu przekazali M. S. 2000 zł. Nie ustalono, aby pieniądze te zostały uzyskane bezpośrednio z przestępstwa i nie wykazano takich konkretnych czynów.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Co do czynów z pkt II i III chodzi o tę samą działalność z tym samym zamiarem A. M. w nakładającym się na siebie okresie, a zatem o jeden czyn.</p> <p>Nadto przyjęta kwalifikacja prawna w/w przestępstwa wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.</p> <p>Co do czynu z pkt IV i 65 nie sprecyzowano czasokresu, a więc przyjąć trzeba, że dotyczy to wskazanego wyżej czasu od</p>		

stycznia do czerwca 2005 r. / str. 23 uzasadnienia SO/ i w tej sytuacji uniewinnić oskarżonego, gdyż w wyroku ten okres określono odmiennie na wrzesień-październik 2004 r. Z uwagi na zaskarżenie ustaleń jedynie na korzyść oskarżonego nie można przyjąć co do czynu z pkt IV i 65, aby popełnił on to przestępstwo.

7.

Odnosnie P. N. (1) co do czynu z pkt III i 70 ustalono, że oskarżony otrzymał od M. S. 2000 zł uzyskane od A. M. i K. S. jako comiesięczne opłaty przeznaczone dla grupy (...) w zamian za umożliwienie handlu narkotykami. Zbierali oni od współpracujących z nimi dilerów comiesięczne opłaty przeznaczone dla grupy (...) w zamian za umożliwienie handlu narkotykami. Ponieważ nie sprecyzowano czasokresu, to przyjąć trzeba, że dotyczy to wskazanego wyżej czasu od stycznia do czerwca 2005 r. /str. 23 uzasadnienia SO/. Sąd Okręgowy pominął przy tym, że co miesiąc P. N. (1) miał otrzymywać po 100 USD pochodzące od mężczyzny ps. (...) za zgodę na handel narkotykami.

Co do czynu z pkt VIII i 74 ustalono, że P. N. (1) skontaktował J. G. i T. G. (1) z J. W. (2) i R. W. (2) /str. 26 uzasadnienia SO/, ale nie wskazano, w jakim celu.

Co do czynu z pkt VI i 73 wedle Sądu Okręgowego, J. W. (2) od lutego 2004 r. do kwietnia 2005 r. przyjmował od mężczyzny ps. (...), a potem za pośrednictwem J. G. i T. G. pieniądze od (...) i R. W. - równowartość 50 USD w zamian za umożliwienie im swobody handlu narkotykami /str. 26 uzasadnienia/.

Brak jest ustaleń Sądu Okręgowego, aby P. N. (1) popełnił czyn z pkt XI i 76. Ustalono jedynie, że w kwietniu 2004 r. M. S. kupił od K. M. (4) i jego współnika pseudonim (...) 200 g kokainy, którą przekazał P. N. (1), a ten przekazał 50 g T. G. (1) celem dalszej odsprzedaży /str. 24 uzasadnienia SO/.

Co do czynu z pkt XV i 76 ustalono, że od września do października 2005 r. W. K. nabył od P. S. (8) i innych osób co najmniej 600 g kokainy i 10.000 tabletek ekstazy celem dalszej odsprzedaży. Jego współnikiem co do zysków był P. N. (1) /str. 26 uzasadnienia SO/.

Co do czynu z pkt XVI i 76 ustalono, że nieustalonym dniu 2004 r. / wpisany 2014 r. należy traktować wyłącznie jako omyłkę pisarską, ponieważ sprawa wpłynęła do Sądu w 2009 r. i akt oskarżenia nie może dotyczyć późniejszego okresu/ W. K. nabył od R. J. (1) /ps. (...)/ 250 g kokainy celem dalszej odsprzedaży. Wspólnikiem K. do zysków był P. N. (1) /str. 24 uzasadnienia SO/.

Przyjęto, że czyny z pkt X, XII, XIII, XIV i XVI oraz przypisane w pkt 76, 77 i 78 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

Co do czynu z pkt V i 72 ustalono, że od lipca 2004 r. do kwietnia 2005 r. M. S. na polecenie P. N. (1) przyjął od A. K. (2) i przechowywał kilka tysięcy sztuk amunicji i myśliwskiej, którą po zatrzymaniu P. N. w kwietniu 2005 r. zakopał w miejscowości W.. Od sierpnia 2004 r. do kwietnia 2005 r. M. S. na polecenie P.

	<p>N. (1) przechowywał broń grupy (...) tj. pistolet maszynowy U. z tłumikiem, pistolet maszynowy (...), pistolet maszynowy R., 2 pistolety CZ, m. pistolet kal. 6,35 mm, pistolet M. lub W., pistolet G. 19 wraz z około 200 sztuk amunicji kal. 9 mm, pistolet kal. 7,62 mm, co najmniej 50 sztuk amunicji kal. 7,62 mm /str. 25 uzasadnienia/ oraz 4150 sztuk naboń rewolwerowych kal. 0.38, 67 naboń kal. 9x18 M., 34 plus 62 sztuk naboń rewolwerowych kal. 0.38, 8 naboń pistoletowych kal. 9x19 Parabellum, 11 naboń kal. 6,35 mm, 1 nabój rewolwerowy kal. 7,62 mm, 32 naboje myśliwskie kal. 12x70, 25 naboń myśliwskich kal. 12x67, 44 naboń myśliwskich kal. 12x70, 9 naboń myśliwskich kal. 12x67.5, 2 naboje sportowe S., 50 naboń kal. 9 mm, 37 naboń kal. 9x19 Parabellum, 2 sztuki naboń kal. 38 special, 3 naboje kal. 9x19 Parabellum, granat ręczny F-1 /str. 37-39 uzasadnienia SO/.</p> <p>Co do czynów z pkt VII i 74, IX i 75 przyjęto kwalifikację prawną z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Co do czynu z pkt III i 70 ustalono inny okres działania niż w wyroku. Nadto wskazane kwoty zostały uzyskane nie z własnej działalności przestępczej A. M. i K. S., ale od niewskazanych dilerów i wobec tego nie wykazano, aby zostały uzyskane bezpośrednio z przestępstwa – mogły pochodzić np. z pożyczek czy innych dochodów. Sąd Okręgowy pominął przy tym</p>		

i wobec niezaskarżenia ustaleń na niekorzyść sprawcy nie jest możliwe poczynienie takich ustaleń /zakaz z art. 434 kpk/, że co miesiąc P. N. (1) miał otrzymywać po 100 USD pochodzące od mężczyzny ps. (...) za zgodę na handel narkotykami. W tej sytuacji należało uniewinnić oskarżonego, gdyż nie wykazano, aby pieniądze te uzyskano z przestępstwa a w wyroku ten okres określono na luty-grudzień 2004 r.

Co do czynu z pkt VIII i 74 z poczynionych ustaleń nie wypływa, aby oskarżony skontaktował w/w mężczyzn w celu popełnienia jakiegokolwiek przestępstwa i wobec niezaskarżenia ustaleń na niekorzyść sprawcy nie jest możliwe poczynienie takich ustaleń /zakaz z art. 434 kpk. Dlatego też konieczne jest uniewinnienie od tego zarzutu.

Co do czynu z pkt VI i 73 takie ustalenie jest niewątpliwie błędne. Z poczynionych ustaleń nie wypływa w ogóle, aby P. N. (1) przyjął w/w pieniądze, wobec czego przy braku zaskarżenia tych ustaleń na jego niekorzyść nie jest możliwe poczynienie takich ustaleń /zakaz z art. 434 kpk/ i należało go uniewinnić od tego zarzutu. Nadto nie wykazano, aby pieniądze te pochodziły bezpośrednio z przestępstwa.

Co do czynu z pkt XI i 76 wobec niezaskarżenia tego na niekorzyść sprawcy nie jest możliwe poczynienie ustaleń o jego popełnieniu /zakaz z art. 434 kpk/. P. N. nie ma takiego zarzutu, jak w ustaleniach faktycznych, a czyn z pkt XI miał dotyczyć innych ilości i innej transakcji – tj. polegać na zakupie przez oskarżonego wraz z W. K. 160 g kokainy od M. S.. Dlatego

należało uniewinnić oskarżonego od tego zarzutu.

Co do czynu z pkt XV i 76 zarzut dotyczy odmiennego okresu niż ustalono tj. od września do października 2004 r. a także nie nabycia, tylko zbycia narkotyków. Wobec powyższego nie ustalono, aby w tym czasie w 2004 r. oskarżony popełnił przedmiotowe przestępstwo i wobec niezaskarżenia ustaleń na niekorzyść sprawcy nie jest możliwe poczynienie takich ustaleń /zakaz z art. 434 kpk/. W rezultacie należało oskarżonego od tego zarzutu uniewinnić.

Co do czynu z pkt XVI i 76 Sąd Okręgowy nie ustalił jednak, że oskarżony działał z M. S. i kokaina ta została potem zbyta innym osobom, a więc niezbędne jest wyeliminowanie tego z opisu czynu.

Przyjęcie, że czyny z pkt X, XII, XIII, XIV i XVI oraz przypisane w pkt 76, 77 i 78 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wynika z działania oskarżonego w tym samym czasie z tym samym zamiarem. Nadto przyjęta kwalifikacja prawna w/w przestępstwa wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.

Co do czynu z pkt V i 72 w tej sytuacji należy zmienić w opisie czynu, że przechowywany był nie pistolet W. a pistolet M. lub W.. Natomiast w poczynionych przez Sąd I instancji ustaleniach brak jest posiadania 25 sztuk naboju firmy (...) z ładunkiem śrutowym, a więc należało wyeliminować je z opisu,

<p>jako że nie jest możliwe uzupełnienie ustaleń /zakaz z art. 434 kpk/.</p> <p>Co do czynów z pkt VII i 74, IX i 75 przyjęta kwalifikacja prawna w/w przestępstw wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.</p>	
<p>8.</p>	<p>Odnosnie P. N. (2) co do czynu z pkt III i 83 przyjmuje kwalifikację prawną z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. a co do czynu z pkt VI i 83 przyjmuje kwalifikację prawną z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.</p> <p>Co do czynu V z pkt 85 ustalono tylko, że P. N. (2) zbierał tzw. „beczki” /tj. opłaty za zgodę grupy (...) na handel narkotykami/ od dilerów z B. tj. 1000 USD od września 2003 r. do stycznia 2004 r. /str. 8-9 uzasadnienia SO/.</p> <p>Odnosnie czynu II z pkt 82 przyjęto tylko, że oskarżony w nieustalonym czasie około miesiąc po usunięciu A. D. <u>został zobowiązany</u> do wydania M. S. posiadanych 500 g amfetaminy i 200 g marihuany /str. 8 uzasadnienia SO/.</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>Co do czynów z pkt III i 83, VI i 83 przyjęta kwalifikacja prawna w/w przestępstw wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.</p> <p>Co do czynu V z pkt 85 nie ustalono osób, od których</p>	

pochodziły pieniądze, ani, aby pieniądze te zostały uzyskane bezpośrednio z jakiegokolwiek przestępstwa. Zatem konieczne było uniewinnienie oskarżonego od tego zarzutu.

Odnosnie czynu II z pkt 82 z ustaleń Sądu Okręgowego wypływa wyłącznie wskazane zobowiązanie i nie wynika z nich, czy P. N. (2) faktycznie posiadał w/ w narkotyki ani w jakim czasie, gdyż mógł je np. już wcześniej przekazać innej osobie, sprzedać czy zużyć. Powyższe ustalenia nie zostały zaskarżone na niekorzyść oskarżonego, a więc obowiązuje zakaz ich zmiany na takie, które umożliwiłyby przyjęcie wyczerpania znamion przestępstwa /zakaz z art. 434 kpk/. W tej sytuacji należało oskarżonego uniewinnić od tego zarzutu.

9.

Odnosnie A. P. Sąd Okręgowy ustalił, że A. P. od kwietnia do lipca 2004 r. sprzedał mężczyźnie ps. (...) 500 tabletek ekstazy i zyskami podzielił się z P. G., D. U., M. S. i Ł. A. /str. 22 uzasadnienia SO, czyn z pkt III/.

Co do czynu z pkt IV i 90 ustalono, że 1/ A. P. wspólnie z M. S. od kwietnia do lipca 2004 r. brał udział w obrocie co najmniej 100 g kokainy, którą 3-krotnie sprzedawali R. G. (1) w ilości nie mniej niż po 10 g celem dalszej odsprzedaży /str. 22 uzasadnienia, czyn z pkt IV/, jak też 2/ od kwietnia do lipca 2004 r. sprzedali R. G. 70 g kokainy /str. 23 uzasadnienia SO, pkt IV/.

Nadto przyjmuje, że czyny z pkt II, III i IV oraz 90 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w

brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

Co do czynów z pkt V i 91, VI-VII i 92, XVI i 99 na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną oraz podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.

Co do czynu z pkt IX i 93 ustalono, że oskarżony z innymi po przełamaniu zabezpieczeń w postaci immobilizera i blokady kierownicy dokonał z garażu kradzieży motocykla S. nr rej. (...) na szkodę K. M. (7) oraz motocykla S. nr rej. (...) na szkodę M. S. (8) /str. 19-20 uzasadnienia/.

Co do czynu z pkt XII i 93 ustalono, że P. G. z A. P. (1) i M. S. po pokonaniu zabezpieczeń dokonał kradzieży motocykla S. nr rej. (...) na szkodę E. B. /str. 20-21 uzasadnienia/; jednakże Sąd Okręgowy równocześnie ustalił, że P. G. wspólnie z A. P. i M. S. dokonali kradzieży motocykla S. nr rej. (...) na szkodę E. B. poprzez załadowanie go na samochód ciężarowy i odjechanie z garażu /str. 32 uzasadnienia/.

Co do czynów z pkt VIII, IX, X i XII oraz 93 i 94 ustalono kwalifikację prawną tych wszystkich czynów na art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy nie dokonał ustaleń co do popełnienia przez A. P. czynu z pkt XIV i 97 wyroku.

Co do czynu z pkt XV i 98 przyjęto kwalifikację prawną z art. 47 ustawy z dnia 24.04.1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i na podstawie art. 17 § 1 pkt

	6 k.p.k. umorzono postępowanie karne wobec A. P..	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
<p>Co do czynu z pkt III i 90 zgodnie z ustaleniami należało skrócić przypisany okres do lipca 2004 r.</p> <p>Co do czynu z pkt IV i 90 M. S. początkowo sensownie opisał sprzedaż R. G. łącznie 70 g - a nie 100 g – kokainy, a zatem należało zgodnie z ustaleniami przyjąć taką ilość jako właściwą w przyjętym krótszym czasie do lipca 2004 r.</p> <p>Przyjęcie, że czyny z pkt II, III i IV oraz 90 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wynika z działania w tym samym nakładającym się okresie z tym samym zamiarem, zaś przyjęta kwalifikacja prawna w/w przestępstwa wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.</p> <p>Co do czynów z pkt V i 91, VI-VII i 92, XVI i 99 przyjęta kwalifikacja prawna w/w przestępstw wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.</p> <p>Co do czynu pkt IX i 93, skoro w wyroku przypisano sprawcom kradzież bez przełamania drzwi garażu a jedynie po pokonaniu zabezpieczeń immobilisera i blokady kierownicy, to nie ustalono, aby doszło do nielegalnego przełamania zabezpieczeń – drzwi garażowych, gdyż jak podał M. S. sprawcy</p>		

zabrali motocykle ładując je do busa bez konieczności ich uruchomienia. Taki czyn wyczerpuje znamiona kradzieży zwykłej z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.

Co do czynu pkt XII i 93, skoro sprawcy otworzyli garaż za pomocą pilota udostępnionego przez mieszkającego w tym bloku kolegę, to nie doszło do nielegalnego przełamania zabezpieczeń – drzwi garażowych, gdyż sprawcy w sposób legalny za pośrednictwem uprawnionej osoby uzyskali dostęp do garażu. Taki czyn wyczerpuje znamiona kradzieży zwykłej z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.

Co do czynów z pkt VIII, IX, X i XII oraz 93 i 94 przyjęta kwalifikacja prawna w/w przestępstw wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.

Co do czynu z pkt XIV i 97 brak ustaleń odnośnie popełnienia przestępstwa przez oskarżonego oraz niewykazanie, że pieniądze zostały uzyskane bezpośrednio za pomocą czynu zabronionego – nakazywały uniewinnienie oskarżonego A. P. od tego zarzutu.

Co do czynu z pkt XV i 98 z uwagi na łagodniejsze zagrożenie karą alternatywnie do 2 lat pozbawienia wolności, ograniczenia wolności albo grzywną czyn ten należy zakwalifikować z art. 47 upn z 24.04.1997 r. i umorzyć postępowanie wobec przedawnienia karalności, które nastąpiło po upływie 15 lat od czynu.

10.

Odnośnie M. P. co do czynów z pkt II i III oraz przypisanych w pkt 103 i 104 przyjęto na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną i podstawę

	wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Przyjęta kwalifikacja prawna wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym. Odnośnie czynu z pkt III należało poczynić jak wyżej na zasadzie art. 440 kpk.		
11.	<p>Odnośnie J. R. co do czynów z pkt II i 108, pkt VII i 113 przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.</p> <p>Co do czynu z pkt III i 109 ustalono, że w okresie od kwietnia do maja 2004 r. J. R. zakupił 10 g kokainy od M. S. /str. 13 uzasadnienia SO/, co wyczerpuje dyspozycję art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 19.07.2006 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.</p> <p>Co do czynów z pkt IV i VI oraz 110 i 112 przyjęto, że stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.</p> <p>Co do czynów z pkt VIII i IX oraz 114 i 115 przyjęto, że stanowią jedno przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia</p>	

	<p>29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Co do czynów z pkt II i 108, pkt IV i VI oraz 110 i 112, pkt VII i 113, pkt VIII i IX oraz 114 i 115 przyjęta kwalifikacja prawna wynika z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym.</p> <p>Co do czynu z pkt III i 109 to wyczerpuje on dyspozycję art. 62 ust. 2 upn w brzmieniu do 19.07.2006r., gdyż nie wskazano, aby narkotyki te miały zostać sprzedane czy wprowadzone do obrotu. Stanowi to jedynie posiadanie znacznej ilości środków odurzających, gdyż umożliwiło zażycie przez kilkadziesiąt osób /50 działek po 0,2 g/. Nadto przyjęta kwalifikacja prawna wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.</p> <p>Czyny z pkt IV i VI, pkt 110 i 112 stanowią 1 przestępstwo z uwagi na następujące po sobie działanie z tym samym zamiarem co do takich samych narkotyków.</p> <p>Co do czynów z pkt VIII i IX oraz 114 i 115 działania oskarżonego zostały podjęte w tym samym czasie z tym samym zamiarem i stanowią 1 czyn.</p>		
<p>12.</p>	<p>Odnośnie P. S. co do czynu z pkt IV i 121 ustalono, że transakcje miały miejsce w W. i J. /str. 15 uzasadnienia SO/. Nadto przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005</p>	

r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

Co do czynu z pkt VIII i 125 ustalono, że P. S. w grudniu 2005 r. sprzedał M. J. 1 kg kokainy celem dalszej odsprzedaży /str. 30 uzasadnienia SO/ oraz przyjęło kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

Co do czynu z pkt X i 127 ustalono, że na polecenie P. S. od lata 2005 r. do 2006 r. T. K. (4) sprzedawał P. R. i Ł. C. heroinę, w tym w 2006 r. sprzedał 1 kg tego narkotyku /str. 30 uzasadnienia SO/ oraz przyjęło kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

Co do czynu z pkt XI i 128 przyjęło kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.;

Co do czynu z pkt XIII i 130 ustalono, że w 2004 r. P. S. skontaktował M. J. z T. K. (4) i doprowadził do bliżej nieopisanej transakcji /str. 30 uzasadnienia SO/. Jednakże

	nie ustalono, aby w ten sposób oskarżony popełnił przestępstwo.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
<p>Ponieważ ustalono co do czynu z pkt IV i 121, że transakcje miały miejsce w W. i J., to należało wyeliminować z opisu O..</p> <p>Co do czynu z pkt VIII i 125 ustalenie, że P. S. jednorazowo w grudniu 2005 r. sprzedał M. J. 1 kg kokainy celem dalszej odsprzedaży nakazywało wyeliminować słowo „wielokrotnie”.</p> <p>Co do czynu z pkt X i 127 z uwagi na wskazanie w pkt X tylko okresu lata 2005 r. i nieokreślenie ilości heroiny stanowi to odrębny czyn z art. 56 ust. 1 upn.</p> <p>Co do czynu z pkt XIII i 130 nie ustalono, aby oskarżony popełnił przestępstwo. Wobec niewskazania, czy transakcja ta dotyczyła narkotyków czy jakiegokolwiek innej rzeczy nie można wykluczyć, że odnosiła się do innego towaru i była legalna. Nie podano też, kto był nabywcą a kto zbywcą.</p> <p>Nadto przyjęta kwalifikacja prawna co do czynów z pkt IV i 121, pkt VIII i 125, pkt X i 127, pkt XI i 128 wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.</p>		
13.	<p>Odnosnie K. S. co do czynu z pkt II i 133 przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.</p> <p>Co do czynu z pkt III i 134 ustalono, że A. M. i K. S. zbierali od współpracujących z nimi dilerów</p>	

	comiesięczne opłaty przeznaczone dla grupy (...) w zamian za umożliwienie handlu narkotykami. Łącznie z tego tytułu przekazali M. S. 2000 zł /str. 23 uzasadnienia SO/.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
<p>Co do czynu z pkt II i 133 przyjęta kwalifikacja prawna wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.</p> <p>Co do czynu z pkt III i 134 nie sprecyzowano czasokresu, a więc przyjąć trzeba, że dotyczy to wskazanego wyżej czasu od stycznia do czerwca 2005 r. / str. 23 uzasadnienia SO/ i w tej sytuacji uniewinnić oskarżonego, gdyż w wyroku ten okres określono odmiennie na wrzesień-październik 2004 r. Z uwagi na zaskarżenie ustaleń jedynie na korzyść oskarżonego nie można przyjąć, aby popełnił on to przestępstwo. Nie ustalono też, aby pieniądze te zostały uzyskane bezpośrednio z przestępstwa i nie wykazano takich konkretnych czynów.</p>		
14.	Odnośnie P. S. co do czynów z pkt IV i 140, pkt VII i 143, pkt VIII i 144 na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Przyjęta kwalifikacja prawna wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.		

15.

Odnośnie P. S. co do czynu z pkt VI i 151 ustalono, że P. S. i J. D. sprzedali M. S. łącznie 14 kg marihuany, który z kolei odsprzedał je P. G.. Natomiast dodatkowe 5,1 kg marihuany M. S. sprzedał innym dilerom /str. 12 uzasadnienia SO/. Nadto przyjęto, że czyny z pkt II, III, IV, V, VI, VII i XII oraz pkt 148, 149, 150, 151 i 156 stanowią jeden czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

Co do czynów zarzucanych z pkt VIII i X oraz 152 i 154 przyjęto, że stanowią jeden czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

Co do czynu z pkt XI i 155 Sąd Okręgowy przypisał czyn polegający na braniu udziału przez oskarżonego latem 2005 r. wspólnie i w porozumieniu z J. D. (2) w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości poprzez nabycie 1 kg marihuany od Ł. C. (1) i P. R. (1) celem dalszej odsprzedaży. Natomiast odmiennie ustalił, że P. S. i J. D. kupili od Ł. C. i P. R. w/w co najmniej 1 kg marihuany w celu dalszej odsprzedaży w okresie od października do listopada 2005 r. /str. 6 uzasadnienia SO/, czyli innym późniejszym czasie.

Co do czynu z pkt XIII i 155 ustalono, że Ł. C. i P. R. nabyli od P. S. i J. D. łącznie co najmniej 4 kg amfetaminy w okresie od 8 sierpnia 2005 r. do 31 grudnia 2006 r. /str. 6 uzasadnienia SO/ oraz przyjęto, że czyn ten wyczerpuje dyspozycję art.

	56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
<p>Co do czynu z pkt VI i 151 ustalenia nakazywały zmniejszyć ilość do 14 kg marihuany. Nadto przyjęcie, że czyny z pkt II, III, IV, V, VI, VII i XII oraz pkt 148, 149, 150, 151 i 156 stanowią jeden czyn wynika z analizy okoliczności – te transakcje i czynności w istocie dotyczą tej samej działalności przestępczej prowadzonej z góry powziętym zamiarem uzyskiwania korzyści majątkowych z handlu na wielką skalę różnymi narkotykami, a w rezultacie wszystkie te czyny stanowią jeden czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Ponadto czyny II i III zostały dokonane w tym samym czasie odpowiednio od maja do sierpnia i od maja do grudnia 2003 r., czyn V popełniono od września do października 2003 r., czyn VI popełniono w tym okresie od września 2003 r. do stycznia 2004 r., jak też czyny XII i IV dotyczą następnego okresu od 1 stycznia 2004 r. do 3 listopada 2004 r. i od stycznia 2004 r. do czerwca 2005 r., pomiędzy którymi nie występuje żadna przerwa. Czyn VII popełniono w tym samym czasie tj. od września do grudnia 2004 r.</p> <p>Przestępstwa z pkt VIII i X /pkt 152 i 154/ polegają na posiadaniu znacznych ilości narkotyków w W. w tym samym czasie z jednym zamiarem, a zatem stanowią 1 czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z 29.07.2005</p>		

r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.12.2011 r.

Co do czynu z pkt XI i 155 Sąd Okręgowy przypisał czyn polegający na braniu udziału przez oskarżonego latem 2005 r. wspólnie i w porozumieniu z J. D. (2) w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości poprzez nabycie 1 kg marihuany od Ł. C. (1) i P. R. (1) celem dalszej odsprzedaży. Natomiast odmiennie ustalił, że P. S. i J. D. kupili te narkotyki w okresie od października do listopada 2005 r. /str. 6 uzasadnienia SO/, czyli innym późniejszym czasie. Nakazywało to uniewinnienie P. S. od popełnienia tego czynu.

Co do czynu z pkt XIII i 155 należało sprecyzować wskazaną w wyroku datę początkową zgodnie z ustaleniami na 8 sierpnia 2005 r.

Nadto przyjęta na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacja prawna w/w czynów wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.

16.

Odnosnie R. U. co do czynu z pkt II i 178 ustalono, że transakcje miały miejsce w W. i J. /str. 15 uzasadnienia SO/, a nadto przyjęto, że czyny z pkt II, III, IV i V oraz pkt 178, 179, 180 i 181 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

Co do czynu z pkt II i 178 ustalenie, że transakcje miały miejsce w W. i

J. nakazywało zastąpić w opisie O. J., a nadto przyjęcie, że czyny z pkt II, III, IV i V oraz pkt 178, 179, 180 i 181 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wynika z tożsamości czasu /nakładające się na siebie okresy od 2002 do 2004 r./ i sposobu działania oraz jednego zamiaru sprawcy dotyczącego handlu różnymi narkotykami. Nadto przyjęta kwalifikacja prawna wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.

17.

Odnosnie D. U. co do czynu z pkt IV i 186 Sąd Okręgowy ustalił, że A. P. od kwietnia do lipca 2004 r. sprzedał mężczyźnie ps. (...) 500 tabletek ekstazy i podzielił się zyskiem z pozostałymi tj. P. G., D. U., M. S. i Ł. A. (1) /str. 22 uzasadnienia SO/. Nadto co do czynów z pkt III i IV oraz 186 przyjęto, że czyny te stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

Co do czynów z pkt VI-VII i 188 na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną tych czynów oraz podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.

Co do czynu z pkt IX i 189 przyjęto, że do kradzieży z doszło bez pokonania zabezpieczeń i ustalono kwalifikację prawną czynów z pkt VIII, IX i X oraz 189 i 190 na art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

	Sąd Okręgowy nie poczynił ustaleń co do popełnienia przez D. U. czynu z pkt XVII i 196.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
<p>Co do czynu z pkt IV i 186 zgodnie z ustaleniami przyjęto, że oskarżony działał do lipca 2004 r. Przyjęcie co do czynów z pkt III i IV oraz 186, że stanowią jedno przestępstwo wynika z działania w tym samym czasie z tym samym zamiarem handlu różnymi narkotykami.</p> <p>Co do czynu z pkt IX i 189, skoro w wyroku przypisano sprawcom kradzież bez przełamania drzwi garażu a jedynie po pokonaniu zabezpieczeń immobilisera i blokady kierownicy, to nie ustalono, aby doszło do nielegalnego przełamania zabezpieczeń – drzwi garażowych, gdyż jak podał M. S. sprawcy zabrali motocykle ładując je do busa bez konieczności ich uruchomienia. Taki czyn wyczerpuje znamiona kradzieży zwykłej z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.</p> <p>Nadto przyjęta na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacja prawna co do czynów z pkt III i IV oraz 186, pkt VI-VII i 188, pkt VIII, IX i X oraz 189 i 190 wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.</p> <p>Brak ustaleń i niemożność ich poczynienia wobec niezaskarżenia wyroku w tej części na niekorzyść nakazywał uniewinnienie D. U. od popełnienia czynu z pkt XVII i 196.</p>		
18.	Odnosnie K. W. co do czynu z pkt II i 202 na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar	

	w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
Przyjęta kwalifikacja prawna wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.		
19.	<p>Odnośnie P. Z. co do czynu z pkt II i 206 przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.</p> <p>Co do czynu z pkt III i 207 ustalenia wskazują na ilość co najmniej 100 g kokainy zakupioną od oskarżonego przez inne osoby / str. 9 uzasadnienia SO/.</p>	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
Przyjęta co do czynu z pkt II i 206 kwalifikacja prawna wynika z niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym.		
Co do czynu z pkt III i 207 wobec niezaskarżenia ustaleń na niekorzyść oskarżonego nie mogą one już ulec zmianie /zakaz z art. 434 kpk/, zatem należało zmniejszyć ilość tego narkotyku do 100 g oraz wyeliminować M. S. jako nabywcę.		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>		

<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy	
<p>Utrzymano w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części: w punkcie III b odnośnie osk. A. D. (1) /pkt 5-9 i 210/, w punkcie IV b odnośnie T. G. (1) /pkt 20, 22, 24 i 210/, w punkcie V b odnośnie P. G. (2) /pkt 28-35, 37 i 210/, w punkcie VI b odnośnie P. K. (1) /pkt 51-52 i 210/, w punkcie VII b odnośnie R. L. (1) /pkt 56-58 i 210/, w punkcie VIII b odnośnie A. M. (1) /pkt 63-64 i 210/, w punkcie IX b odnośnie P. N. (1) /pkt 68-69, 71-72, 74-78 i 210/, w punkcie X b odnośnie P. N. (2) /pkt 81, 83-84, 88 i 210/, w punkcie XI b odnośnie A. P. (1) /pkt 89-94, 96, 99 i 210/, w punkcie XIII b odnośnie M. P. (1) /pkt 102-105/, w punkcie XIII b odnośnie J. R. (1) /pkt 107-115 i 210/, w punkcie XIV b odnośnie P. S. (1) /pkt 120-122, 124-128 i 210/, w punkcie XV b odnośnie K. S. (1) /pkt 132-133 i 210/, w punkcie XVI b odnośnie P. S. (2) /pkt 137-144 i 210/, w punkcie XVII b odnośnie P. S. (3) /pkt 147-151, 155-156, 159 i 210/, b/ w punkcie XVIII b odnośnie R. U. (1) /pkt 177-181 i 210/, w punkcie XIX b odnośnie D. U. (1) /pkt 184-190, 192-195, 197-198 i 210/, w punkcie XX b odnośnie K. W. (1) /pkt 201-202 i 210/, w punkcie XXI b odnośnie P. Z. (1) /pkt 205-207 i 210/.</p>		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Powody wskazano w części 3		
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
1.	Przedmiot i zakres zmiany	

<p>Odnośnie K. A. (1) w punkcie I zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinniono go od popełnienia czynów zarzucanych w punktach I i II oraz przypisanych w punktach 1 i 2.</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>Powyższe wynika z rozważań w części 3 – nieusuniętych wątpliwości co rozpoznania oskarżonego jako sprawcy przez świadka koronnego M. S. /art. 5 § 2 kpk/.</p>		
<p>2.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Odnośnie A. D. (1) w punkcie III zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <p>a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 10 o wymierzeniu kary łącznej;</p> <p>- odnośnie czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 5 złagodzoną wymierzoną karę pozbawienia wolności do 2 lat;</p> <p>- odnośnie czynu zarzucanego w punkcie II i przypisanego w punkcie 6 przyjęto, że oskarżony ten przyjmował przez okres co najmniej 3 miesięcy od M. J. (1) pieniądze uzyskane z handlu narkotykami w kwocie miesięcznej stanowiącej równowartość 1500 USD, tj. łącznie przyjął nie mniej niż równowartość 4500 USD i złagodzoną wymierzoną karę pozbawienia wolności do 1 roku;</p> <p>- co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 7 ustalono, że oskarżony ten od kwietnia 2003 r. do sierpnia 2003 r. brał udział w obrocie znacznymi</p>		

ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych w ilości 1,096 kg kokainy, 8,1 kg marihuany, 7 kg amfetaminy, 1000 sztuk tabletek ekstazy, 200 g heroiny i 200 sztuk papierków LSD oraz sformułowanie (...) zastąpiono sformułowaniem „ustaloną osobą”, jak też przyjęto na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną tegoż czynu i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010r.;

- co do czynu zarzucanego w punkcie VI i przypisanego w punkcie 9 przyjęto, że oskarżony ten posiadał 1,68 g netto marihuany;

c/ na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. połączono kary jednostkowe i wymierzono A. D. karę łączną 7 lat pozbawienia wolności.

Związłe o powodach zmiany

a/ - uchylenie rozstrzygnięcia z punktu 10 o wymierzeniu kary łącznej wypływa z dokonanych niżej zmian;

- złagodzenie wymierzonej kary pozbawienia wolności do 2 lat odnośnie czynu z pkt I i 5 wynika z czasokresu tego przestępstwa, stopnia jego społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy;

- zmiana opisu czynu z pkt II i 6 wynika z rozważań w części 3 i w rezultacie skutkowało złagodzeniem wymierzonej kary pozbawienia wolności do 1 roku, która uwzględnia czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- zmiana opisu czynu z pkt III i 7 wynika z rozważań w części 3

oraz konieczności wyeliminowania danych M. S. (2) jako sprawcy; zaś na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną tegoż czynu i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010r., gdyż ten stan prawny jest korzystniejszy dla oskarżonego z uwagi na niższe granice kary grzywny;

- zmiana opisu czynu z pkt VI i 9 wpływa z rozważań w części 3.

c/ połączenie kar jednostkowych i wymiarzenie A. D. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. kary łącznej 7 lat pozbawienia wolności wpływa z zastosowania zasady asperacji kar, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.

3.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p><i>Odnosnie T. G. (1)</i> w punkcie IV zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <p>a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 26 o wymierzeniu kar łącznych;</p> <p>- co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 22 przyjęto, że oskarżony w okresie od czerwca do sierpnia 2005 r. przyjął od ustalonej osoby co najmniej 2 razy równowartość po 100 USD uzyskane z handlu narkotykami tj. łącznie równowartość 200 USD oraz złagodzone</p>		

wymierzoną karę pozbawienia wolności do 6 miesięcy;

- uchylono rozstrzygnięcia odnośnie czynów zarzucanych w punktach IV i VI oraz przypisanych w punktach 23 i 25 oraz w tej części na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzono postępowanie karne wobec T. G.;

- przyjęto, że czyny zarzucane w punktach V i VII oraz przypisane w punkcie 24 stanowią jedno przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 19.07.2006 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierzono oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności;

c/ na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe i wymierzono T. G. karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

Zwięźle o powodach zmiany

a/ - uchylenie rozstrzygnięcie z punktu 26 o wymierzeniu kar łącznych wypływa z dokonanych niżej zmian;

- zmiana opisu czynu z pkt III i 22 wynika z rozważań

w części 3 i w rezultacie skutkowało złagodzeniem wymierzonej kary pozbawienia wolności do 6 miesięcy, która uwzględnia czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- uchylenie rozstrzygnięcia odnośnie czynów z pkt IV i VI oraz pkt 23 i 25 oraz umorzenie postępowania karnego w tej części na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. wobec T. G. wynika z rozważań w części 3;

- przyjęcie, że czyny z pkt V i VII oraz pkt 24 stanowią jedno przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 19.07.2006 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wynika z rozważań w części 3 i niższego zagrożenia karą w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało wymierzeniem oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności, która uwzględnia czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

c/ połączenie kar jednostkowych i wymierzenie T. G. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności wypływa z zastosowania

zasady asperacji kar, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.

Wzięto pod uwagę nadto, że T. G. posiadał pozytywną opinię podczas pobytu w areszcie / k.23745/.

4.

Przedmiot i zakres zmiany

Odnosnie P. G. (2)
w punkcie V zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 38 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 28 złagodzone wymierzoną karę do 1 roku pozbawienia wolności;

- co do czynów zarzucanych w punktach II i III oraz przypisanych w punkcie 29 sformułowania (...) zastąpiono sformułowaniami „ustalonymi osobami” oraz przyjęto, że co do czynu z punktu III oskarżony działał do lipca 2004 r., a nadto przyjęto, że czyny te stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z

art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierzono oskarżonemu kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

- co do czynu zarzucanego w punkcie IV i przypisanego w punkcie 30 sformułowanie (...) zastąpiono sformułowaniem „ustaloną osobą” i wyeliminowano duszenie pokrzywdzonego, a nadto na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną czynu oraz podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;

- co do czynu zarzucanego w punkcie V i przypisanego w punkcie 31 groźbę pozbawienia życia zastąpiono groźbą uszkodzenia ciała i zmniejszono wartość pojazdu do kwoty co najmniej 94.000 zł, jak też sformułowania (...) i (...) zastąpiono sformułowaniem „ustalonymi osobami” oraz co do czynu zarzucanego w punkcie VI i przypisanego w punkcie 31 groźbę pozbawienia życia zastąpiono groźbą pobicia, a sformułowania (...) i (...) zastąpiono sformułowaniem „ustalonymi osobami”, a nadto na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną tych

czynów oraz podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;

- co do czynów zarzucanych w punktach VII, VIII, IX i XI oraz przypisanych w punktach 32 i 33 sformułowania „M. S. (2), Ł. A. (1)” i (...) zastąpiono sformułowaniami „ustalonymi osobami” sformułowanie (...) zastąpiono sformułowaniem „ustaloną osobą”, a nadto przyjęto, że do kradzieży z pkt VII, VIII, IX i XI doszło bez pokonania zabezpieczeń i ustalono kwalifikację prawną tych wszystkich czynów na art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz na podstawie tych przepisów w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzono oskarżonemu kary 3 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

- uniewinniono P. G. od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie XIII i przypisanego w punkcie 36;

- co do czynu zarzucanego w punkcie XIV i przypisanego w punkcie 37 sformułowanie „M. S. (2) oraz M. B. (1)” zastąpiono sformułowaniem „ustalonymi osobami”, a

nadto na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną czynu oraz podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;

c/ na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe i wymierzono P. G. kary łączne 10 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda.

Zwiążle o powodach zmiany

a/ - uchylenie rozstrzygnięcia z punktu 38 o wymierzeniu kar łącznych wpływa z dokonanych niżej zmian;

- złagodzenie wymierzonej kary co do czynu z pkt I i 28 do 1 roku pozbawienia wolności wynika z czasokresu tego przestępstwa, stopnia jego społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy;

- co do czynów z pkt II i III oraz pkt 29 zastąpienie wskazanych sformułowań wpływa z konieczności wyeliminowania danych sprawców nieobjętych aktem oskarżenia; zmiana opisu czynu z pkt III a nadto przyjęcie, że czyny z pkt II i III stanowią

jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wynika z rozważań w części 3 i niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to wymierzeniem

oskarżonemu kar 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 100 zł, które uwzględniają czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- co do czynu z pkt IV i 30 zastąpienie wskazanego sformułowania wynika z konieczności

wyeliminowania danych sprawcy nieobjętego aktem oskarżenia a zmiana opisu wpływa z rozważań w części 3; nadto przyjęcie na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacji prawnej czynu oraz podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wynika z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym;

- zmiana opisu czynu z pkt V i 31 wpływa z rozważań w części 3, a zastąpienie wskazanych sformułowań

wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawców nieobjętych aktem oskarżenia; zmiana opisu czynu z pkt VI i 31 wypływa z rozważań w części 3, a zastąpienie wskazanych sformułowań wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawców nieobjętych aktem oskarżenia; nadto przyjęcie na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacji prawnej tych czynów oraz podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wynika z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym;

- co do czynów z pkt VII, VIII, IX i XI oraz pkt 32 i 33 zastąpienie wskazanych sformułowań wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawców nieobjętych aktem oskarżenia; nadto przyjęcie, że do kradzieży z pkt VII, VIII, IX i XI doszło bez pokonania zabezpieczeń i ustalenie kwalifikacji prawnej tych wszystkich czynów na art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wypływa z rozważań w części 3 oraz niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to wymierzeniem oskarżonemu kar 3 lat pozbawienia wolności i

200 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czasokres tych przestępstw, stopień ich społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- uniewinnienie P. G. od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie XIII i przypisanego w punkcie 36 wypływa z rozważań w części 3;

- co do czynu z pkt XIV i 37 zastąpienie wskazanych sformułowań wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawców nieobjętych skazaniem; nadto przyjęcie na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacji prawnej czynu oraz podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wypływa z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym;

c/ wymierzenie P. G. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. kar łącznych 10 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda wypływa z zastosowania zasady asperacji kar pozbawienia wolności i zasady absorpcji kary grzywny, przy uwzględnieniu łączności

<p>czasowej i podmiotowo- przedmiotowej czynów.</p>		
<p>5.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Odnośnie P. K. (1) w punkcie VI zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <p>a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 54 o wymierzeniu kar łączych;</p> <p>- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 51 złagodzone wymierzoną karę do 2 lat pozbawienia wolności;</p> <p>- co do czynów zarzucanych w punktach II i IV oraz przypisanych w punkcie 52 wyeliminowano sformułowania (...), a nadto przyjęto, że czyny te stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierzono oskarżonemu kary 6 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;</p> <p>- uniewinniono P. K. (1) od popełnienia czynów zarzucanych w punktach</p>		

<p>III i V oraz przypisanych w punkcie 53;</p> <p>c/ na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe i wymierzono P. K. (1) karę łączną 6 lat pozbawienia wolności.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>a/ - uchylenie rozstrzygnięcie z punktu 54 o wymierzeniu kar łącznych wypływa z dokonanych niżej zmian;</p> <p>- złagodzenie wymierzonej kary co do czynu z pkt I i 51 do 2 lat pozbawienia wolności wynika z czasokresu tego przestępstwa, stopnia jego społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy;</p> <p>- co do czynów z pkt II i IV oraz przypisanych w pkt 52 wyeliminowanie sformułowania (...) wypływa z rozważań w części 3; nadto przyjęcie, że czyny te stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wypływa z rozważań w części 3 oraz niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to</p>	

wymierzeniem oskarżonemu kar 6 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- uniewinnienie P. K. od popełnienia czynów zarzucanych w punktach III i V oraz przypisanych w punkcie 53 wynika z rozważań w części 3;

c/ wymierzenie P. K. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. kary łącznej 6 lat pozbawienia wolności wypływa z zastosowania zasady absorpcji kar, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.

6.

Przedmiot i zakres zmiany

Odnosnie R. L. (1)
w punkcie VII zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 61 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 56 przyjęto na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;

- co do czynu zarzucanego w punkcie II i przypisanego w punkcie 57 złagodzone wymierzoną karę do 1 roku pozbawienia wolności;

- co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 58 przyjęto, że oskarżony w okresie od sierpnia do grudnia 2003 r. nabył co najmniej 300 g kokainy, 1,5 kg marihuany i 300 tabletek ekstazy, a nadto przyjęto na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. oraz złagodzone wymierzoną karę pozbawienia wolności do 3 lat;

- uniewinniono R. L. (1) od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie V i przypisanego w punkcie 60;

c/ na podstawie na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe i wymierzono R. L. (1) kary łączne 4 lat pozbawienia wolności oraz 240 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda.

Zwiąże o powodach zmiany

a/ - uchylenie rozstrzygnięcia z punktu 61 o wymierzeniu kar łącznych wypływa z dokonanych niżej zmian;

- co do czynu z pkt I i 56 przyjęcie na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wynika z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym;

- co do czynu z pkt II i 57 złagodzenie wymierzonej kary do 1 roku pozbawienia wolności wynika z czasokresu tego przestępstwa, stopnia jego społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy;

- zmiana opisu czynu z pkt III i 58, a nadto przyjęcie na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wypływa z rozważań w części 3 oraz niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to złagodzeniem kary pozbawienia wolności do 3 lat, która uwzględnia czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- uniewinnienie R. L. od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie V

i przypisanego w punkcie 60 wynika z rozważań w części 3;

c/ wymierzenie R. L. kar łącznych 4 lat pozbawienia wolności oraz 240 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wpływa z zastosowania zasady asperacji kar pozbawienia wolności i kumulacji stosunkowo niewielkich kar grzywny, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.

7.

Przedmiot i zakres zmiany

Odnośnie A. M. (1) w punkcie VIII zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 66 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 63 złagodzone wymierzoną karę do 1 roku pozbawienia wolności;

- przyjęto, że czyny zarzucane w punktach II i III oraz przypisane w punkcie 64 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu

ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierzono oskarżonemu kary 4 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

- uniewinniono A. M. od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie IV i przypisanego w punkcie 65;

c/ na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe i wymierzono A. M. karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

Zwięźle o powodach zmiany

a/ - uchylenie rozstrzygnięcia z punktu 66 o wymierzeniu kar łącznych wypływa z dokonanych niżej zmian;

- co do czynu z pkt I i 63 złagodzenie wymierzonej kary do 1 roku pozbawienia wolności wynika z czasokresu tego przestępstwa, stopnia jego społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy;

- przyjęcie, że czyny z pkt II i III oraz pkt 64 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do

dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wpływa z rozważań w części 3 oraz niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym a w rezultacie skutkowało to wymierzeniem oskarżonemu kar 4 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- uniewinnienie A. M. od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie IV i przypisanego w punkcie 65 wynika z rozważań w części 3;

c/ wymierzenie A. M. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności wpływa z zastosowania zasady asperacji kar, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.

8.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Odnosnie P. N. (1) w punkcie IX zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <p>a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 79 o wymierzeniu kar łącznych;</p> <p>- co do czynu zarzucanego w punkcie II i</p>		

przypisanego w punkcie 69 sformułowania „P. G. (1), M. S. (2)” i (...) zastąpiono sformułowaniem „ustalonymi osobami”;

- uniewinniono P. N. (1) od popełnienia czynów zarzucanych w punktach III, VI, VIII, XI i XV oraz przypisanych w punktach 70, 73, 74 i 76;

- co do czynu zarzucanego w punkcie IV i przypisanego w punkcie 71 sformułowanie (...) zastąpiono sformułowaniem „ustalonej osoby” oraz złagodźono wymierzoną karę do roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- co do czynu zarzucanego w punkcie V i przypisanego w punkcie 72 sformułowanie „pistoletu model W.” zastąpiono sformułowaniem „pistoletu M. lub W.” i wyeliminowano posiadanie 25 sztuk naboju firmy (...) z ładunkiem śrutowym;

- co do czynu zarzucanego w punkcie VII oraz przypisanego w punkcie 74 przyjęto kwalifikację prawną czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów

wymierzono oskarżonemu kary 1 roku i 2 miesiące pozbawienia wolności oraz 90 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

- co do czynu zarzucanego w punkcie IX oraz przypisanego w punkcie 75 sformułowania (...) i (...) zastąpiono sformułowaniem „ustalonymi osobami”, a nadto na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną czynu oraz podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;

- co do czynu zarzucanego w punkcie X oraz przypisanego w punkcie 76 sformułowanie (...) zastąpiono sformułowaniem „ustaloną osobą”, co do czynu zarzucanego w punkcie XII oraz przypisanego w punkcie 77 sformułowanie (...) zastąpiono sformułowaniem „ustaloną osobą”, co do czynu zarzucanego w punkcie XIII oraz przypisanego w punkcie 78 sformułowania (...) zastąpiono sformułowaniami „ustalonej osoby” i „ustaloną osobę”, co do czynu zarzucanego w punkcie XIV oraz przypisanego w punkcie 76 sformułowanie (...) zastąpiono sformułowaniem „ustaloną osobą”, co

do czynu zarzucanego w punkcie XVI oraz przypisanego w punkcie 76 sformułowanie „S. i z W. K. (1)” zastąpiono sformułowaniem „ustaloną osobą”, przyjęto nabycie kokainy celem jej dalszej odsprzedaży i wyeliminowano jej zbycie innym osobom, jak też przyjęto, że czyny zarzucane w punktach X, XII, XIII, XIV i XVI oraz przypisane w punktach 76, 77 i 78 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie z tych przepisów wymierzono oskarżonemu kary 8 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

c/ na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe i wymierzono P. N. (1) kary łączne 12 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda.

Związłe o powodach zmiany

a/ - uchylenie rozstrzygnięcie z punktu

79 o wymierzeniu kar łącznych wpływa z dokonanych niżej zmian;

- co do czynu z pkt II i 69 zastąpienie wskazanych sformułowań wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawców nieobjętych skazaniem;

- uniewinnienie P. N. (1) od popełnienia czynów z pkt III, VI, VIII, XI i XV oraz pkt 70, 73, 74 i 76 wpływa z rozważań w części 3;

- co do czynu z pkt IV i 71 zastąpienie wskazanego sformułowania wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawcy nieobjętego skazaniem a złagodzenie wymierzonej kary do roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wynika z czasokresu tego przestępstwa, stopnia jego społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy;

- co do czynu z pkt V i 72 zmiana opisu wpływa z rozważań w części 3;

- co do czynu z pkt VII oraz pkt 74 przyjęcie kwalifikacji prawnej czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wpływa z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym

stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to wymierzeniem oskarżonemu kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 90 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- co do czynu z pkt IX oraz pkt 75 zastąpienie wskazanych sformułowań wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawców nieobjętych skazaniem, a przyjęcie na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacji prawnej czynu oraz podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wpływa z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym;

- co do czynu z pkt X oraz pkt 76, co do czynu z pkt XII oraz pkt 77, co do czynu z pkt XIII oraz pkt 78, co do czynu z pkt XIV oraz pkt 76, co do czynu z pkt XVI oraz pkt 76 zastąpienie wskazanych sformułowań wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawców nieobjętych skazaniem; co do czynu z pkt XVI oraz pkt 76 zmiana opisu, jak też przyjęcie, że czyny zarzucane w pkt X, XII, XIII, XIV i XVI oraz przypisane w pkt 76, 77 i 78 stanowią

jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wpływa z rozważań w części 3 oraz z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to wymierzeniem oskarżonemu kary 8 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

c/ wymierzenie P. N. (1) na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. kar łącznych 12 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda wpływa z zastosowania zasady asperacji kar pozbawienia wolności i absorpcji kar grzywny, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.

9.

Przedmiot i zakres zmiany

Odnośnie P. N. (2)
w punkcie X zmieniono

zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 86 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 81 złagodzone wymierzoną karę do 1 roku pozbawienia wolności;

- uniewinniono P. N. (2) od popełnienia czynów zarzucanych w punktach II i V oraz przypisanych w punktach 82 i 85;

- odnośnie czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 83 przyjęto kwalifikację prawną z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierzono oskarżonemu kary 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

- odnośnie czynu zarzucanego w punkcie IV i przypisanego w punkcie 84 sformułowanie (...) zastąpiono sformułowaniem „ustaloną osobą”;

- odnośnie czynu zarzucanego w punkcie VI i przypisanego w punkcie 83 przyjęto kwalifikację

prawną z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierzono oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności i 20 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

c/ na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe i wymierzono P. N. (2) kary łączne 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 60 stawek dziennych grzywny po 100 zł.

Zwięźle o powodach zmiany

a/ - uchylenie rozstrzygnięcie z punktu 86 o wymierzeniu kar łącznych wypływa z dokonanych niżej zmian;

- co do czynu z pkt I i 81 złagodzenie wymierzonej kary do 1 roku pozbawienia wolności wynika z czasokresu tego przestępstwa, stopnia jego społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy;

- uniewinnienie P. N. (2) od popełnienia czynów zarzucanych w pkt II i V oraz przypisanych w

pkt 82 i 85 wypływa z rozważań w części 3;

- odnośnie czynu z pkt III i 83 przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wypływa z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym a w rezultacie i w związku z koniecznością odrębnego orzeczenia kar skutkowało to wymierzeniem oskarżonemu kar 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- odnośnie czynu z pkt IV i 84 zastąpienie wskazanego sformułowania wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawcy nieobjętego skazaniem;

- odnośnie czynu z pkt VI i 83 przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wypływa z niższej wysokości grożącej

kary grzywny w tym stanie prawnym - w rezultacie i w związku z koniecznością odrębnego orzeczenia kar skutkowało to wymierzeniem oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności i 20 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

c/ wymierzenie P. N. (2) na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. kary łącznych 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 60 stawek dziennych grzywny po 100 zł wypływa z zastosowania zasady asperacji kar pozbawienia wolności i grzywny, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.

10.

Przedmiot i zakres zmiany

Odnosnie A. P. (1)
w punkcie XI zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 100 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 89 wyeliminowano z

podstawy wymiaru kary
art. 4 § 1 k.k. i
złagodzoną wymierzoną
karę pozbawienia wolności
do 1 roku;

- w opisie czynu
zarzucanego w punkcie II
i przypisanego w punkcie
90 sformułowanie (...)
zastąpiono
sformułowaniem
„ustalonymi osobami”, co
do czynu zarzucanego
w punkcie III i
przypisanego w punkcie
90 sformułowanie (...)
zastąpiono
sformułowaniem
„ustalonymi osobami”
oraz przyjęto, że oskarżony
działał do lipca 2004 r.,
co do czynu zarzucanego w
punkcie IV i przypisanego
w punkcie 90 przyjęto,
że oskarżony brał udział
w obrocie co najmniej
70 g kokainy oraz
sformułowanie (...)
zastąpiono
sformułowaniem
„ustaloną osobą”, a
nadto przyjęto, że czyny
zarzucane w punktach II,
III i IV oraz przypisane w
punkcie 90 stanowią jedno
przestępstwo z art. 56 ust.
3 ustawy z 29.07.2005
r. o przeciwdziałaniu
narkomanii w brzmieniu
ustawy obowiązującym do
dnia 7.06.2010 r. w zw. z
art. 65 § 1 k.k. w zw. z
art. 4 § 1 k.k. i za to na
podstawie tych przepisów
wymierzono oskarżonemu
kary 1 roku i 6 miesięcy
pozbawienia wolności oraz

120 stawek dziennych
grzywny po 100 zł;

- co do czynu zarzucanego
w punkcie V i
przypisanego w punkcie
91 sformułowanie (...)
zastąpiono
sformułowaniem
„ustaloną osobą” i
wyeliminowano duszenie
pokrzywdzonego, a nadto
na mocy art. 4 § 1
k.k. przyjęto kwalifikację
prawną czynu oraz
podstawę wymiaru kar
w brzmieniu ustawy
obowiązującym do dnia
7.06.2010 r.;

- co do czynu zarzucanego
w punkcie VI i
przypisanego w punkcie
92 groźbę pozbawienia
życia zastąpiono groźbą
uszkodzenia ciała i
zmniejszono wartość
pojazdu do kwoty co
najmniej 94.000 zł, jak
też sformułowania (...)
i (...) zastąpiono
sformułowaniem
„ustalonymi osobami”
oraz co do czynu
zarzucanego w punkcie VII
i przypisanego w punkcie
92 groźbę pozbawienia
życia zastąpiono groźbą
pobicia, a sformułowania
(...) i (...) zastąpiono
sformułowaniem
„ustalonymi osobami”, a
nadto na mocy art.
4 § 1 k.k. przyjęto
kwalifikację prawną tych
czynów oraz podstawę
wymiaru kar w brzmieniu
ustawy obowiązującym do
dnia 7.06.2010 r.;

- co do czynów zarzucanych w punktach VIII, IX, X i XII oraz przypisanych w punktach 93 i 94 sformułowania „M. S. (2), Ł. A. (1)” i (...) zastąpiono sformułowaniami „ustalonymi osobami”, sformułowanie (...) zastąpiono sformułowaniem „ustaloną osobą”, a nadto przyjęto, że do kradzieży z pkt VIII, IX, X i XII doszło bez pokonania zabezpieczeń i ustalono kwalifikację prawną tych wszystkich czynów na art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz na podstawie tych przepisów w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzono oskarżonemu kary 3 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

- uniewinniono A. P. (1) od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie XIV i przypisanego w punkcie 97;

- co do czynu zarzucanego w punkcie XVI i przypisanego w punkcie 99 przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do

dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.;

c/ na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe i wymierzono A. P. (1) kary łączne 10 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda.

Zwięźle o powodach zmiany

a/ - uchylenie rozstrzygnięcie z punktu 100 o wymierzeniu kar łącznych wypływa z dokonanych niżej zmian;

- co do czynu z pkt I i 89 wyeliminowanie z podstawy wymiaru kary art. 4 § 1 k.k. wynika z oczywiście błędnego powołania tego przepisu, a złagodzenie wymierzonej kary pozbawienia wolności do 1 roku wynika z czasokresu tego przestępstwa, stopnia jego społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy;

- co do czynów z pkt II, III i IV a przypisanych w pkt 90 zastąpienie wskazanych sformułowań wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawców nieobjętych skazaniem, zmiana opisu co do czynów z pkt III i IV a nadto przyjęcie, że

czyny z pkt II, III i IV oraz pkt 90 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wpływa z rozważań w części 3 oraz z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to wymierzeniem oskarżonemu kar 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 120 stawek dziennych grzywny po 100 zł, które uwzględniają czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- co do czynu z pkt V i 91 zastąpienie wskazanego sformułowania wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawcy nieobjętego skazaniem i zmiana opisu wpływa z rozważań w części 3, a nadto przyjęcie na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacji prawnej czynu oraz podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wynika z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym;

- co do czynów z pkt VI i VII przypisanych w pkt 92 zmiana opisów wpływa z rozważań w

części 3, a zastąpienie wskazanych sformułowań wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawców nieobjętych skazaniem, a nadto przyjęcie na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacji prawnej tych czynów oraz podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wynika z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym;

- co do czynów z pkt VIII, IX, X i XII oraz pkt 93 i 94 zastąpienie wskazanych sformułowań wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawców nieobjętych skazaniem, a nadto przyjęcie, że do kradzieży z pkt VIII, IX, X i XII doszło bez pokonania zabezpieczeń i ustalenie kwalifikacji prawnej tych czynów na art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wpływa z rozważań w części 3 oraz z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to wymierzeniem oskarżonemu kary 3 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czasokres przestępstw, stopień ich społecznej

szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- uniewinnienie A. P. (1) od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie XIV i przypisanego w punkcie 97 wypływa z rozważań w części 3;

- co do czynu z pkt XVI i 99 przyjęcie kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wypływa z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym;

c/ wymierzenie A. P. (1) na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. kar łącznych 10 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda wypływa z zastosowania zasady asperacji kar pozbawienia wolności i grzywny, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.

11.

Przedmiot i zakres zmiany

Odnosnie M. P. (1) w punkcie XII zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

<p>a/ - co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 102 wyeliminowano art. 4 § 1 k.k. w podstawie wymiaru kary;</p> <p>- co do czynów zarzucanych w punktach II i III oraz przypisanych w punktach 103 i 104 przyjęto na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;</p> <p>- w punkcie 105 za podstawę prawną wymierzonych kar łącznych przyjęto art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>a/ - co do czynu z pkt I i 102 wyeliminowanie art. 4 § 1 k.k. w podstawie wymiaru kary wynika z oczywiście błędnego powołania tego przepisu;</p> <p>- co do czynów z pkt II i III oraz pkt 103 i 104 przyjęcie na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wpływa z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym;</p>	

<p>- w punkcie 105 przyjęcie za podstawę prawną wymierzonych kar łącznych art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wypływa z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym.</p>		
<p>12.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p><i>Odnosnie J. R. (1)</i> w punkcie XIII zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <p>a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 116 o wymierzeniu kar łącznych;</p> <p>- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 107 złagodzone wymierzoną karę do 1 roku pozbawienia wolności;</p> <p>- co do czynu zarzucanego w punkcie II i przypisanego w punkcie 108 przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.;</p> <p>- co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 109 przyjęto, że oskarżony posiadał zakupione od</p>		

ustalanej osoby 10 g kokainy, co wyczerpuje dyspozycję art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 19.07.2006 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierzono oskarżonemu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i 60 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

- co do czynu zarzucanego w punkcie VI i przypisanego w punkcie 112 przyjęto, że oskarżony nabył nie mniej niż 1 kg kokainy od ustalonych osób, jak też przyjęto, że czyny zarzucane w punktach IV i VI oraz przypisane w punktach 110 i 112 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierzono oskarżonemu kary 6 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

- co do czynu zarzucanego w punkcie V i przypisanego w punkcie 111 złagodzone wymierzoną karę do 1 roku pozbawienia wolności;

- co do czynu zarzucanego w punkcie VII i przypisanego w punkcie 113 przyjęto, że oskarżony sprzedał co najmniej 1000 sztuk tabletek ekstazy ustalonym osobom, a nadto przyjęto na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. oraz złagodzone wymierzone oskarżonemu kary do 1 roku pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

- co do czynu zarzucanego w punkcie IX i przypisanego w punkcie 115 przyjęto, że oskarżony ustalał nabycie nie mniej niż 0,5 kg kokainy, a nadto przyjęto, że czyny zarzucane w punktach VIII i IX oraz przypisane w punktach 114 i 115 stanowią jedno przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz na podstawie tych przepisów skazano oskarżonego a na podstawie art. 56 ust. 1

ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzono mu kary 1 roku pozbawienia wolności oraz 10 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

c/ na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe oraz wymierzono J. R. (1) kary łączne 6 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda.

Związłe o powodach zmiany

a/ - uchylenie rozstrzygnięcie z punktu 116 o wymierzeniu kar łącznych wypływa z dokonanych niżej zmian;

- co do czynu z pkt I i 107 złagodzenie wymierzonej karę do 1 roku pozbawienia wolności wynika z czasokresu tego przestępstwa, stopnia jego społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy;

- co do czynu z pkt II i 108 przyjęcie kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kar z art. 56 ust. 3

ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wpływa z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym;

- zmiana opisu czynu z pkt III i 109 oraz przyjęcie, że wyczerpuje on dyspozycję art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 19.07.2006 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wpływa z rozważań w części 3 oraz niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to wymierzeniem oskarżonemu kar 6 miesięcy pozbawienia wolności i 60 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czas tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- zmiana opisu czynu z pkt VI i 112, jak też przyjęcie, że czyny z pkt IV i VI oraz przypisane w pkt 110 i 112 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

wyływa z rozważań w części 3 oraz niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to wymierzeniem

oskarżonemu kar 6 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł, które uwzględniają czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- co do czynu z pkt V i 111 złagodzenie wymierzonej karę do 1 roku pozbawienia wolności wynika z czasu tego przestępstwa, stopnia jego społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy;

- zmiana opisu czynu z pkt VII i 113, a nadto przyjęcie na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wyływa z rozważań w części 3 oraz niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to złagodzeniem

wymierzonych oskarżonemu kar do 1 roku pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czas tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- zmiana opisu czynu z pkt IX i 115, a nadto przyjęcie, że czyny zarzucane w pkt VIII i IX oraz przypisane w pkt 114 i 115 stanowią jedno przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 56 ust. 1 w zb. z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wypływa z rozważań w części 3 oraz niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to wymierzeniem kar 1 roku pozbawienia wolności oraz 10 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czas tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

c/ wymierzenie J. R. (1) na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. kary łącznych 6 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł wypływa z zastosowania zasady absorpcji kar pozbawienia wolności i grzywny, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.

13.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Odnosnie P. S. (1) w punkcie XIV zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <p>a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 131 o wymierzeniu kar łącznych;</p> <p>- uchylono rozstrzygnięcia odnośnie czynów zarzucanych w punktach I, II, VI i XII a przypisanych w punktach 118, 119, 123 i 129 oraz w tej części na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzono postępowanie karne wobec P. S. (1);</p> <p>- co do czynu zarzucanego w punkcie IV i przypisanego w punkcie 121 wyeliminowano z jego opisu O., jak też przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.;</p> <p>- co do czynu zarzucanego w punkcie VIII i przypisanego w punkcie 125 wyeliminowano słowo „wielokrotnie”, jak też przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu</p>		

narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.;

- co do czynu zarzucanego w punkcie IX i przypisanego w punkcie 126 ustalono, że oskarżony przyjmował od ustalonych osób kwoty po 500 USD miesięcznie uzyskane z handlu narkotykami;

- co do czynu zarzucanego w punkcie X i przypisanego w punkcie 127 przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz złagodzone wymierzone kary do 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

- co do czynu zarzucanego w punkcie XI i przypisanego w punkcie 128 sformułowanie (...) zastąpiono sformułowaniem „ustaloną osobą”, nadto przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z

art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.;

- uniewinniono P. S. (1) od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie XIII i przypisanego w punkcie 130;

c/ na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe i wymierzono P. S. (1) kary łączne 14 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda.

Zwięźle o powodach zmiany

a/ - uchylenie rozstrzygnięcia z punktu 131 o wymierzeniu kar łącznych wypływa z dokonanych niżej zmian;

- uchylenie rozstrzygnięcia odnośnie czynów z pkt I, II, VI i XII oraz pkt 118, 119, 123 i 129 oraz w tej części na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzenie postępowania karnego wobec P. S. (1) wynika z rozważań w części 3;

- zmiana opisu czynu z pkt IV i 121, jak też przyjęcie w tym zakresie kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu

ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wpływa z rozważań w części 3 oraz z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym;

- zmiana opisu czynu z pkt VIII i 125, jak też przyjęcie kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wynika z rozważań w części 3 oraz z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym;

- zmiana opisu czynu z pkt IX i 126 wpływa z rozważań w części 3;

- co do czynu z pkt X i 127 przyjęcie kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kar z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wpływa z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to złagodzeniem kar do 1 roku i 6 miesięcy

pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czas tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- co do czynu z pkt XI i 128 zastąpienie wskazanego sformułowania wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawcy nieobjętego skazaniem, nadto przyjęcie kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kar z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wpływa z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym;

- uniewinnienie P. S. od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie XIII i przypisanego w punkcie 130 wpływa z rozważań w części 3;

c/ wymierzenie P. S. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. kar łącznych 14 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda wpływa z zastosowania zasady asperacji kar pozbawienia

<p>wolności i zasady absorpcji kar grzywny, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.</p>		
<p>14.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p><i>Odnosnie K. S. (1)</i> w punkcie XV zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <p>a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 135 o wymierzeniu kar łącznych;</p> <p>- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 132 ustalono, że oskarżony działał w okresie od września do grudnia 2004 r. i złagodźno wymierzoną za to karę do 6 miesięcy pozbawienia wolności;</p> <p>- co do czynu zarzucanego w punkcie II i przypisanego w punkcie 133 przyjęto, że oskarżony w okresie od września do grudnia 2004 r. brał udział w obrocie co najmniej 150 g kokainy, 1000 tabletek ekstazy i 3 kg amfetaminy oraz przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;</p> <p>- uniewinniono K. S. (1) od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 134;</p>		

<p>c/ na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe i wymierzono K. S. (1) karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>a/ - uchylenie rozstrzygnięcia z punktu 135 o wymierzeniu kar łącznych wypływa z dokonanych niżej zmian;</p> <ul style="list-style-type: none">- zmiana opisu czynu z pkt I i 132 wynika z rozważań w części 3 i skutkowało złagodzeniem wymierzonej za to kary do 6 miesięcy pozbawienia wolności, która uwzględnia czas tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;- zmiana opisu czynu z pkt II i 133 oraz przyjęcie kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wypływa z rozważań w części 3 oraz z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym;- uniewinnienie K. S. od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 134 wynika z rozważań w części 3;	

c/ wymierzenie K. S. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności wypływa z zastosowania zasady absorpcji kar, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.

15.

Przedmiot i zakres zmiany

Odnosnie P. S. (2) w punkcie XVI zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 145 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 137 wyeliminowano art. 4 § 1 k.k. z podstawy wymiaru kary;

- co do czynu zarzucanego w punkcie II i przypisanego w punkcie 138 ustalono, że oskarżony w okresie od sierpnia 2003 r. do wiosny 2004 r. przyjmował co miesiąc od M. J. (1) pieniądze stanowiące równowartość po 1000 USD uzyskane z handlu narkotykami tj. łącznie przyjął równowartość nie mniej niż 7000 USD oraz złagodzone wymierzoną za to karę do 1 roku pozbawienia wolności;

- co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 139 złagodzone wymierzoną za to karę do 1 roku pozbawienia wolności;

- co do czynu zarzucanego w punkcie IV i przypisanego w punkcie 140 na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;

- co do czynu zarzucanego w punkcie V i przypisanego w punkcie 141 sformułowania „P. G. (1), M. S. (2)” i (...) zastąpiono sformułowaniem „z ustalonymi osobami”,

- co do czynu zarzucanego w punkcie VII i przypisanego w punkcie 143 sformułowania (...) i (...) zastąpiono sformułowaniem „ustalonymi osobami”, a nadto na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;

- co do czynu zarzucanego w punkcie VIII i przypisanego w punkcie 144 na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar

<p>w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;</p> <p>c/ na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe i wymierzono P. S. (2) karę łączną 9 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>a/ - uchylenie rozstrzygnięcia z punktu 145 o wymierzeniu kar łącznych wypływa z dokonanych niżej zmian;</p> <p>- co do czynu z pkt I i 137 wyeliminowanie art. 4 § 1 k.k. z podstawy wymiaru kary wynika z oczywiście błędnego powołania tego przepisu;</p> <p>- zmiana opisu czynu z pkt II i 138 wypływa z rozważań w części 3 oraz spowodowała złagodzenie wymierzonej za to kary do 1 roku pozbawienia wolności, która uwzględnia czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;</p> <p>- co do czynu z pkt III i 139 złagodzenie wymierzonej za to kary do 1 roku pozbawienia wolności wynika z czasokresu tego</p>	

przestępstwa, stopnia jego społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy;

- co do czynu z pkt IV i 140 na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęcie kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wpływa z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym;

- co do czynu z pkt V i 141 zastąpienie wskazanych sformułowań wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawców nieobjętych skazaniem,

- co do czynu z pkt VII i 143 zastąpienie wskazanych sformułowań wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawców nieobjętych skazaniem, a nadto przyjęcie na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wpływa z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym;

- co do czynu z pkt VIII i 144 na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęcie kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wpływa z niższej wysokości grożącej

<p>kary grzywny w tym stanie prawnym;</p> <p>c/ wymierzenie P. S. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. kar łącznych 9 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda wypływa z zastosowania zasady asperacji kar pozbawienia wolności i zasady absorpcji kar grzywny, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.</p>		
<p>16.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p><i>Odnosnie P. S. (3)</i> w punkcie XVII zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <p>a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 157 o wymierzeniu kar łącznych;</p> <p>- co do czynów zarzucanych w punktach II, III, IV, V, VI, VII i XII oraz przypisanych w punktach 148, 149, 150, 151 i 156 sformułowania (...) zastąpiono sformułowaniami „ustaloną osobą”, co do czynu zarzucanego w punkcie V oraz przypisanego w punkcie 150 sformułowanie (...) zastąpiono sformułowaniem</p>		

„ustaloną osobą”, co do czynu zarzucanego w punkcie VI oraz przypisanego w punkcie 151 ustalono, że oskarżony sprzedał co najmniej 14 kg marihuany, a nadto przyjęto, że wszystkie te czyny stanowią jeden czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierzono oskarżonemu kary 6 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

- co do czynów zarzucanych w punktach VIII i X oraz przypisanych w punktach 152 i 154 przyjęto, że stanowią jeden czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierzono oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności;

- uniewinniono P. S. (3) od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie XI i przypisanego w punkcie 155;

- odnośnie czynu zarzucanego w punkcie XIII i przypisanego w

punkcie 155 ustalono początkową datę jego popełnienia na 8 sierpnia 2005 r., sformułowanie (...) zastąpiono sformułowaniem „ustaloną osobą” oraz przyjęto, że czyn ten wyczerpuje dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierzono oskarżonemu kary 2 lat pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

c/ na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe i wymierzono P. S. karę łączną 7 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda.

Zwięźle o powodach zmiany

a/ - uchylenie rozstrzygnięcia z punktu 157 o wymierzeniu kar łącznych wypływa z dokonanych niżej zmian;

- co do czynów z pkt II, III, IV, V, VI, VII i XII oraz pkt 148, 149, 150, 151 i 156 zastąpienie

wskazanych sformułowań wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawców nieobjętych skazaniem, zmiana opisu czynu z pkt VI i 151, a nadto przyjęcie, że wszystkie te czyny stanowią jeden czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wynika z rozważań w części 3 oraz niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to wymierzeniem

oskarżonemu kar 6 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- co do czynów z pkt VIII i X oraz pkt 152 i 154 przyjęcie, że stanowią jeden czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wpływa z rozważań w części 3 oraz niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to wymierzeniem oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności,

która uwzględnia czas tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- uniewinnienie P. S. (3) od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie XI i przypisanego w punkcie 155 wynika z rozważań w części 3;

- zmiana opisu czynu z pkt XIII i 155 wypływa z rozważań w części 3, zastąpienie wskazanego sformułowania wynika z konieczności

wyeliminowania danych sprawcy nieobjętego skazaniem; nadto

przyjęcie, że czyn ten wyczerpuje dyspozycję art.

56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu

narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w

zw. z art. 4 § 1 k.k. wynika z niższej wysokości grożącej kary grzywny w

tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to wymierzeniem

oskarżonemu kar 2 lat pozbawienia wolności oraz 200 stawek

dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czasokres

tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień

winy sprawcy;

c/ wymierzenie P. S. na podstawie art. 85 k.k. i art.

86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do

dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. kar łącznych 7 lat pozbawienia wolności i 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda wypływa z zastosowania zasady asperacji kar pozbawienia wolności i zasady absorpcji kar grzywny, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.

17.

Przedmiot i zakres zmiany

Odnosnie R. U. (1) w punkcie XVIII zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 182 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 177 złagodzone wymierzoną karę do 1 roku pozbawienia wolności;

- co do czynu zarzucanego w punkcie II i przypisanego w punkcie 178 O. zastąpiono J., co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 179 przyjęto, że oskarżony brał udział w obrocie co najmniej 220 g kokainy, a nadto przyjęto, że czyny zarzucane w punktach II, III, IV i V oraz przypisane w punktach 178, 179, 180 i 181 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy

z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierzono oskarżonemu kary 2 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

c/ na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe i wymierzono R. U. karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zwięźle o powodach zmiany

a/ - uchylenie rozstrzygnięcia z punktu 182 o wymierzeniu kar łącznych wypływa z dokonanych niżej zmian;

- co do czynu z pkt I i 177 złagodzenie wymierzonej kary do 1 roku pozbawienia wolności wynika z czasokresu tego przestępstwa, stopnia jego społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy;

- zmiana opisu czynów z pkt II i III /pkt 178 i 179/, a nadto przyjęcie, że czyny zarzucane w punktach II, III, IV i V oraz przypisane w punktach 178, 179, 180 i 181 stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy

z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wypływa z rozważań w części 3 oraz niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to wymierzeniem oskarżonemu kar 2 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

c/ wymierzenie R. U. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności wypływa z zastosowania zasady asperacji kar pozbawienia wolności, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.

18.	Przedmiot i zakres zmiany	
Odnośnie D. U. (1) w punkcie XIX zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że: a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 199 o wymierzeniu kar łącznych;		

- co do czynów zarzucanych w punktach III i IV oraz przypisanych w punkcie 186 sformułowania (...) zastąpiono sformułowaniami „ustalonymi osobami” oraz przyjęto, że co do czynu z punktu IV oskarżony działał do lipca 2004 r., a nadto przyjęto, że czyny te stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierzono oskarżonemu kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 120 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

- co do czynu zarzucanego w punkcie VI i przypisanego w punkcie 188 groźbę pozbawienia życia zastąpiono groźbą uszkodzenia ciała i zmniejszono wartość pojazdu do kwoty co najmniej 94.000 zł, jak też sformułowania (...) i (...) zastąpiono sformułowaniem „ustalonymi osobami” oraz co do czynu zarzucanego w punkcie VII i przypisanego w punkcie 188 groźbę pozbawienia życia zastąpiono groźbą pobicia, a sformułowanie „Ł. A. (1) oraz

M. S. (2)” zastąpiono sformułowaniem „ustalonymi osobami”, a nadto na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną tych czynów oraz podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;

- co do czynów zarzucanych w punktach VIII, IX i X oraz przypisanych w punktach 189 i 190 sformułowania „M. S. (2), Ł. A. (1)” i (...) zastąpiono sformułowaniami „ustalonymi osobami”, a nadto przyjęto, że do kradzieży z punktów VIII, IX i X doszło bez pokonania zabezpieczeń i ustalono kwalifikację prawną tych wszystkich czynów na art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz na podstawie tych przepisów w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzono oskarżonemu kary 3 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

- uniewinniono D. U. (1) od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie XVII i przypisanego w punkcie 196;

c/ na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu ustawy

<p>obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączone kary jednostkowe i wymierzono D. U. (1) kary łączne 10 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda.</p>	
<p>Zwiążle o powodach zmiany</p>	
<p>a/ - uchylenie rozstrzygnięcia z punktu 199 o wymierzeniu kar łącznych wypływa z dokonanych niżej zmian;</p> <p>- co do czynów z pkt III i IV oraz pkt 186 zastąpienie wskazanych sformułowań wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawców nieobjętych skazaniem, a nadto zmiana opisu czynu z punktu IV oraz przyjęcie, że czyny te stanowią jedno przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wypływa z rozważań w części 3 oraz niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to wymierzeniem oskarżonemu kar 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 120 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, które uwzględniają czasokres</p>	

tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- zmiana opisu czynów z pkt VI i VII przypisanych w pkt 188 wynika z rozważań w części 3, zastąpienie wskazanych sformułowań wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawców nieobjętych skazaniem, a nadto przyjęcie na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikacji prawnej tych czynów oraz podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wpływa z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym;

- co do czynów z pkt VIII, IX i X przypisanych w pkt 189 i 190 zastąpienie wskazanych sformułowań wynika z konieczności wyeliminowania danych sprawców nieobjętych skazaniem, a zmiana opisów i ustalenie kwalifikacji prawnej tych czynów na art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wpływa z rozważań w części 3 oraz niższej wysokości grożącej kary w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to wymierzeniem oskarżonemu kar 3 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 100 zł

każda, które uwzględniają czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;

- uniewinnienie D. U. od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie XVII i przypisanego w punkcie 196 wynika z rozważań w części 3;

c/ wymierzenie D. U. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. kar łącznych 10 lat pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda wypływa z zastosowania zasady asperacji kar pozbawienia wolności i zasady absorpcji kar grzywny, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.

19.

Przedmiot i zakres zmiany

Odnosnie K. W. (1)
w punkcie XX zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 203 o wymierzeniu kary łącznej;

- co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie 201 złagodzone wymierzona karę do 1 roku pozbawienia wolności;

- co do czynu zarzucanego w pkt II i przypisanego w pkt 202 na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. oraz podwyższono wymierzone kary do 4 lat pozbawienia wolności i do 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda;

c/ na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe i wymierzono K. W. karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

Zwięźle o powodach zmiany

a/ - uchylenie rozstrzygnięcia z punktu 203 o wymierzeniu kary łącznej wpływa z dokonanych niżej zmian;

- co do czynu zarzucanego w pkt I i przypisanego w pkt 201 złagodzenie wymierzonej kary do 1 roku pozbawienia wolności wynika z czasokresu tego przestępstwa, stopnia jego społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy;

- co do czynu zarzucanego w pkt II i przypisanego w pkt 202 na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęcie kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia

7.06.2010 r. wypływa z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym, a podwyższenie wymierzonych kar do 4 lat pozbawienia wolności i do 360 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda wynika z uwzględnienie czasokresu tego przestępstwa, stopnia jego społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy;

c/ wymierzenie K. W. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności wypływa z zastosowania zasady absorpcji kar pozbawienia wolności, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.

20.

Przedmiot i zakres zmiany

Odnosnie P. Z. (1) w punkcie XXI zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a/ - uchylono rozstrzygnięcie z punktu 208 o wymierzeniu kar łącznych;

- co do czynu zarzucanego w punkcie II i przypisanego w punkcie 206 przyjęto kwalifikację prawną i podstawę wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. oraz złagodzona wymierzoną

za to karę pozbawienia wolności do 2 lat;

- co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie 207 wyeliminowano sformułowanie (...), a nadto przyjęto, że oskarżony udzielił innym ustalonym osobom co najmniej 100 g kokainy i złagodzone wymierzoną za to karę do 1 roku pozbawienia wolności;

c/ na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe i wymierzono P. Z. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności.

Zwięźle o powodach zmiany

a/ - uchylenie rozstrzygnięcia z punktu 208 o wymierzeniu kar łącznych wypływa z dokonanych niżej zmian;

- co do czynu z pkt II i 206 przyjęcie kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. wypływa z niższej wysokości grożącej kary grzywny w tym stanie prawnym - w rezultacie skutkowało to złagodzeniem wymierzonej za to kary pozbawienia wolności do 2 lat, która uwzględnia czasokres tego przestępstwa, stopień jego

<p>społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;</p> <p>- zmiana opisu czynu z pkt III i 207 wpływa z rozważań w części 3 - w rezultacie skutkowało to złagodzeniem wymierzonej za to kary do 1 roku pozbawienia wolności, która uwzględnia czasokres tego przestępstwa, stopień jego społecznej szkodliwości i stopień winy sprawcy;</p> <p>c/ wymierzenie P. Z. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności wpływa z zastosowania zasady asperacji kar pozbawienia wolności, przy uwzględnieniu łączności czasowej i podmiotowo-przedmiotowej czynów.</p>		
	<p><u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u></p>	
	<p><u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u></p>	
<p>1.1.</p>	<p><i>Oskarżony P. G.</i> w całości – czyny z pkt I-VI oraz 13-17</p>	<p>x art. 439 k.p.k.</p>
	<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>	
	<p>Powody wskazano w części 3 pkt 1.</p>	

	2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.
	Zwiężle o powodach uchylenia		
	Nie dotyczy		
	3.1.	Konieczność umorzenia postępowania a/ Oskarżony T. G. odnośnie czynów zarzucanych w punktach IV i VI oraz przypisanych w punktach 23 i 25; b/ Oskarżony P. S. odnośnie czynów z pkt I, II, VI i XII a przypisanych w punktach 118, 119, 123 i 129; c/Oskarżony A. P. co do czynu zarzucanego w pkt XV i przypisanego w pkt 98.	x art. 437 § 2 k.p.k.
	Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
	a/ Powody wskazano w części 3 pkt 1. Umorzono na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. b/ Powody wskazano w części 3 pkt 1 i 2. Umorzono na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.		

	c/ Powody wskazano w części 3 pkt 2 - przyjęto kwalifikację prawną z art. 47 ustawy z dnia 24.04.1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wobec niższego zagrożenia karą w tym stanie prawnym i umorzono postępowanie karne na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. z uwagi na upływ terminu przedawnienia karalności czynu.		
	4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.
	Zwięźle o powodach uchylenia		
	Nie dotyczy		
	<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
	Nie dotyczy		
	<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	III-IV, VI-XIII, XV-XXI	III d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono A. D. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02.04.2008 r. do dnia 30.07.2011 r.;	

IV d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono T. G. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 25.10.2010 r. do dnia 19.01.2011 r.;

VI d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono P. K. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02.04.2008 r. do dnia 02.02.2010 r. i od dnia 04.01.2011 r. do dnia 15.04.2011 r.;

VII d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono R. L. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 14.04.2008 r. do dnia 12.03.2010 r.;

VIII d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono A. M. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 14.05.2008 r. do dnia 24.06.2008 r.;

IX d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono P. N. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24.10.2008 r. do dnia 16.12.2010 r.;

X d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy

obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono P. N. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02.04.2008 r. do dnia 12.03.2010 r.;

XI d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono A. P. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 09.10.2010 r. do dnia 25.05.2012 r.;

XII c/ na mocy art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono M. P. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 16.09.2008 r. do dnia 12.03.2010 r.;

XIII d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono J. R. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02.04.2008 r. do dnia 31.03.2010 r.;

XV d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono K. S. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 23.07.2008 r. do dnia 22.02.2010 r.;

XVI d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono P. S. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15.01.2008 r. do dnia 14.10.2011 r.;

XVII d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono P. S. (3) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02.04.2008 r. do dnia 25.02.2009 r. i od dnia 19.03.2009 r. do dnia 07.04.2011 r.;

XVIII d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono R. U. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02.04.2008 r. do dnia 09.05.2008 r. i od dnia 07.01.2009 r. do dnia 08.04.2011 r.;

XIX d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono D. U. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 01.04.2008 r. do dnia 04.09.2009 r. i od dnia 29.09.2009 r. do dnia 18.03.2011 r.;

XX d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono K.

		<p>W. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 23.09.2008 r. do dnia 21.12.2009 r.;</p> <p>XXI d/ na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono P. Z. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02.03.2009 r. do dnia 23.12.2009 r.</p>
XXII.	<p>Kosztami postępowania w części uniewinniającej i umarzającej oraz dotyczącej oskarżonych M. P. (1) i R. U. (1) obciążono Skarb Państwa – na mocy art. 632 pkt 2 kpk, art. 636 § 1 i 2 kpk i art. 633 kpk.</p>	
	6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
XXIII.	<p>Zasądzono na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych: A. D. (1) kwotę 7800 zł, T. G. (1) kwotę 400 zł, P. G. (2) kwotę 7800 zł, P. K. (1) kwotę 7800 zł, R. L. (1) 5100 zł, A. M. (1) kwotę 7600 zł, P. N. (1) kwotę 7800 zł, P. N. (2) kwotę 1600 zł, A. P. (1) kwotę 7800 zł, J. R. (1) kwotę 7800 zł, P. S. (1) kwotę 7800 zł, K. S. (1) kwotę 4400 zł, P. S. (2) kwotę 7800 zł, P. S. (3) kwotę 7800 zł, D. U. (1) kwotę 7800 zł, K. W. (1) kwotę 7600 zł oraz P. Z. (1) kwotę 4400 zł tytułem opłat oraz przypadające na nich wydatki Skarbu Państwa w części skazującej za postępowanie odwoławcze - w oparciu o treść art. 633 kpk, art. 636 § 1 i 2 kpk.</p>

7. PODPIS
Ewa Jethon
Grzegorz Salamon Przemysław Filipkowski

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. K. A. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 1-4 i 210 wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
x	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
x	uchylenie	x zmiana

1.3. <u>Granice zaskarżenia</u>	
--	--

Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. A. D. (1)	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 5-12 i 210 wyroku	
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany	

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	x
		zmiana

1.3. <u>Granice zaskarżenia</u>	
Kolejny numer załącznika	3

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. P. G. (1)	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 13-19 i 210 wyroku	
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
x	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
x	uchylenie	x zmiana

1.3. <u>Granice zaskarżenia</u>	
Kolejny numer załącznika	4
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. T. G. (1)

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 20, 22-26 i 210 wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
x w części	x	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	x
		zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>		
Kolejny numer załącznika	5	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. P. G. (2)	
Rozstrzygnięcie, brak albo rozstrzygnięcia	Punkty 28-38 i 210 wyroku	

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
x	uchylenie	x zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>		
Kolejny numer załącznika	6	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. R. L. (1)	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 56-58, 60-62 i 210 wyroku	

<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
x w części	x	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
x	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
x	uchylenie	x zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>	
Kolejny numer załącznika	7
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. P. K. (1) adw. S. K.
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 51-54 i 210 wyroku
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>	
x na korzyść	x w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
x	uchylenie	x	zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	8		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. P. K. (1) adw. M. N.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 51-54 i 210 wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
x	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
x	uchylenie	# zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>		
Kolejny numer załącznika	9	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. A. M. (1)	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 63-66 i 210 wyroku	
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
x	uchylenie	x	Zmiana

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	10		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. K. S. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 132-136 i 210 wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
x	uchylenie	x	Zmiana

1.3. <u>Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	11		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. P. N. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 68-80 i 210 wyroku		
1.3.1. <u>Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. <u>Podniesione zarzuty</u>			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
x	uchylenie	x	Zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	12		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. P. N. (2)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 81-88 i 210 wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

x	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		

x	uchylenie	x	Zmiana
---	-----------	---	--------

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	13		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. A. P. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 89-94, 96-99 i 210 wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
x w części	x	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
x	Uchylenie	x Zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	14		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. J. R. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 107-116 i 210 wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
x	Uchylenie	x Zmiana

1.3. <u>Granice zaskarżenia</u>	
--	--

Kolejny numer załącznika	15	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. P. S. (1)	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 118-131 i 210 wyroku	
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
x	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany	

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<i>1.4. Wnioski</i>		
x	Uchylenie	x Zmiana

<i>1.3. Granice zaskarżenia</i>	
Kolejny numer załącznika	16

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. P. S. (2)	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 137-145 i 210 wyroku	
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	x
		Zmiana

1.3. <u>Granice zaskarżenia</u>	
Kolejny numer załącznika	17
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. P. S. (3)

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 147-151, 155-159 i 210 wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
x w części	x	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
x	Uchylenie	# Zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>		
Kolejny numer załącznika	18	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. R. U. (1)	
Rozstrzygnięcie, brak albo rozstrzygnięcia	Punkty 177-182 i 210 wyroku	

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<i>1.4. Wnioski</i>		
x	Uchylenie	x Zmiana

<i>1.3. Granice zaskarżenia</i>		
Kolejny numer załącznika	19	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. D. U. (1)	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 184-190, 192-199 i 210 wyroku	

<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
x w części	x	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
x	Uchylenie	☒ Zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>	
Kolejny numer załącznika	20
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. K. W. (1)
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 201-203 i 210 wyroku
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>	
x na korzyść	x w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
x	Uchylenie	x	Zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	21		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. P. Z. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 205-208 i 210 wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
x	Uchylenie	x Zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>	
Kolejny numer załącznika	22
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 1-2, 5, 7-8, 13, 15, 17-18, 29, 31-33, 35, 37-38, 52-54, 61, 64, 66, 68, 72, 74, 76, 79, 90, 92-94, 100, 103 i 105, 120, 124, 131, 133 i 135, 137, 142 i 145, 148, 151, 155 i 157, 188-190, 193, 195, 197 i 199, 202 i 203 wyroku
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>	
x na korzyść co do R. L. x na niekorzyść co do K. A., A. D., P. G., P. G., P. K., R. L., A. M., P. N. (1), A. P., M.	# w całości

P., P. S., K. S., P. S., P. S., D. U. i K. W.			
x w części	#	co do winy	
x	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
x	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	Uchylenie	x	Zmiana